



Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Innocentio XI. Ad Innocentium XII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

Innocentius XI. Novocomensis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74849](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74849)

BULLARIUM ROMANUM,

TOMUS SEPTIMUS,

SIVE

CONTINUATIO, PARS PRIMA.

INNOCENTIUS UNDECIMUS
PONTIFEX CCXLIV.

ANNO CHRISTI MDCLXXVI.

ANNO
1676.

INNOCENTIUS UNDECIMUS, Benedictus antea dictus, Filius
Livii Odescalchi Novocomensis, S. R. E. Presbyter Cardinalis tit. SS. Cosmæ, &
Damiani, & postea S. Honuphrii; Creatus die 21. Septembris 1676.
Coronatus die 4. Octobris ejusdem anni; Creavit Cardinales 43.
obiit die 12. Augusti 1681. Sepultus in Basilica Vaticana;
Vacavit Sedes mens. 1. dies 25.

ANNO
1676.

I.

In Hostiæ consecratæ furtum animadvertitur.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

*Servus Servorum Dei; Ad perpetuam
rei memoriam.*

Furtum
ipsum ex-
ponitur.

§. 1.



D Nostri Apostolatus au-
ditum detestanda quo-
rumdam iniquitatis filio-
rum pervenit audacia,
qui omnis impietatis ter-
minos supergressi, man-
us sacrilegas ne à Sancto
quidem Sanctorum, aug-
ustissimo scilicet Eucha-

ristiæ Sacramento, quod transitus de hoc mundo
ad Patrem Salvator, & Dominus Noster Jesus
Christus in memoriam cruenti illius Sacrificii, quo
se ipsum pro generis humani redemptione in ara
Crucis Deo Patri immolavit, ineffabili divini amo-
ris sui largitate corpus suum in cibum, & sangui-
nem in potum Nobis tribuendo instituit, continere
tanti tamque tremendi formidine Mysterii compul-
sunt.

Pœna ta-
xatur.

§. 2. Quocirca ad reprimendam horrendam ejus-
modi impietatem, quæ animum Nostrium ipsâ sui
immanitate confudit, in nomine ejusdem Domini
Nostri Jesu Christi exurgentes Motu proprio, non
ad alicujus super hoc oblatæ petitionis instantiam,
sed ex mera scientia, & deliberatione Nostri, de-
que Apostolicæ potestatis plenitudine, ac de Vene-
rabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium
in totâ Republicâ Christianâ adversus hæreticam
pravitatem Generalium Inquisitorum, à S. Sede
Apostolica generaliter deputatorum consilio, hæc
Nostrâ perpetuò valiturâ Constitutione auctorita-
te Apostolica statuimus, & decernimus, ut deinceps
omnes, & singuli utriusque sexus, qui de
furto Hostiæ consecratæ sive unius, vel plurium
particularum consecratarum cum Sacra Pyxide, vel
sine illa, per legitima indicia judicialiter juxta Sancti
Officii Inquisitionis contra hæreticam pravitatem
auctoritate Apostolicâ instituti regulas, & praxim

confessi, aut convicti fuerint, quive propriâ malitiâ,
vel de alterius ordine seu mandato, Hostiam, sive
unam, vel plures particulas consecratas prædictas
apud se retinuerint, vel aliud transferre, seu aspor-
tare præsumperint, condignis pœnis, & animad-
versionibus pro facinoris atrocitate puniantur, &
nisi constiterit, non fuisse ad malum finem, etiam
pro prima vice Curia Seculari tradantur, non ob-
stante minori ætate, dummodò vigesimum attingant
annum, quibus pœnis etiam mandantes sub-
jaceant.

§. 3. Porro omnimodam cognitionem causarum
furti Hostiæ consecratæ, sive unius, vel plurium par-
ticularum consecratarum hujusmodi cum Pyxide,
vel sine illa tanquam delicti hæresim, vel vehementem
hæresis suspicionem continentis, ad Judices Ec-
clesiasticos, & ad Sanctæ Inquisitionis Officium præ-
dictum privativè spectare eadem auctoritate harum
serie, & motu simili declaramus.

Causæ
cognitio
Ecclesiasti-
cis deter-
tur Judi-
bus.

§. 4. Decernentes præfentes Nostras Litteras, &
in eis contenta quæcunque, etiam ex eo, quod quilibet
in præmissis, seu eorum aliquo jus vel interesse
habentes, seu habere quomodolibet prætendentes,
cujusvis status, gradus, Ordinis, præeminentiæ, vel
dignitatis, sive alias specificæ & individuæ mentione,
& expressione digni illis non consenserint, nec ad ea
vocati & auditi, neque causæ, propter quas eadem
præfentes emanaverint, adductæ, verificatæ, vel suffi-
cienter, aut ullo modo justificatæ fuerint, aut ex alia
qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata
causa, colore, pretextu, & capite, etiam in corpo-
re Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptione,
vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu in-
tentionis Nostræ, aut interesse habentium consen-
sus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno
ac formali, & substantiali defectu notari, im-
pugnari, infringi, retractari, in controversiam vo-
cari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas
aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve
quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium in-
tentari, vel impetrari, aut etiam motu pari, & de
Apostolicæ potestatis plenitudine simili concessio vel
emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti,

Decre-
tum super
oblativis.

seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentēs semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodocunque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari.

Clausula
sublata &
Decretum
irritans.

§. 5. Sicque, & non aliter in præmissis censi, atque ita per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, aliosve quoslibet quæcunque præminentia, & potestate fungentes, & fundituros, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Deroga-
tio contra-
riis.

§. 6. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulæ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis quibusvis personis, Collegiis, & locis, etiam specificis, & individua mentione dignis, etiam sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiam irritantibus in genere, vel in specie, etiam motu simili, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, seu consistorialiter ac aliis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua mentio, seu quævis alia expressio ad id servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, & exactissimè servatis, & specificatis respectivè habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hæc vice dumtaxat, ad præmissorum effectum plenissimè, & amplissimè motu pari derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Præsentēs
debitis in
locis affi-
genda.

§. 7. Volumus insuper, & eadem auctoritate prædictâ mandamus, ut eadem præsentēs, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam facilius deducantur, nec quispiam de eis ignorantiam prætereunda valeat, ipsas præsentēs, seu earum transumpta ad valvas Ecclesiæ S. Joannis in Laterano, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, nec non Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ per aliquem ex Curforibus Nostris, ut moris est, publicatas, & affixas, omnes, & singulos, quos concernunt, seu concernent in futurum, perinde afficere, & arcere, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Trans-
umpto-
rum fides.

§. 8. Utque earundem præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus tam in judicio, quàm extrâ illud ubique locorum fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio
poenalis.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ Statuti, Decreti, declarationis, derogationis, voluntatis, ac mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 12. Mar-

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incar-

nationis Dominicæ 1676. quarto Idus Martii, Pontificatus Nostræ Anno primo.

S. Datarius. J. G. Slusius. V. S. de Curia S. de
Palastris D. Ciampinus.

Immunitates quædam & exemptiones à Vestigalium aliorumque onerum publicorum solutione revocantur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX quo divinæ bonitati placuit humilitatem Nostram, nullo licet meritorum Nostrorum suffragio, in excelsa Sedis Apostolicæ specula collocare, omne quidem studium, operamque in id contulimus, ut spiritualibus Dominici gregis curæ Nostræ commissi commodis pro viribus Nobis à Domino concessis consuleremus. Dum autem salutare hoc propositum assidue urgemus, paternam sollicitudinem Nostram ad temporales quoque Nostrorum, & dictæ Sedis subditorum necessitates libenter convertimus, ut reductis ad æquitatis, & justitiæ normam illis, quæ publicam inopiam prægravant, Rempublicam, quantum Nobis ex alto conceditur, salvam præstare, illiusque utilitatibus providere satagamus.

§. 1. Cum itaque (sicut Nobis innouit) per quasdam immunitates, & exemptiones à vestigalium, aliorumque onerum publicorum solutione, & supportatione, quæ à nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, & Sede prædictâ, illiusque forsitan de Latere Legatis, ac aliis ejusdem Sedis, & Cameræ Nostræ Apostolicæ Officialibus, & Ministris, ad importunas supplicantium preces, seu alias quomodolibet concessæ reperiuntur, Camera prædictâ, ac Communitates, Universitates Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum temporalis S. R. E. ditionis eam redditum, & proventuum suorum diminutionem patiantur, ut non solum ordinariis oneribus, quibus de præsentibus tot sumptus in causam communem laudabili pietate factos supra vires gravatæ existunt, satisfacere nequeant, sed etiam novis oneribus universis, & præsertim pauperiores, ad supplenda ea, quæ aliquibus, illisque plerumque locupletioribus remittuntur, affligi, nisi res ad æqualitatem redigantur, necesse sit futurum.

§. 2. Hinc est quod Nos Camera, ac Communitatum, & Universitatum, subditorumque Nostrorum prædictorum indemnitati, & levamento, quantum cum Domino possumus, æquè principaliter consulere cupientes, ac fel. rec. Sixti V. Pauli etiam V. Urbani VIII. Innocentii X. Alexandri VII. Clementis IX. & Clementis X. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, qui Constitutiones similium exemptionum, & immunitatum revocatorias ediderunt, vestigiis inhaerentes, nec non quarumcunque concessionum, immunitatum, & exemptionum hujusmodi, Litterarumque Apostolicarum sub plumbo, ac in simili forma Brevis, cedularum motus proprii, & chirographorum, cujusvis Romani Pontificis Prædecessoris Nostræ manu subscriptorum, ac aliarum Litterarum, & scripturarum desuper quomodolibet emanatarum, pluriesque etiam confirmatarum tenores, etiam veriores & datas, ac occasiones & alia, etiam speciali ac individua expressione digna, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & verbatim insertis respectivè habentes; Motu proprio, non ad cuiusquam nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostrâ, deque Apostolicæ potestatis plenitudine hæc nostrâ perpetuè valiturâ Constitutione, omnes & quascunque exemptiones, & immunitates, à solutione subsidii triennialis, nec non quarti illius adjuncti, quatinorum

tii 1676.
Pont. anno
primo.

II.

Exordium
à tempora-
li non mi-
nus quàm
spirituali
gregis
commodo
promo-
vendo.

Exem-
ptiones e-
jusmodi
ordinariis
oneribus
oblunt.

Et non
exemptos
prægra-
vant.

Quare
Prædeces-
sorum ex-
emplo re-
vocantur.

carnis,

Exemptionum
species.

carnis, taxarum equorum, tallearum, censuum, archivi, fogliettae, triremium, utensilium, dohanarum, gabellarum quarumcumque, taxae portus Anconae, quatinorum, tractarum, pedagiorum, vectigalium, collectarum, & quorumlibet aliorum onerum, & munerum personalium, realium & mixtorum, ordinariorum & extraordinariorum, solitorum & insolitorum Cameralium quorumcumque, ac etiam eorum, quae per Communitates & Universitates directè, vel indirectè pro eorundem onerum Cameralium solutione publicorumque munerum supportatione, ac pro viis, & pontibus construendis, instaurandis, muniendis & manutenendis, aliisque indigentis, & usibus quibuscumque, tam Camerae, quam Communitatum, & Universitatum praedictarum, seu alias indicta & imposita, ac exigi solita sunt, nec non ab obligatione recipiendi & hospitandi milites, & Sedis praedictae Officiales, Barigellos, Executores, aliosque Iustitiae Ministros, eisque utensilia, & alia necessaria subministrandi, per Romanos Pontifices Praedecessores Nostros, ac eandem Sedem Apostolicam, & quovis Sedis & Camerae praedictarum Officiales, & Ministros quacumque auctoritate, & potestate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, etiam Camerarios, ceterosque etiam speciali notà, & expressione dignos ac specialem ad id facultatem habentes, quibuscumque Communitatibus, Universitatibus, Civitatibus, Terris, oppidis, & locis ditionis temporalis S. R. E. praedictae, ac etiam quibuscumque Feudatariis, Censuariis, Dominis locorum, familiis nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cuiusvis status, gradus, conditionis & praeminentiae existentibus, ac quavis dignitate, etiam Ecclesiastica, & auctoritate praedictis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui castra & iurisdictiones intra limites dictae ditionis temporalis S. R. E. possident, etiam qui nihil ratione castrorum & iurisdictionum huiusmodi Sedi praedictae annuatim, seu alias perfolvunt, & tam incolis, quam extraneis, & forensibus bona stabilia, seu mobilia, vel se moventia habentibus & tenentibus seu possidentibus, omniumque supradictorum colonis & laboratoribus, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum, vel meritum, seu illorum intuitu, & contemplatione ac ex alià quacumque, quantumvis favorabili, ac urgentissima, & de necessitate specialiter exprimenda causà, sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus, etiam in appaltuum, & locationum Cameralium instrumentis, quantumvis auctoritate Apostolica confirmatis promissum, & cautum sit eas observari debere, ac cum quibusvis clausulis & decretis, etiam motu, scientià, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & alias quomodocumque & qualitercumque, in genere, vel in specie, ad vitam, vel ad tempus, sive in perpetuum concessas & datas, ac pluries & iteratis vicibus confirmatas, approbatas, revalidatas & innovatas, & inde etiam iudicis auctoritate sequutà quacumque, nec non qualvis litteras etiam Apostolicas sub plumbo, vel in simili formà Brevis, Motus proprii cedulas, chirographa, & scripturas huiusmodi ex nunc perpetuò revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, viribusque & effectu penitus & omninò evacuamus, & revocata, cassata, sublata, & abrogata, irrita, abolita & annullata viribusque & effectu penitus ac omninò vacua esse, nec ulli prorsus in petitorio, aut possessorio, etiam summarissimo contra praesentium litterarum tenorem, & dispositionem suffragari posse, sed praedictos omnes, & singulos exemptos ad omnium & singulorum onerum praedictorum solutionem & supportationem, pro ratà eos tangente, in posterum realiter, & cum effectu teneri in omnibus &

per omnia, perinde ac si dictae exemptiones & immunitates eis nullatenus concessae fuissent, nec litterae ac cedulae motus proprii, chirographa & scripturae huiusmodi unquam emanassent, motu, scientià, deliberatione, & potestatis plenitudine praedictis decernimus, statuimus, & declaramus.

§. 3. Præterea omnia & quaecumque privilegia, & indulta personis Ecclesiasticis, tam Secularibus, quam cuiusvis Ordinis, Congregationis & Instituti ac Societatis, etiam Jesu, Regularibus super similibus immunitatibus & exemptionibus, per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores Nostros concessa, ad Limites Juris communis, motu, scientià, deliberatione & potestatis plenitudine & tenore praedictis reducimus.

§. 4. Illa verò quae nonnullis Collegiis in alma Urbe nostra existentibus per dilectos Filios Clericos Regulares dictae Societatis Jesu, sive alios quoscumque administrari consueverint, similiter à Romanis Pontificibus Praedecessoribus Nostros concessa fuerunt, quoad vinctum & vestitum dumtaxat, non autem ut vulgò dicitur, à fundato & magazzino, prout ante hac observatum fuit, suffragari volumus & decernimus.

§. 5. Ac demum similia privilegia & indulta, Nepotibus, & aliis consanguineis, vel affinis quorumcumque Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum, pro tempore viventium, ab illis respectivè concessa, itidem revocamus & abolemus, ac revocata, & abolita esse ac censi debere volumus & statuimus. Declarantes illa nemini eorundem Nepotum, sive consanguineorum, vel affinium à die Nostre ad summi Apostolatus apicem assumptionis suffragari posse & debere, seu potuisse ac debuisse.

§. 6. Per praemissa autem non intendimus revocare exemptiones & immunitates, quibuscumque personis Ecclesiasticis, tam Secularibus, quam Regularibus de jure competentes, neque Thesaurariis, Appaltatoribus, & conductoribus bonorum, introitus & iurium dictae Camerae nostrae ab ipsa Camera, vel aliis illius nomine in appaltuum & locationum instrumentis, & illorum ratione, ex contractu tituloque verè oneroso concessas.

§. 7. Ac insuper à revocationibus, & aliis supradictis excipimus, & exceptas esse volumus & declaramus, immunitates & exemptiones quibusvis Universitatibus & personis datas & concessas, in vim contractus ex causà verè onerosà, videlicet congruae, & effectualis pecuniarum solutionis, & non alias, eidem Camerae Apostolicae, vel ipsis Communitatibus legitime factae, vel aliis rationabilibus causis per Nos cognoscendis, & approbandis, ut infra, ac etiam declarandis: quas omnes causas onerosas non nisi legitimas, ac licitas & honestas prout de jure approbare intendimus. Et propterea quicumque illas obtinent, eas in dicta Camera citato dilecto filio ipsius Camerae Commissario Generali verificare, & in ipsa Camera examinari, & admitti facere teneantur, etiam si concessiones earundem immunitatum, & exemptionum ac litterae, cedulae motus proprii, chirographa, & aliae scripturae desuper emanatae, & emanatae alias in Camera praedicta admittae, & admittae, ac in illà ejusque libris registratae, & registratae fuerint & sint, quatenus tamen causae onerosae huiusmodi pro verè onerosis, & legitimis, ut supra alias in eadem Camera verificatae, & approbatae, ac pravià judiciali discussione sint legitimae habitae: quo casu ad indicationem tantum, non autem ad aliam verificationem eisdem obtinentes teneri volumus, interim verò quamdiu non fuerint verificatae, minime suffragari, & praesentis revocationis effectum retardare non posse declaramus.

§. 8. Præterea nostrae intentionis non est, sub revocationibus, & aliis supradictis comprehendere im-

Quae pro futuro tempore intelligenda.

Ecclesiasticis concessa ad iuris terminos reducuntur.

Collegiis Urbis victus & vestitus permittitur.

Nepotibus & conjunctis Pontificum concessa à die suae assumptionis abolentur.

Excipiuntur immunitates certis personis de jure vel ex oneroso cum Camera contractu competentes.

Nec non exemptiones Universitatibus concessae ex causis declarandis.

Et à Camera Commissario examinandis & verificandis.

Praeservantur Cardinalium, Camerae Clericorum aliorumque privilegia.

Quibus exemptiones auferantur.

Etiam Cameralium appaltuum ratione exemptis.

Verba revocatoria.

Quære-
vocantur
ad termi-
nos Con-
stitutionis
Pii IV. a-
liorum-
que.

Injungi-
tur Mini-
stris ob-
servantia.

Litiganti-
bus super
præmissis
silentium
imponitur.

Decre-
tum super
oblativis.

munitates, & exemptiones ejusdem S. R. E. Cardinalibus ratione dignitatis Cardinalatus, nec non Camera prædictæ Clericis Præfidentibus, aliisque Cameralibus, qui in eadem Camera federunt, & sedent, concedi, seu admitti solitas, nec illas quibus Prælatis, & Officialibus Romanæ Curie, ac Prælatis domesticis, Cubicularii secreti, ac Secretarii, & alii familiares, & continui Commensales nostri, & Romani Pontificis pro tempore viventis in rotulo descripti gaudent, & gaudere consueverunt, neque illas ob numerum duodecim filiorum à Prædecessoribus nostris, & aliis supra expressis concessas, quas tamen ad terminos Constitutionis rec. mem. Pii P. P. IV. Prædecessoris pariter nostri, quæ incipit, Licet fel. rec. Paulus &c. cujus tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi, illamque exactè, & ad amissim juxta illius seriem, tenorem, & dispositionem in omnibus, & per omnia servari debere volumus, & illarum Constitutionum Apostolicarum super similibus exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum, & pro tempore & personis, ac eo modo, & formâ, quibus de Jure Communi illis competunt, & alias juxta ipsius Juris Communis, ac supradictarum & aliarum Constitutionum Apostolicarum dispositionem reducimus, neque aliter quam ut præfertur, sive in possessorio, sive in petitorio frustrari volumus & decernimus.

§. 9. Cæterum Appaltatoribus, Thesaurariis, Depositariis, Commissariis, Executoribus, & cæteris agentibus, & Ministris dictæ Camera, ac Communitatum, & Universitatum prædictarum earundem serie præsentium districtius inhibemus, ne contra ipsarum præsentium dispositionem immunitates, & exemptiones, nisi ut supra exceptas, ac eas quas ex causâ vere onerosâ concessas in Camera prædictâ, ut præfertur admitti contigerit, ullatenus admittant: & si secus fecerint, id nemini eorum in suis computis, seu rationibus per eandem Camera admitti volumus, sed eorum damno cessurum esse declaramus.

§. 10. Postremò lites quaslibet occasione privilegiorum, ac indultorum, nec non immunitatum & exemptionum hujusmodi, quomodolibet suscitatas, & in quibusvis Tribunalibus pendentes (illarum omnium & singularum statum, & merita, nominaque & cognomina Judicum, & colligantium quorumvis, etiam speciali mentione dignorum, & alia etiam de necessitate specialiter exprimenda, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes) à quibuscumque Tribunalibus hujusmodi ad nos earundem serie præsentium avocamus, illasque penitus, & omnino perpetuò supprimimus, & extinguimus, & pro suppressis, & extinctis haberi volumus, & declaramus, ac partibus perpetuum desuper silentium imponimus.

§. 11. Decernentes præfentes Litteras, ac omnia, & singula in illis contenta, etiam ex eo quod quicumque in præmissis, sive eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non confenserint, ac ad ea vocati, & auditi, seu causæ propter quas ipsæ præfentes emanarunt adductæ, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam ullatenus justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâvis quantumlibet legitimâ, piâ, juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, occasione, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vicio, seu intentionis nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensu, aut alio quovis quantumvis magno & substantiali, ac inexcogitato defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, suspendi, limitari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque Ju-

ris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, seu etiam motu simili concessio quempiam in judicio, vel extrâ illud uti, seu se juvare posse, neque easdem præfentes sub quibuscumque similibus, vel dissimilibus Constitutionum, ac revocationum, & Ordinationum suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet factis comprehendî, aut comprehensas censerî, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac etiam sub posteriori datâ, quatenus opus sit, de novo concessas, perpetuòque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & quâdôcumque spectabit inviolabiliter observari.

§. 11. Sicque in præmissis per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam caularum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & quosvis Sedis, & Camera prædictarum Officialibus, & Ministros, & alios quoscumque, quâvis auctoritate, & potestate fungentes nunc & pro tempore existentes, sublata eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 12. Quocirca dilectis filiis nostris, ac S. R. E. prædictæ Camera, seu Procamerario, nec non Vicecamerario, Thesaurario, ac Clericis Præfidentibus, Commissario, & aliis Camera prædictæ Officialibus, ad quos spectat, præcipimus, & mandamus, ut præfentem nostram Constitutionem, & in eâ contenta quâcumque in omnibus, & singulis firmiter, & inviolabiliter observent, & faciant ab aliis observari.

§. 13. Non obstant. supradictarum litium pendentiâ, aliisque omnibus, & singulis præmissis, nec non nostrâ & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de Jure quæsito non tollendo, ac quatenus opus sit, prædicti Pii Prædecessoris de gratis qualecumque interesse dictæ Camera concernen. in eadem Camera præsentandis, & registran. ita ut præfentes in eâ præsentari, aut registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in universalibus provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, concessionibus, immunitatibus, exemptionibus, chirographis, cedulis motuum propriorum, & aliis scripturis, & litteris, etiam Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis, etiam ut præfertur qualificatis, ac speciali notâ, & mentione dignis, etiam nominatim essent exprimendi, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis decretis, & etiam inexcogitabilibus, & necessariò exprimendis, etiam contractus jurati cum Camera nostrâ Apostolicâ initi, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautelâ firmatis, editis, seu factis, ac aliis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si in eis caveatur, expressè, quod nullo unquam tempore sub similibus, vel dissimilibus exemptionum, & immunitatum revocationibus, abrogationibus, annulationibus, aut aliis quibuscumque contrariis dispositionibus & Constitutionibus pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, eumque validissimum statum restituta, reposita, & reintegrata, ac etiam sub po-

Clausula
sublata &
decretum
irritans.

Executo-
res desi-
gnantur.

Deroga-
tio contra-
riis.

steriori

steriori datâ per quascumque personas eligendas de novo concessa sint, & esse censentur, nec non pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio faciendâ, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respectivè habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 15. Ut autem eadem præsentibus Litteræ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, & auctoritate nostrâ decernimus, illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curatoribus nostris publicari, ac illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arceant, ac si illorum unicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

§. 16. Utque earundem præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem fides in iudicio, & extrâ illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 15. Januarii 1677. Pontificatus Nostri anno primo.

J. G. SLUSTUS.

III.

Facultates transferendi Pensiones annuas, sublata Urbani VIII. Constitutione revocatoria, pro dimidia parte conceduntur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Circumspecta Sedis Apostolicæ providentia Christi fidelium commodis jugiter invigilans, ea quæ aliâs pro Ecclesiâ, & Beneficiorum Ecclesiasticorum exoneratione optimo quidem constituta fuere consilio, si optatus inde effectus minime proveniat, sed gravia potius exoriantur incommoda, in melius commutare, atque reformare studet, sicuti magistra rerum experientia faciendum suadet, ac æqui bonique ratio, nec non Ecclesiâ, & Beneficiorum ipsorum utilitas, & Christi fidelium pax, & tranquillitas noscuntur postulare.

§. 1. Cum itaque dudum fel. rec. Urbanus P. P. VIII. Prædecessor Noster, omnes, & singulas facultates, indulta, & privilegia transferendi quascumque pensiones annuas super Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, & Abbatialium mensarum, & quorumvis Ecclesiasticorum, tam secularium, quam regularium beneficiorum quomodocumque qualificatorum fructibus, tam certis, quam incertis, ac etiam distributionibus quotidianis reservatas, quæ tamen per exactiorem integram pensionum hujusmodi ab ipsis translatis factam, realem, & actualem effectum fortita non essent, pro summâ, quæ medietatem veri annui valoris fructuum mensæ, seu beneficii, super quibus pensio transferenda, seu translata reservata reperiretur, excederet, quibusvis personis, etiam Abbatiali, Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, vel aliâ quavis dignitate, etiam Cardinalis honore fulgentibus, sive etiam ad favorem quorumcumque locorum, piorum, & Collegio-

rum, quovis intuitu, & consideratione, etiam motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & de Apostolicâ Potestatis plenitudine, ac cum quibuscumque clausulis, & decretis, tam per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos, quàm ipsum Urbanum Prædecessorem concessa eatenus, revocaverit, cassaverit, & annullaverit, ac viribus, & effectu evacuaverit, ita tamen, ut facultates transferendi pensiones hujusmodi pro eâ parte, quæ medietatem fructuum, etiam incertorum, vel distributionum, quatenus super illis essent impositæ, non excederet, firmæ, & illas remanerent. Et insuper voluerit, & ordinaverit, eos qui prætextu excessus medietatis fructuum, seu distributionum hujusmodi partem pensionum translatarum solvere recusarent, ad excessum ipsum probandum teneri, nec interim istius dispositionis prætextu processum executivum, aut solutionem integre pensionis, quatenus aliâs illis locus esset, impediri, aut retardari debere, & aliâs prout in ejusdem Urbani Prædecessoris Constitutione desuper editâ in Cancellariâ Apostolicâ Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXIV. die XXI. v. Januarii publicatâ, cujus tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Verum cum quotidiano experimento compertum sit, prænaratam Constitutionis hujusmodi dispositionem Ecclesiis, & Beneficiis pensionum hujusmodi onere gravatis, illasque obtinentibus, qui excessum medietatis fructuum iisdem pensionibus gravatorum probare, & interea donec rei iudicatæ effectum desuper obtinuerint, pensiones ipsas solveretentur, parum esse proficuum, & e converso tam transferentibus, quàm translatis pensionum hujusmodi non modicum adferre incommodum; illis quidem, quod propter ignorantiam, tam veri valoris annui fructuum, & distributionum, tum quantitatis aliarum pensionum desuper reservatarum frequentissimè, ac sæpe semper dubii sint, & incerti, quas pensiones transferre possint; his verò quod lites super pensionibus in eos translatis, quas Ecclesiâ, & Beneficiorum hujusmodi possessores, sub prætextu excessus prædicti impugnant, sustinere, & prosequi cogantur: ita ut ejusmodi litibus discutendis, & decidendis Tribunalia assidue fatigentur, partes vere ærumnosis dispendiis prægraventur.

§. 3. Hinc est, quod nos litibus, & dispendiis hujusmodi ansam præcidere, ac tam Ecclesiâ, & Beneficiorum prædictorum exonerationi, quàm illas, & illa obtinentium, nec non eorum, quibus ejusmodi facultates transferendi pensiones ab hac S. Sede concessæ sunt, & in posterum concedentur, ac illorum, in quos pensiones ipsæ transferentur, commoditati, securitati, & indemnitati, quantum Nobis ex alto conceditur, providere cupientes, ac quorumcumque privilegiorum, indultorum, & facultatum transferendi pensiones hujusmodi, seu illarum loco fructus, redditus, & proventus Ecclesiasticos reservatos, & reservandos quibuscumque personis, cujuscumque status, gradus, ordinis præminentia, & dignitatis existentibus, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, seu aliâs specificâ, & individua mentione & expressione dignis, etiam motu proprio, ac de Apostolicâ potestatis plenitudine, ac cum quibuscumque clausulis, derogationibus, & decretis, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam per nos, & Sedem prædictam hætenus quomodolibet concessorum litterarumque Apostolicarum, tam sub plumbo, quàm in simili forma Brevis, Cédularum motus proprii desuper expeditarum, & Chirographorum cujuscumque Romani Pontificis motu subscriptorum tenores, etiam veriores, & datas, aliæque omnia & singula, etiam specialem, & individuum

Præsentibus publicandæ.

Et transumptis fides adhibenda.

D. 15. Januarii 1677. Pontificatus Nostri anno primo.

Exordium à fidelium commo.

Urbani VIII. Constitutio recenetur.

Exponuntur incommoda inde provenientia.

Quare ejusmodi facultates.

Quibusvis Personis quomodolibet concessæ

mentionem, & expressionem requirentia, presentibus pariter pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis, ac exactissimè specificatis habentes; Motu proprio, non ad cuiusquam nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut decetero, omnes & singuli, etiam S. R. E. Cardinales, seu quâvis aliâ præminentia, & dignitate præditi, & aliâs quomodolibet qualificati, seu specificam, & individuum mentionem requirentes, quibus ejusmodi indulta, privilegia, & facultates, transferendi pensiones annuas super fructibus, redditibus & proventus, juribus, obventionibus, & emolumentis undecumque provenientius, & in quibuscumque rebus consistentibus, ac distributionibus, etiam quotidianis, & manualibus, Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Abbatialium aliarumque mensarum, ac dignitatum, etiam majorum, & principalium, Personatum, Officiorum, Præpositurarum, Canonicarum, & Præbendarum, aliorumque quorumlibet cum cura, & sine cura, secularium, & cuiusvis Ordinis, Congregationis, & instituti regularium beneficiorum reservatas, seu illarum loco fructus, redditus, & proventus hujusmodi reservatos, sive per viam cassationis, & novæ reservationis, sive simplicis translationis, seu aliâs quomodolibet hæcenus à Sede Apostolica concessa sunt, & in futurum tam per Nos, quam per Romanos Pontifices Successores nostros, & Sedem prædictam concedentur, eorundem privilegiorum, indultorum, & facultatum vigore dimidiam dumtaxat, seu dimidiâ minorem partem ipsarum pensionum, seu fructuum, reddituum, & proventus illarum loco reservatorum hujusmodi, quas, & quos vigore primæ reservationis seu in eos factæ translationis de præsentibus percipiunt, & pro tempore percipient, seu legitime percipere possunt, & poterunt, respectivè transferre valeant.

Et hic
speciatim
enumeratur.

Ad dimidiam partem restringuntur.

Illis translationibus debito ordinem factis.

Decretum super oblativis.

§. 4. Ita tamen ut ejusmodi translationes, si servatâ ceteroqui dictorum privilegiorum, indultorum, & facultatum, ac præsertim quoad quantitatem pensionum, & fructuum transferendorum in eis expressam formâ & dispositione, factæ fuerint, tamen fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta, ac distributiones, etiam quotidianæ, & manuales mensarum, aliorumque beneficiorum hujusmodi, pensionum, & fructuum reservatorum oneribus ultra eorum medietatem adhuc gravata remanerent, nihilominus validæ, firmæ, & efficaces existant, nec ex capite excessus medietatis fructuum aliorumque prædictorum, in vim prædictæ Constitutionis Urbani Prædecessoris, quam hac in parte quoad futuras translationes nullius roboris, & momenti fore decernimus, ullo modo impugnari possint, tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus.

§. 5. Decernentes easdem præsentibus Litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quilibet, etiam specificâ & individua mentione digni, ac Cardinalatus honore fulgentes, in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, seu causæ propter quas ipsæ præsentibus emanarint, adductæ, specificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, piâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormissimâ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vicio aut intentionis nostræ, seu interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuumque expressionem requirente defectu notari, im-

pugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, aut adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quæpiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed easdem præsentibus Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconculsè observari.

§. 6. Sicque, & non aliter in præmissis censi, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios aliove quoslibet quæcumque præminentia, & potestate fungentes, & futuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet, quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quâquam, quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausula
sublata &
decretum
irritans.

§. 7. Non obstantibus, facultatibus, privilegiis, indultis, aliisque præmissis, ac de jure quæsito non tollendo, & quod Cardinales prædicti sub regulis, & Constitutionibus faciendis non comprehendantur, cæterisque nostris & Cancellariæ Apostolicæ regulis, nec non prædictâ Urbani Prædecessoris, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac quibuscumque etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis præfatis, aliisque personis, & Collegiis quibuscumque sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogationis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, ac etiam consistorialiter, & aliâs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quanticumque vicibus iteratis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur, & inferrentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliâs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hæc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac plenissimè, & amplissimè derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio
contra-
riis.

§. 8. Ut autem præsentibus litteris omnibus facilius innotescant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe publicari, & affigi, sicque publicata omnes & singulos, quos concernunt, perinde afficere, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ fuissent.

Præsentibus
publicanda.

§. 9. Ipsarum verò præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus

Transumptorum
fidem
des.

jus

ius personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eandem prorsus fidem tam in iudicio, quam extra illud ubicumque locorum haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris die 7. Februarii 1678. Pontificatus nostri Anno secundo.

J. G. SLUSIUS.

IV.

Obedientia Superioribus præstanda Quitenfis aliarumque in Indiâ Provinciarum Religiosis injungitur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Bullæ
præsentis
ocasio.

§. 1. **E**Xponi nobis nuper fecit Dilectus filius Dominicus Valvasorius Mediolanensis Vicarius Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quod in Provinciis Indiarum, & præsertim Quitenfi dicti Ordinis non raro evenit, ut post solemnem celebrationem Capitulorum Provincialium habitam in Loco specialiter ad id designato post legitimam electionem Prioris Provincialis per scrutinium factam à majori parte Electorum unanimi consensu in unum intendendum post electi Prioris Provincialis confirmationem à Præsidente Capituli publice promulgatam & post cæteras electiones tum Definitorum, & Visitatorum, tum Priorum Localium, ac Doctrinarios rite similiter expeditas, vix hujusmodi electionibus factis, aut imminente ejusdem Capituli dissolutione, vel immediate post absolutionem, ac etiam post aliquot menses, imò, & annos quibus tam Prior Provincialis, quam cæteri Superiores legitime, ut præfertur electi, respective munere suo pacifice functi fuerint, nihilominus nonnulli malo spiritu adducti, eo quod fortassis in prædictis Capitulis non obtinuerint ea, quæ sibi antea consequenda proposuerant, & altè cordi hærebant obtinenda, contra jam electum, confirmatum, & actualiter exercentem officium Provincialatus potissime insurgant, ac etiam contra Definidores, Visitatores, reliquosque Priores Locales, & Doctrinarios eisdem debitam denegantes obedientiam, honorem, & prælationem, vanasque causas tantæ contumaciæ adducunt, quinimò ad aliam electionem potissime Prioris Provincialis tumultuose, & clandestinè irumpant, & ad Tribunalia secularia causam sæpe per viam (ut vocant) auxiliatricem deferunt, contendentes super validitate, aut nullitate electionis prædicti Prioris Provincialis cæterarumque electionum; unde Provincia illa miserrimè turbatur.

Quæ est
denegata à
quibusdam
Quitenfis
Provincia
Religiosis
Prioribus
Provincia
libus reli
quique
Superiori
bus rite e
lectis de
bita obe
dientia.
Prætex
tus.

Incom
moda inde
fluentia.

Causare
Vicario
delatæ.

§. 2. Tunc enim in dubium vocantur receptiones Novitiorum ad regularem habitum, solemnes eorundem professiones, facultates ad excipiendas confessiones, institutiones Doctrinarios, seu Parochorum pro administratione Sacramentorum, sententiæ translate in auctoritatem rei judicatæ tum absolutoriæ, tum condemnatoriæ à prædicto Priori Provinciali vel Definitorio aut à Prioribus Localibus prolatae, cæterique actus judiciales & extrajudiciales utilitatem publicam, vel privatam respicientes pro nullis, & invalidis habentur, utque pertinacius in sua persistant obstinatione, non obtentâ à Superioribus facultate veniendi Romam, longa suscipiunt itinera, & ad longum tempus contra præscriptum constitutionum Ordinis prædicti, ac decretorum hujus Sanctæ Sedis, vagantur.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebatur, ob immanem terræ, marisque ab hac alma Urbe Indiarum distantiam, non facile succrescentibus hujusmodi malis opportuna possit à Superiore Generali dicti Ordinis

aptari medela, Nobis propterea dictus Dominicus Vicarius Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur effraenem illam Licentiam insurgendi contra Superiores eisque debitam obedientiam denegandi compescere, ac Provinciarum prædictarum quieti, quantum nobis ex alto conceditur, consulere cupientes, dictumque Dominicum Vicarium Generalem à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui dilectum filium Procuratorem Generalem Ordinis prædicti audiverunt, consilio, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus, ut si in Quitenfi, vel aliis Indiarum Provinciis prædictis electio Prioris Provincialis facta fuerit per scrutinium secretum à majori parte Electorum, eaque à Præsidente Capituli successivè confirmata, omnes, & singuli Provinciarum hujusmodi respective Religiosi, cujuscumque gradus, dignitatis, & conditionis existant, sub privationis vocis activæ, & passivæ, ac graduum, & dignitatum seu officiorum per eos obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, ac etiam majoris excommunicationis penis ipso facto incurrendis teneantur, non solum ab aliâ electione Prioris Provincialis abstinere, sed etiam ipsi Priori Provinciali, seu Reçtori Provinciali, aliisque, ut supra respective electis, & institutis, secutâ confirmatione prædictâ à Præsidente factâ, debitam exhibere obedientiam tam in temporalibus, quam in spiritualibus, non obstante quacumque protestatione, aut appellatione, etiam post confirmationem hujusmodi factâ, vel interpolatâ de Jure.

§. 5. Nos enim ad hunc effectum ex certâ scientiâ, & de Apostolicâ potestatis plenitudine suppletos intelligi, ac pro suppletis haberi volumus omnes, & singulos alios defectus, etiam substantiales juris, & facti, si fortè intervernerint in prædictis electionibus, & confirmationibus, illasque per quoscumque Judices, etiam Palatii Apostolici Auditores quoad omnes, & singulos juris effectus haberi, & judicari tamquam legitime, & Canonicè factas, interim, & quousque ad Quitensem, seu alias Indiarum Provincias prædictas respective Prioris Generalis, vel Vicarii Generalis ejusdem Ordinis determinatio pervenerit, legitimeque de eâ constiterit, & intimata fuerit, quibus de Jure constare, & intimari debet.

§. 6. Quod si lite pendente super validitate, seu nullitate Capituli Provincialis, vel cujuscumque electionis inflet dies præfixus celebrationi novi Capituli Provincialis, possint nihilominus, & teneantur omnes Electores ad Locum destinatum convenire, & juxta Sacros Canones, Concilii Tridentini decreta, ac Apostolicas, & dicti Ordinis constitutiones novum Capitulum Provinciale hujusmodi celebrare, nec ratione talis litis pendentiæ, seu nullitatis præsentis quisquam contra ipsius Capituli validitatem coram quocumque Tribunali ullomodo quicquam opponere possit.

§. 7. Idemque fit, & intelligatur, etiam si post dictum Capitulum Provinciale congregatum, supervenerit ad Provinciam, vel ei intimetur sen-

Absolu
tio ad effe
ctum.

Indiarum
Religiosi
Provincia
li rite ele
cto subji
ciuntur.

Idque
sub poena
inhabilita
tis & ex
communi
cationis.

Non ob
stantibus
etiam Ele
ctionis de
fectibus.

Nec lite
pendente
super vali
ditate aut
nullitate
Capituli.

Nec su
pervenien
te tenen
tiâ annul
latoria.

tentia annullatoria Prioris Generalis, vel Vicarii Generalis, aut nova creatio Prioris Provincialis, seu Rectoris Provincialis, aliorumque Officialium, quae omnia ad effectum annullandi Capitulum Provinciale congregatum, seu etiam peractum, prout supra dictum est, tamquam inutilia, ac si nullatenus emanassent omnino habeantur, & judicentur, proindeque Capitulum praedictum Provinciale ita, & prout supra celebratum ab eodem Priore, seu Vicario Generali confirmari debeat, dummodo alias canonicè & legitime celebratum sit.

Cujus tamen publicatio propterea non differenda.

§. 8. Ne tamen ex hoc aliquis ullo modo occasionem sumere possit, malitiosè occultandi, alterandi, seu differendi exhibitionem, & publicationem quarumcumque Litterarum, in quibus contineatur annullatio, vel nova creatio Electorum, in capite, tum in membris, si fortè à Priore, vel Vicario Generali ita provisum sit, teneatur sub eisdem poenis, & censuris ille, etiam si sit Prior Provincialis actualis, ad cujus manus litteras hujusmodi pervenire contigerit, ipsas manifestare vel intimare illi, vel illis, quibus de Jure manifestari, seu intimari debent.

Præsentibus quoque debitis in locis promulgandæ.

§. 9. Cæterum, ut nemo præsentium Litterarum ignorantiam præterdere possit, volumus, ut illæ statim atque ad Quinquagesimam aliasve Indiarum Provincias prædictas respectivè pervenerint, publicentur, perpetuisque futuris temporibus in singulis earundem Provinciarum Capitulis Provincialibus, post recognitionem Præfidentis, ipse, antequam ad aliquam electionem deveniatur, teneatur mandare, ut omnibus capitulariter congregatis, ipsæ præsentibus Litteræ una cum reliquis Constitutionibus de more legendis, legantur, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Decretum roborans & irritans.

§. 10. Decretantes easdem præsentibus Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignorantiter contingerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non Provincialium, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliâ in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hâc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptum fides.

§. 12. Volumus autem, ut earundem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem ubique fides in Judicio, & extrâ adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris Die 24. Martii 1678. Pontificatus nostri anno secundo.

Dat. 24. Martii 1678. Pontif. Anno secundo.

J. G. SLUSIUS.

Privilegia nonnullis Sanctitatis suæ Familiaribus concessa.

INNOCENTIUS PAPA XI.

V.

Venerabilibus Fratribus Antonio Pignatello, Archiepiscopo olim Larissen. Episcopo Licien. cubiculi nostri Præfecto, Stephano de Augustinis Archiepiscopo Heracleæ, Datario, & Horatio Matthæo, Archiepiscopo Damasceno, Palatii nostri Apostolici, ac Josepho Eufanio Episcopo Sorphyrien. Sacarii nostri respectivè Præfectis, nec non dilectis filiis Magistris Joanni Gualtero Slusio Leodien. Secretario Brevium nostrorum Secretorum, Joanni Baptistæ de Luca Venusien. Auditori nostro, & Mario Spinulæ Januen. in utraque Signaturâ nostrâ Referendariis, Litterarum nostrarum in formâ Brevis quæ ad Principes scribuntur, Secretario, Prælatis domesticis nostris, ac Camillo Mugialco Comen. Pincernæ, Petro Joanni Bernardi Vencien. Archicicilino, Thomæ Odescalco Vestuario, & Elemosynario secreto, Joanni Francisco Ripæ, & Hieronymo Peregrino Comen. Francisco Antonio Cavedono Venusin. Hugoni Humberto de Servient. Gratianopolitan. Antonio Albertino Neapolitan. Matthæo Santini Lucan. Augustino Favorito Lunen-Sarzanen. notarum arcanarum Secretario, & Francisco Santuccio Romano, Medico Secreto, Cubiculariis intimis, seu Secretis, & Francisco Liberato Sutrin. Subdatario, ac Joanni Puccio Politanen. & Michaeli Angelo Boldrino Cortonen. Capellanis Secretis, nec non Josepho Sancti Fiamma Comen. Carolo Antonio Prosperi Hortan. Josepho Tiberio Quadri Romano, & Deodato Bovio Mantuan. respectivè Civitatum, vel Diocesum Clericis, seu Presbyteris, vel Laicis, cubiculi nostri Adjutoribus familiaribus, continuis commendatilibus nostris salutem, & Apostolicam benedictionem.

Familiarium nomina.

Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia, devotos & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id alias propria virtutum merita commendant, honoris & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatibus titulis decorare & ornare, nec non specialis benevolentiae favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

Exordium a Familiaribus favendi consuetudine.

§. 1. Hinc est, quod nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui commentales nostri existitis, & quilibet vestrum Nobis hætenus impendistis, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistitis, nec non ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras, etiam familiari experientia juvari percepimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare voleantes, vosque, & quemlibet vestrum à quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & poenis à Jure vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certâ scientiâ nostris, ac de Apostolicâ potestatis plenitudine vos, & quemlibet vestrum respectivè

Motu proprio creat Sedis Apostolicæ Notarios, Palatii Comitibus, Equites, Nobiles Romanos, & Urbis, aliarumque Civitatum Cives.

in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolicâ auctoritate tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulae Lateranen. Comites, nec non auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen. Bononien. Ferrarien. & Beneventan. omniumque, & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ, mediâtè, vel immediâtè subjeutorum Cives cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, ac constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, nec non Palatii, & Aulae hujusmodi Comitum, Equitum & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus; Vobisque, etiam si habitum, & rochetum Notariorum dictæ Sedis juxta decreta Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citâ tamen exemptiones à Sacro Concilio Tridentino sublatis, ita ut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subiacentis Ordinariis, ac citâ facultates legitimi mandati, ad gradus promovendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia à Notariis, & Comitibus præfatis præsentia; ita ut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane existat quicquid secus per vos aut quemlibet vestrum respectivè attentari contigerit) nec non Cives originarii, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, ac Secularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium, assecutione, & exercitio, tam in Urbe, quam in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & aliis ubique locorum, & gentium, nec non sessionum, & conventuum, utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, ac si privilegia, facultates exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque Litteris, instrumentis, & scriptis publicis, & privatis deinceps nomine vestro confiendis Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de Nobili genere ex utroque parente procreatos, nec non Romanæ, & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives prout libuerit, vos inscribere, & illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non factis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque, qualecumque illud fuerit cum iis subscriptionibus subreptitum, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censetur.

§. 2. Nec non honoris causâ insignia gentis nostræ sive integrè, sive cum vestris respectivè composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

§. 3. Et insuper vos vestraque beneficia, & officia Ecclesiastica quaecumque, quocumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque Locorum, Regnorum, & Provinciarum, nec non in Urbe, Civitatibus, Terris, & Locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediâtè, vel immediâtè subjectis consistentia, præ-

dia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac se moventia, nec non actiones, & jura præsentia, & futura cujuscumque qualitatis, & quantitatis, naturæ ac cujusvis etiam annui valoris fructus, redditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quaecumque à vobis vendenda, ac pro vestris, ac familiarum vestrarum usibus emenda ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitativis, nec non vectigalibus, portoriis, tributis, dactis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, parangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus tam urbanis, quam rusticis, ordinariis, & extraordinariis realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum, & pontium, portarum & molinarum & mercium, cujuscumque generis transitus, seu passus, & vendituræ etiam in aliud territorium, seu Provinciam, terrâ, mari, & flumine, nec non eorum mortuorum, stabulationum militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quaecumque aliâ quantumvis gravi, & gravissimâ causâ (pro subventionem contra infideles dumtaxat exceptâ nunc & pro tempore impositis, ita quod vos, & quilibet vestrum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Camerae Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum hujusmodi redemptores, conductores & exactores quocumque privilegio, exemptione & facultate suffultos aliâ, quam ut præfertur valeatis coarctari (quamdiu servitiis nostris insisteritis dumtaxat) eximimus & liberamus.

§. 4. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrum respectivè, ut quaecumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiam si unum ex illis omnibus cum curâ, aut dignitas etiam major & principalis, Canonatus & præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis imminet animarum, si alicui vestrum, aliâs Canonice conferantur, aut quisque vestrum eligatur, præferatur, aut aliâs assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere, dummodò alia omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis retinere.

§. 5. Nec non etiam quamdiu nobis inservieritis tantum in beneficiis Ecclesiasticis etiam curatis (non tamen Parochialibus, nec curatis curâ animarum Parochianarum) per vos pro tempore respectivè obtenti etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio, personalem residentiam requirentibus, etiam si dignitates in Ecclesiis Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificalem majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec per Locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quovis alios ad residendum interim in illis invitati compelli possitis, omnesque & singulos nihilominus vestrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus & proventus durante servitio prædicto cum eâ integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum quâ illos perciperetis, si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter resideretis, percipere, exigere & levare.

§. 6. Ac interim vel postmodum, si volueritis, in Romanâ Curâ, vel extra eam à quocumque quem malueritis, Catholico Antistite, gratiam & communionem ejusdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad

Indultum retinendi duo beneficia sub eodem tecto, in tribus Ecclesiis.

Indultum non residendi durante servitio, & in absentia percipiendi fructus.

Suscipienti Ordines terminato servitio etiam extra tempora & sine Ordinarii licentiâ.

omnes

Præferatur Concilii Tridentini reformatio, & in quibuscumque Privilegium restringitur.

Permittuntur gentilitia Sive Sanctitatis insignia.

Eximuntur durante servitio à decimis, impositionibus, taxis, vectigalibus ac tributis.

Audien-
di Jus Ci-
vile, le-
gendis &
causas Ec-
clesiasticas
& civiles
patroci-
nandi.

Eligendi
Confessa-
rium, qui à
centuris
& reserva-
tis absol-
vere & vo-
ta commu-
tare valeat

Conce-
ditur Fa-
cultas pen-
siones
etiam alias
translatas
ad summam
usque 500.
ducato-
rum trans-
ferendi.

omnes, & Sacros Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora à Jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentiâ desuper minimè requisitâ, si alias ad id idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis, etiam in altaris ministerio ministrare:

§. 7. Nec non etiam si Presbyteri fueritis, ac dignitates & officia obtinueritis, Leges, & Jura civilia, etiam publicè in scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodò trigessimus ætatis annus non exceleseritis, audire, & si habiles & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, Jura etiam publicè docere, atque Judicis, Advocati & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere liberè & licitè possitis & valeatis, auctoritate & tenore prædictis de speciali dono gratiæ dispensamus.

§. 8. Liceat quoque vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum Seculare, vel cujusvis Ordinis Regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vitâ cujuslibet vestrum comite vos, & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & penis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, & per vos incurfis, & quibus vos etiam Apostolicâ auctoritate illaqueari contigerit, etiam si absoluti Nobis, & Successoribus Nostri Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quavis personas, etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores, Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canoniarum, aliorumque Divinorum officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet à contentis in litteris die Cænæ Domini publicari consuevit, semel tantum, in vitâ, & mortis articulo; in reliquis verò dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolicâ absolvere, & vobis pro commissis penitentiam injungere salutarem, nec non vota quæcumque (ultramarino visitationis liminum Beatorum Petri & Pauli Apostolorum, castitatisque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

§. 9. Vobisque ulterius, & cuicumque vestrum respectivè, ut quicumque Loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in dictâ Curia quam extra eam, ad id per vos respectivè coram Notario, & testibus fide dignis eligendi seu eligendæ, quascumque pensiones annuas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium ac Episcopaliū & Archiepiscopaliū, ac quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum curâ, & sine curâ secularium, & quorumvis Ordinum & Militiarum Regularium, etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, quomodocumque & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributioni-

bus etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta vobis nunc & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda pro summâ videlicet trecentorum ducatorum Auri de Camerâ, quoad singulos vestrum, quodcumque alicui vestrum respectivè placuerit, simul vel successivè in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo, cassare & extinguere, ac postquam cassata & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, & emolumentis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones & emolumenta hujusmodi usque ad summam & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis, etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quorcumque & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu Clericali charactere insigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus, ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo & formâ, quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignatæ, & concessa fuerint respectivè, etiam absque consensu eisdem pensiones solvere debentium, etiam si illas, vel illa alias cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac pensiones & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi, etiam pluries cassata & de novo assignata fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam Literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, Decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & penis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, nec non subrogatione in quibusvis vestris juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendis, in quâ tunc eritis, integrè perfolvendas, servatâ tamen formâ Constitutionis Nostre super translationibus pensionum editæ, reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratiâ indulgemus.

§. 10. Nec non etiam vobis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earundem Ecclesiarum Divino cultui, seu usui deputata, seu que moventibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus, ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forsân præesse contigerit, nec non Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, cum curâ, & sine curâ secularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, reddituum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum, ipsarumque pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus, vobis reservatorum, & assignatarum, ac reservandorum, & assignandarum, quos & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, nec non emolumentorum quorumcumque Romanæ Curie Officiorum, & alias quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & pensionibus annuis, nec non vestra, & cujuslibet vestrum industriâ, &

Facultas
testandi &
de posses-
sionibus ad
summam
usque sex
mille ducato-
rum quomodo-
libet etiam
sine solemn-
nitatibus dispo-
nendi.

labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen acquisitis, & acquirendis, ac aliis etiam de muneribus, & officiis quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & aliis quavis occasione, vel causâ, seu contemplatione ad vos peruentis, & perventuris, etiam si in pecuniâ numeratâ, & focalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dictâ Curia quam extrâ eam ubique locorum, etiam penes Beneficia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiam si talia forent, quæ generali appellatione bonorum & suppellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specificis, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium ducatorum auri de Camerâ, pro unoquoque vestrum, ac etiam de ipsis fructibus, redditibus, & proventus, & pensionibus debitis, & debendis (servatâ tamen formâ Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexactis) etiam cumulatim cum quibuscumque aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus servierint, etiam ultrâ servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque locorum piorum favorem, & usum, ac aliis pro arbitrio, & voluntate vestris, & cujuslibet vestrum absolutis testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quam causâ mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scripturâ etiam minus solemnem coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedulâ solâ manu vestra scriptâ, vel scripturâ, & aliis in omnibus, & per omnia, prout & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsâ Curia, & in mortis articulo, etiam nullâ factâ mentione præsentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velitis, & intendatis, semel, atque iterum, aut pluries disponere, statuere & ordinare, ita ut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu aliâs dispositum à vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliâs omni alio modo valeat & servari debeat, ipsaque testamenta, codicillos, & dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere liberè, & licite valeatis, auctoritate Apostolicâ earundem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

§. 11. Et insuper statuimus, & ordinamus, vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine ullâ, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum & proventuum, prædictorum dispositione in dictâ Curia, vel extrâ eam tam continuâ, quam interpolatâ inibi cujuslibet vestrum respectivè mansione, ac etiam extrâ Beneficia vestra, vel alia loca debita à vobis residentie personalis, etiam nullâ subsistente causâ, ab humanis decedatis, omnia & singula bona, res & jura, etiam, ut præferatur, qualificata, nec non spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, & aliis undecumque provenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis Beneficiis Successores non pertineant, sed ad hæreses vestri sanguinis integrè deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de aliâ dispositione, vel intentione vestra scriptura, etiam minus solemnem, se-

cus appareat, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Executores omnino exequi, & adimplere, illisque se conformare in omnibus, & per omnia debeant.

§. 12. Et nihilominus quæcunque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsân à vobis, etiam nullâ, vel minus sufficienti facultate suffultis, de hujusmodi bonis, juri- bus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & prædictorum, & aliâs quomodolibet facta, cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient ex nunc, prout ex tunc, contra pro dictâ summa sex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omittarum, & omittendarum, nec non substantiales, aliisque defectus quoscunque, si qui intervenerint, aut intervenerint in eisdem, etiam si tales sint, vel fuerint, quod specialis, specifica, & expresse de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus.

§. 13. Distinctius inhibentes quibuscumque Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælati- bus, nec non Cameræ prædictæ Præfidentibus, & Clericis, ac eorum, nec non Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterisque, cujusque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, ne Universitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæres, & personas, nec non testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi Executores prædictos directè, vel indirectè, quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant quoquo modo, vel perturbare.

§. 14. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentisque Litteras, & testamenta, dona- tiones, dispositiones, & alia quæcunque, nec non quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit, tam vigore præsentis, quam etiam aliarum concessionum vobis factarum, & deinceps in genere, ac in specie faciendarum cum inde secutis, & securis, etiam si vos intrâ Curiam, aut in quacunque alia mundi parte extra Ecclesias, & Beneficia personalem residentiam requirentia qualitercunque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nullâ subsistente causâ non residendi, ab humanis decedere contigerit, sub Litteris rec. mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris Nostri contra quoscunque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, nec non Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residen- tiae personali prædictæ adstrictos, extrâ illam quomodocunque decedentes, septimo Kalend. Decem- bris Pontificatus sui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, Decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ex quibuscumque causis, quantumcunque maximis urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, divini cultus augmentum, ac consistorialiter, etiam à Nobis, & Sede prædictâ hætenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub posteriori data, etiam cum derogationibus, & clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis: irritantibusque, & aliis Decretis, per vos eligenda apponendis, & latissimè specificandis, reposita, restituta, & plenariè reintegrata, ac de novo concessa, validaque, & efficacia fore, nec non perpetuâ firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, quos de jure, stylo, consuetudine, aut aliâs quomodocunque fortiri poterunt ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex una, ac Nos, & Ca-

Disposi-
tiones con-
firmantur
& defectus
supple-
tur.

Super
Prædictis
non mole-
standi.

Clausu-
la præfer-
vativa.

Liberan-
tur à spo-
lio, & con-
ceditur bo-
norum ad
hæreses
seu fami-
liares de-
lato.

meram

meram prædictam ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralē, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam statum, & personæ vestre mutationem cessare, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas, confundi, sed ipsi cumulatim in omnibus, & per omnia uti, & si quid in una ex facultatibus huiusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona, jura, & actiones huiusmodi devenerint, vel quibus relinquuntur, aut Executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Camerae, vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibusvis aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, sive indultum, aut confirmationem præsentium à Nobis, vel Successoribus Nostri Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocunque concedenda, de præfenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ad id ullā unquam necessitate cogi posse.

Clausula
sublata &
Decretum
irritans.

§. 15. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, nec non pro tempore existentes dictæ Camerae Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Designatur
Executores.

§. 16. Quocirca Venerabilibus Fratribus Nostri Offit. & Portuen. Cardinalibus Episcopis, & Dilecto Filio Curiae causarum Camerae Apostolicæ Generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præfentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate Nostrâ easdem præfentes Litteras, & in eis contenta huiusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permitteutes vos per quoscunque quavis auctoritate fungentes contra earundem præsentium tenorem quomodolibet indebitè molestari, inquietari, vel perturbari; Contradiatores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione propositâ, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & penas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatur
con-
trariis.

§. 17. Non obstantibus præmissis, ac præ mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris pariter Nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodò ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, nec non Lateranensis Concilii novissime celebrati de certo Notariorum numero, etiam si ad illum nondum devenit, cui per hoc alias derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam ad Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hætenus observato, ac rec. mem. Alexandri Papæ VI. etiam Prædecessoris Nostri, tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Camerae prædictæ debere inter alia disponentis, nec non ejusdem Bonifacii Papæ VIII. per quam concessionem fructus in absentia percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter Nostri de gratis

qualecunque interesse Camerae Apostolicæ concernentibus in dictâ Camera intrâ certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præfentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrari facere teneantur, ac similis rec. mem. Urbani Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de pensionibus aliis translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, quibusvis aliis Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus, nec non Legibus, etiam Imperialibus & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum & locorum, in quibus Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum & Hospitalis prædictorum, nec non quorumvis Collegiorum & officiorum dictæ Curiae & Regnorum, Provinciarum & Urbis ac aliarum Civitatum & locorum, ac Camerae prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis Statutis & Consuetudinibus, stabilitis, usibus & naturis, etiam si de illis servandis, & non impetrandis Litteris Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio vel aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis utendo vos per vos, vel procuratores vestros præfiteritis forsan hætenus, vel vos in posterum præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque, indultis & Litteris Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus & Hospitalibus, illorumque Præfibus, seu Administratoribus & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus & locis aliisque prædictis, ac illorum Communitatibus, Civitatibus & locis aliisque personis, etiam particularibus, nec non Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiae Officialibus, illorumque collegio, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabeliarum & onerum Exactoribus & Appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac etiam Nos & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum Statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientiâ similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiam si in eis, ac Statutis, & stabilitis prædictis caveatur expresse, vel tacite quod Urbis nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorundem filii conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum beneficia, nisi per personas illustres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expresso qualificados obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum huiusmodi admitti, seu illorum privilegis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris & locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendencia possederint, quodque Præceptoris, & alia beneficia quæcunque dicti Hospitalis tam ex ejus institutione, quam ex stabilitamentorum prædictorum dispositione, pensionibus Clericis secularibus, & aliis personis, etiam Aposto-

licā auctoritate reservandis gravari non possint, quodque itabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicatae derogationis latissime extendendæ, etiam per quascunque Litteras Apostolicas, & qualvis etiam derogationum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de Consilio Cardinalium eorundem fiat, & tūc demum Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque Litteræ derogationum hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in formā Brevis, aut aliās Litteras diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non aliās, nec alio modo, & semper in omnibus quæ sic fiunt, etiam de simili consilio, derogationibus sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri & Conventus prædictorum, & non aliās, nec alio modo; quodque ipsi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliās in suo robore permanentes, hanc vice dumtaxat in genere, & in specie, ad effectum præsentium sufficienter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus; Quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 18. Volumus autem, quod antequam gratiæ creationis in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, & supra factā perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei juxta articulos pridem à Sede prædictā propositos expresse emittere, & solum fidei iuramentum præstare omnino teneamini.

§. 19. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur in judicio & extra, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 20. Volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri, quorum respectivè etiam familiares & continui commensales erant, concessæ fuerunt, præsentibus Litteræ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minime suffragentur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Novembris 1678. Pontificatus Nostri anno tertio.

J. G. SLUSIUS.

VI.

Constitutio Confirmatoria Litterarum patentium à Provinciæ Quitenis Vicario Generali super Cellæ emptione datarum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **E**Xponi nobis nuper fecit Dilectus Filius Franciscus Montanno Frater expresse Professus, & Procurator Provinciæ Quitenis in Indiis Occidentalibus Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini in S. Theologia Magister, quod cum dicta Provincia quandam Cellam intra Clausuram Conventus S. Philippi Oppidi Madriti ejusdem Ordinis Toletan. Diocesis existentem, pro usu & habitatione Procuratoris ejusdem Pro-

vinciæ, pro tempore existentis sub certis conditionibus, tunc expressis emisisset, Dilectus etiam Filius Dominicus Valvasorius Vicarius Generalis dicti Ordinis vigore facultatis sibi super hoc à Congregatione Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ attributæ, emptionem Cellæ hujusmodi, cum omnibus & singulis conditionibus, aliisque in publico desuper confecto Instrumento contentis, confirmavit & approbavit, & aliās prout plenius continetur in ejus patentibus litteris desuper emanatis tenoris qui sequitur, videlicet.

Magister Fr. Dominicus Valvasorius Mediolanensis, totius Ordinis Eremitarum S. P. Augustini Vicarius Generalis Apostolicus. Cum nihil necessarium magis Religiosis sit, quàm Cellæ provisio, quæ proprius eorum locus est, in quo à cæteris semoti degunt, & privatis orationibus post communes preces Deo famulantur; Idcirco Provincia Nostri Quitenis in Conventu Nostro Sancti Philippi Madriti prudenti judicio Cellam emit, in quā sui pro tempore Procuratores siueque Alumni, qui ad publica Provinciæ ejusdem peragenda negotia sunt destinati, commodius ibi, ac religiosius degere possint; utque prædicta emptio firmitus subsistat, & si quis defectus in eā irreperit, opportune sanetur, bene, ac sapienter Sacræ Congregationi Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium supplicem libellum porrigendum curavit tenoris sequentis videlicet.

Eminentissimi, & Reverendissimi D. D. Fr. Franciscus Montano Procurator Provinciæ Quitenis in Indiis Occidentalibus, atque in S. Theologia Magister humiliter exponit EE. VV. quod alias prædicta Provincia per Scripturam publicam emit à Conventu Sancti Philippi Madritensis quandam Cellam intra clausuram existentem pro usu, & habitatione sui pro tempore Procuratoris, pro pretio mille & sexcentorum ducatorum monetæ de Vellon, ut vocant, cum effectu exhibitum sub sequentibus conditionibus, videlicet.

Prima, quod prædicta Cella perpetuis futuris temporibus sit Provinciæ Quitenis, maneatque sub ejus, & sui pro tempore Procuratoris dispositione, absque eo quod Provincia Castellæ, ejus Provincialis, nec prædictus Conventus Matritensis de prædicta Cella disponere, aliquid in ea innovare, alterare, vel diminuire in toto, vel in parte possint.

Secunda, quod Provincia Quitenis, ejusque pro tempore Procuratores eidem Cellæ, utpote sui juris, de rebus & suppellectilibus Religiosis convenientibus, & necessariis providere possint. Et quod si aliquando contigerit, prædictum Conventum Matritensem ædificium pro parte ad portam curium ut vocant, respiciente, extendere, seu continuare; Tunc illa pars prædictæ Cellæ correspondens assignanda sit eidem Provinciæ Quitenis, quatenus ipsa propriis expensis prædictam partem ædificet pro commodiori habitatione eorundem Procuratorum.

Tertia, quod si ejusdem Provinciæ Quitenis aliquis ex Patribus pro tempore Procuratoribus, in eadem Cellā è vivis decedere contigerit; tunc nec prædicta Provincia Castellæ, neque Conventus Matritensis quicquam ex mobilibus, vel suppellectilibus in prædictā Cellā manentibus, seu ad eam pertinentibus ullomodo prætereundum possint; Sed ea omnia usui Patrum Procuratorum prædictæ Provinciæ Quitenis omnino referentur & relinquuntur.

Quarta, quod ut omnibus innotescat, & etiam ex notorietate constet, prædictam Cellam ad Provinciam Quitensem jure optimo pertinere, ipsius nomine prædicti Procuratores titulo, & inscriptione prædictum jus declarante, illam insignire possint.

Vicarii
Literæ Pa-
tentes.

Libellus
S. R. E.
Cardinali-
bus por-
rectus.

Emptionis
Conditio-
nes.

Ante u-
sum Nota-
riatus fidei
confessio
& fidelita-
tis jura-
mentum
præstan-
dum.

Transum-
ptorum fi-
des.

Indulta
testandi &
pensionis
transfe-
rendi non
suffragan-
tur iis qui
ea aliās ob-
tinuerunt.

Die 5. No-
vembris
año 1678.
P. A. ter-
tio.

Procura-
toris de
emptione
factæ expo-
sicio.

Quinta, quod si dictus pro tempore Procurator extra Conventum, & Villam Matritensem absentiam fecerit, tunc alicui Religioso sibi benivolento de familia ejusdem Conventus cum aotitia R. P. Prioris Localis pro tempore existentis, clavem ipsius Cellæ relinquere debeat, consimilem clavem apud se retinendo. Quæ omnia, & alia perpetuitati, securitati, & omnimodæ indemnitati prædictæ Provinciæ Quitenfis favorabilia, latius & expresse constant ex Instrumento rogato per Acta Vincentii Suares Notarii Regii de numero ejusdem Villæ Matritensis sub die 12. Decembris 1675. Cuius datur collationata copia ad quod &c.

Confirmatio à Congregatione ex-petita.

Cum autem prædicta Provincia Quitenfis ex illo tunc tempore emptionis in quietà, & pacifica possessione prædictæ Cellæ maneat, eamque titulo & inscriptione ad effectum in quarta conditione relatum insigniverit, & in partibus tam remotis constituta summopere desideret jus suum omnino roboratum, & munitum habere; supplicat humilis Orator nomine prædictæ Provinciæ EE. VV., ut prædictam emptionem unà cum omnibus, & singulis conditionibus, obligationibus & clausulis, in prædicto Instrumento contentis, & expressis, auctoritate Apostolicâ in formâ specificâ approbare & confirmare dignentur, supplendo omnes & singulos defectus juris & facti, si qui irreperint. Tantique memor beneficii &c. Cui supplici Libello benignissimè rescriptum fuit in hac forma. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, audito P. Procuratore Generali Ordinis, benignè commisit P. Vicario Generali ejusdem Ordinis, ut veris existentibus narratis, & quatenus prædicta Cella sit intra Conventum Matriti ejusdem Ordinis sita, petitam confirmationem pro suo arbitrio & conscientia, Oratori impertiat. Romæ 22. Aprilis 1678. Cardinalis Caspar Carpineus. J. B. Archiepiscopus Januen. Secretarius.

Et impetrata.

Cujus vigore à Vicario Emptionis præsentium approbatur.

Præsentibus exactè observari.

Registrari præcipiuntur.

& possessione dictæ Cellæ respectivè ponant, conservent, relinquant & manteneant. Volumus autem, quod Superior Localis Conventus Nostri Sancti Philippi Matriti Authenticam harum nostrarum Litterarum copiam in communi registro ejusdem Conventus apponi, ac registrari curet, ut de juribus Provinciæ Quitenfis perpetuo constare possit. Datum Romæ in Conventu Nostro Sancti Augustini die 22. Julii 1678. Fr. Dominicus Valvaforius V. G. Apostolicus licet indignus Ordinis Eremitarum Sancti Patris nostri Augustini &c. nostri Muneris affixo Sigillo. Locus + Sigilli.

Et Apostolica confirmatione munitur.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio sub-jungebat, dictus Franciscus Procurator præmissa, quo firmitus subsistant, Apostolicæ quoque confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ipsius Francisci Procuratoris votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure, vel ab homine, quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium Consilio emptionem prædictam à dicto Dominico Vicario Generali confirmatam & approbatam, ut præfertur, expeditasque desuper illius patentes Litteras præinfertas, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolicâ tenore præsentium confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; Salvâ tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Decretum roborans.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus Litteras semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam, quâvis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula sublata & Decretum irritans.

Derogatio contrariis.

§. 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, *sel. record.* Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ordinis, ejusque Provinciarum Quitenfis & Castellæ, ac Conventus prædictorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 20. Decembris 1678. Pontificatus nostri Anno tertio.

D. 20. Decembris 1678. P. A. tertio.

J. G. SLUSIUS,

Genè-

VII.

Generalis & Vicarii Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini in Provinciâ Quitenſi Conſtitutiones & Decreta pro pace ejuſdem Provinciæ conſervanda, confirman-
tur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium

IN Supremo militantis Eccleſiæ folio per in-
fabilem Divinæ Bonitatis abundantiam nullo li-
cèt meritorum noſtrorum ſuffragio conſtituti, ea
quæ à Religioſorum Ordinum Superioribus pro
ſalubri eorum, qui Altiffimi obſequiis ſub ſua-
vi Religionis jugo mancipati ſunt, directo ac
felici gubernio, paceque religioſâ, ac fraternâ
animorum concordia inter eos ſtabiliendâ & ſoli-
dandâ, providè prudenterque conſtituta ſunt, ut
firma ſemper, atque inviolata perſiſtant, Apoſtoli-
ci noſtri muniminis præſidio, cum id à nobis petitur,
libenter roboramus.

Indican-
tur Decre-
torum au-
tores.

S. I. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit Dile-
ctus Filius Franciſcus Montano Frater expreſſè
Profeſſus, ac Procurator Provinciæ Quitenſis in
Indiis Occidentalibus, Ordinis Fratrum Eremitarum
Sancti Auguſtini in Sacra Theologia Magiſter,
quod cum Ven. Fr. Nicolaus Olina Epiſcopus Cortonenſis
aliàs dùm in minoribus conſtitutus, Generalatus dicti Ordinis munere fun-
gebatur, litibus & diſſidiis, quibus Provincia prædicta vexabatur, finem imponere, il-
liſque anſam in futurum præcidere cupiens, cauſis & inſtrumentis, quæ eadem Provincia
ad ipſum remiſerat, ſedulo examinatis, nec
non dicto Franciſco Provinciæ prædictæ Procura-
tore, ac dilectis pariter filiis Auguſtino de Mon-
tesdoca, & Joſepho della Concha ejuſdem Or-
dinis Profeſſoribus, in Sacra Theologia etiam
Magiſtris in judicium contradictorium non ſemel
vocatis, ſæpiusque etiam privatim auditis, de
prudenti conſilio Aſſiſtentium Ordinis prædicti,
pro antedictæ Provinciæ Quitenſis reformatione,
& bono regimine nonnulla Decreta, Statuta,
Ordinationes & Declarationes die 20. Octobris
1677. condidiſſet, illaque ſub interminatione
Divini iudicii, & ſub quibuſdam penis per
transgreſſores incurrendis inviolabiliter obſervari
præcepiſſet; Dilectus etiam Filius Dominicus Val-
vaſorius Vicarius Generalis dicti Ordinis, ut li-
tes, & contentiones, quæ non infrequenter,
tùm in celebratione Capitulorum Provincialium,
tùm aliis in occaſionibus Religioſorum dictæ Pro-
vinciæ pacem turbare poterant longius elimina-
rentur, die 30. Julii 1678. de conſilio ſuæ Con-
gregationis alias nonnullas ſuper præmiſſis provi-
ſiones fecit, ac Decreta, Statuta, Ordinationes,
Declarationes, & Proviſiones huiusmodi in unum
corpus redigi, & in capitula, ſeu articulos
diſtingui mandavit tenoris qui ſequitur, vide-
licet.

Recen-
ſentur De-
creta ipſa,
quæ præ-
cipiunt.De Con-
ſtitutioni-
bus Apo-
ſtolicis ob-
ſervandis,
conventi-
culis re-
movendis,
cum reſtri-
ctione
quoad E-
lectores.

I. Et primò cum experienciâ didicerimus, ex
Capitulorum Provincialium celebratione, lites
ac diſcordias præcipuè oriri: Volumus quod
Pater Præſidens Capituli Provincialis, duran-
te officio ſibi commiſſo, Apoſtolicas & Reli-
gionis Conſtitutiones, tum in ſpiritualibus,
tum in temporalibus diligenter ab omnibus, & ſin-
gulis obſervari faciat: Omnia Conventicula (&
præſertim de nocte tempore ſilentii) penitus remo-
veat, transgreſſientes & inobedientes, juxta ca-
rumdem Conſtitutionum præſcriptum corrigendo,
& ad obedientiam cogendo; non tamen poſſit
aliquem ex Electoribus per modum carceris, vel
cuſtodie in cellis claudere, niſi factò priùs pro-
ceſſu ob formalem inobedientiam, vel alium gra-

vem exceſſum, qui ſimilem poenam mereatur,
ſalvata tamen ſemper Electorum libertate, etiam circa
tractatus licitos de electione faciendâ, nec non de me-
ritis eligendorum.

II. Decernimus, quòd Pater Præſidens, ante-
quàm Judices cauſarum eligantur, neque per ſe
ſolus, neque cum aliis ſub quolibet motivo,
vel prætextu etiam qualificandi, aut legiti-
mandi Patres, qui in imminente Judicium
cauſarum electione activam, vel paſſivam vo-
cem habere debent, ex iis aliquem una, vel
altera voce privare, vel à prædictâ electione
excludere, aut privatum, vel excluſum de-
clarare poſſit: Inherentique præterea Conſti-
tutioni Apoſtolicæ Pauli V. de die 14. Julii 1614.
incip. Nuper à Nobis &c. & Decreto Sacræ Vi-
ſitationis Apoſtolicæ de die primâ Aprilis 1601.
ſub Clemente Octavo, etiam decernimus &
mandamus, ut prædictorum Judicum cauſa-
rum electio Canonice, ac per ſchedulas ſecre-
tas, nullaque facta per P. Præſidentem propo-
ſitione in poſterum fiat; Et quòd in huius-
modi electione Pater Provincialis, ſeu Rector
Provinciæ, primus & ſecundus Definitor cum
interventu P. Præſidentis Capituli munere Scruta-
torum fungantur: Item quòd prædicti Ju-
dices Cauſarum de cætero nullo modo eligan-
tur, niſi ex iis Patribus, qui ſunt de cor-
pore Capituli, quos omnes & ſingulos ha-
biles, & idoneos ad ejuſmodi officium in-
differenti haberi volumus & declaramus; In
eorum verò electione ſuffragium ferant omnes
& ſinguli, qui vigore Conſtitutionum, Sta-
tutorum, Declarationum, vel Privilegii,
ſeu aliàs vocem activam ad Provincialis electio-
nem proximè futuram pro illo tunc habue-
rint, ſeu in quaſi poſſeſſione eligendi fue-
rint; irritum ac inane ipſo factò & abſque
alia declaratione decernentes, ſi ſecus ſuper
his quovis modo fieri vel attentari contigerit.

III. Statuimus præterea, ac juxta præ-
dicta Decreta Pauli Quinti, & Sacræ Viſita-
tionis Apoſtolicæ volumus & ordinamus, ut
electio quatuor Definitorum actualium, non ſo-
lum per ſchedulas ſecretas, ſed etiam Cano-
nicè in poſterum fiat; Ac inſuper ut tres
Definitores additi, ſeu in ſupplementum ab
omnibus Electoribus, eadem unicâ ſuffragatio-
ne ac iſdem ſchedulis ſecretis, quibus
prædicti quatuor Definitores actuales eliguntur,
de cætero eligantur: Si autem evenierit, quòd
tàm prædicta electio quatuor Definitorum Ac-
tualium quàm Judicum Cauſarum, Patris Pro-
vinciæ, Viſitatorum Provinciæ, vel alio-
rum quorumcumque Officialium, qui Cano-
nicè, ac per ſchedulas ſecretas ſunt eligendi,
prima vice non deprehendatur legitime facta,
& ſubſequuta; Tunc declaramus, & præci-
pimus, ut inviolabiliter obſervetur prædi-
cta Conſtitutio Pauli Quinti, Nuper à Nobis.
Ita ut ſolum per ſcrutinium ſecretum ſchedula-
rum, toties iterandum intra tempus con-
ceſſum Electoribus ad eligendum, quoties
opus fuerit, huiusmodi electio, vel electiones
de cætero fiant: Irritum, ac inane ipſo factò, &
abſque alia declaratione decernentes, ſi ſecus
ſuper his quovis modo fieri, vel attentari con-
tingerit.

IV. Ut lites, & diſcordiæ, quæ circa
auctoritatem, & juriſdictionem P. Præſidentis,
& Judicum Cauſarum frequenter oriri ſolent,
penitus removeantur; Declaramus prædictos Pa-
tres nullam habere auctoritatem, ſeu juriſdi-
ctionem voce activa, vel paſſiva aliquem pri-
vandi, aut ab electione excludendi, neque no-
vos proceſſus ad hos effectus, vel ad aliquem
eorum conſciendi, niſi ſolum propter calus no-
torios, intra duos meſes ante electionem Pa-
tris Provincialis emergentes, & quatenus Reo

De iis
quæ circa
electio-
nem Judi-
cum cau-
ſarum ſunt
obſervan-
da.De mo-
do eligen-
di Defini-
tores.De Patris
Præſiden-
tis Judi-
cumque
Cauſarum
jure circa
privatio-
nem vocis
activæ vel
paſſivæ.

nulla defensio etiam probabilis de jure competat, ac hujusmodi poena, vel poena ipso facto incurrantur, vel incurse fuerint: Priores autem suspensos, & alios quoscunque Reos, qui à Patre Provinciali, & Definitoribus ante prædictos duos menses judicari definitivè non potuerunt, servatis servandis privare poterunt, dummodo tamen casus privationis sint in Constitutionibus expressi, & causa, vel causa contra eos judicialiter, & legitime ad præscriptum Decreti sub numero 24. infra positi, per Patrem Provinciale, vel per alium legitimam auctoritatem habentem auctoritatem & conclusam, ad Sententiam sint: Alias si adversus aliquem ex Patribus vocem activam, vel passivam habentibus, quæcunque aliæ causæ, informationes, denunciationes, accusationes, vel protestationes deduci contigerit, cum tempore electionis dolosæ, ac maliciosæ præsumantur, & intra brevissimum horarum terminum novi processus prout de Jure, & præcipue circa hujusmodi causas, utpotè altiore requirentes indaginem, judicialiter substantiari, assertique Rei sine eorum, ac etiam electionis præjudicio privari, vel ab electione excludi, aut privati, vel exclusi declarari non possint; Eas omnes, & singulas ad præscriptum Nostrarum Constitutionum. 3. p. c. 7. numer. 2. §. 1. Definitorio scilicet noviter eligendo referant. Et nihilominus ad electionem, & electiones sub protestatione admittantur; Irritum, ac inane ipso facto, & absque aliâ declaratione decernentes quidquid secus super his quovis modo fieri vel attentari contigerit: Undè verba illa prædictarum Constitutionum ibidem, Ac de habentibus vocem tam activam, quam passivam, omnem controversiam dirimant; Et illa §. 4. ejusdem capituli, Si quis noverit causam, propter quam vocem quis activam, vel passivam habere non debeat in præfenti Capitulo, eam referat Judicibus causarum; Conformiter ad hanc declarationem intelligenda esse declaramus, consequenterque omnes, & singulas electiones, quæ sub hujusmodi declaratione in posterum celebratæ fuerint, juxta verba ejusdem Textus sine vitio, & nullitate quoad hanc partem pertransire, etiam declaramus.

De Vocalium numero & relectionum motu vis exprimendis & adnotandis.

V. Ne Canonica Patris Provincialis electio ob incertitudinem facti possit aliquando in dubium revocari, volumus & præcipimus Patribus Definitorii, ut numerum Vocalium, qui ad electionem activè concurrerunt, & quot favorabilia suffragia quisque passivè ad eam concurrere pro se habuerit, clarè & fideliter exprimant in actis Capituli, quæ ad Nos, & Successores Nostros pro confirmatione obtinendâ mittuntur; in quibus etiam diligenter & expressè adnotari mandamus causas, & motiva relectionum Priorum, si aliquando eorum aliquem in casibus per Constitutiones permissis 3. p. 2. §. 9. in Priorem ejusdem Conventus reelegi contigerit; secus relectionem ex nunc prout ex tunc irritamus & annullamus, irritamque & annullatam esse volumus & declaramus.

De tempore durationis Definitorii Capituli Provincialis.

VI. Ut communia & particularia Provinciae causæ & negotia, maturâ, quâ par est expediantur consideratione, & Definitorii Patres ad præscriptum nostrarum Constitutionum 3. p. c. 7. numer. 15. §. 3. nihil indefinitum relinquant, quatenus omnibus ritè ordinatis, Provincia tota usque ad sequens Capitulum Provinciale quiescere valeat in sanctâ pace: quindecim eisdem dies pro termino præfixo assignamus, quibus causæ & negotia ad eos delata examinare, determinare & expedire possint & debeant; non tamen ultra prædictos quindecim dies Definitorium Capituli Provinciali extendi volu-

mus, non obstante quocumque Decreto, vel consuetudine in contrarium, sed eo elapso tempore idem conclusum & absolutum, ac Patris Præsidentis jurisdictionem ipso facto extinctam esse decernimus & declaramus: Quod si Pater Præsidentis ultra præfinitum quindecim dierum terminum Definitorium protrahere præsumpserit, poenam privationis utriusque vocis per decennium ipso facto incurrat, nullumque ac irritum sit, quidquid gestum vel attentatum fuerit: Porro si aliqua causa sese offerat, quæ ob gravia motiva tam citò nequeat expediri, Definitorio privato deferatur, cui Definitorio præsentium statutorum, atque Declarationum vigore, omnis facultas desuper necessaria & opportuna, perpetuò datur, & data declaratur, quatenus eam prout de jure examinet & determinet, examinareque & determinare teneatur.

VII. Statuimus item, ac decernimus, quod Pater Provincialis causas graves, vel gravia negotia communia, vel particularia, quæ extra tempus Capituli, vel Congregationis Provincialis fuerint determinanda, vel expedienda, nisi cum quatuor Definitoribus actualibus dumtaxat, ac sub formâ Capituli privati congregatis nullatenus determinare, vel expedire possit; nec aliquo, vel aliquibus ex prædictis quatuor Definitoribus Actualibus exclusis, vel non admissis Capitulum privatum per se, vel per alium celebrare valeat, sed ad illius celebrationem, omnes & singulos prædictos quatuor Definidores, sub poenâ nullitatis agendorum ipso facto, & absque aliâ declaratione incurrenda convocare, & admittere teneatur; quod ut facilius exequi possit, non obstante supplicatione per Provinciam Nobis exhibitâ, confirmamus & innovamus, ac omnino observari jubemus Reverendissimi Valvasorii Prædecessoris Nostri Decretum, quo statuitur, ut in Conventu Quitenfi omnes Definidores de Familiâ degant, à quo prædicto Conventu decernimus ut nullum ex prædictis quatuor Definitoribus Pater Provincialis, etiam ad breve tempus, sub poenâ privationis vocis activæ, & passivæ per quinquennium ipso facto incurrendâ, ullo modo remove, vel exiliare possit. Si tamen quis eorum, convalescentiæ, aut honestæ recreationis causâ ad aliquem viciniorem locum ire postulerit, eidem ad necessarium, vel ad breve tempus respectivè, hujusmodi licentiam concedere poterit; & ut prædicti Patres Definidores suam auctoritatem, & potestatem etiam in judicando liberius exercere possint & valeant, prohibemus P. Præsidenti Capituli, Patri Provinciali, & aliis Patribus cujuscunque Definitorii etiam Capituli Provincialis, nec Superioribus etiam Localibus sub prædictâ poenâ privationis vocis activæ, & passivæ, ne ad aliquod officium, vel ministerium etiam non electivum, tum cum curâ Animarum etiam Indorum, tum sine illâ, etiam sub titulo Vicarii Visitatoris, vel Administratoris, vel sub alio quocumque titulo, vel nomine aliquem, vel aliquos ex prædictis quatuor Definitoribus respectivè promoveant, vel provideant, nec ipsi Definidores, vel aliquis eorum sub eadem poenâ privationis, promotionem, vel provisionem aliquam ullo modo acceptent, vel exercent: Irritum insuper ac inane ipso facto, & absque aliâ declaratione decernentes quicquid in contrarium quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

VIII. Provinciale processari, officio privati aut ab eodem suspendi, vel aliâ puniri poenâ etiam per sententiam declaratoriam non posse declaramus, nisi in Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermedie; De iis enim dumtaxat, non verò de Definitorio Capituli privati intelligendum esse declaramus

De quatuor Definitoribus à Capitulo privato non excludendis, à Conventu Quitenfi non exiliandis nec ad alia officia promovendis.

De Patre Provinciali, Definitoribus actualibusque Patribus nominatis non nisi in Definitorio Capituli

Defi-

Provincia-
lis, aut
Congrega-
tionis
interme-
diæ pro-
cessandis
& suspen-
dendis.

Definitorium Provincie, à quo nostræ Sacre Constitutiones 3. p. c. 11. §. 9. Provinciale puniendum decernunt. Hinc revocandum censum, prout cum effectu revocamus Decretum Reverendissimi Valvasorii Prædecessoris nostri, quo pro punitione P. Provincialis Definitorium Capituli privati octo Patrum stabilivit; insuper privationis, suspensionis, vel aliam respectivè poenam, ut supra, Provincialis non subeat, nisi juris ordine servato ob excessus, vel casus pro ipsius privatione, vel suspensione in Constitutionibus expressos; propter quosmetipsos dumtaxat excessus, vel casus respectivè, ac in Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ tantum (ut de Patre Provinciali dictum est) Patres Definitores, Exprovinciales immediatum, Expræsentem immediatum, & Visitatores Provincie processari, voceque, officiis, aut gradibus; juris tamen ordine servato, supendi, vel privati, aut suspensos, vel privatos declarari posse, etiam declaramus: irritum, ac inane ipso facto, & absque aliâ declaratione decernentes, quidquid propter alios excessus, vel casus, aut alio tempore, seu juris ordine non servato, contra Patrem Provinciale, ceterosque, & singulos nominatos Patres fieri, vel attentari contigerit; Verba namque Constitutionum 3. p. c. 12. §. 20. ibi: Prior Provincialis poterit eos (scilicet Visitatores) corrigere & punire, de correctione, & punitione regulari ad poenitentiam, extrajudicialiterque imponendis, & non aliter, neque alio modo intelligenda esse declaramus. Verum cum prædictis Patribus in Definitorio novi, ac immediati Capituli Provincialis, utpotè suorum officiorum tempore jam completo, prædictæ poenæ privationis, suspensionis, vel depositionis ab officiis nullatenus imponi possint, prædictum Definitorium Capituli Provincialis recentitas poenæ, juxta excessus tamen qualitatem, commutare debet in privationem privilegiorum, vocis, vel in alias respectivè poenæ indispensabiliter subeundas.

De Defi-
nitoribus
subrogan-
dis & sub-
rogatorum
jure.

IX. Si quis Definitorem ex hac vitâ migraverit, vel inevitabili aliquo præpedito impedimento, munus suum exercere non poterit, aut illi iustis ex causis renunciaverit; tunc sine morâ primus Definitor ex tribus additis, ille scilicet, qui cæteris plura suffragia in eorum electione habuit, etiam si omnes tres majorem partem omnium suffragiorum habuerint, & in paritate, seu æqualitate suffragiorum, antiquior gradu, & si graduati non fuerint, Professione antiquior; conformiter ad nostras sacras Constitutiones 3. p. c. 7. n. 5. §. 1. & eadem 3. p. c. 8. §. 3. ejus loco subrogetur, illoque deficiente, secundus, & postea tertius eodem ordine servato, quod etiam in similibus, & in aliis quibuscumque casibus subrogandi, seu supplendi emergentibus omnino observetur ac fiat: Quod si nullus eorum invenitur, recursus habeatur ad antiquiorem ex quatuor Definitoribus quadriennii immediatè præteriti, illoque deficiente, ad illi immediatum &c. & omnibus prædictis quatuor deficientibus, ad unum ex Definitoribus additis ejusdem quadriennii, supradicto ordine omnino servato, sicque retrocedatur ad alia Capitula præterita, donec integretur numerus quatuor Definitorum, non obstante supplicatione Provincie in contrarium nobis factâ; qui verò non ad causam, vel causas particulares, ut in casu discordiæ, vel recusationis contingere potest, sed ad Universalitatem causarum pro hujusmodi subrogatione Definitorium ingreditur, numerumque quatuor Definitorum actu exercentium constituit;

confirmantes, & quatenus opus sit, innovantes Declarationes Reverendissimorum Patrum, voce, loco, cæterisque, subrogatione durante, gaudeat exemptionibus, & privilegiis absque ullâ prorsus differentiâ, quibus Definitores actuales in Capitulo Provinciali electi gaudent, & si omnibus istis antiquior sit, & casus emerferit, quod nullus in Præsidentem Capituli Provincialis, per litteras Patris Generalis deputetur, ipse tanquam primus Definitor (licet subrogatus) Præsidentia potiri debeat conformiter ad nostras sacras Constitutiones 3. p. c. 7. n. 1. §. 4. Et si secus super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum, & inane ipso facto, & absque aliâ declaratione.

X. Omnes & singulos Patres Definitorii in omnibus & singulis causis, vel negotiis in Definitorio etiam privato sententiandis, seu quomodocumque pertractandis, vel determinandis, semper habere vota decisiva declarantes, decernimus, quod si aliquis eorum pro suffragatione secretâ instantiam fecerit, per ballotulas secretas omnino fiat sub poenâ nullitatis agendorum ipso facto, & absque aliâ declaratione: Inhibentes præterea Patribus, Præsidenti Capituli, Provinciali, & alteri cuicunque sub poenâ privationis utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrendâ, ne in Definitorii etiam privatis, quorum Præsidentia in eos respectivè pertineat, per se, vel per alium liberam, & independentem Patrum Definitorii suffragationem publicam, vel secretam, quovis modo impediatur, neque ad suum sensum eorumdem vota extorquere attentent; Et si in puncto Juris prædicti Patres, vel aliquis eorum difficultatem aliquam habuerint, consultum cum Advocatis, seu Jurisperitis etiam secularibus habere possint & valeant.

XI. Ut quodcumque Definitorium, vel Tribunal etiam Capituli Provincialis, vel privati, in suis judiciis, vel congressibus sententiam, vel determinationem faciat, facereque intelligatur, majorem partem omnium votorum respectivè consentire, & concurrere debere; nec non prædictæ majori parti minorem cedere, ac sententiæ, vel determinationi factæ subscribere teneri, etiam si Præsident Capituli, vel Pater Provincialis pro dictâ minori parte steterit, volumus, decernimus & declaramus; in casu verò discordiæ, ut vocant, si in quocumque Definitorio oriri contigerit, pro eâ tollendâ vocetur & admittatur ille Definitor additus, qui in casu supplementi pro integrando Definitorio primo vocari, & admitti deberet; & si hujusmodi vocatio quâcumque ex causâ effectum non fortitur, vel discordia adhuc ablata non fuerit, recursus tunc habeatur ad alium, & alium Definitorem additum &c. conformiter ad Decretum sub numer. 9. supra positum, donec prædicta discordia cesset, sententiæque, vel determinatio à majori parte fiat: Si autem in Tribunali Præsidentis Capituli, & Judicum causarum prædicta discordia oriatur, pro eâ tollendâ vocetur, & admittatur Pater Provincialis, seu Rector Provincie; & si hujusmodi vocatio quâcumque ex causâ effectum similiter non fortitur, vel discordia adhuc ablata non fuerit, recursus tunc habeatur, primò ad Definitores actuales suo ordine, postea ad additos, donec prædicta discordia cesset, sententiæque, vel determinatio à majori parte, ut supra fiat: Et si secus super his quovis modo fieri vel attentari contigerit, totum sit irritum, ac inane ipso facto, & absque aliâ Declaratione.

XII. Cum per nostras Sacras Constitutiones 3. pag. 10. §. 3. cautum sit, ne Ca-

De Suffragatione
Definito-
rum tum
secretâ
tum publi-
câ.

De ma-
jori parte
in senten-
tiis facien-
dis sequen-
da & de
observan-
dis in ca-
su discor-
diæ.

De Pa-
tribus vo-
cem acti-

vam vel
passivam
habenti-
bus ea vo-
ce intrā
tempus
nominatū
non pri-
vandis.

pitulum privatum Priorem aliquem intrā duos menses ante Capitulum Provinciale, & intrā duos alios ante Congregationem intermediam Prioratus officio privare possit, prohibitionem huiusmodi, etiā respectu omnium, & singulorum Patrum vocem activam, vel passivam habentium, & non solum per sententiam condemnatoriam, sed etiam declaratoriam intelligendam esse declaramus; ita ut prædictum Definitorium privatum nullum Patrem, cui ratione gradus, officii, vel alias vox activa, vel passiva competat, prædictā voce activā, vel passivā, gradu, vel officio intrā duos menses ante Capitulum Provinciale, & intrā duos alios ante Congregationem intermediam privare, nec privatum declarare ullo modo possit: Neque cum aliquis semel electus, & confirmatus à Patribus cujuscunque Definitorii respectivè fuerit, electionem confirmatam tanquam nullam declarare intrā prædictos duos menses valeat. Et si secus super his fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum, & inane ipso facto, & absque aliā declaratione, & tam Pater Provincialis quam Definitorius penam privationis utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrant.

De Prio-
rum Loca-
lium gu-
bernio,
prædictis
fructibus
& redditibus
Conventuum
per Pa-
trem Pro-
vincialem
non admi-
nistrandis,
& de Ad-
ministrato-
rum sub-
rogatione.

XIII. Volumus insuper, & decernimus, quod Pater Provincialis in attinentibus ad primam instantiam, & gubernium immediatum, & ordinarium Superiorum Localium nullo modo se intromittere possit, præterquam in casibus à jure permixtis, cui insuper præcipimus sub penā privationis vocis activæ, & passivæ per quinquennium ipso facto incurrendā, ne administrationem prædiorum, fructuum & reddituum Conventuum undequaque provenientium per se, vel per alios, directè, vel indirectè, sub nullo prætextu, motivo vel titulo sibi arrogare, seu adjudicare audeat; quod si inter visitandum Regularem, vel secularem Administratorem prædii, vel prædiorum removendum iustis ex causis invenerit, & cum effectu removeat; tunc sub eadem penā privationis vocis eidem Patri Provinciali inhibemus, ne in provisione novi Administratoris ullo modo se ingerat, sed certiorum faciat Superiorem Localem conventus, ad quem tale Prædium, seu Prædia spectant, ut ipse Superior Localis de consensu Patrum Consilii de alio, seu de aliis Administratoribus provideat: In casu præterea quo à gravamine Prioris Localis ad P. Provincialem appellatio interponatur, volumus, & declaramus huiusmodi causam à P. Provinciali, & Definitoribus saltem in Capitulo privato etiam intrā bimestre, non tamen post recognitionem P. Presidentis, prout de jure cognoscendam, & determinandam esse; Et si secus super his fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum, & inane ipso facto, & absque aliā declaratione.

De Visi-
tationibus
præter du-
as Genera-
les ordina-
rias à P.
Provincia-
li non fa-
ciendis, de
juribus
quæ ipsi
competant
& non com-
petant.

XIV. Generalem aliquam vel particularem visitationem P. Provincialis sub quovis prætextu, vel motivo facere non possit, præter duas visitationes generales totius Provinciae, quas intrā quadriennium, unam scilicet singulo biennio sui Provincialatus facere debet; Ita verò in Conventu Quitenfi intrā quindecim dierum, & in singulis aliis Conventibus, doctrinis, ac prædictis intrā decem dierum terminum concludere omnino teneatur, intrā quem terminum si aliquem Superiorem Localem propter casus in Constitutionibus expressos dignum suspensione invenerit, eundem etiam extrajudicialiter procedens, & ad præscriptum prædictarum Constitutionum 3. p. c. 12. & 15. f. 13. §. 17. ab officio suspendere poterit: Quod si in prædictis visitationibus summarie, vel alias inveniat aliquem Superiorem vel inferiorem in quacunque

causā civili, vel criminali judicialiter, & compilato processu audiendum esse; Tunc tanquam Juxta, & extrā formalitatem visitationis causam, vel causas, tum intrā, tum extrā prædictum terminum visitationis prout de jure cognoscet ad præscriptum Decreti sub numero 24. intrā positi: De causis verò, judiciis, vel negotiis, tum civilibus, tum criminalibus aliis judicatis, conclusis, vel determinatis, nec non de quibuscunque sententiis in judicatum translatis, præcipue absolutoriis inquirere, eave movere, fuscitare, vel recognoscere, etiam ad instantiam partis nullatenus possit: Item per se solus tam intrā, quam extrā terminum prædictæ visitationis Patrem aliquem, cui ex gradu, vel officio, seu alias vox activa in Capitulis Provincialibus, seu in aliis quibuscunque electionibus competat, prædictā voce, gradu, vel officio etiam per sententiam declaratoriam privare, aut titulo suspensionis, vel sub quocunque motivo, vel prætextu, etiam quod Reus, vel processatus existat, ab eadem voce, gradu, officio, vel electione, directè, vel indirectè, mediare, vel immediate excludere nullo modo possit; Sed si prædictā voce, gradu, vel officio propter quodcunque motivum, vel causam carere debeat; Tunc servatis servandis per sententiam condemnatoriam, vel declaratoriam à Definitorio saltem Capituli privati, prout de jure ferendum, respectivè privetur, vel privatus declaretur, aut ab electione excludatur, & non aliter, neque alio modo; Quod si Pater Provincialis contrarium super his quovis modo facere, vel attentare præsumperit, totum sit irritum, ac inane ipso facto, & absque aliā declaratione, privationemque utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrat.

XV. Quoties Provincialis, vel quicumque alius Superior sententialiter, vel provisionaliter Religiosum aliquem à Conventu Curatu Indorum, vel prædio removeat, vel in exilium miserit, teneatur sub penā privationis utriusque vocis per quinquennium, eundem Religiosum de ejus discessu per tres dies ad minus ante remotio- nis, vel exilii executionem præmonere, ut ad Conventum, seu locum sibi destinatum possit honestè accedere: Volumus præterea ac decernimus, quod si aliquis, vel aliqui ex Patribus Vocalibus, vel Definitoriis à Conventu, in quo Capitulum Provinciale, Congregatio intermedia, vel aliud quodcunque Definitorium fuerint celebranda, etiam per sententiam declaratoriam in exilium mittatur, vel missus fuerit, non obstantibus prædicto exilio, & quibuscunque aliis, ad eundem Conventum tempore celebrationis Capituli Provincialis, Congregationis intermedie vel Definitorii pro suffragio ferendo, vel in Definitorio jurisdictionem exercendo liberè & licitè accedere possit & valeat; nec Pater Provincialis, aut quicumque alius eundem à tali accessu ullo modo impedire possit sub penā privationis utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrendā: Capitulo autem Provinciali, vel Congregatione intermedia, vel Definitorio, seu Definitoriis, finito, seu finitis statim recedat, & exilium servet.

XVI. Per convocatoriam, quæ à P. Provinciali, vel à quolibet alio Superiore pro Capitulo Provinciali, Congregatione intermedia, vel aliā quacunque electione fieri solet, convocatos intelligi volumus, & declaramus, omnes & singulos in habitu, vel actu vigore Constitutionum, vel privilegii, aut quasi possessionis, ad Præscriptum Decreti sub num. 2. supra positi in iisdem jus eligendi habentes, respectu quorum nulla fieri possit prohibitio, quæ si fiat pro nullā habeatur, eaque non obstante, ad Electionem, vel Definitorium accedere possint & debeant: Congregationem insuper intermediam Pa-

De ratio-
ne Religio-
se exilii
& de re-
movendi,
& de jure
exiliatis
restituto.

De con-
vocandis
ad Capitu-
lum Pro-
vinciale,
& Congre-
gationem
interme-
diam, de-
que hac
nullatenus
proroganda.

ter Provincialis, aut Rector Provinciae nullo motivo, vel praetextu prorogare valeat, sed statuto tempore in medio quadriennii, die scilicet 24. Mensis Julii, praedictae Congregationis primam sessionem per se, vel per alium celebrare teneatur, sub poenis privationis utriusque vocis per quinquennium, nullitatisque agendorum ipso facto incurrendis.

De P. Ex-provinciali li Judicio Syndicatus a Definitorio Capituli Provincialis vel privati judicando.

XVII. Provincialis, seu Rector Provinciae, elapso sui officii tempore, coram Definitorio Capituli Provincialis stare teneatur iudicio Syndicatus, seu (ut vocant) Residentiae: Praedictum autem Definitorium privative quoad aliam quamcunque auctoritatem, vel jurisdictionem etiam Patris Provincialis, & Congregationis intermediae, tum ad instantiam partium, tum ex officio, de excessibus Administrationis officii, nec non personalibus, durante officio commissis, prout de jure inquirere, judicare, & determinare teneatur: Verum si aliqua, vel aliqua contra Patrem Exprovincialem, aut Rectorem Provinciae deferantur causae, quae a Definitorio Capituli Provincialis intra quindecim dies suae durationis definiri nequeant, Definitorio Capituli privati, cui praesentium statutorum atque declarationum vigore omnis facultas desuper necessaria, & opportuna perpetuo conceditur, & concessa declaratur, deferantur; quatenus intra terminum praecium duorum mensium causam, vel causas sibi delatas, prout juris fuerit, finiat, & determinet, finireque, & determinare omnino teneatur: Exprovincialis autem, vel Lector Provinciae quousque iudicium Syndicatus sententialiter absolutum non fuerit, ad quaecumque officia etiam minima inhabilis omnino remaneat.

De alterius Provincialis Religiosorum affiliatione

XVIII. Quandocumque contigerit Religiosos alterius Provinciae Alumnos huic Provinciae Quincenti affiliari; tunc confirmantes, & partim moderantes Decreta Reverendissimorum Patrum in praedicta Provincia admissa, nec non juxta Decreta Capituli Generalis celebrati anno 1661. tam licentiam a P. Reverendissimo Generali in scriptis habendam, quam consensum authenticum utriusque Definitorii saltem privati unius, & alterius Provinciae, a qua scilicet & ad quam pro validitate affiliationis, omnino intervenire debere decernimus, & declaramus, secus affiliatio irrita & nulla sit, ipso facto, & absque alia declaratione: Nullus item alterius Provinciae, nisi prius eidem legitime affiliatus sit, neque aliquis ex noviter affiliatis, vel in posterum affiliandis, nisi triennio transacto a die legitimae affiliationis in Definitorio, vel Visitatore, Regente, Secretarium, Doctrinarium, Priorem, seu Vicarium cujuscumque Conventus, vel Domus etiam Indorum, vel Praedii eligi, aut deputari possit; secus electio, vel deputatio irrita, & nulla sit, ipso facto & absque alia declaratione.

De officii renunciatione coram Definitorio Capituli Provincialis seu privati faciendâ & iustificandâ.

XIX. Si P. Provincialis, aut quilibet alius ex novem Definitorii Patribus legitimâ ex causâ, officio suo semel acceptato renunciare voluerit, coram Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediae id facere licite possit & valeat; Praedictum autem Definitorium causâ renunciationis approbatâ, renunciationeque acceptatâ, ut defectus renunciationis suppleatur, prout de jure omnino procedere teneatur: Patres item Priores, Vicarii Priores, studiorum Regentes, Provinciaeque Secretarius, si causam legitimam renunciandi suis officiis semel acceptatis similiter habuerint, & eidem renunciare licite possint & valeant, non tamen per sex menses antè tempus Congregationis intermediae: Quocirca Textum nostrarum Constitutionum 3. p. cap. 7. numer. 17. §. 3. ibi: Si verò Prioratus officium acceptare renuerit

finè causâ praedictâ, quam judicare tenentur Pater Provincialis, & Definitores idem intelligendum esse declarantes, etiam respectu eorum, qui praedictis officiis semel acceptatis renunciare voluerint; Decernimus & declaramus, hujusmodi Patres suas renunciationes coram Patre Provinciali & Definitoribus actualibus, in Definitorio saltem Capituli privati congregatis facere teneri; ad quod Definitorium causae, vel causarum renunciationis approbationem, praedictaeque renunciationis acceptationem, nec non si post Congregationem intermediam renuntiatio acceptari contigerit, Electionem, seu Provisionem alterius Officialis in locum renunciantis sufficiens, ad praescriptum earundem Constitutionum 3. p. cap. 9. duraturam pleno jure pertinere similiter declaramus; & si secus super his fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum, & inane ipso facto, & absque alia declaratione: Verba autem Constitutionum 3. p. cap. 2. §. 5. ibi: Nullus item possit voci suae renunciare sub poenâ privationis vocis activae per biennium: de renunciatione solius vocis, ut praedicta verba sonant, non autem de renunciatione officiorum intelligenda esse declaramus, & non aliter, neque alio modo.

XX. Si quis autem in quibuscumque causis civilibus, vel criminalibus a Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediae nulliter, aut cum injustitiâ notoriâ judicatus, vel spoliatus fuerit, ad remediaque juris (absolutis praedictis Definitoriis) recurrere voluerit; tunc per se, vel per ejus Procuratorem, etiamsi absens fuerit, coram Definitorio Capituli privati, de praedictâ nullitate vel injustitiâ notoriâ, processus, vel sententiae, nec non restitutionem in integrum dicere, conqueri, & postulare legitime possit & valeat; Verba namque nostrarum Constitutionum 3. p. c. 10. §. 3. ibi: Non tamen poterunt sententias, vel determinationes Capituli, vel Congregationis Provincialis mutare, vel alterare, in casibus spoli, vel nullitatis, aut injustitiae notoriae locum non habent, neque eos comprehendunt, & ita intelligendum esse declaramus Capitulum verò privatum etiam cum facultate desuper necessariâ & opportuna, quae vigore praesentium statutorum atque declarationum ei perpetuo conceditur, & concessa declaratur, quoad praedictam nullitatem, vel injustitiam notoriam, ac etiam quoad spoliati restitutionem usque ad sententiam definitivam, prout juris fuerit, procedere omnino teneatur, quod etiam in simili eventu P. Praesidentem & Judices causarum facere posse declaramus: Magistri propterea & praesentati, semel a Provincia acceptati, gradibus Magisterii, vel Praesentaturae seu aliquo ex eorum privilegiis nullo modo possint suspendi, vel privari, aut suspensi, vel privati declarari, nisi propter casus dumtaxat pro eorum privatione vel suspensione in Constitutionibus expressos, & per sententiam a Definitorio Capituli saltem privati, juris ordine servato proferendam; Et si contrarium super his fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum & inane ipso facto, & absque alia declaratione: Praefati insuper Magistri a Provincia acceptati, quoad habilitatem ad officium Provincialatus, absque eo quod Conventuum Priores aliquando extiterint, confirmantes & innovantes declarationem Reverendissimi Valvasorii Praedecessoris nostri, eo quod omnes actu legerint & docuerint, privilegio Regentium gaudeant & potiantur.

XXI. Vicarii Priores, qui loco Priorum, vel Vicariorum Titularium, cum voto, vel antè, vel post Congregationem intermediam quomodolibet eliguntur, vel providentur, nullo modo ad libitum removeri possint, sed si motiva adfuerint privationis, vel declarationis privationis,

De appellatione ad Definitorium Capituli privati in casu injustitiae notoriae, & de personis graduatis extra causam in Constitutionibus expressis gradu non privandis.

De Vicariis Prioribus pro lubitu non removendis de eorundem residentia & de Electione Vicariorum Conventuum in eorum absentia.

contrà eos procedendum esse declaramus eodem modo & formâ præscriptis in Constitutionibus 3. p. c. 13. §. 17. & in Decreto sub n. 24. infra posito; irritum, ac inane ipso facto, & absque alia declaratione decernentes, quidquid secus fieri, vel attentari contigerit; Innovantes prætereà, & ampliantes Decretum Reverendissimi Lanfrancii pro eadem Provinciâ Quitenfi emanatum, præcipimus omnibus & singulis Prioribus, & Vicariis Prioribus in Capitulo Provinciali, seu alias electis, vel provisis sub pœnis privationis prædictorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa & alia in posterum per quinquennium obtinenda, ut in Conventibus, Doctrinis, vel Prædiis, pro quibus sunt electi, vel provisi ad præscriptum Constitutionum 3. p. c. 13. §. 9. omnino residere teneantur; Paterque Provincialis, seu Rector Provincie, vel alius quicumque Superior sub pœnâ privationis utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrenda eisdem, vel alicui eorum nullo modo residentiam impediant, sed eos ad ita residendum cum effectu respectivè compellant: Et cum Priores, seu Vicarii Priores ad Capitulum Provinciale ire debent, prædictus Provincialis, seu Rector Provincie sub eadem pœnâ privationis de Vicariis, qui Conventibus interim præsint, excepto unico casu in Constitutionibus expresso 3. p. c. 20. §. 1. nullo modo provideant, sed conformiter ad dispositionem ejusdem cap. 20. si prædicti Conventus Suppriorum non habuerint, Vicarii eligantur; Nec sub eadem pœnâ privationis, auctoritatem, & gubernium interimarium Supprioris, vel in ejus deficientiâ prædictas electiones valeant impedire, vel secus super his quovis modo audeant attentare.

XXII. Quotiescunque juxta præscriptum nostrarum Constitutionum Superior Localis ad aliquam causam, vel negotium pertractandum Patribus Consiliariis uti debet; (inter quos semper numerari debere declaramus, & præcipimus studiorum Regentes, & Lectores Sacre Theologie, & Artium, tam actuales, quam jubilatos) tunc omnes, & singulos Patres Consiliarios vota decisiva habere declarantes, decernimus, quod si aliquis eorum pro suffragatione secretâ instantiam fecerit, per ballotulas secretas omnino fiat, & in omni eventu, nisi eorum major pars concurrat, & consentiat, sententia, vel resolutio nullo modo sit, neque intelligatur facta: Superior verò sub pœnis privationis utriusque vocis per quinquennium, & nullitatis agendorum ipso facto incurrendis, neque liberam Patrum suffragationem publicam, vel secretam valeat quovis modo impedire, neque eorundem vota ad ejus sensum extorquere.

XXIII. Si quis in posterum contrà suam Professionem judicialiter reclamaverit, vel de ejus nullitate dixerit, à quocunque officio, quod pro tunc habuerit, ipso facto sit absolutus & privatus, litæque seu reclamatione durante, nec vocem activam, nec passivam ullo modo habeat: Et si in quocunque statu causæ, vel post sententiam definitivam, etiam in judicatum translatam ad matrem suam Religionem redire velit, charitative quidem recipiatur; ita tamen ut si facto processu ad præscriptum Decreti sub n. 24. infra positi legitime constiterit, indebitè, ac malitiose, & præsertim ad se subtrahendum à correctione Superioris contrà professionem reclamasse, vel de ejus nullitate dixisse; Si Graduat, vel Sacerdos tantum fuerit, locum novissimum inter Graduat, vel Sacerdotes per annum respectivè habeat, & utrâque voce careat per biennium: Si verò non Sacerdos, sive Chorista, ut vocant, fuerit, pœnam gravioris culpæ per unum mensem sustineat, & ad Sacros Ordines etiam si in eis initiatus fuerit, per triennium nullo modo promoveatur: Et si tandem Laicus fuerit, eandem

pœnam gravioris culpæ per unum mensem subbeat, & locum novissimum teneat per biennium.

XXIV. Cum P. Provincialis, etiam tempore Visitationis in quibuscunque causis civilibus, vel criminalibus procedit, seu procedere intendit ad imponendum, etiam per sententiam declaratoriam, pœnam, vel pœnas gravioris ordinarias, scilicet privationis vocis activæ vel passivæ, Dignitatis, Prioratus, Magisterii, Præsentaturæ, Officii vocem activam, vel curam Animarum habentis, gravissimæ culpæ triennium, exilii à Provinciâ, torturæ, infamie Apostasie conspirantis, Capitis factionum, incorrigibilitatis, & aliarum similium, vel formidabiliorum, aut infamiam Personæ Conventus, Provincie, vel Religionis inducentium; Insuper in illis causis, in quibus tractatur de exclusionem, vel admissionem, validitate, vel invaliditate alicujus Magisterii, vel Præsentaturæ, in aliisque similibus, vel gravioribus; Tunc prædictus P. Provincialis non tanquam Visitator, nec sub ratione, & formalitate Visitationis (etsi actu in eâ fuerit) sed tanquam Judex (præsuppositis tamen in Jure præsupponendis) judicialiter, & compilato processu, servatisque omnibus, & singulis substantialibus judicii ordinarii, in earum substantiatione, cognitione, & determinatione omnino procedere teneatur; Ita ut Reum, seu Reos, prout de jure etiam ad sententiam citet; Eos in omnibus, & singulis suis legitimis defensionibus, excusationibus & exceptionibus etiam contra Judicem, vel Judices, Testem, vel Testes prout de jure audiat; Eis integram copiam processus, nomina Testium & consultum habere cum Advocatis, seu Jurisperitis, etiam secularibus, si petierint, terminosque sufficientes pro suis defensionibus concedat; Conjudices verbo, vel scripto informare nullatenus impediat; Cæteraque hujusmodi etiam circa habilitatem, juramentum, examen, & repetitionem Testium pro integritate judicii, & legitimâ efformatione probationum de jure necessariâ, (quæ probationes, ut ad pœnam vel pœnas præcipuè ordinarias Reus condemnari, vel in eas, aut in aliquam earum incursum declarari possit, plenæ, clare, & concludentes habentur esse) omnino observet, & ad sententiam sine plena cognitione causæ (prout ex parte suâ fuerit) nullo modo procedat, neque procedere possit: Appellationes insuper legitimas, etiam ex causa probabili debito tempore interpositas, (exceptis tamen quibusdam casibus particularibus de jure, & prout de jure excipiendis) quoad utrumque effectum, scilicet suspensivum, & devolutivum, in quantum ad se attinerit, admitat, easque sic admittere teneatur: Quam formam, modum & ordinem judicialiter procedendi, judicandi, etiam c. à appellationis admissionem, alium quemcumque Superiorem ordinarium, vel delegatum, nec non quodcunque Tribunal, vel Definitorium, etiam Capituli Provincialis, respectivè observare teneri, decernimus & declaramus: Unde verba nostrarum Constitutionum 3. p. c. 12. §. 22. ibi: Appellationes à correctione Regulari, vel à præcepto sui Superioris penitus inhibemus, & à nostro Ordine relegamus &c. & illa 6. p. c. 23. §. 2. ibi: Impositæ tamen pœnæ, quocunque modo imponantur, à subditis humiliter acceptentur, postpositâ omni appellatione; nam à correctionibus non licet Fratribus nostris appellare: De correctionibus, vel præceptis extrajudicialiter, & ad penitentiam impositis, modumque legitime corrigendi, & præcipiendi non excedentibus intelligenda esse declaramus, & non aliter, neque alio modo: & si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum, & inane, nulliusque roboris, & momenti ipso facto, & absque aliâ declaratione.

XXV. Recusationes malitiosæ, calumniosæ,

De modo quo P. Provincialis in causis quibuscunque judicandis pœnæque imponendis etiam tempore Visitationis procedere debeat.

De recusationibus

frivo-

De iis quæ in dicto casu circa suffragationem secretam & sententiam faciendam sunt observanda.

De judicialiter reclamante, voce & officio privando, & quâ ratione recipiendo.

1679.
mittendis
& rejecien-
dis, & quo-
modo in
casu legiti-
mæ regula-
tionis pro-
cedendum

frivolæ, & frustratoriæ nullo modo admittantur, sed potius ita recusantes graviter, & prout de jure respectivè corrigantur & puniantur; Si tamen quicumque Superior tam intra, quàm extrà terminum Visitationis judicialiter procedens, seu procedere intendens, legitime recusari, etiam ex causâ probabili contingat; Tunc hujusmodi recusatione admittâ, circa probationem causæ, vel causarum prædictæ recusationis, nec non circa alia ipsam recusationem, ejusque judicium concernentia, vel attinentia; Ac insuper in omnibus, & singulis aliis casibus in nostris Sacris Constitutionibus omis- sis, & in casibus dubiis pro eorum doctrinali intelligentiâ, seu interpretatione, in eo interim quod Reverendissimi Patris responsum legitime habeatur, prout de Jure Communi Canonico procedi, & ad illud respectivè recurri debere, volumus & declaramus: Verùm si Pater Præsidentis intra Definitorium Capituli Provincialis, vel P. Provincialis intra Definitoria Congregationis intermediæ, vel Capituli privati, legitime coram eisdem Definitoriis recusari contigerit, Vicarios loco eorum nominare, vel substituere etiam sub motivo præsidendi minimè possint, sed in tali casu præsidencia Definitorii, quodcumque sit, Patri ex reliquis in ordine sedendi antiquiori pertineat, & tam in istis, quam in casu recusationis aliorum Conjudicum, dummodò tamen major pars Definitorii libera, & expedita maneat, nullus alius ad Definitorium loco recusati, vel recusantis vocetur, vel admittatur, sed plena jurisdictione, etiam quoad causam principalem in majori parte Conjudicum remanentium sit & permaneat, prout ita esse, & permanere volumus, & declaramus: Quod si major pars Definitorii, ut supra non manserit, ita ut in Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ quinque, & in Definitorio Capituli privati tres ad minus Patres liberi, & expediti existant, Tunc pro prædictâ majori parte integrandâ, ad præscriptum Decreti sub numer. 9. supra positi inviolabiliter procedatur.

De Studi-
diorum
cursu pro
obtinendis
officiis ab-
solvendo,
de dimissio-
riis non
conceden-
dis & de
recipiendis
Apostatis.

XXVI. Nullus Religiosorum, qui à decem annis professionem in eadem Quiri Provinciâ emisit, vel emittit in posterum, in Definitorem, Visitatorem, Regentem, Secretarium, Doctrinarium, Concionatorem, Priorem, vel Vicarium Priorem etiam Indorum, vel prædicti eligi possit, nisi per biennium integrum Artium, & per triennium Sacræ Theologiæ cursus compleverit. In Confessores verò eligi poterunt, dummodò in casibus conscientie sint sufficienter instructi: Si autem, qui ex aliis Provinciis à decem annis Quirisi Provinciæ sint affiliati, vel affiliabuntur in posterum, Definitorio per instrumenta authentica constare faciant, qualiter prædictos Artium, & Sacræ Theologiæ cursus in Provinciâ à quibus sunt exaffiliati perfererint, alias sub pœnâ inhabilitatis ad recensita officia prædictos cursus in Provinciâ Quiri complere teneantur: Et ad vitandam omnem irregularitatis suspensionem in sacris Ordinibus suscipiendis, præcipimus & mandamus R. P. Provinciali, seu Rectori Provinciali, nec non quicumque Definitorio, etiam Capituli Provincialis ejusdem Provinciæ Quirensis nunc, & pro tempore existentibus, sub pœnis privationis utriusque vocis per decennium, ut ad Canones Sacro-Sancti Concilii Tridentini, Religiosis alterius Provinciæ, etiam cum licentiâ suorum Provincialium ad istam Quirensem divergentibus, nullo modo dimissorias ad Ordines sacros suscipiendos, etiam si in eis initiati fuerint, de cætero concedant, cum hujusmodi dimissorias à propriis, & non ab alienis Provincialibus concedendæ sint; animarumque præterea salutem consulentes, ob immanem terræ, marisque distantiam

ab hac Romanâ Curia, benignè concedimus Provinciali, seu Rectori Provinciali, & Definitoriis etiam Capituli privati prædictæ Provinciæ Quirensis nunc, & pro tempore existentibus, ut Religiosos suos Apostatas, etiam si à multo tempore, ultra annum, à Conventu vel etiam à Provinciâ, immò & à Religione, non tamen à fide apostataverint, recipere possint; servatis tamen quoad cætera dispensationibus nostrarum Constitutionum 6. p. c. 14. de Apostatis recipiendis.

XXVII. Ut debitum studiorum præmium benè meritis tribuatur, præcipimus, quod in Lectorem Artium nullus de cætero assumatur, nisi prius per integrum biennium Artium ad minus, & per quadriennium Theologiæ Scholasticæ cursibus peractis, prævium rigorosum examen per oppositionem Lætionis 24. horarum coram P. Provinciali, Superiori Ordinario, Conventu, Magistris à Provincia acceptatis, studiorum Regente, Lætoribus tam actualibus, quàm jubilatis, & studiorum Magistro subeat, ac argumentis satisfactis, à majori parte prædictorum Patrum per suffragia secreta approbatus fuerit. Inter approbatos verò, cæteris præstantior pro primo Artium cursu legendi deputetur: Quod si æquales in Doctrinâ censeantur; antiquior in studiis scholasticis, & data in iis æqualitate, antiquior in professione aliis præferatur: Ad Lætoratus itidem Theologicos inter Artium Lætores, ille primò assumatur, qui antiquior est in Læctione Scholastica, in qua si pares sint, qui prius Lætor fuerit institutus, & si æquales in institutione inveniantur, ordo servetur professionis. Ei verò qui inverso ordine à Nobis præscripto ad Lætoris munus assumptus fuerit, annus, vel anni, quibus Artes, vel Theologiam, aut utramque Facultatem elegerit, seu docuerit, nullo modo computentur, neque computari possunt pro Magisterio obtinendo.

XXVIII. Patres Definitorii etiam Capituli Provincialis sub pœnâ privationis vocis activæ, & passivæ per quinquennium ipso facto incurrendâ, nullo modo ad Magisterium etiam pro primo loco vacaturo postulent, vel exponant eum, qui per octo annos Artium, & Theologiæ cursus docendo & legendo prius non compleverit; neque eundem, vel alium quemcumque pro Magistro etiam ad primum locum vacaturum acceptent, seu recipiant, nisi prædicto tempore Lætoris complero, litteras originales Magisterii, coram Definitorio exhibuerit: Ad Præsentaturæ verò gradum sub eadem pœnâ privationis neminem postulent, aut pro Præsentato acceptent, seu recipiant, nisi cursibus Philosophicis, & Theologicis, ut suprà in Decreto sub n. 26. explevis, sex ferias Quadragesimales, ut vocant, & alias particulares sermones prædicaverit, litterasque Præsentaturæ ante acceptationem, seu receptionem coram Definitorio exhibuerit originales; irritum, ac inane ipso facto, & absque alia declaratione decernentes, si secus super his quovis modo fieri vel attentari contigerit.

XXIX. Ad extirpanda radicibus litium germina, quæ circa præcedentias oriri solent, declaramus, quod Exprovincialis, & Expræsidentis toto illo quadriennio, quo immediatè absoluti sunt suis ab officiis respectivè, cum adhuc de corpore Definitorii sint, eundem locum ubique, & Præcedentiam habeant, quam habent intra Definitorium Congregationis intermediæ, ex declaratione Reverendissimi Lanfrancii pro eadem Provinciâ emanatâ, in eaque usu receptâ; declarantes tamen, quod transacto quadriennio in quo sunt immediatè absoluti ad præcedentiam, & locum ex constit. 3. p. c. 21., eisdem alias debitum reduci teneantur; prout sub pœnis privationis vocis, & loci per quinquennium ipso facto incurrendis præcipimus omnibus & singulis

De condi-
tionibus
obtinendi
Lætoratus
Artium &
Theologiæ

De condi-
tionibus
obtinendi
Gratus
Magisterii
& Præsen-
taturæ.

De Or-
dine præ-
cedentia-
rum.

hujus-

huiusmodi Patribus, etiam iis, qui ante huius Decreti emanationem ita absoluti extiterunt, ut cum effectu reducuntur; non obstantibus quibuscunque in contrarium, cum iuxta Constitutionem Urbani Octavi de die 15. Januarii 1630. incipientē. In Sedem Principis Apostolorum prædictum cap. 21. 3. p. earundem Constitutionum de ordine præcedentiarum inviolabiliter observari debeat: Quoad Magistros insuper à Provincia acceptatos, in Choro, Refectorio, Capitulo, Processionibus, &c. Ille, qui per tres menses ad minus prius graduatus fuerit, insigniaque Magistralia suscepit, ad præscriptum prædictarum Constitutionum prædicta 3. p. c. 21. & 5. p. c. 6. cæteros, etiam si Exprovinciales sint, præcedat, præcedereque debeat, nullo habito respectu ad qualitatem Exprovincialatus, utpotè ex prædicto cap. 21. 3. p. Constit. Magisterio inferiorem: Inter Præsentatos autem ille alios in eisdem locis præcedat, præcedereque debeat, qui per duos menses ad minus gradu Præsentaturæ, etiam ante huiusmodi Decreti emanationem prius graduatus fuerit, sive sint cum voto sive non sint; cum iuxta prædictas Constitutiones eadem 3. p. eodemque cap. 21. prædicti Præsentati, & Supprior Conventus vota non habentes, ante locum Patris Provincialis, qui habet votum, locum & præcedentiam teneant: Qui verò ab aliis Provinciis exiliati, Provincie Quiteniensi affiliantur, eundem in hac locum, & præcedentiam retineant, quam in Provincia à qua exiliantur habebant: ita ut Magister inter Magistros, Præsentatusque inter Præsentatos &c. præcedentiam retineant sibi debitam, dummodò tamen de sua legitimâ promotione ad gradum Magisterii, vel Præsentaturæ, sive de antiquitate suæ professionis, si graduati non fuerint Definitorio saltem privato Provincie Quiteniensi, cui affiliantur, legitimè constare faciant: & ut hæc, quæ circa præcedentiam decreta sunt, exactius in ista Provincia serventur, declaramus, quòd P. Provinciales actuales, seu Rectores Provinciales, sive per se ipsos, sive una cum Definitorio, etiam Capituli Provincialis, nullo modo possunt, neque potuerunt alicui Religioso concedere præcedentiam, sicut nec etiam privilegia personalia, quibus vel à Choro, vel à mensa communi, vel à communibus observantiis eximantur, sed observandam esse omnino Constitutionem Apostolicam Urbani Octavi die 30. Julii 1626. incipientem. Pastoralis, quâ huiusmodi Privilegia, & exceptiones prohibita, & interdicta sunt, de cæteroque absque licentiâ Sedis Apostolicæ concedi non possunt, irritum insuper, ac inane ipso facto, & absque aliâ declaratione decernentes & declarantes, si secus super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

De tollendis supplicationibus & appellationibus contra Patrum Constitutiones & de Provincialium relectione.

XXX. Volumus & declaramus, à Reverendissimorum Patrum Decretis, Statutis, Ordinationibus & Declarationibus semel ab ista nostra Quiteniensi Provincia receptis, nec non ad ejus postulationem provis, seu pro ipsius reformatione, & bono regimine cum cognitione causæ emanatis, supplicationem, vel appellationem, etiam ex legitimâ causâ interpositam, eorum executionem nullo modo retardare, vel impedire posse; Sed in eo interim, quoad responsum, vel determinatio Superioris legitimè habeatur, omnia & singula inviolabiliter observari, ac omnino exequi debere; irritum, ac inane ipso facto, & absque aliâ declaratione decernentes, si secus super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit: Experiencia insuper edocti, quod multa irreperint dubia, & lites ex Decretis Reverendissimorum Vicecomitis & Lanfrancii Prædecessorum Nostrorum, quibus præcipitur, ut electio Patris Provincialis sub poenâ nullitatis celebretur juxta Constitutiones, quòdque, qui semel electus fuerit in Provinciale, altera vice eligi non possit sub poenâ ejusdem nullitatis; idè prædicta duo Decreta moderanda, & ad terminos nostrarum Constitutionum redu-

cenda statuimus, prout tenore præsentium ea moderamur & reducimus; Declarantes, quòd qui conformiter ad Sacros Canones & Nostras Constitutiones habilis, & idoneus ad Provincialatum repertus fuerit, pro validâ, & legitimâ habeatur eodem prorsus modo, ac si prædicta duo Decreta emanata non fuissent.

XXXI. Confirmantes, & quatenus opus sit innovantes Declarationes Reverendiss. P. P. etiam pro eadem nostra Provincia Quiteniensi emanatis declaramus, Rectorem Provinciale legitime electum, seu institutum, qui cum effectu Provinciam per aliquod tempus gubernaverit, & locum, & vocem activam, & alia quæcunque jura, prerogativa & privilegia Provincialis absoluti, tum intra tum extra Definitorium deinceps semper habere; Et tandem cum Nostræ Constitutiones 3. p. c. 9. disponant, ut in casu quo Definitorium privatum post Congregationem intermediam Prioris officio prioret, nova electio, vel provisio Prioris Vicarii, quæ tunc fieri debet, ad prædictum Definitorium privatum pertineat; Huiusmodi dispositionem, etiam de declaratione privationis, nec non in casu quo alius quicunque Officialis vocem activam habens, officio prioret, vel privatus declaretur, intelligendam esse declaramus, irritum, ac inane, ipso facto, & absque aliâ declaratione decernentes si secus super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

XXXII. Ut autem præsentia hæc nostra Decreta, Statuta, Ordinationes, & Declarationes, quæ cum cognitione causæ pro reformatione, & bono regimine illius Nostræ Provincie Quiteniensi à Nobis maturâ consideratione edita fuere, firmitus consistant, stricte præcipimus R. P. Provinciali, seu Rectori Provincie, omnibusque & singulis R. P. P. Definitorii prædictæ Provincie nunc, & pro tempore existentibus in meritum salutaris obedientie, sub rebellionis Nostræ, privationis vocis activæ & passivæ per decennium, gradum & officiorum, nec non excommunicationis majoris latæ sententiæ, quam hac una pro trina Canonica monitione præmissa in his scriptis, licet inviti ferimus, ipso facto incurrendis poenis, quatenus omni, & quacunque supplicatione & appellatione remota, omnia & singula Decreta, Statuta, Ordinationes & Declarationes in his litteris contenta in Capitulo etiam privato integrè recipiant, ad litteram inviolabiliter observent, ab omnibus & singulis respectivè sic observari faciant, & ullâ sine morâ executioni mandent: Non obstantibus quibuscunque Provincie Definitionibus, actis, Statutis & consuetudinibus etiam immemorabilibus, nec non Nostris, vel Prædecessorum Nostrorum Decretis, Statutis, Ordinationibus & Declarationibus in contrarium præmissorum quomodolibet approbatis, confirmatis, innovatis, concessis & emanatis; quæ omnia, & singula in quantum præsentibus adversantur, revocamus & annullamus, & revocata & annullata esse volumus & declaramus, sicuti etiam alia à Nobis Decreta die 20. mensis Novembris 1675. pro istâ Provincia Quiteniensi edita, tenore præsentium revocamus & annullamus, revocataque & annullata esse volumus & declaramus, mandantes, ut ad nos cum effectu transmittantur: Præcipimus insuper eidem Patri Provinciali, seu Rectori Provincie, nunc & pro tempore existenti sub eisdem poenis, ut perpetuis futuris temporibus ante recognitionem P. Præsidentis in Capitulis Provincialibus, & in Congregationibus intermediis respectivè coram omnibus Patribus, ac Fratribus horâ quæ opportuna ei videatur, hæc nostra Decreta, Ordinationes, Statuta & Declarationes perlegi faciat, ac in libro Provincie transcribi, & eorum authenticam copiam ad omnes Conventus dictæ Provincie transmitti curet, quorum Prioribus, seu Superioribus Localibus nunc, & pro tempore existentibus etiam præcipimus sub poenâ suf-

De iuribus Rectoris Provincialis, & de Officiorum privatione ad Definitorium privatum pertinente

De præsentibus Decretis executioni mandandis annuatim publicandis & contrariis annullandis.

pensionis ab officio per sex menses ipso facto incurrendâ, ut eadem singulis annis infra Quadragesimale tempus, publicè coram omnibus legi faciant. Hæc autem nostra Decreta, Ordinationes, Statuta & Declarationes, quæ semper firma, valida & efficacia esse decernimus & declaramus, de subreptionis, vel obreptionis, vel alio quovis defectu, etiam intentionis Nostræ, nemo Nobis inferior sub iisdem pœnis, & excommunicatione notare audeat; Sicque in præmissis per quoscunque prædictæ Provinciæ, & Ordinis Nostri Iudices & Superiores ordinarios, & delegatos judicari & definiri debere, ac irritum, & inane ipso facto, & absque aliâ declaratione decernentes & declarantes, si secus super his à quoquam Nobis inferiori quâvis auctoritate, scienter vel ignoranter, fieri vel attentari contigerit.

Apostolicum robor prædictis Decretis & Statutis adjicitur.

§. 2. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, Decreta, Statuta, Ordinationes & Declarationes, aliæque præmissa bono regimini, ac reformationi & tranquillitati prædictæ Provinciæ valde utilia sint, firmiora verò existunt ea, quibus Apostolicæ Sedis accedit auctoritas; Nobis propterea dictus Franciscus Procurator, etiam nomine dictæ Provinciæ humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & infra indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur ipsum Franciscum Procuratorem specialis favore gratiæ prosequi volentes, eumque à quibuscunque excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum consilio, omnia & singula Decreta, Statuta, Ordinationes & Declarationes, ac articulos & capitula præinserta, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, etiam substantiales, si qui desuper quomodolibet intervenierint, superlemus; salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Decretis roborans.

§. 3. Decernentes ipsas præsentis Litteras semper firmas & validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula sublata & Decretum irritans.

Derogatio contrariis.

§. 4. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, nec non prædictorum Ordinis & Provinciæ, aliisve quibuscunque, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate alia roboratis Statutis & consuetudinibus, & privilegiis quoque, indultis & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptori fides.

§. 5. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis,

& sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 17. Martii. 1678. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

J. G. SLUSIUS.

D. 17. Martii 1679. P. A. tertio.

Confirmatio Indulgentiarum Sanctissimi Rosarii.

VIII.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. **N**uper pro parte Dilecti Filii Antonii de Monroy Magistri Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum Nobis expositum fuit, quòd de hujus Sanctæ Sedis mandato confectum, & à Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & sacris Reliquiis præpositâ revisum, & approbatum fuit Summarium Indulgentiarum, & aliarum gratiarum spiritualium Confraternitatibus sub titulo Sanctissimi Rosarii erectis & institutis, auctoritate Apostolicâ concessatum, tenoris qui sequitur, videlicet:

Expositio Sancti-tati Suae facta.

SUMMARIUM.

Indulgentiarum & gratiarum, Confratribus & Confororibus Sanctissimi Rosarii tam in vitâ, quàm in morte concessatum.

CAPUT I.

De confirmatione & extensione Indulgentiarum Sanctissimi Rosarii.

Primò. Sciendum à multis Summis Pontificibus respectivè fuisse confirmatas Indulgentias & gratias, ab eorum Antecessoribus benignè elargitas, Confratribus & Confororibus Sanctissimi Rosarii, nimirum à Leone X. in Bullâ, quæ incipit: *Pastoris æterni*, die 6. Octobris 1520. à Clemente Septimo in Brevi, *Est temporalium*, die 8. Maii 1534. à Julio Terzio in Brevi, *Sincera devotionis*, 24. Augusti 1551. à Pio Quinto in Brevi, *Inter desiderabilia*, die 28. Junii 1569. ac in Brevi, *Consueverunt*, die 17. Septembris 1569. Deinde cum omni amplitudine confirmatas, & innovatas à Sixto Quinto in Brevi, quod incipit: *Dum ineffabilia*, 30. Januarii 1586. Denique etiam Paulus Quintus in Brevi: *Cum olim*, die 20. Septembris 1608. revocato Brevi suo revocatorio Indulgentiarum antiquarum Sanctissimi Rosarii in executionem Constitutionis Clementis Octavi incipientis: *Quæcumque*, & illud ad terminos juris reduxit, & pristino statui restituit easdem Indulgentias à Summis Pontificibus suis Prædecessoribus concessas Confraternitatibus Sanctissimi Rosarii Canonice institutis, ubique locorum existentibus.

Secundò. Omnes Indulgentias specialiter, vel generaliter, aut quocumque modo uni, vel pluribus Confraternitatibus Sanctissimi Rosarii, vel etiam Confratribus, & Confororibus alicujus Confraternitatis in aliquâ particulari Ecclesiâ erectæ impertitas, communes esse omnibus Confraternitatibus Sanctissimi Rosarii, Confratribus, & Confororibus omnium dictarum Confraternitatum universi Orbis. Hoc indultit Gregorius XIII. in Brevi incipiente, *Pastoris æterni*, 5. Maii 1581. pro Confraternitatibus Canonice erectis. Et Sixtus V. in præfato Brevi: *Dum ineffabilia*, omnia pri-

vilegia.

vilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, concessiones, Indulgentias, etiam plenarias à Summis Pontificibus concessa, & concessas Confraternitatibus, aut Confratribus Sanctissimi Rosarii extendit & ampliat in perpetuum, ad Confraternitates erigendas illarumque Confratres, & Consores pro tempore existentes.

Tertiò. Denique quascunque Indulgentias in hoc Summario contentas, quæ concessæ sunt alicui particulari Confraternitati Sanctissimi Rosarii vigore præfatarum Litterarum Apostolicarum, communes esse cuilibet Confraternitati, & cuilibet respectivè Confratri, aut Conforori in aliquâ Confraternitate descriptis.

CAPUT II.

Indulgentia pro iis, qui ad Confraternitatem Sanctissimi Rosarii recipiuntur.

Primo. Pius Quintus in præfato Brevi, *Consueverunt*, concedit plenariam Indulgentiam omnibus, & singulis Christi fidelibus per Deputatos à Magistro Generali, vel Vicario Generali pro tempore descriptis, verè poenitentibus & confessis, qui primâ vice descripti fuerint, & Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in aliquâ Ecclesiâ, seu Cappellâ dictæ Confraternitatis perceperint, & unam saltem quinquagenam Rosarii recitaverint, & pro tranquillitate Sanctæ Matris Ecclesiæ oraverint: eandem elargitur illis, qui in mortis articulo constituti salutis poenitentia, & viatici Sacramentis fuerint muniti.

Secundò. Clemens Octavus in Brevi, *Salvatoris*, die 13. Januarii 1592. omnibus Christi fidelibus verè poenitentibus & confessis, atque Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento refectis, qui Rosarii Confraternitatem ingredientur erectam in Ecclesiâ Prædicatorum Oppidi Divionensis, die primo eorum ingressus, plenariam Indulgentiam elargitur.

Tertiò. Eandem pariter Indulgentiam concedit idem Pontifex in Bullâ, quæ incipit, *De salutis gregis*, die 18. Januarii 1592. pro descriptis in Confraternitate erectâ in Ecclesiâ Prædicatorum Utini.

CAPUT III.

Indulgentia pro recitantibus Rosarium diebus ordinariis.

Primo. Confratres lucentur quadraginta dies Indulgentiarum, quoties recitaverint, aut recitari fecerint tertiam partem Rosarii, uti concessit Alexander Episcopus Foroliviensis per universam Germaniam Legatus à Latere Confratribus Confraternitatis institutæ in Ecclesiâ Prædicatorum Coloniae, ut apparet in Litteris incipientibus, *Etsi gloriosos*, die 10. Martii 1476. quam concessionem confirmavit Leo X. in præfata Bullâ *Pastoris eterni*.

Secundò. Cuicunque fidei tertiam partem Rosarii recitanti elargitur Sixtus Quartus in Bullâ incipiente, *Ea quæ ex fidelium*, 12. Martii 1479. quinque annos, & quinque quadragenæ; Eandem etiam confirmat Leo X. in præfata Bullâ *Pastoris eterni*.

Tertiò. Ex concessione Innocentii Octavi in Bullâ, quæ incipit, *Splendor paterne glorie*, Romæ 27. Februarii 1488. Confratribus, & Confororibus in aliqua Confraternitate in Ordine Prædicatorum erecta conscriptis, verè poenitentibus & confessis, qui tertiam Rosarii partem recitaverint, toties quoties id egerint, sexaginta millia annorum, & totidem quadragenæ Indulgentiarum de injunctis sibi poenitentis relaxantur; In eadem Bullâ iisdem Confratribus, & Confororibus nunc & pro tempore existentibus verè poenitentibus, ac ob Beatissimæ Virginis Mariæ reverentiam Rosarium deferentibus præfatus Innocentius centum annos, & totidem quadragenæ Indulgentiarum de injunctis sibi poenitentis, misericorditer indulget. Insuper iisdem Confratribus, si nomen Jesu in fine cujuslibet Angelicæ Salutationis nominaverint, quinque an-

nos, & totidem quadragenæ similiter concedit.

Quartò. Franciscus de Claromonte titulo Sancti Stephani in Cælio Monte S. R. E. Presbyter Cardinalis Rosarii Societatem in Bitterrensi Civitate institutam, auctoritate Apostolicâ sibi concessâ, approbavit, confirmavit & ratificavit, ejusque Confratribus, & Confororibus quotiescunque per se, vel per alium Beatæ Mariæ Virginis Rosarium, quod 50. Ave Maria continet, & quinque Pater noster, continuè legerint, vel legi fecerint, centum dies Indulgentiarum largitus est, & Fratre Antonio Curone in S. Theologiâ Præfentato Rosarium idem prædicante omnibus Christi fidelibus sermonem ejus audientibus, centum dies pro quâlibet vice de injunctis poenitentis relaxavit.

Quintò Raymundus tit. S. Mariæ Novæ Cardinalis per Germaniam Sanctæ Sedis Legatus concedit Confratribus, & Confororibus Rosarii Confraternitatis Colonienfis, quoties Rosarium recitaverint, centum dies Indulgentiarum. Quod confirmavit Leo X. in præfata Bullâ *Pastoris eterni*.

Sextò. Confratribus, & Confororibus dictæ Confraternitatis Coloniae institutæ verè poenitentibus & confessis, seu confitendi propositum habentibus, qui ter in hebdomadâ Rosarium devotè recitaverint, pro quâlibet vice decem annos, & totidem quadragenæ de injunctis poenitentis relaxat Leo X. in præfata Bullâ *Pastoris eterni*.

Septimò. Adrianus Sextus in Bullâ quæ incipit, *Illius qui Dominicam gregem*, die primâ Aprilis anni 1523. omnibus Confratribus Oppidi de Victoriâ Diocesis Calaguritanæ, qui in Cappellâ Sanctissimi Rosarii, aut in quâcunque parte ipsius Ecclesiæ, ex qua Altare dictæ Cappellæ conspici possit, recitaverint singulis diebus tertiam partem Rosarii pro quâlibet die, quâ id fecerint, ut præfertur, quinquaginta annos de injunctis poenitentis pariter relaxat. Clemens autem Septimus in Bullâ incipiente, *Considerantes*, die 6. Aprilis 1524. & in alia quæ incipit, *Ineffabilia*, die 23. Martii anno 1529. concedit eandem Indulgentiam Confratribus dictæ Confraternitatis, qui extra Civitatem prædictam pexistentes in aliqua Ecclesiâ, seu Oratorio cujusvis loci, tertiam Rosarii partem devotè recitaverint.

Octavò. Clemens Septimus in Brevi, *Etsi temporalium* 8. Maij 1534. addidit duos annos Indulgentiæ Confratribus institutarum Confraternitarum pro quolibet ex tribus diebus hebdomadæ, in quo tertiam partem Rosarii recitabant, dummodò in septimanâ integrum Rosarium recitent. Cum enim ad lucrandam Indulgentiam à Sixto IV. concessam, necessarium esset uno die totum Rosarium recitare, voluit Clemens præfatus sufficere ad prædictum effectum recitare integrum Rosarium in unâ septimanâ, assignans pro diebus diem, & pro pluribus vicibus unam vicem. Et cum prædicta Bulla publicata non fuerit vivente Clemente, publicata fuit per Paulum Tertium in Brevi, quod incipit, *Rationi congruit*, die 3. Novembris 1534.

Nonò. Pius Quintus Confratribus Confraternitatum Sanctissimi Rosarii erectarum per Fratrem Ambrosium Salvio de Balneolo Ordinis Prædicatorum, quoties devotè recitaverint Rosarium reliquis anni diebus (exceptis diebus Annunciationis, Assumptionis, Nativitatis, & Purificationis Beatissimæ Mariæ Virginis, in quibus major acquiritur Indulgentia) concessit quadraginta dies Indulgentiarum, prout constat ex Brevi, quod incipit, *Injunctum Nobis*, die 14. Junii 1566.

Decimò. Ex ejusdem Pontificis concessione in Brevi, *Consueverunt*, 17. Septembris 1569. Confratres Confraternitatum erectarum, & per Deputatos à Magistro Generali, vel Vicario Generali pro tempore descripti, si devotè recitaverint Rosarium integrum quâlibet septimanâ lucentur Indulgentiam septem annorum, & totidem quadragenarum de poenitentis injunctis.

Undecimò. Clemens IX. denique in Brevi *Exponi Nobis*, die 22. Februarii 1668. elargitur Con-

fratribus Confraternitatum erectarum, & erigendarum in futurum in Indiis Regi Hispaniarum subiectis, integrum Rosarium recitantes omnes, & singulas Indulgentias, quibus ex Apostolica concessione fruuntur omnes Christi fideles in Regnis Hispaniæ, recitantes coronam Beatissimæ Virginis.

CAPUT IV.

Indulgentia, quas Confratres in particularibus anni diebus recitantes Rosarium lucrantur.

Primò. Alexander Episcopus Foroliviensis in Germaniâ Legatus centum dies Indulgentiæ concedit omnibus, & singulis Confratribus Confraternitatis Colonienfis dicentibus tertiam Rosarii partem in quinque festivitibus Beatissimæ, videlicet Annunciationis, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis & Purificationis, uti constat ex præfata Bulla Leonis X. *Pastoris æterni*.

Secundò. Innocentius VIII. anno 1484. 15. Octobris vivæ vocis oraculo concessit omnibus Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii recitantibus Rosarium per hebdomadam Indulgentiam plenariam, & omnium peccatorum remissionem, applicandam à Confessario secundum eorum arbitrium eligendo semel in vita, & semel in mortis articulo, quam Indulgentiam Leo X. in præfata Bulla *Pastoris æterni* confirmat.

Tertiò. Sixtus IV. in Bulla incipiente *Pastoris æterni*, die 29. Maji 1478. elargitur septem annos, & totidem quadragenas Confratribus Confraternitatis Colonienfis, verè poenitentibus & confessis, dictam Confraternitatem servantibus, qui integrum Rosarium recitaverint, in diebus festis Nativitatis, Annunciationis, & Assumptionis Beatissimæ Virginis, sicut refert & confirmat Leo X. in præfata Bulla *Pastoris æterni*.

Quartò. Pius V. in præfata Brevi *Injunctum Nobis*, concedit omnibus Confratribus Confraternitatum Rosarii institutarum, & instituendarum à Fratre Ambrosio Salvio de Balneolo, qui corde contriti, confessi, devotèque communicati in die, & festivitæ Annunciationis devotè Rosarium recitaverint, Indulgentiam plenariam. Diebus verò Assumptionis, Nativitatis, & Purificationis decem annos, & totidem quadragenas.

Quintò. Idem Pontifex in dicto Brevi præfatis Confratribus, quoties nomen Domini Nostri Jesu Christi, & ejusdem Beatissimæ Virginis Mariæ matris suæ, tam intrus, quam extrà dictum Rosarium piè, & devotè nominaverint, seu invocaverint, septem dies de injunctis poenitentiis relaxat.

Sextò. Præterea Pius V. in Brevi quod incipit *Consueverunt*, concedit omnibus Confratribus Confraternitatum erectarum à deputatis per Magistrum Generalem, vel Vicarium Generalem pro tempore descriptis, qui in diebus Resurrectionis Domini, Annunciationis & Assumptionis Beatissimæ Virginis communicati, ut supra cap. 2. n. 2. dictum est, tertiam partem Rosarii recitaverint, decem annos, & totidem quadragenas.

Septimò. Præterea iisdem Confratribus, tertiam partem Rosarii ad minus recitantibus in reliquis diebus festis D. N. Jesu Christi, & Beatæ Mariæ Virginis, in quibus sacra Rosarii mysteria recententur septem annos, & totidem quadragenas de injunctis poenitentiis relaxat.

CAPUT V.

Indulgentia quas lucrantur Confratres Sanctissimi Rosarii processionem associantes, feri solitam primâ Dominicâ cujuslibet mensis, & diebus festis Beatissimæ Virginis.

Primò. Pius V. in præfata Brevi *Consueverunt*, omnibus & singulis utriusque sexus Christi fidelibus, etiam non Confratribus, qui processioni

Sanctissimi Rosarii, quæ qualibet primâ Dominicâ mensis feri consuevit, devotè interfuerint, septem annos, & septem quadragenas de injunctis poenitentiis relaxat.

Secundò. Confratres processionem debitis diebus faciendam associantes, centum dies Indulgentiæ consequuntur ex concessione Gregorii XIII. Confratribus Rosarii Civitatis Papien. facta in Brevi, quod incipit *Cum sicut*, die 3. Januarii 1579. Præterea idem Gregorius in Brevi *Pastoris æterni*, die 5. Maji 1581. concessit Indulgentiam plenariam omnibus Confratribus verè poenitentibus & confessis, ac communicantibus, qui processioni primâ Dominicâ cujuslibet mensis interfuerint. Insuper Confratres, qui propter infirmitatem, aut aliud legitimum impedimentum processionibus prædictis adesse nequiverint, si confessi, & Sanctissima Communione refecti Rosarium devotè recitaverint, aliasque preces pro Sanctæ Mariæ Ecclesiæ exaltatione, hæresium extirpatione, ac pace inter Principes Christianos concilianda, & conservanda fuderint, easdem Indulgentias consequuntur, quas consequerentur, si ipsis processionibus personaliter interessent, ex concessione ejusdem Gregorii in Brevi, *Cupientes*, die 24. Decembris 1583.

Tertiò. Eandem plenariam Indulgentiam assequuntur Confratres & Consores Confraternitatum Rosarii verè poenitentes & confessi, ac Sacra Communione refecti, qui processioni primâ Dominicâ mensis peragendæ interfuerint, & pro Christianorum Principum concordia, hæresium extirpatione, & Sanctæ Mariæ Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effundunt, ex concessione Pauli V. in Brevi, quod incipit *Piorum hominum*, die 15. Aprilis 1608.

Quartò. Pius IV. eandem etiam Indulgentiam plenariam concessit Confraternitati Sanctissimi Rosarii institutæ in Ecclesia Sanctæ Mariæ super Minervam in Urbe, in Bulla incipiente *Dum præclara*, die 28. Februarii 1561. omnibus Confratribus, & Consores Sanctissimi Rosarii, verè poenitentibus & confessis, vel firmum propositum temporibus statutis confitendi habentibus, qui processionem associaverint in dicta Ecclesia feri solitam in festivitibus, & solemnitatibus gloriosæ Virginis Mariæ, videlicet Purificationis, Annunciationis, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis, Præsentationis & Conceptionis.

Quintò. Gregorius XIII. in Brevi *Ad augendam*, 24. Octobris 1577. elargitur Indulgentiam plenariam Confratribus Confraternitatis Rosarii erectæ in Ecclesia Sancti Dominici Bononiæ, verè poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui singulis annis solemnî processioni primâ Dominicâ cujuslibet mensis in dicta Ecclesia celebrandæ interfuerint, & Cappellam Sanctissimi Rosarii devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, & unione, ac hæresium extirpatione, Sanctæque Mariæ Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint.

CAPUT VI.

Indulgentia pro Confratribus visitantibus Cappellam Sanctissimi Rosarii.

Primò. Pius IV. in præfata Bulla *Dum præclara*, concedit Indulgentiam plenariam iis, qui verè poenitentes & confessi, vel firmum propositum confitendi habentes, statutis ab Ecclesia temporibus devotè visitaverint Cappellam Sanctissimi Rosarii in Ecclesia Sanctæ Mariæ super Minervam de Urbe in festis Beatissimæ Virginis, videlicet, Purificationis, Annunciationis, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis, Conceptionis & Præsentationis à primis vespers usque ad occasum Solis dictarum festivitatum.

Secundò. Gregorius XIII. in Brevi *Ad augendam*, 12. Martii 1577. concessit plenariam Indul-

gentiam Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii institutæ in Ecclesiâ Prædicatorum Cremonæ, qui verè penitentes & confessi, nec non Sacram Communionem refecti, devotè visitaverint Capellam Rosarii primâ Dominicâ cujuslibet mensis, & omnibus festis Beatissimæ, & Gloriosissimæ Virginis, ibique pias ad Deum preces effuderint pro Christianorum Principum concordia, extirpatione hæresium, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione.

Tertiò. Idem Pontifex in Brevi, *Ad augendam*, die 24. Octobris 1577. Indulgentiam plenariam concessit cuilibet Confratri Confraternitatis Rosarii erectæ in Ecclesiâ S. Dominici Bononiæ, qui penitens & confessus, ac Sanctissimâ Communionem refectus Capellam Rosarii S. Dominici de Bononiâ in singulis festivitatis Beatissimæ Virginis devotè visitaverint, atque ut suprà oraverint.

Quartò. In alio Brevi incipiente, *Cum sicut*, 3. Januarii 1579. Idem Gregorius largitur Confratribus Confraternitatis erectæ in Ecclesiâ Prædicatorum Civitatis Papien. pro quâlibet die, quâ visitaverint Capellam, seu Altare Sanctissimi Rosarii in præfata Ecclesiâ, centum dies Indulgentiæ orando Deum, ut suprà. Insuper concedit Indulgentiam plenariam Confratribus ejusdem Confraternitatis Papiensis, qui devotè visitaverint dictum Altare seu Capellam in præfata Ecclesiâ tertiâ Dominicâ Aprilis, & primâ Octobris, à primis vespers, usque ad occasum Solis, dummodò verè penitentes & confessi, ac Sacram Communionem refecti, ut præfertur, oraverint.

Quintò. Idem Gregorius in Brevi *Exponi Nobis*, primâ Octobris 1577. concedit Indulgentiam plenariam omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus, qui verè penitentes & confessi, primâ Dominicâ mensis Octobris devotè visitaverint à primis vespers usque ad occasum Solis ejusdem Dominicæ Ecclesiam Sanctæ Mariæ super Minervam de Urbe, & ibi pro Principum concordia &c. pias ad Deum preces effuderint.

Sextò. Præterea idem Pontifex in Brevi *Pastoris æterni*, die 5. Maji 1581. Indulgentiam plenariam concedit omnibus Confratribus erectarum Confraternitatum Rosarii, qui verè penitentes & confessi, ac Sacratissimâ Communionem refecti, devotè visitaverint Cappellam Sanctissimi Rosarii illis diebus, quibus aliqua mysteria Rosarii celebrantur, & Processioni primæ Dominicæ cujuslibet mensis interfuerint.

Septimò. Clemens VIII. in Brevi *Salvatoris*, & *Dominii Nostri*, 13. Januarii 1592. largitur plenariam Indulgentiam Confratribus Confraternitatis Rosarii erectæ in Ecclesiâ Prædicatorum Divioni, verè penitentibus & confessis, ac Sacram Communionem refectis, qui devotè visitaverint Cappellam, seu Altare Rosarii dictæ Ecclesiæ in qualibet primâ Dominicâ mensis Octobris à primis vespers usque ad occasum Solis, ac inibi pias ad Deum preces effuderint pro Sedis Apostolicæ, & fidei Catholicæ exaltatione, & hæresium extirpatione, nec non pacis inter Princeps Christianos conservatione, aut aliâ prout unicuique suggeret devotio.

Octavò. Insuper in eodem Brevi concedit eisdem Confratribus septem annos, & totidem quadragenas Indulgentiæ, qui verè penitentes, confessi, devotè comunicati, ultrâ festum Paschatis Resurrectionis, in diebus festis Pentecostes, Assumptionis Beatissimæ Virginis, nec non Omnium Sanctorum, & Nativitatis D. N. Jesu Christi Capellam, Altare Sanctissimi Rosarii visitaverint, & Deum, ut præfertur, oraverint.

Nonò. Idem Clemens VIII. in Bullâ incipiente, *De salute gregis*, die 18. Januarii 1592. Confratribus, & Confororibus Sanctissimi Rosarii Confraternitatis erectæ in Civitate Utinensi, verè penitentibus & confessis, ac Communionem Sacram refectis, qui in festivitatem Assumptionis Beatrix Virginis singulis annis devotè visitaverint Ecclesiam dictæ Confraternitatis à primis vespers usque ad occasum Solis, ibique aliquas pre-

ces effuderint pro exaltatione Sanctæ Matris Ecclesiæ, extirpatione hæresium, reductione hæreticorum, & conversione infidelium, & pro conservatione pacis, concordie & unionis inter Princeps Christianos, quoties id egerint, Indulgentiam plenariam concedit. Præterea in eadem Bullâ iisdem Confratribus, qui verè penitentes, confessi & comunicati devotè visitaverint prædictam Ecclesiam in solemnitatibus Conceptionis, Nativitatis, Annunciationis, & Visitationis gloriolæ Virginis Mariæ, & oraverint, ut suprà, septem annos, & septem quadragenas Indulgentiæ elargitur.

CAPUT VII.

Indulgentia, quas Confratres, & Conforores Sanctissimi Rosarii lucrantur pia opera exercentes.

Primò. Alexander Episcopus Foroliviensis Legatus Apostolicus per Germaniam concessit quadraginta dies Indulgentiæ de injunctis sibi penitentiis omnibus Confratribus Confraternitatis Rosarii erectæ Coloniae, qui Sabbatis, & festivis diebus interfuerint, dum cantatur *Salve Regina* post Completorium, coram Altari Beatissimæ Virginis, ubi prædicta Confraternitas instituta est, quam concessionem confirmavit Leo X. in præfata Bullâ *Pastoris æterni*.

Secundò. Gregorius XIII. in præfato Brevi *Cum sicut accepimus*, 3. Januarii 1576. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii Papiæ relaxat centum dies de injunctis eis, seu quomodolibet debitis penitentiis, qui vexillum Sanctissimi Rosarii associaverint, quando corpora mortuorum Confratrum deferuntur ad sepulturam, & interfuerint Anniversariis pro animabus defunctorum Confratrum celebrandis, & ibi pro Christianorum Principum concordia &c. vel aliâ oraverint, vel infirmos Confratres ad Ecclesiastica Sacramenta sumenda hortati fuerint, & visitaverint.

Tertiò. Clemens VIII. in Brevi *Salvatoris* die 13. Januarii 1592. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii erectæ in Ecclesiâ Prædicatorum Oppidi Divionensis, qui Divinis officiis per illos Confratres, seu ex eorum instituto in dictâ Cappellâ decantandis, ac Congregationibus publicis, vel secretis pro felici directione dictæ Confraternitatis habendis interfuerint, atque associaverint Sanctissimum Sacramentum dum ad aliquem infirmum deferri contigerit, ac qui legitime impediti hoc facere nequiverint, campanâ ad id signo dato, genuflexi, si poterint, Orationem Dominicam pro eodem infirmo recitaverint, nec non cujuscunque Confratris cadaver ad sepulturam Ecclesiasticam associaverint, vel eos in eorum infirmitatibus visitaverint, & consolati fuerint, ac Orationem Dominicam quinquies, & toties Anglicam Salutationem coram imagine Sanctissimi Crucifixi in honorem quinque plagarum D. N. Jesu Christi pro animabus eorundem Confratrum in Christi charitate defunctorum recitaverint, quoties aliquod præmissorum fecerint, sexaginta dies de injunctis eis, aut aliâ quomodolibet debitis penitentiis relaxat.

Quartò. Idem in Brevi *Ineffabilia Dei Genitricis*, die 12. Februarii 1598. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii erectæ in Ecclesiâ Sancti Pauli Vallisolei Ordinis Prædicatorum centum dies, quoties verè penitentes, & confessi, seu à jure statutis temporibus firmum confitendi propositum habentes Antiphonæ *Salve Regina* in præfata Ecclesiâ post Completorium decantari solitæ, interfuerint; in festivitatis autem Beatissimæ Virginis, nec non Sanctorum Apostolorum, & Sanctorum dicti Ordinis, & quando ipsi Confratres, juxta Statuta dictæ Confraternitatis, cum cereis accensis adesse tenentur, eisdem Confratribus, ut præfertur interestibus, tres annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut quomodolibet debitis penitentiis relaxat. Illis autem Confratribus, qui pro solemnitate à dictâ Confraternitate celebrari solita, Dominicâ infra octavam Nativitatis Beatissimæ

Virginis, ordinandis Altaribus, vel Ecclesiæ præparandæ vacaverint, aut ornamenta ad divinum cultum spectantia miserint, centum dies Indulgentiæ concedit, extendens supradictas Indulgentias ad infirmos, mulieres gravidas, & legitime impeditos, qui flexis genibus prædictam Antiphonam *Salve Regina*, coram Altari, vel Imagine Beatæ Virginis devotè recitaverint; qui autem Confratrem infirmum visitaverint, aut corpus defuncti Confratris ad dictam Ecclesiam associaverint, tres annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut aliis quomodolibet debitis pœnitentiis.

Quintò. Idem Pontifex in Bulla *De salute gregis*, die 15. Februarii anno 1592. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii erectæ in Ecclesiâ Prædicatorum Utini, quoties interfuerint Divinis officiis, aut Missis, quæ celebrantur in dictâ Ecclesiâ, vel intuitu, vel ex inflituto, aut consuetudine dictæ Confraternitatis, aut hospitio pauperes peregrinos exceperint, aut elemosynis, vel officiis adjuverint, aut pacem cum inimicis composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint, ac etiam corpora defunctorum tam Confratrum, quam aliorum ad sepulturam associaverint, aut infirmos consolati fuerint, aut processiones ordinarias, tam Confraternitatis, quam aliàs quasunque, de licentiâ Ordinarii celebrandas Sanctissimum Sacramentum tam in processibus, quam ad infirmos, vel quovis modo delatum comitati fuerint, seu impediti per alium, vel alios associati fecerint, vel campanæ ad id signo dato, genuflexi, semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam pro animabus Confratrum defunctorum recitaverint, aut devium aliquem ad viam salutis reducerint, aut ignorantes præcepta Dei, & alia ad salutem necessaria docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, quoties præmissa, vel aliquod præmissorum egerint, sexaginta dies de injunctis eis, aut quomodolibet debitis pœnitentiis relaxat.

Sextò. Rursus Gregorius XIII. in Brevi *Desiderantes*, 22. Martii 1580. Confratribus Confraternitatum Sanctissimi Rosarii institutarum in Ecclesiis Fratrum Prædicatorum Provinciæ S. Jacobi novæ Hispaniæ in Indiis, & omnibus Christi fidelibus, qui verè pœniterint, confessi, ac Sacram Communionem recepti, devotè visitaverint dictas Ecclesias, diebus festis Patroni earundem respectivè, & in solemnitate Corporis Christi, Indulgentiam plenariam concedit. Insuper omnibus Confratribus, qui Sabbatis in Quadragesimâ assistent Missæ, & Concioni Beatissimæ Virginis, ac dum cantatur Antiphona *Salve Regina*, concedit unius anni Indulgentiam. Præterea quondò ex elemosynis Confraternitatis Sanctissimi Rosarii virgines matrimonio junguntur, tam ipsis, quam ipsarum maritis, & Confratribus Sanctissimi Rosarii processioni intereissentibus, quinque annos Indulgentiæ elargitur. Denique Confratribus, & Confororibus associantibus processione, quæ fit singulis Sabbatis, aut semel in mense per Ecclesias, vel Claustrum dictarum domorum, in suffragium mortuorum, octo annos Indulgentiæ de injunctis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis relaxat.

CAPUT VIII.

Indulgentia quas consequuntur Confratres, & Conforores Sanctissimi Rosarii visitantes quinque Altaria.

LEo X. instituit, & concessit, ut quilibet Confrater Confraternitatis Sanctissimi Rosarii Canonice in quâcumque Ecclesiâ Ordinis Prædicatorum erectæ quinque Altaria visitando cujuscunque Ecclesiæ, aut unum, vel duo quinquies, si quinque defuerint, easdem Indulgentias integraliter consequatur, ac si omnes Almæ Urbis Stationes peregrinando circumiret; quam concessionem confirmat, & approbat Clemens Septimus in Brevi,

Et si temporalium, quod Paulus III. in Brevi Rationi congruit. 3. Novembris 1534. Publicavit.

CAPUT IX.

Indulgentia quas lucrantur Confratres & Conforores peccata sua confitendo, & communicando aliquibus Dominicis anni.

PRimò. Gregorius XIII. in Brevi quod incipit *Ad augendam*, pro Confraternitatibus institutis in Ecclesiis Prædicatorum Provinciæ utriusque Lombardiæ die 8. Novembris 1578. & in alio simili pro Provinciâ Romanâ anno 1579. die 29. Augusti, concedit plenariam Indulgentiam omnibus Confratribus, & Confororibus Sanctissimi Rosarii, qui verè pœniterint & confessi, ac devotè in dictis Ecclesiis primis Dominicis diebus cujuslibet mensis Sacram Communionem sumperint, ibique pro extirpatione hæresum, pro pace inter Principes Christianos, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quam Indulgentiam extendit ad Confratres infirmos, qui ad easdem Ecclesias, seu quamlibet earum accedere non valentes, præviâ confessione, & Communione domi suæ ante devotam imaginem devotè Rosarium, seu Coronam aut septem Psalmos, qui legere sciunt, recitaverint.

Secundò. Clemens Octavus in Brevi *Ineffabilia gloriosa Virginis*, 12. Februarii 1598. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii erectæ in Ecclesiâ S. Pauli Vallisoleti Ordinis Prædicatorum, qui Dominicâ infra octavam Nativitatis Beatissimæ Virginis solemniter hujusmodi festivitatem celebrare volunt, si verè pœniterint, & confessi eadem die annis singulis Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum perceperint, & Altissimo preces pro universalis Ecclesiæ, & Romani Pontificis statu fuderint, plenariam suorum peccatorum Indulgentiam concedit.

Tertiò. Gregorius XIII. in Brevi, quod incipit *Desiderantes*, 22. Martii 1580. Confratribus, & Confororibus Confraternitatum jam erectarum in Ecclesiis Fratrum Prædicatorum Provinciæ S. Jacobi novæ Hispaniæ in Indiis, qui primâ Dominicâ Octobris verè pœniterint, & confessi alicui Confessario dicti Ordinis, Sacram Eucharistiam sumperint in præfatis Ecclesiis, in quibus instituta est Confraternitas Sanctissimi Rosarii, plenariam Indulgentiam elargitur.

CAPUT X.

Indulgentia quibus fruuntur Confratres, & Conforores Sanctissimi Rosarii in mortis articulo.

PRimò. Supradiximus, quòd Confratres, & Conforores Sanctissimi Rosarii respectivè, ex confessione Innocentii VIII. & Leonis X. qui per septimanam Rosarium recitaverint, consequantur semel in vitâ, & semel in morte Indulgentiam plenariam, & Pius V. in Brevi, *Consueverunt*, Indulgentiam plenariam concedit Confratribus Confraternitatum erectarum in articulo mortis constitutis, confessis, & per modum viatici Sacram Communionem receptis.

Secundò. Adrianus VI. in Bullâ *Illius, qui Dominicum gregem*, die primâ Aprilis anno 1523. Plenariam Indulgentiam concedit Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii erectæ in Ecclesiâ Prædicatorum Victoriæ (verè pœniterentibus, & confessis, vel firmum propositum confitendi habentibus) qui in mortis articulo in manibus tenentes cereum benedictum Confraternitatis, in honorem Virginis Mariæ ex hac luce migraverint, si ante eorum obitum Rosarium semel dumtaxat recitaverint. Quam Indulgentiam confirmavit Clemens VII. in præfata Bullâ *Ineffabilia &c.*

Tertiò. Clemens VIII. in Brevi, *Salvatoris*, 13.

Januarii 1592. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii institutæ Divioni, qui verè poenitentes & confessi, ac Sacra Communione refecti, pium nomen Jesu corde, si ore nequiverint, in mortis articulo invocaverint, plenariam Indulgentiam elargitur.

Quartò. Et in Brevi *Ineffabilia gloriose*, 12. Februarii 1598. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii erectæ in Ecclesiâ Sancti Pauli Vallisoleti, si in articulo mortis recipiendo Sanctissima Ecclesiæ Sacramenta, & Ecclesiæ Romanæ fidem profitendo, Antiphonam *Salve Regina* dixerint, & Beatæ Virginis se commendaverint Indulgentiam, plenariam concedit.

Quintò. Idem in Bullâ quæ incipit, *De salute gregis*, 18. Januarii 1592. Confratribus & Confororibus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii Utini erectæ, verè poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui in articulo mortis Sanctissimum nomen Jesu corde, si ore nequiverint, invocaverint, vel aliquod contritionis signum dederint, Indulgentiam plenariam concedit.

Sextò. Clemens X. in Brevi, *Cælestium munerum*, 16. Februarii anni 1671. Sacerdotibus Secularibus, aut Regularibus, quibus licitum fuerit, juxta Constitutiones, & Decreta Sedis Apostolicæ celebrare Missam Sanctissimi Rosarii, eandem celebrando, sicut & omnibus Religiosis, & Sanctimonialibus, etiam Tertiæ Ordinis Prædicatorum, & omnibus Confratribus, & Confororibus cujuscunque Confraternitatis Sanctissimi Rosarii jam erectæ, aut erigendæ in futurum in quocunque loco, qui verè poenitentes, & confessi, vel firmum confitendi habentes propositum, prædictæ Missæ devotè interfuerint, ibique pro pace inter Principes Christianos, hæresium extirpatione, & exaltatione Sanctæ Matris Ecclesiæ oraverint, quoties id egerint, impertitur omnes Indulgentias, peccatorum remissiones, & poenitentiarum relaxationes, quas Confratres, & Conforores dictæ Confraternitatis integrum Rosarium recitando ex Sedis Apostolicæ concessione assequuntur.

Septimò. Idem Pontifex in eodem Brevi omnibus & singulis prædictis, qui soliti fuerint dictam Sanctissimi Rosarii Missam celebrare, uti dictum est, aut eidem assistere, si verè poenitentes, & confessi, & communicari oraverint, sicut dictum est, concedit, ut omni mense eisdem similiter consequantur Indulgentias, peccatorum remissiones & poenitentiarum relaxationes, quas consequuntur Confratres, & Conforores dictarum Confraternitatum, assistendo processionibus Sanctissimi Rosarii quolibet primâ Dominicâ mensis.

Octavò. Præterea idem Summus Pontifex in eodem Brevi concedit, ut omnes hæ Indulgentiæ, peccatorum remissiones, & poenitentiarum relaxationes, possint per modum suffragii animabus defunctorum applicari.

CAPUT XI.

Quomodo omnes prædictæ Indulgentiæ ad infirmos, ac legitime impediens extendantur.

Præter ea quæ Capite quinto, & nono diximus, sciendum, Sixtum Quintum in præfato Brevi, *Dum ineffabilia*, Confratribus Confraternitatum tam hætenus erectarum, quàm in posterum erigendarum itinerantibus, navigantibus, & servantibus, totum Rosarium, infirmis verò, aut aliis legitime impeditis tertiam ejus partem devotè recitantibus, nec non temporibus debitis, & ab Ecclesiâ statutis confitendi, & communicandi firmum propositum habentibus, qui Cappellam Rosarii in Ecclesiâ Sanctæ Mariæ super Minervam Ordinis Prædicatorum Romæ, aut alias Ecclesias, vel Cappellas ubicunque dicta Confraternitas Canonice erecta fuerit, iis diebus, quibus festa Mysteriorum Rosarii celebrantur, visitare, & processionibus, quæ primâ Dominicâ cujuslibet mensis fieri, solet interesse non poterint, plenariam

Indulgentiam concedere & elargiri, illisque communicare omnes & singulas Indulgentias, peccatorumque remissiones, etiam plenarias, concessas, & concedendas in futurum omnibus Confratribus & Confororibus in præfatis diebus Cappellas, seu Ecclesias Rosarii visitantibus, ac dictæ processionibus interessentibus, perinde ac si iisdem diebus dictas Cappellas, seu Ecclesias personaliter visitarent, & processionibus hujusmodi interessent, advertant nihilominus Confratres, ut debita contritione muniantur.

CAPUT XII.

Indulgentiæ pro Defunctis.

Primò. Gregorius XIII. in Bulla, quæ incipit, *Omnium salutis*, 30. Octobris 1582. concedit Ecclesiæ Prædicatorum loci Raconfilii, ubi est Altare Sanctissimi Rosarii, quod non est Altare majus indultum Altaris privilegiati, quoties ab aliquo dictæ Domus Sacerdote dumtaxat Missa Defunctorum celebrabitur, pro anima cujuscunque fidelis defuncti Confratris Sanctissimi Rosarii:

Secundò. Clemens X. concedit omnes Indulgentias capitulo decimo, numero sexto recensitas, posse applicari per modum suffragii animabus defunctorum.

Tertiò. Præterea Innocentius XI. concessit, & indulgit in perpetuum, ut omnes, & singulæ Indulgentiæ Confratribus, & Confororibus Rosarii concessæ, possint ab iisdem per modum suffragii applicari animabus fidelium defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint.

Forma, ut vocant Absolutionis, seu modus impertientiæ Indulgentiæ Confratribus Rosarii in articulo mortis.

Consteat. Pater Spiritus. Misereatur &c. Indulgentiam &c. Dominus noster Jesus Christus Filius Dei vivi, qui Beato Petro Apostolo suo dedit potestatem ligandi, atque solvendi per suam piissimam misericordiam, recipiat confessionem tuam, & remittat tibi omnia peccata, quæcunque, & quomodocunque in toto vitæ decursu commisisti, de quibus corde contritus, & ore confessus es, restituens tibi solam primam, quam in Baptismo recepisti, & per Indulgentiam plenariam à Summo Pontifice Innocentio Octavo Confratribus Sanctissimi Rosarii in articulo mortis constitutis concessam, liberet te à præsentis, ac futuræ vitæ poenis, dignetur Purgatorii cruciatu remittere, portas inferni claudere, Paradisi januam aperire, teque ad gaudia sempiterna perducere, per sacratissima suæ vitæ, passionis & glorificationis mysteria sanctissimo Rosario comprehensa. Qui cum Patre & Spiritu Sancto Deus unus vivit & regnat in secula seculorum, Amen.

Die 11. Julii 1679. S. Congregatio Summarium hoc Indulgentiarum à se recognitum approbavit.

A. Cardinalis Homodeus.

Loco + Sigilli.

Michael Angelus Riccius S. Congregationis Indulgentiarum, Sacrarumque Reliquiarum Secretarius.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Antonius Magister Generalis Summarium hujusmodi, quo firmitus subsistat, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri, & alias opportunè in præmissis à Nobis provideri, ac ut infra indulgeri, plurimum desideret, Nos ipsius Antonii Magistri Generalis voris hæc in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibuscvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & poenis, à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, hæc serie absolventes, & absolutum fore censentes, suppli-

Confirmatio prædicti Summarii Apostolica.

cario.

cationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinat, præinfertur Summarium Indulgentiarum, & gratiarum spiritualium, omniaque & singula in eo contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos, juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Concessio facultatis erigendi Confraternitates sub titulo Sanctissimi Rosarii.

§. 3. Præterea præfato Antonio moderno, & pro tempore existenti Magistro Generali dicti Ordinis Fratrum Prædicatorum, eoque à Romana Curia absente, Vicario Generali ejusdem Ordinis itidem pro tempore existenti, Confraternitates sub titulo Sanctissimi Rosarii hujusmodi in quibusvis Mundi partibus, servata tamen Constitutione felicis Clementis PP. VIII. Prædecessoris Nostri, quæ incipit *Quacunque à Sede Apostolicâ*, &c. 7. Decembris MDCIV. editæ, ac Decretorum hujus Sanctæ Sedis, præsertim circa distantiam locorum in erectione Confraternitatum similis instituti servandam emanatorum formâ, & dispositione, erigendi & instituendi, quamcunque necessariam, & opportunitatem facultatem auctoritate & tenore præfatis tribuimus, & impertimur.

Est actus post Canoniam Confraternitatum erectionem gratiarum spiritualium participatio.

§. 4. Ac omnibus & singulis Confraternitatibus utriusque sexus Christi fidelium, sub eodem titulo Sanctissimi Rosarii ubicunque locorum hæcenus erectis, & in futurum tam in præfati Ordinis, quam in aliis quibuslibet Ecclesiis, vel Oratoriis per memoratum Magistrum Generalem, seu Vicarium Generalem, sicut præmittitur, quodocunque erigendis, illarumque Confratribus, ut statim atque Canonica ipsarum Confraternitatum erectio facta fuerit, etiam absque ullâ indulgentiarum, & gratiarum spiritualium communicatione, vel aggregatione, omnium & singularum indulgentiarum, etiam plenarum, & aliarum gratiarum spiritualium præfatarum participes sint, dictique Confratres & Consores omnes, & singulas, etiam plenarias indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes, cæterasque gratias spirituales in Summario præinferto contentas & expressas, servatis tamen, & adimpletis omnibus illis, quæ pro illarum consecutione respectivè præscripta sunt, consequi, illisque uti, frui & gaudere liberè & licitè possint & valeant, eadem auctoritate harum serie concedimus & indulgemus.

Decretum roborans & irritans.

§. 5. Decernentes easdem præfatas Litteras semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suisque plenarias & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodocunque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 6. Non obstantibus quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de non concedendis indulgentiis ad instar, ac præfata Clementis Prædecessoris, aliisque Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & Litteris Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâ in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hæc vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptum fides.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam

impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Julii 1679. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

J. G. SLUSIUS.

Ordinationes quædam pro Ordine Fratrum Prædicatorum cum Cardinalis Palatii moderamine confirmantur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Cum nos aliâ de iis, quæ Ordini Fratrum Prædicatorum necessaria, atque utilia erant satis edocti, quasdam ordinationes ad Dilectum Filium Nostrium Palatium S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Alteriis nuncupatum, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectorem transmitti mandavimus, quæ à Capitulo Generali ejusdem Ordinis novissime celebrato fieri deberent, ipsæque ordinationes die præcedenti electionem novi Magistri Generalis Ordinis præfati coram omnibus Definitoribus, de mandato & in præsentia dicti Palatii Cardinalis, & Protectoris, nomine & jussu Nostro in publico Definitorio lætæ, ibique ab omnibus ejusdem Capituli Generalis Vocalibus cum humili illarum observantiæ professione acceptatæ, & statutæ fuissent; & prostridie statim factâ electione Dilecti Filii moderni Magistri Generalis dicti Ordinis, idem novus Magister Generalis antequam in Ecclesiam ad recipiendam à Fratribus obedientiam descenderet, juxta easdem ordinationes illarum observantiam coram toto Capitulo promississet, ac promissionem hujusmodi publico juramento in manibus præfati Palatii Cardinalis Protectoris, & Capituli Præsidentis præfesto confirmasset: Recursum habuerunt ad Nos quatuor Deputati à Capitulo Generali prædicto, Nobis humiliter supplicantes, ut præjudicia, quæ toti Ordini prædicto ex observantiâ aliquarum ex dictis ordinationibus nascitura supponebant pendere, ac desuper opportunè providere de benignitate Apostolicâ dignaremur.

Loquitur de ordinationibus ad Cardinalem Palatium transmissis.

Est à Capitulo acceptatis.

Earum moderatio à Deputatis expectata.

Est à Cardinali Palatii facta.

§. 2. Nos verò ejus rei cognitionem demandavimus memorato Palatio Cardinali & Protectori, qui auditis, & maturè discussis rationibus per eosdem Deputatos, tam vivâ voce, quam scripto deductis, easdem ordinationes jussu Nostro moderatus est, & redegit in formam tenoris qui sequitur, videlicet.

Ordinationes & Statuta faciendi in Capitulo Generali Ordinis Prædicatorum antequam deveniantur ad electionem Magistri Generalis, à Magistro noviter electo juramento promittenda coram Capitulo Electorum, statim post electionem, antequam in Ecclesiam ad recipiendam obedientiam descendat; idemque à successoribus, in futuris electionibus præstandum. Primo statuendum est, quod observentur Constitutiones Apostolicæ, ac illæ Religionis super celebratione Capituli Generalis quolibet triennio, non autem ultra, absque licentiâ Summi Pontificis. Quodque in fine cujuslibet Capituli Generalis statuatur tempus, & locus futuri Capituli. Secundo. Est statuendum quod Generalis teneatur personaliter, & per seipsum peragere universam Europam, ac visitare Religionem ejusque Conventus, ita ut id sequatur de omnibus Conventibus, vel eorum majori parte, non autem de magis conspicuis tantum, vel in locis transitus. Quodque id agat cum eâ majori modestia, & parvimonâ, quam religiosa humilitas exigit, tam circa numerum locorum, aliorumque comitum & familiarium, ut non excedatur numerus sex, vel octo, quam circa victum, aliasque expensas, ne Con-

Agunt de tempore celebrationis Capituli.

De visitandis à Generali Religionis Conventibus.

De gradibus
Magisterii.De sub-
scribendis
Actis &
Decretis.Obser-
vanda post
Generalis
Electio-
nem.Ordina-
tiones
prædictæ
Apostolicæ
firmitate
muniun-
tur.Et defe-
ctus sup-
plendus.Annulan-
tur Statuta
oppoſita.

ventus nimium graventur, ideòque omnes expen-
ſæ non poſſint excedere ſcuta quatuor quolibet die;
quodque mora ſit omnino brevis, niſi ex aliquâ ju-
ſtâ cauſâ, quæ concernat viſitationem, & correçtio-
nem ejusdem Conventus, & non alias, & videatur
neceſſaria talis mora; Super quæ ejus conſcientia
graviter onerata ſit. Neque ſuper hac obligatione
viſitandi Capitulum Generale diſpenſare valeat
abſque Apoſtolicâ auctoritate. Tertio, quod circa
gradus Magiſterii debeat omnino ſervare Conſtitu-
tionem Bonifacii IX. quæ incipit: Dilectos Filios,
ſub datum Romæ apud Sanctum Petrum quinto
Kalendas Maii, Pontificatus anno decimo tertio,
neque illi derogare valeat. Et quarto. Quod non
poſſit alterare præſentia Statuta, vel alias Conſtitu-
tiones, vel Acta & Decreta Capitularia. Quodque
Acta & Decreta Capitularia debeant ſubſcribi ab
Eminentiffimo Proteçtore, & à tribus qualificatis
Religioſis à Capitulo Generali deputandis, atque
alias non poſſint imprimi, vel publicari, nullamque
faciant fidem, vel robur habeant Ordinationes, &
Statuta facienda in Capitulo Generali Ordinis
Prædicatorum poſt ſequutam electionem Generalis.
Elegantur quatuor, vel ſex Religioſi ex doctioribus
& proveçtoribus, magiſque informatis, quibus
committatur cura revidendi Conſtitutiones earum-
que Gloſſas & ordinationes, ac referendi Capitu-
lo Generali, quam exigant correçtionem, vel
emendationem, ſive declarationem, & aliam pro-
viſionem in omnibus his, quæ concernunt ſtatum,
& commodum Religionis, ac obſervantiam, & di-
ſciplinam Regularum. Atque deſuper à Capitulo ſta-
tuatur (ad formam Conſtitutionum tamen) ut in po-
ſterum omnes tollantur occaſiones quæſtionum, &
dubitationum, & præſertim circa inſtitutionem, &
remotionem Superiorum, & ſimilium. Et ubicunque
in Gloſſis Conſtitutionum citantur Litteræ Pontifi-
ciæ aut Decreta Congregationum, vel alia ſimilis au-
thoritatis, ad authenticos Codices, & poſteriores de-
rogationes, ſi quæ ſint, recurratur, & cum his corrigan-
tur, & ad litteram recitentur, & hæc omnia ſiant à
prædictis Religioſis, Eminentiffimo Proteçtore con-
ſulto approbante. Et ſupraſcripta omnia ſerventur in
poſterum ſemper, ſi hæc Conſtitutiones imprimendæ
ſint cum aliquâ mutatione, ſive in iſiſis, ſive in Gloſſis.

§. 3. Quare nos perpetuæ, aque inviolabili
prædictarum ordinationum, quæ toto Ordini ſu-
pradiçto peritiles, atque conducibiles eſſe digno-
ſcuntur, firmitati, robori & efficaciæ, ac obſer-
vationi, ex commiſſi Nobis cæliſtis paſtoralis officii
debito conſulere cupientes, motu proprio, ac ex
certa ſcientiâ, & maturâ deliberatione Noſtris, de-
que Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ordina-
tiones & Statuta præſentia, omniaque & ſingula in
eis contenta & expreſſa, tenore præſentium perpe-
tuo confirmamus & approbamus, ac etiam inno-
vamus, illiſque inviolabilis, & irrefragabilis Apo-
ſtolicæ firmitatis, vim, robur & efficaciam ad-
jungimus, ac omnes & ſingulos, juris & facti,
& ſolemnitatum quarumvis tam ex Juris Commu-
nis, & Apoſtolicarum, ac dicti Ordinis Conti-
tutionum, & Privilegiorum præſcripto, quàm de
ſtylo, uſu, & conſuetudine etiam immemorabili
ejuſdem Ordinis, & alias quomodolibet in ſimili-
bus, etiam de neceſſitate obſervandum, & alios
quoslibet, etiam quantumvis formales & ſubſtantia-
les, ac incogitatos & incogitabiles, ſpecificaque
& individuâ mentione, & expreſſione dignos de-
fectus, ſi qui in eis, vel eorum aliquo principaliter,
vel præterdi quovis modo poſſent, pleniffimè, &
ampliſſimè ſupplemus & ſanamus, ac penitus, &
omnino tollimus, perimus & abolemus; ipſasque
ordinationes, & Statuta præſentia à die primæ il-
larum, & illorum publicationis, & acceptationis,
ſtriçtè, & rigoroſè obſervari præcipimus.

§. 4. Ac proinde ſi quid ſubinde tam à præſato

Capitulo Generali in ſuis Actis Capitularibus,
quàm à dicto Magiſtro Generali, aliove quocun-
que actum, geſtum, decretum, vel ordinatum ſuit,
aut in futurum quodcunque à Capitulis Gene-
ralibus, vel Magiſtris Generalibus dicti Ordinis pro
tempore exiſtentibus, aliſve quibuslibet agi, geri,
decerni, vel ordinari contigerit, quod præſentis
Ordinationibus, & Statutis directè, vel indirectè
ſeu alias quomodolibet adverſetur, aut illorum ef-
fectum quovis modo impedire, vel avertere va-
leat, id in eâ parte nullum, caſſum & irritum,
nulliusque roboris & momenti, ac viribus & ef-
fectu penitus, & omnino vacuum eſſe, & fore,
etiam ex nunc, prout ex tunc, & contra decerni-
mus & declaramus.

§. 5. Decernentes pariter eaſdem præſentes
Litteras, & in eis contenta quacunque, etiam ex
eo quod Magiſter Generalis, cæterique Superio-
res, & Fratres Ordinis prædicti, & alii quilibet
etiam ſpecificâ & individuâ mentione, & expreſſio-
ne digni in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu ha-
bere quomodolibet prætendentes illis, non conſen-
ſerint, nec ad ea vocati, citati, auditi, neque
cauſæ, propter quas præſentes emanarint, adduc-
tæ, ſpecificatæ, vel juſtificatæ fuerint, aut ex alia
quâlibet, etiam quantumvis juridica, pia & privi-
legiata cauſa, colore, prætextu, vel capite, etiam
in Corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſi-
mæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempo-
re de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullita-
tis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut intereſſe ha-
bentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quan-
tumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, in-
excogitabili, individuamque expreſſionem requi-
rente defectu notari, impugnari, inſringi, retractari
reſcindi, modificari, limitari, aut in controverſiam
vocari, ſeu ad terminos Juris reduci, aut adverſus
illas apertionis oris reſtitutionis in integrum, aliud-
ve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium
intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, aut e-
tiam motu, ſcientiâ, & poteſtatis plenitudine
vel paribus conceſſo vel emanato, quempiam in judi-
cio vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſ-
ſe, ſed ipſas præſentes Litteras ac Ordinationes, &
Statuta præſentia ſemper firma, valida & efficaci
exiſtere & fore, ſuoſque plenarios, & integros ef-
fectus ſortiri & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpec-
tat, & pro tempore quodcunque, ſpectabit in
omnibus, & per omnia inviolabiliter, & incon-
cuſſè obſervari.

§. 6. Sicque & non aliter in præmiſſis omnibus,
& ſingulis cenſeri, atque ita per quocunque Judi-
ces ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii
Apoſtolicæ Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardina-
les, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis
Nuncios, aliſve quoslibet quacunque præeminen-
tia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis,
& eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & in-
terpretandi facultate & auctoritate, judicari & de-
ſiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper
his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel igno-
rante contigerit attentari.

§. 7. Non obſtan, præmiſſis ac quatenus opus
ſit, Noſtra & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de
jure quæſito non tollendo, aliſque Apoſtolicis,
ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis
editis, generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutioni-
bus & ordinationibus, nec non dicti Ordinis,
aliſve quibusvis, etiam juramento, confirmatione
Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Sta-
tutis, ſtylis, uſibus, conſuetudinibus, etiam im-
memorabilibus, privilegiis quoque, indultis & Lit-
teris Apoſtolicis eidem Ordini, ejusque Magiſtro
Generali, cæterisque Superioribus, Fratribus, &
perſonis quibuslibet, etiam ſpecifica, & individuâ
mentionem dignis, ſub quibuscunque verborum
tenoribus & formis, ac cum quibusvis, etiam de-
rogatoriis derogatoriis, aliſque efficacioribus,
efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibus

Decretum
ſuper ob-
ſtativis.Decretum
irritans &
Clauſula
ſublata.Deroga-
tio contra-
riis.

que,

que, & aliis Decretis, in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantifcunque vicibus confirmatis approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, causas & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, specificatis & servatis, respectivè habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 8. Volumus autem, ut earundem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extrâ habeatur, quæ haberetur ipsi præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 6. Octobris 1679. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

J. G. SLUSIUS.

X.

Confirmantur Constitutiones factæ pro Clericis
Secularibus in commune viventibus.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CRedita nobis divinitus Apostolicæ Servitutis ratio postulat, ut salubria Christi fidelium in sortem Domini vocatorum Instituta, ex quibus uberes in Ecclesia Dei bonorum operum fructus assidue provenire noscuntur, ac Constitutiones pro felici, prosperoque illorum regimine, & progressu, piè prudenterque factas Apostolici muniminis præsidio robaremus, pique illorum studia favoribus, & gratiis decoremus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, & animarum salutem expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Clerici seculares in commune viventes, quod anno 1640. operâ tunc in humanis agentis Bartholomæi Holtzhauser Vicarii tunc existentis Episcopi Chiemenfis in Bavaria, ac ad Sanctum Joannem in Leoggenthal Decani inchoatum fuit eorum Institutum, quod Deo opitulante in aliis Diocesis & Provinciis indies usque in præsens adeo excrevit, ut non tantum à b. mem. Johanne Philippo dum vixit Archiepiscopo Moguntino, Sacri Romani Imperii Principe Electore, sed etiam ab aliis pluribus Archiepiscopis, & Episcopis fuerit in eorum Dioceses receptum, & expresse approbatum, ac ab iisdem per propriis Litteras, prout etiam à Charissimo in Christo Filio Nostro Leopoldo Romanorum Rege in Imperatorem electo, & à bonæ pariter memoriæ Maximiliano Primo, & Ferdinando Maria, dum vixerunt, utriusque Baviaræ Ducibus, ejusdem Sacri Romani Imperii Principibus Electoribus, huic S. Sedi Apostolicæ instantissimè commendatum extiterit.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Institutum prædictum sub immediatâ jurisdictione Ordinarium, ac directione unius supremi Præsidis, prout modo dicti Exponentes eisdem subfuerint, omni prorsus exemptione seclusâ salubriter ordinatum, ac pro felici ipsorum Exponentium, & Instituti hujusmodi directione, re-

atque juventutis institutione nonnullæ Constitutiones factæ fuerint, quæ per Congregationem nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostis S. R. E. Cardinalibus super hoc negotio à Nobis specialiter deputatam, revisæ, & in nonnullis correctæ fuerunt, ac in unum volumen redactæ, tenoris, qui sequitur, videlicet.

*Constitutiones Clericorum Secularium in commune
viventium.*

Procemium.

Finis hujus vitæ Clericalis non est novum Institutum, aut Religionem introducere; Sed ipsummet statum Clericalem, & Ecclesiasticum à Christo fundatum, & ab Apostolis observatum sub immediatâ R. R. Ordinarium potestate omni prorsus exemptione seclusâ purè amplecti. Ut verò primæva, ac genuina prædicti status honestas tutius, & sanctius conservetur, Sacerdotes hujus vitæ juxta antiquos Ecclesiæ Canones, secluso feminarum consortio, bini, terni, vel etiam plures, simul sub privatâ, & economicâ quadam unius Superioris directione, ac inspectione vivant, & bona sua Ecclesiastica in communes pios usus conferant: atque sic & privatam suam, & animarum sibi commissarum æternam salutem gnâviter promoveri studebunt, prout sequentes Constitutiones in certa capita digestæ, uberius explicant.

Illud porro sibi persuaideant se jurisdictioni Ordinarium, in quorum Diocesisbus pro tempore Beneficia, vel domicilia obtinuerint (seclusa omni exemptione) semper manere subiectos: Quorum proinde, uti & præcipuè ipsius S. Romanæ Catholicæ Ecclesiæ Matris nostræ Dogmata, jura, Decreta & consuetudines, pro viribus observabunt, atque defendent, quemadmodum à Clericis ea observari, & defendi par est.

Cæterum Constitutiones hujus vitæ Clericalis in sex partes præcipuè dividuntur. Prima est de curâ propriæ salutis, & profectus in Spiritu. 2. De communitate bonorum. 3. De fraternâ cohabitatione. 4. De separatione mulierum. 5. De obedientia. 6. Denique de curâ animarum.

De Curâ propria salutis, & profectus in Spiritu.

I.

Cum fides sit fundamentum, & initium salutis æternæ, sublato omni proprio judicio, captivantes intellectum suum in obsequium fidei Jesu Christi, teneant promptam, ac paratam voluntatem omnibus iis fidem, ac obedientiam præstandi, quæ vera Christi Sponsa, ac S. Mater nostra, Romana Orthodoxa, Catholica Ecclesia, credenda, aut faciendâ declaravit, vel in posterum declarabit.

II.

Per rectam intentionem in omnibus suis actionibus sincerè gloriam Creatoris sui spectent, curentque, quantum in se erit non solum se ipsos, verum etiam omnes alios ad serviendum divinæ Majestati excitare propter ipsammet, & propter nimiam charitatem, quâ prior dilexit nos, neque in ulla re se ipsos quærant, sed in omnibus creaturis, quemadmodum & in semetipso, Creatorem suum, & omnes in illo diligant.

III.

Unusquisque perspectas habeat animi sui propensiones, & antevertere noverit tentationes, opponendo ipsis remedia, quæ quivis sibi cum Divina gratia comparare, & in promptu habere laborabit, insilendo se ad ea, quæ sunt contraria peccatis, & profectui Spiritus conducunt; ut si quis animadvertit, se ad superbiam, aut iram aliâve passionem esse propensum, is exerceat se in rebus abjectionibus, & quærat ea, quibus patientiam exercere, aut alii vitiosæ propensioni resistere possit.

IV.

Ad virtutes solidas hominis sui interioris pro vi-

Procemium à fine Vitæ Clericalis & generali Constitutionum contentum.

Subjiciuntur Clerici jurisdictioni Ordinarium.

Divisio Ordinationum in sex partes.

Intellectus in obsequium fidei captivandus.

Creatoris gloria ubique spectanda.

Animi propensiones probè cognoscendæ.

Christianis virtutibus studendum.

Transumptorum fides.

D. 6. Octobris 1679.
P. A. Quarto.

Exorditur a confirmandis Statutis Ecclesiæ proficiuis.

Loquitur de institutioni Auctore & Approbatoribus.

Allegat & recenset Ordinationes pro Instituti directione factas.

ribus enitantur; præcipue verò studeant in sui ipsius cognitione, veraque abnegatione, & Christianâ simplicitate, in humilitate, patientiâ & charitate, timore Dei, cum prudentiâ, & discretionem plurimum excellere.

V.

Propter amorem Christi Salvatoris sui libenter debent ferre injurias, persecutiones, contumelias & quævis opprobria, imò ex animo gaudere, si gratis odio habuerit eos mundus, & contempserit: quæ omnia eo ardentius complectentur, quod sciant, iisdem insignibus Dominum & Magistrum suum fuisse spectabilem.

VI.

Cum ex sola voluntatis affectione (quantumvis etiam spiritali) vel subita boni, verive apprehensione ad agendum, vel omittendum præcitantur, & qua datâ portâ ruere, maxime semper sit periculosum, ideò affectus suos, etiam spirituales, ita refrenent, ut neque in agendo, neque in loquendo sint inconsiderati, aut præcipientes, sed re prius in oculis Dei discussâ, pensent, quæ honestas, utilitas, necessitas & veritas, rebus agendis, vel omittendis substat, quæve commoda, aut incommoda ex iis sint nascitura.

VII.

Temperantiam in cibo & potu, ad majus Dei obsequium, & perfectiorem carnis subjugationem, unice cordi habeant, & sanctè semper conentur observare. Hinc convivia, quantum fieri potest, domi, forisque evitent: si verò humanitas, vel Christiana charitas subinde aliud prudenter suaserit, ex Superioris arbitrio stabit, quid hæc in re cum ædificatione permittendum sit; nemo proinde hæc citrà jussionem se ingerat, aut proprio motu ad aliquod convivium accedere præsumat.

VIII.

Quandò itinerantur, apud hujus vitæ Sacerdotes divertant, quod si in eorum defectu diversorium aliud eos capere necesse fuerit, memores sobrietatis & frugalitatis, diligenter caveant, ne cibi & potus abusu, animæ puritati, & proximorum ædificationi aliquid officiant.

IX.

Quia otium pulvinar Diaboli, & vitiis carnis, aliorumque plurimorum malorum mater esse noscitur, omni modo sibi prospiciant, ut semper, etiam extrâ statutas exercitationes ordinarias, honestâ aliqua actione sint occupati, quam singuli pro capacitate sui ingenii, & Superiorum directione suscipiant.

X.

Statutis exercitiis diligenter suum tempus tribuant, uniformitatem omnes servant, & semet ipsos utiliter de die in diem in sincerum servitium Divinæ Majestatis impendant; hinc quantumvis aridi sint & desolati, fortiter nihilominus iisdem insistant, scientes etiam absque stipendio cælestium consolationum, voluntati Divinæ obsequium rationabile præstare, ejusque providentiæ, & nutui, perfectâ quadam voluntatis suæ cum Divinâ conformatione, in omnibus sese subijcere, quare constanter pergant, & ad devotionem in quibusvis difficultatibus se jugiter excitent.

XI.

In suis spiritalibus exercitationibus viæ ordinariæ, secundum communes prudentiæ, & discretionis regulas, insistant omnes, & ut se contra Dæmonis illusiones tueantur, Superiorum & Confessoriorum ductum sequantur; norintque modos, tentationes, & insidias maligni spiritus vitandi, & superandi.

XII.

Ad majorem in Spiritu profectum, aut saltem ad necessariam illius conservationem, omnes quotidie in meditationem, secundum exercitium trium animæ potentiarum, vel asceticam lectionem, ad minimum per mediam horam post matutinas preces incumbant, ad quam se pridie vespere per horæ quadrantem præparaverint, eam potissimum ex vitâ Christi & Sanctorum materiam seligentes, quam sibi singuli magis profuturam existimabunt.

XIII.

Aveant omnes quotidie celebrare, & ita vivere, ut digne celebrare possint, idcirco summo studio conentur conscientiam suam, ab omni, etiam minima labe munda servare, mortalem culpam plus quam faciem colubri formidantes. In hunc finem ad minimum semel in septimanâ sua peccata integre confitebuntur, idque alias toties facient, quoties necesse fuerit, & quotidiana tantorum mysteriorum tractatio requisiverit.

XIV.

Ubi non est Chorus, Breviarium Romanum, aliasque preces consuetas, unâ cum conscientie examini, semel eodem loco, & tempore cum debita attentione & devotione, in Creatoris sui laudem perolvere allaborent.

XV.

Lectioni, studio, ac meditationi Sacrarum Scripturarum eâ sedulitate, ac frequentia invigilabunt, ut huic tam sancto exercitio, ultra tempus matutinæ meditationis, vel lectionis supra nominatum, saltem unam adhuc horam quotidie impendant; & ad majorem fructum inde percipiendum Sanctorum Patrum, probatorumque interpretum explanationem desuper adhibeant.

XVI.

Præter statuta exercitia quotidiana, omnes & singuli cujuscunque Districtus Sacerdotes, in loco à Superioribus assignando quotannis recollectioni spiritus sui per certos dies vacabunt, ad quam etiam extrâ hoc præscriptum parati esse debent, quando eam Superiores illis aut utilem, aut necessariam esse judicaverint.

XVII.

Non solum æquo animo accipiant, si ad majorem in virtutibus progressum, proprii defectus ipsi, à Superioribus fuerint intimati; verum etiam, ad aliorum correctionem viam sternant: quare si quis grave delictum, aut tentationem, vel ejus periculum in altero notaverit, de hoc Superiorem vel fideliter moneat, vel saltem desuper interrogatus veritatem aperiat, ut ipse pro paternâ in suos curâ periclitantibus convenienti remedio possit succurrere.

XVIII.

Caveant Sacerdotes sese negotiis secularibus, aliisque rebus ad se non pertinentibus immiscere, & si quam causam civilem habuerint, sublimioris status sui intuitu in judicio personaliter non compareant; sed utantur Procuratore, quod si verò urgente necessitate, causam viduarum, pupillorum aliarumque miserabilium personarum suscipere charitas suaserit, non faciant id absque licentiâ Superiorum, in iis autem suo dumtaxat consilio adjuvandis; memores sint modestiæ, & erga partes litigantes reconciliandæ charitatis.

De Communitate Bonorum.

XIX.

Communitas bonorum hujus vitæ Clericos & Sacerdotes obligat, ut redditus suos Ecclesiasticos, quocunque titulo obvenientes, quorum tamen libera dispositio de jure ad ipsos pertinet, in communes pios usus conferant; collatione stabiliter in vitâ, & post mortem durativâ (salvis juribus Sacre Sedis Apostolicæ, & R. R. D. D. Ordinariorum) quam eo ipso facere censetur, dum vitæ huic communi se aggregant. Hanc porro communitatem bonorum eo ardentius colit decet, quod Christus Dominus cum Apostolis suis eam tenuerit, in Ecclesiâ Dei diu vigerit, & Sacri Canonones tam sanctè ad eam hortentur. Igitur in Autorem vitæ Jesum Christum jugiter respiciant, & memores se ad vendicandam veram libertatem filiorum Dei & adipiscendas divitiarum ejus, totum thesaurum suum in Cruce Domini suspendisse laborent, omnem affectum, & inordinatam animi sollicitudinem erga res temporales sic extirpare, ut solus Christus, velut summum bonum, uniuscujusque præcordia abundanter impleat.

Conscientia per diligentem peccatorum confessionem mundanda servanda.

In defectu Chori Breviario Romano utendum.

Scripturæ Sacre lectioni invigilandum.

Spiritus recollectioni quotannis per certos dies vacandum.

Superiorum correctioni æquo animo accipiendum.

Negotia secularia non temere suscipienda.

Reditus Sacerdotum Ecclesiasticorum ad communes pios usus conferendi idque ad exemplum Christi. Apostolorum & Ecclesiæ primitiæ.

Unus ad
reditus re-
cipiendos.
rationem-
que suo tē-
pore red-
dendam
eligendus.

Nihil ex-
domiciliis
& Biblio-
theca au-
ferendum
vel trans-
ferendum.

Confan-
guinei
pauperes
tam pro-
prij quam
aliorum
charitate
juvandi.

De dispen-
satione bo-
norum pa-
trimonia-
lium.

Non faci-
le Clericus
solus habi-
tare debet.

Adoles-
centes ab
iis institu-
endi.

Propriis
non minus
Studiis
etiam post
obtentam

XX.

Quapropter ut in maiore pace domestica, & quiete animi, Deo, sibi & proximo vacare, & vivere possint, ubi plures simul habitant, unus eligatur, qui beneficiorum, & functionum Ecclesiasticarum reditus ē manibus Sacerdotum sibi cohabitantium recipiat, & singulorum necessitatibus ex æquo prospiciat, atque de receptis, & expensis suo tempore Superiori ordinatam rationem reddat.

XXI.

Habitatio, victus, vestitus, lecti, pro diversitate locorum uniformiter sic accomodentur, quemadmodum Servos & Ministros Dei, & Ecclesiæ decet: infirmorum tamen semper habitatio ratione, sine expresso consensu Superioris nihil de uno in aliud domicilium transferatur: Hinc caveant hospites itinerantes, aut qui aliò conigrant, ne quid sive ex Bibliotheca libros, sive ex domo alias quascunque res, clanculum & pro libitu suo secum accipiant, ob confusiones & incommoda quæ ex proposito consequuntur.

XXII.

Qui parentes, fratres & sorores in necessitate constitutos habent, æconomiam suam ita instituant, & vivant, ut eos charitative juvare possint; ubi vero beneficiorum tenuitas id non patitur, ex dispositione Superioris, defectus aliunde supplebitur. Illi autem, qui ab ejusmodi onere juvandorum parentum, fratrum, sororum liberi sunt, ne arbitrentur rapinam id, quod ad obsequium pietatis, & necessitatis in suorum consuetudinem parentes, fratres & sorores, ab eodem Superiore commendatos expenditur, verum sibi persuadeant (cum charitati fraternæ omnia sint communia) in suos impendi: unde qui non habent parentes, fratres vel sorores, in necessitate constitutos, sint tanquam habentes, gratiasque Deo agant, quod hæc libertate eos donarit.

XXIII.

Cæterum communitas bonorum hujus vitæ clericalis, prout supra insinuatum, procedit solummodo de bonis ingruitum munium, functionum, ac reddituum Ecclesiasticorum quomodolibet quæsitis: bona autem patrimonialia sub libera cujusque dispositione relinquuntur: cum hoc tamen moderamine, ut in iis dispensandis, prima ac potissima pauperum consanguineorum ratio habeatur: bono nihilominus Communitatis nostræ Clericalis non præterito. Ad evitandam vero omnem in hac disciplina clericali, & pace domesticâ confusionem, & alia incommoda, hujusmodi dispositiones patrimonialium diligenter consignentur, & Superiori, quoties ipsi videbitur, desuper ratio reddatur; lites vero si quæ super dictis bonis patrimonialibus movebuntur, non à Sacerdotibus in personâ, multo minus nomine Communitatis, sed Procuratores coram Tribunalibus agitentur.

De Fraterna cohabitatione.

XXIV.

Duo, tres, etiam plures Clerici, pro locorum qualitate (conformiter antiquis Ecclesiæ Canonibus) eadem in domo, ac mensâ piè, sobriè, castè & fraternè cohabitent, nec facile aliquis solus exponatur, nisi locorum distantia postulet, eaque sit Parochialium proventuum tenuitas, ut duo cohabitare non possint: tales vero soli exponantur, qui eam vitæ morumque constantiam probaverunt, ut solitudo nihil periculi secum trahere merito credatur.

XXV.

Ut autem hujus vitæ socialis disciplina, vitato otio, sanctius continetur, & simul major proximo utilitas accrescat, teneros adolescentes in bonis moribus & litteris eo usque informabunt, prout singulorum capacitas, opportunitasque locorum permiserit.

XXVI.

Ne tamen ipsi Clerici notitiam Studiorum Theologicorum, & Controversiarum in scholis acquisitam deperdant, sese, etiam postquam ad animarum curam aliasque functiones clericales appli-

cati fuerint, in prædictorum Studiorum exercitio diligenter occupabunt, & subinde in loco ad hoc deputando, per repetitiones, & conferentias desuper instruendas aliquod suæ industriæ, ac profectus specimen exhibebunt.

XXVII.

Fraternam charitatem, & unionem sedulo observare nitantur, supportantes se mutuo in charitativâ patientiâ & infirmitatis propriæ recordatione; quemadmodum nos & totum mundum in peccatis innumeris Divina bonitas benignissimè sustinet.

XXVIII.

Quilibet Sacerdotum, quavis hebdomade pro Summo Romano Pontifice, & occurrentibus Sanctæ Ecclesiæ necessitatibus, nec non pro incremento hujus vitæ Clericalis, & singularibus ejus Benefactoribus unam Missam faciat: menstrua verò sacra duo (unum quovis in loco pro ejusdem Ordinario, alterum pro defunctis Confratribus, & Benefactoribus) à singulis celebrentur. Quotiescunque etiam contingeret aliquem ex dictis Confratribus è vitâ decedere, præter consuetas exequias, quæ in sepulture loco peragentur, quivis Sacerdos hujus vitæ, pro salute animæ ejusdem, tria sacra legat; preces, & alia pietatis opera uniuscujusque libertati relinquuntur.

De Separatione Mulierum.

XXIX.

Cum Sacerdotes quotidianum Christi Domini receptaculum sint, arctissimam castitatis custodiam omnes habeant, enitendo Angelicam puritatem imitari, ad quam obtinendam portas sensuum occludere, omnesque occasiones, & privata cum mulieribus commercia diligentissimè fugere studeant.

XXX.

Quare nullæ mulieres cum hisce Sacerdotibus in eadem domo habitent; sed quantum fieri potest, in administratione domus & culinæ opera virorum utantur: si tamen familiæ rusticæ vel alia inevitabilis necessitas, mulierum famulitium requirat; matres vel sorores, si haberi possint, vel saltem tales suscipiantur, quas vitæ, morumque honestas commendat; eâ nihilominus separatione factâ, quæ Superioribus videbitur fore sufficiens, & necessaria.

De Obedientiâ.

XXXI.

Viam regiam sanctæ illius obedientiæ omnes teneant, quam locorum Ordinariis exhibere Clerici Seculares communiter tenentur: quemadmodum hæc vita Clericalis ab origine sui, sine exemptione, illorum jurisdictioni se subjiciens sanctè servavit, & servare deinceps perpetuo debet. Præterea omnibus, & singulis dictæ vitæ Constitutionibus, ac omnibus illis, quæ eorum Superiores rationabiliter in Domino mandaverint, circa actiones & functiones suas privatas, & æconomicas, perfectam quandam obedientiam, non solum opere, verum etiam voluntate, & intellectu præstare pro viribus enitantur; salvâ tamen semper in omnibus Ordinariorum autoritate & jurisdictione.

XXXII.

In obtinendis, vel retinendis beneficiis, non proprium suum arbitrium vel commodum spectantes, promptum semper, & paratum animum habeant, vel manendi, vel aliò eundi, sic tamen, ut in acceptance, ac dimissione, seu renunciatione ejusmodi beneficiorum, ordo debitus, & uniuscujusque Dilectis Consuetudo semper observetur.

XXXIII.

Secundum subordinationem superioritatis, & inferioritatis unusquisque in conversatione suâ, vel officio, ab alio se dirigi patiatur: si quis tamen forte irrationabili, & indiscreto imperio gravetur, ad Superiorem recurat, qui pro suâ discretionem in Domino remedium asseret.

XXXIV.

animarum
curam in-
cumbant.

Fraternæ
unioni stu-
dendum.

De Sacris
pro Ponti-
fice, Eccle-
siâ, Benefa-
ctoribus &
Confratri-
bus defun-
ctis legen-
dis.

Cum mul-
ieribus com-
mercia dili-
genter evi-
tanda.

In Domus
admini-
stratione
viris vel
cognatis
utendum
mulieri-
bus.

Perfecta
obedientiâ
locorum
Ordinariis
& Superi-
oribus præ-
standa.

Proprium
arbitrium
in obtinē-
dis & reti-
nendis be-
neficiis
non se-
quendum.

Inferiores
à Superio-
ribus moderatè di-
rigendi.

Factiones
& murmura
contra
Superiorū
dicta, facta
& disposi-
tiones non
excitanda.

XXXIV.

Superioribus suas necessitates candidè aperiant, & amotis suspitionibus, eorum dicta & facta interpretentur, etsi propriæ voluntati, & iudicio contraria esse videantur; maxime verò caveant murmura, & factiones contra Superiorum dispositiones excitare; hæc enim mutuam charitatem scindunt, bonum regimen disturbant & instar pestis corpus vireque Communitatis inficiunt, ac Divino Spiritui adversantur.

De Curâ animarum.

XXXV.

Animarū
cura fer-
venter ex-
ercenda.

Cum pro nostræ vocationis scopo habeamus, juxta normam SS. Canonum (quoad ejus fieri poterit) & vitæ Ecclesiasticæ honestatem, puritatemque vivere, & simul per functiones Parochiales Dei honorem, & salutem animarum, sincere atque vigilanter, cum propriæ perfectionis studio, per Dei gratiam promovere; idcirco Sacerdotes hujus vitæ singulari industriâ dictam animarum curam exercebunt, & quidem eâ ferventi charitate, ac sollicitudine, ut neque in verbo, neque in opere, aut exemplo bono aliquid desideretur, quod ad oculos sibi conceditas, etiam cum extremo vitæ periculo, ritè pascendas conducere possit.

XXXVI.

Sacramen-
ta decen-
ter admi-
nistranda.

Sacramentorum itaque administrationem, sacramentumque ceremoniarum functiones, cum decenti gravitate, & veneratione peragant. Ritus etiam ubique illos observent, quos Romana Ecclesia & locorum Ordinarii præscriperint.

XXXVII.

Populus
ad frequen-
tem eorum
utrum ad-
hortandus

Ad frequentem usum Sacramentorum Pœnitentiæ & Eucharistiæ, populum fervidè adhortentur, necessitatem, vim, & effectus eorum explicando, maxime verò invigilent, ut ægroti Sacro Viatico, & extremâ Unctione maturè provisi ex hac vita decedant.

XXXVIII.

Ab inve-
ctivis in
Evangelii
prædica-
tione ab-
stinendum
easque ad au-
ditorii
captum
accommo-
danda.

In prædicando Evangelio Christi, solius Dei gloriam, & animarum salutem spectantes, ab omni invektivarum genere, & acrimoniâ verborum in particulares personas abstineant, neque hominibus, sed Deo placere studeant, unde & ostentationem, & auditorum captui minus accommodatos conceptus fugiant; ea semper in medium proferentes, quæ pro diversitate auditorii sui, populum in veritate Christianâ erudire, aut in moribus corrigere, vel in charitate, aliarumque virtutum studio magis accendere apta sint, de quibus plura infra.

XXXIX.

In inter-
pretatione
Ecclesiæ,
Patrum
&c. auto-
ritas se-
quenda.

In sensu simplicitatis, & veritatis Christianæ abundantes, Ecclesiæ traditiones & Sanctorum Patrum doctrinas, præcipuè vero Sacræ Scripturæ libros summe æstiment, veneratione, & sibi familiares reddant; quos non ex propriâ sapientia interpretando, ad subtiles conceptus trahere, sed simpliciter ita proponere studeant, prout est utile ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, & ad erudiendum in justitiâ, & prout Sancta Ecclesia, Sancti Patres, & Theologorum orthodoxorum consensus, sanctè hæcenus intellexit, & etiamnum intelligit.

XL.

Juventus
in doctri-
nâ cate-
chetica in-
struenda.

Doctrina catechetica, ad rudiores, & parvulos in articulis fidei orthodoxæ, & moribus Christiano homine dignis ritè instruendos, singulis Dominicis in Ecclesiis Parochialibus uniformiter ex præscripto instituitur; ut sic ex naturalibus ignorantie tenebris ad lumen veritatis fidei, & in viam sanctam conversationis traducantur.

XLI.

De institu-
endis scho-
lis vernaculis.

Ad hoc plurimum juvabit, si scholas vernaculas (quæ magnum, præter alia commoda non pauca, doctrinæ catechetica cum fructu proficiendæ præsidium conferunt) ruri non minus, quam in Civitatibus, omni studio & sollicitudine instituendas cu-

rent, frequentius visitent, & ea, quæ in catechesi dicta, vel dicenda sunt, Ludi magistrum parvulos suos docere jubeant.

XLII.

Ex vernaculis hisce scholis aliqui bonæ indolis parvuli ad ædes Parochiales assumantur; qui Sacerdotibus ad altare inserviant, mensæ ministrent, ad eamque Scripturam Sacram legant, canere, & Latine loqui paulatim addiscant; in Mysteriis quoque Christianæ fidei, timore Domini, ingenio moribus, bonis litteris, & aliis hujus vitæ Clericalis principis instruantur; sicque ad omnem pietatem, & morum honestatem ineunte ætate, sollicitè educantur.

XLIII.

Animarum fructum plurimum promoveri sciunt, si Parochiani sincerâ charitate foveantur: hinc ægrotos frequentius visitant, eisque cum opus erit, ad ultimam luctum ex debito salutaribus monitis assistant, viduarum, aliarumque miserabilium, & afflictarum personarum singularem quandam curam habeant, earundem necessitates & miseras, quantum fieri poterit, consilio, opera, solatio sublevando.

XLIV.

In Parochiis suis nihil novi incipiant, nihil mutant; verum consuetudinibus laudabiliter hæcenus observatis insistant: maxime verò caveant, ne in ullam controversiam, præsertim cum Magistratibus se intromittant; nisi requisito prius Superiorum consilio, & imperato consensu.

XLV.

Hanc Clericorum Secularium vitam diligant, defendant, propagent, & in vocatione suâ, tanquam generosi milites in statione, quibuscunque adversis non obstantibus, constanter perseverent; ac pro firmiore harum Constitutionum observatione, & custodiâ, quandoque colloquia instituant, quibus id efficiant; ne res suæ, sive spirituales, sive temporales, aliquid capiant detrimenti: & casu, quo disciplinam dissolvi, vel æconomiam periclitari deprehenderint, provido, maturoque consilio occurrant, quod ipsum assequantur facilius, si quis in examine privato juxta statum, & conditionem suam, super his Constitutionibus, cum proposito emendationis, diligenter se examinaverit.

XLVI.

Denique hæc Constitutiones sub peccato, per se loquendo, non obligant, etsi quis ad hanc vitam Clericalem servandam per juramentum se adstringat. Solus autem ille perjurus censetur, qui proprio motu se ab hujus Clericalis vitæ, & disciplinæ statu separaverit.

Constitutiones Juventutis ad vitam Sacerdotalem Clericorum Secularium in Commune viventium educandæ.

Proœmium.

Finis hujus vitæ Clericalis est, & Clericos Seculares in commune viventes in honestate, & disciplinâ Clericali conservare, & ingenuos adolescentes ad eandem educare: unde qui hic aluntur firmiter sibi proponere debent, quod Sacerdotes facti, sub disciplinâ hujus vitæ ad incrementum Ecclesiæ Catholicæ militare, & juxta propriam etiam aliorum salutem ex professo procurare velint. Quare qui ad hujus disciplinæ institutionem accedunt, sibi persuadeant, se verè in filios, & in membra hujus corporis suscipi: igitur seposito erga domum paternam & consanguineos inordinato affectu, eo magis Deum Creatorem suum, & spirituales suos parentes diligere debent, quo majora beneficia & pretiosiores vitam omnino gratis ab ipsis accipiunt. Proinde hanc Clericorum Secularium vitam, ut veram, & charissimam Matrem habeant, illius disciplinæ ex animo se submittant, tradendo personas suas instituendas, & erudiendas secundum voluntatem suorum Superiorum: maxime verò ad perfectionem debitam, & gradum quandam excellentem communitatis bonorum, dile-

Parvuli
bonæ iu-
dolis in
ædibus Pa-
rochiali-
bus edu-
candi.

Sincera
charitas
erga Pa-
rochianos æ-
grotos &
pauperes
exercenda

Anovatio-
nibus &
controver-
siis cum
Magistratu
abstinen-
dum.

De Vitâ
Clericali
diligendâ &
defenden-
dâ & Con-
stitutioni-
bus cum
diligenter
observan-
dis.

De earum
obligatio-
ne.

Proœmiū
à fine vitæ
Clericalis
& genera-
libus ad eā
educando-
rum offi-
ciis.

Divisio
Constitu-
tionum in
tria puncta

ctionis fraternæ, castitatis, & obedientiæ ab adolescentia continentur; in quibus, veluti columnis, tota structura hujus vitæ Clericalis subsistit. Porro Constitutiones hujus juventutis ad vitam Clericorum Secularium ritè educandæ in tria potissimum puncta dividere visum est. Primum erit de pietate Christiana; alterum de morum honestate; tertium de studiis litterarum.

De Pietate Christianâ.

I.

Articulos fidei Catholicæ, eorumque fundamenta animis suis firmiter imprimere; item tam Sacramentorum virtutes, quam etiam significationes Sacrarum Ceremoniarum earumque congruitas probe addicere studeant; ex quorum deinde scientia intelligant, solam Ecclesiam Catholicam celestis sapientiæ, & Divinæ veritatis, insuper & morum laudatissimorum in terris Magistratam existere, extrâ quam salvari impossibile est.

II.

Nosse præterea debent, mundum, carnem & Diabolum esse tres animæ nostræ capitales hostes, qui viam ad Cælum tanquam latrunculi obsidentes, suis hostilitatibus efficiunt, ut tota vita hominis sit militia super terram, ad quam viriliter oportet accingi. In hunc finem sibi omnis generis practica principia, ac media faciliora ex lectione, & meditatione sacra comparabunt, quibus concupiscentiæ motus, aliæque tentationes eludi, & muscarum instar possint, ac debeant repelli; huic rei maximopere deservient libri piorum Autorum, quos Pater Spiritus sancti singulorum captui, atque profectui idoneos judicaverit.

III.

Frequenter sibi metipsis inculcent humani generis vilitatem, vanitatem, fragilitatem & nihilum, ut ex hujuscemodi cognitione, & quotidiana experientia agnitionem sui ipsius paulatim consequantur. Item tam beneficia Creationis, Redemptionis, & Sanctificationis, quam penas eorum qui iisdem abutuntur, sicut & quatuor hominis novissima perpetuò ob oculos ponant; ut sic vel ad amorem Dei, gratiæ animi affectum, vel ad justum timorem Domini ferri impellantur; super quæ, tanquam firma Christianæ vitæ fundamenta, omnium solidarum virtutum ædificium extruere oportet.

IV.

Virtutum Theologicarum, fidei, spei, charitatis & cardinalium prudentiæ, temperantiæ, fortitudinis & justitiæ, genuinam naturam practicè ad discant. Adhæc in vera humilitate, patientia, abnegatione sui ipsius jugiter se exerceant, omnesque suas actiones in vera discretionem instituere ferri conentur; maximè vero quodnam in quavis virtute medium, & quamvis vitiosa extrema sint, sedulo indagent: alias enim juvenilis impetus, ob suam immoderatam vehementiam experientiâ teste, facile & plerumque ad extrema deflectit. Hic multum proderit, si quilibet aliquid temporis certo cuidam vitio, vel particulari defectui extirpando, & virtuti oppositæ exercendæ, juxta majorem suam indigentiam & utilitatem, de consilio Patris Spiritus sancti, vel quoties sibi aliàs visum fuerit, impendat.

V.

Veram indifferentiam erga omnes res hujus mundi habeant; solum illud optimum existimantes, quod à Dei, & Superiorum voluntate emanat: proinde promptam obediendi voluntatem, quæ omnibus hanc vitam sectantibus maximè necessaria est, à juventute sibi comparabunt.

VI.

Tam primam innocentiam, quam castitatem mentis & corporis, ut pupillam oculi, illibatam conservare satagant; proinde principii obtent, & omnes malas suggestiones sine cunctatione ex animo ejiciant.

VII.

Ad sensum suorum tam interiorum, quam

exteriorum custodiam pro viribus attendant: maximè verò ab auditione rerum turpium, tanquam à facie colubri, fugiant; & si fugere non possint, reprehendant, vel saltem ferri apud se detestentur.

VIII.

Oculos suos ab omni curioso sexus feminei, aliarumque vanitatum, quæ hominem fascinando inquinare, vel distrahere solent, sollicitè avertant. Hinc frenum timoris Domini sibi injicientes, foris, & in templo oculos ab omni inordinata evagatione pro viribus cohibere nitantur; quod facilius consequentur, si præsentiam Dei, & futurorum bonorum stabilitatem, respectu quorum hæc caduca vilescunt, animo jugiter revolvant.

IX.

Turpiloquia, sicut & blasphemias, procul arceantur, & si quis in his deprehensus, tertiæque vice correptus, emendationem effectivè non demonstraverit, tanquam pestis è consortio innocentum ejiciatur.

X.

Ne rerum singularium usu ad avaritiæ sordes inclinentur, nemini liceat pecunias proprias, aut res alias, clandestinè possidere, & si quis à parentibus, consanguineis, tutoribus, aut quibuscunque aliis simile quid acceperit, non sibi seorsim referret, sed in communi custodiâ Superiori asservandum traderet. Hinc etsi plures ad asservationem quarundam regularum studiosæ juventuti necessariam, singulis permittantur, Superior tamen ad eos clavem magistratam habeat.

XI.

Singulis diebus, statim post preces matutinas, mediam horam lectioni spirituali, vel meditationi, eorum quæ notatu digna deprehenderint, impendant, cum brevi reflexione, quam primò memoriæ bene mandent, tum etiam in libro suo spirituali ad hoc deputato clarè & breviter notent, ne thesauro spiritualis scientiæ defraudentur.

XII.

Quotidie, tempore, & loco sibi assignato, tremendo Missæ Sacrificio devotè interfint, & sub eodem non solum corpus, & animam, verum etiam omnes cogitationes, verba, & opera sua Patri cœlesti per Jesum Christum in servitium offerant: & qui Officium parvum B. Virginis Mariæ necdum orant, Officium Immaculæ Conceptionis à S. Sede Apostolicâ approbatum, unâ cum Hymno S. Calimiri pariter approbato, vel approbando, præcipue pro conservandâ castitate persolvant; cum verò celebrans ad Communionem pervenerit, suam quoque spiritualem Communionem (prout didicerunt) instituant.

XIII.

Qui vero in majoribus Classibus existunt, Officium parvum Beatæ Mariæ Virginis pro incremento gratiæ vocationis Clericalis singulis diebus recitent; sic quidem, ut Primam, Tertiam, Sextam, & Nonam sub Missæ Sacrificio, Vesperas verò, & Completorium, cum Matutino & Laudibus pro die sequenti, tempore pomeridiano paulo ante cœnam in honorem Genitricis Dei, Reginæ, & Patronæ singularis hujus vitæ Clericalis, pro temporum diversitate, alternis vocibus recitando persolvant.

XIV.

In templo sub Missæ Sacrificio, aut Vesperis, vera pietate, & modestiâ prælucentes, ab omni garrulitate & strepitu, oculorum curiositate, & inordinata mentis, omniumque aliarum facultatum effusione se custodiant. Sub auditione Verbi Dei janua alienis cogitationibus præcludendo, intellectum, memoriam & voluntatem, ad percipiendum debitum fructum, Concinatoris sermoni ex animo accommodent.

XV.

Philosophiæ, & Theologiæ Studiosi singulis

Oculi à
forinarum
aspectu co-
ercendi.

Turpilo-
quia vitan-
da.

Demediis
vitandi
avaritiam.

Lectioni,
mediationi
& reflexio-
nibus
spirituali-
bus singu-
lis diebus
vacandum.

Missæ quo-
tidie inter-
fint, & de
persolvendo
Officio
immacula-
te Con-
ceptionis.

De persol-
vendo
Officio
parvo Bea-
tæ Mariæ
Virginis.

In templo
commen-
datur mo-
destiæ & at-
tentio.

De pec-
catorum

septi-

De addi-
scendis ar-
ticulis fi-
dei, virtu-
te Sacra-
mentorum
& Cere-
moniarum
significa-
tione.

De mediis
repellendi
tentationes.

De com-
parandâ
agnitione
sui ipsius,
amore &
timore Dei

De ratio-
ne institu-
endi practi-
câ virtutis
Theologicarum
& cardinalium
studium.

De neces-
sitate
promptæ
obediendi
voluntatis.

De inno-
centiâ &
castitate
conservan-
da.

De custo-
diâ sensuum

Confessione
& Communione
celebranda.

septimanis & majorum totius anni Festivitatum diebus, conscientiam suam Sacramentali Confessione expiare, & ad Sacram Communionem accedere assuescant; qui vero in humanioribus scholis existunt, saltem singulis quatuordecim diebus id observabunt. Confessarii autem confiteantur omnes, quos Superiores, vel ex hujus vitæ Clericalis Sacerdotibus, vel aliunde determinaverint.

XVI.

De gratiis
post Communionem
Deo agendis.

Post Communionem aliquantum temporis in gratiarum actionem pro tanto beneficio, aliquam effectuosam orationem, vel ore, vel mente recitando impendant; in quâ omnia viscera sua cum omnium necessitatibus suarum, tam privatarum, quam publicarum Ecclesiæ explicatione coram oculis Divinæ Majestatis effundent, & in vulnera Christi hospitii amabilissimi ascendendo commendabunt.

XVII.

De mediis
præventivis
di Satanae
& naturæ
vitiata infidias.

Ut ab occultis Satanae, & naturæ vitiata infidiis facilius præventur, ab adolescentia assuescant, non raro cum Superioribus, Patre spirituali, & Confessario super statu hominis sui interioris conferre; & iisdem graviore, præsertim extraordinarios, animi sui motus, & impulsus candidè aperire, id quod ad cognitionem, & discretionem spirituum, an ex Deo sint necne plurimum prodesset discitur.

XVIII.

De recollectione
spirituali
quotannis
& Confessione
generali in
susceptione
facienda.

Singulis annis recollectioni spirituali, qui ejusdem capaces sunt, aliquot dies vacabunt. Idem observetur in eorumdem susceptione ad hanc vitam, antequam juramentum præstent, adjungant etiam Confessionem generalem totius vitæ, nisi ante eam fecerint.

XIX.

Majores
junioribus
probitatis
exemplo
præluceat.

Majores junioribus in observatione Constitutionum, tanquam speculum vitæ integritatis, pro viribus præluceant, & cogitent, se à pueritiæ indulgentia ablactatos, jam ad veras, & solidas virtutes evocari; proinde spirituali fulgore, studiosius nempè virtutum, & exercitiorum hæcenus præscriptorum actibus, in verâ discretionem ubique præluceant.

De Morum honestate.

XX.

De delictis
fugendis
& de
penitentia
in casu
delicti
patienter
ferendis.

Ad eam integritatem morum omnes & singuli pro viribus attendant, ut castigationibus non indigeant; & si deliquerint, citò contriti, & humiliati, fateantur suam culpam, atque cum proposito seriæ emendationis, se Superioris arbitrio submittant, sustinentes libenter penitentias, quæ pro qualitate delicti fuerint injunctæ, idque sine resistentiâ aut mormuratione, vel frivola excusatione.

XXI.

Senectus
& alias
quilibet
pro ratione
status
venerandus.

Senectutem venerentur, & tam domi Superiores, quam foris Sacerdotes, ac personas Ecclesiasticas quascunque, maxime vero Præceptores suos, & omnes homines, secundum cuiusque status dignitatem, ex animo venerentur, ac debitum honoris titulum impendant.

XXII.

In externis
reverentiæ
ceremoniis
hypocritis
fugienda.

In externis ceremoniis, quæ in modo dictæ reverentiæ signum solent adhiberi, hypocritam pseudo-politicorum simulationem, & ineptam gestulationem, ut pestem fugiant, è contra cum debita gravitate, modestia, & decore, ut recta prudensque dictabit ratio, venerationem pacis ostendant.

XXIII.

Inferiores
honore
Superiores
præveniant.

Quoties domi, vel foris, sibi invicem obviant, semper ij, qui sunt in inferiori Classe adolescentium aliorum Classium: omnes vero & singuli suos Superiores, aliosque Sacerdotes honore debito præveniant; Majores quidem derecto capite, Superiores vero, & Sacerdotes, etiam cum inclinatione corporis salutantes.

XXIV.

In loquendo
coram
Superiori.

Coram Superioribus, & majoribus, se ultro non facile ad loquendum ingerant, ad interrogata

vero paucis, modestè, & graviter respondeant. Cum æqualibus ea agere, & loqui expedit, quæ vel honestas, vel utilitas, vel necessitas commendat.

XXV.

Quando advertent ex domesticis aliquem deliquisse, aut ad delictum periculosè inclinari, vel si aliud quodcunque scandalum patiantur, ad Superiorem debita cum modestia, loco & tempore congruo fraternæ correctionis causa deferre teneantur, ut maturè malo occurrere possit.

XXVI.

Contra correctionem Superiorum non murmurent, & si quid injustè sibi pati videantur, patienti taciturnitate prudenter fufferant, & in meliorem partem accipiendo cogitent, se de præsentibus intelligere correctionis mensuram. Inprimis autem caveant, ne de suis Superioribus malè loquantur, vel illos judicent, irideant, aut illorum dicta, facta, correptiones, dispositiones, finistrè interpretentur; multò minus talia suis sociis, aut (quod pejus foret) extraneis evulgent.

XXVII.

Contra dispensationem necessariorum nullas factiones, & murmura excitent; sed si quem defectum horum quomodolibet in veritate notaverint, competenti Superiori seorsim indicabunt, ut suo tempore, & modo sciat remedium adhibere.

XXVIII.

Ab omni specie mendacii abstinere, veritatem verò, quæ inter præcipua bene moratæ juventutis ornamenta merito numeratur, tanquam pupilam oculi in omnibus verbis, & actionibus suis custodire studeant.

XXIX.

Non adulentur, non pietatem fingant; neminem decipiendo verbis circumveniant, & in narratione rerum auditorum ab omni falsa amplificatione abstineant, ut sicut os loquitur, ita in veritate sentiat cor.

XXX.

Nemo alterum mendacii inciviliter arguat, nec in passione iræ erga se invicem effervescent, aut vindictam sumere quocunque modo attentent: ad competentem vero Superiorem, si rei gravitas postulaverit, rationabiliter, & sine cupiditate vindictæ deferre nemo prohibetur, qui noverit optimè in Domino providere.

XXXI.

Sermone utantur modesto, non sapientiæ sublimitatem affectent, non falsæ humilitatis objectionem; sed in omnibus current simplicitatem sinceritatemque Christianam servare, quibus ædificetur proximus, non offendatur.

XXXII.

In iis quæ narrant, ambages & superfluos verborum ambitus, sicut & circumstantias ad rem non pertinentes, abscondant, & modo recto, ac plano ad scopum sui discursus festinent, aliis etiam discurrendi locum cessuri.

XXXIII.

Seipsos præ aliis non extollant, neque interius suis rebus sibi vanè complacent: multo minus seipsos aut sua laudare, & jactantiam magni facere præsumant: cogitare enim debent omne bonum esse desuper à Patre luminum.

XXXIV.

Non sint morosi, erga omnes autem affabiles, manè, & vespere salutem invicem impertiantur: minores in alloquio à majoribus, & Superioribus assatum expectent: quod debita submissio, & verecundiæ signum fuerit.

XXXV.

Tam vultus tristitiam, & oculorum austeritatem, quam levitatem in seipsis omnes sic corrigant, ut suavitas cum gravitate, modestia vero cum magnanimitate in cuiusvis vultu certare videantur; in hoc ipso tamen omnem simulationem, & hypocrisin excludentes.

bus modestia, coram æqualibus honestas servanda.

Scandala matura delatione & correctione præventenda.

Superiorum correctiones in bonam partem accipienda, & Superiores ab inferioribus temerè non judicandi.

Factiones contra necessarios dispensationem non excitanda.

Veritati enixe fludendum.

Abstinentiam ab adulatione, pietate fictitia & falsitate.

A privata cavendum vindicta.

In omnibus servanda simplicitas & sinceritas.

In narrando vitanda ambages.

Vana sui ipsius elatio fugienda.

Commendatur affabilitas & ordo in assatu.

Jungenda cum gravitate suavitas, cum magnanimitate modestia.

De obser-
vandis in
incellu, ve-
stiu, gestu-
bus, com-
positione
corporis.

XXXVI.
Exclusa omni levitate, in incessu gravitatem cum modestia conjungant semper, incedendo non currant, in vestibus munditiam ament; sordes ode- rint, & in omnibus verbis actionibusque suis gestus membrorum, ac totius corporis compositionem ta- lem exhibeant, quæ omnem hominem ædificare pos- sit, ac debeat.

De mori-
bus ad mē-
sam servan-
dis.

XXXVII.
Erga cibos in mensa appositos ipsius appetitus sensualitatem sibi prædominari sic non finant, ut gula rectæ rationis usum præveniat, quantum autem ad moderatam corporis refectioem necessarium fue- rit, comedant, in singulorum ciborum contrefactione debitam modestiam, ac decorem in aliorum ædifica- tionem observent: silentium quoque in triclinio san- ctè servetur, extra mensam porro ordinariè sive domi, sive foris, abstineant, neque sine licentia Superiorum alibi comedant, aut bibant.

De recrea-
tione post
mensam.

XXXVIII.
Post mensam aliquantum temporis honestæ re- creationi indulgebunt, sic tamen, ut ab indecora cor- poris agitatione abstineant, & cum eâ circumspetione, ac modesti lætitiæ attemperent, ut nemo pruden- sius offendi queat.

Nemo re-
creationis
tempore
alia tra-
det.

XXXIX.
Nemo autem, sive domi, sive foris, recreationi se subducere, vel ad alia loca occasiones, aut confor- tia declinare, vel eo tempore, præpostero ordine, literis operam dare, vel in loco solitario se tristitiæ, aut melancholiæ dedere permittatur: est enim tem- pus studendi, & tempus ridendi; omnia tempus habent.

De jocis
& salubris
intrâ Eu-
trapeliæ li-
mites con-
tinendis.

XL.
Quamvis humanum sit, intrâ limites virtutis Eu- trapeliæ, joculari, & jocos, aut sales ab aliis accipere, ac tolerare posse, nihilominus tamen stultiloquia, scurrilitates, & alia, quæ honestatis terminos medi- umque discretionis excedunt in nullâ occasione to- lerentur. Cum verò ex humanâ imperfectione, tam domi, quam foris, contra dictas Eutrapeliæ & discre- tionis leges non raro peccari soleat, a teneris allue- scant, ne ita delicati efficiantur, ut nihil pati velint, aut possint, existimantes omnia sibi ex voto accidere debere.

De mode-
rando risu
in dicen-
dis & au-
diendis fa-
cietis.

XLI.
Cum valde indecens sit, proprium sermonem suis interpolare cachinnis, ideo in narrandis, vel audiendis leporibus, ac facietis, nolint aliis in riden- do palmam præripere; sed appetitum suum inhiben- tes, cum moderatâ suavitæ oris sua loquantur, vel alios auscultent: aliis in risum solutis, & ipsi subrideant; prout virtus Eutrapeliæ suaserit, vi- tando duo extrema, nimiam quidem austerita- tem ex unâ, nimiam verò levitatem ex alterâ parte.

De vitan-
dis in re-
creatione
ineptis ir-
itationi-
bus.

XLII.
In recreationibus invicem verbis, vel actionibus ir- ritare, aut insultorum morum ineptis molesti esse nolint, quibus alii ad tristitiam, nauseam, iracundiam, vel antipathiam provocentur.

Quomodo
in audien-
dis aliis se
gerere de-
beant.

XLIII.
In auscultando alterius discursu, secluso omni contemptu, sagaciter observent, quid is pulchrum, quid indecens effundat, indeque sibi documenta ta- citè efforment, quomodo se in simili occasione gere- re velint, quæ cavere, quæ observare: Loquentem autem proximum importunè ne interrumpant, sed patienter audiant; indecens enim est audiri velle, au- dire verò non nisi impatienter.

Caven-
dum à fi-
nistris de
proximo
judiciis.

XLIV.
Nemini detrahant, aliorum dicta, & facta in melius interpretentur. Sinistrè verò alios judicare, & amaris verbis perstringere, oderint, cane pejor & angue.

Absten-
tium defe-
ctus non
fugillandi.

XLV.
Ubi duo, tres vel plures fuerint simul, caveant, ne defectus terrii (quisquis ille fuerit, domesticus vel extraneus, Superior vel æqualis) imprudenti

ore suggillant, quod enim sibi quis fieri non vult, æ- quum est, ne faciat alteri.

XLVI.
Alterius dicta, vel facta, seu graviora, seu leviora videantur, tertio non revelent, sed ad Superiorem, si correctione indigerint, cum debita modestiâ, & commiserationis affectu deferant.

XLVII.
Ab aliis audita in se finant emori, quæ cum debita utilitate, necessitate, aut honestate non propalari possunt: quod fiet, si Superiores abolendæ garruli- tati, adolescentes verò servando silentio dederint operam.

XLVIII.
Si quis proximum, vel fratrem suum, de tertio male loqui audierit, hoc tertio non manifestabit: multò minus, quæ tertius ille de eodem proximo dixerit, velut susurro, effutiet: hæc enim quia discor- diam seminant, etiam in rebus levibus, adolescentes odio capitali prosequi meminerint.

XLIX.
Unus alterum vexando, irritando, vel defectus exprobrando ad iram non provocet; multo minus discordiam inter fratres seminare, aut cum altero ver- bis, pugnisque contendere attentet; quæ omnia, sicut è diametro bonis moribus repugnant, ita in do- mo juventutis nequaquam tolerabuntur.

L.
Quod si unus alterum læserit, citò in gratiam re- deant, & qui illatæ injuriæ reus fuerit, injunctâ poenitentia, læsæ parti humiliter deprecando satis- faciat.

LI.
Injurias tamen ab aliis sibi illatas nullo modo vindicare velint, scientes in patientiâ possidere ani- mas suas; maxime si tantum in propriam personam sine alio nocumento redundare videantur.

LII.
Si quando proximus flagranti passione efferve- scit, qui sibi præsentis sunt, cedant, illius iræ dando locum, ne similiter accendantur. Hinc ne- que corripiant quemquam in fervore animi consti- tutum, sed tempus congruum expectent, donec ar- dor fedetur, & sedatâ passione correctionis sit ca- pax.

LIII.
Nemo alteri quicquam furetur; aut ex petu- lantiâ abscondat: proinde serio sit omnibus interdictum aliorum musea pervagari, aut pluteos lu- strare.

LIV.
Omnium rerum munditiem diligentes, non tan- tum in musæo libros, chartas, aliaque studiosis ne- cessaria, post singulos usus in ordinem componant; verum etiam in cubiculo vestimenta quæcunque in- ter sordes perire, & aliis nauseam creare non finant.

LV.
Longiores crines, aut comam non nutrant; Sed proscriptâ indecorâ capillorum longitudine, modestam mediocritatem ex præscripto uniformi- ter omnes servant, ut caput honestè regatur, non obruatur.

LVI.
Seorsim dormiant omnes, totum corpus cum omnibus membris ad debitam honestatem compo- nere, sicque compositum in obsequio servare as- fuescant.

De Studiis Literarum.
LVII.
Gratiæ Dei, & naturæ talentis viriliter cooperen- tur, virtutumque studio illum scientiarum profectum conjungant, qui virtutibus adminiculetur.

LVIII.
Tàm in scholis, quam domi, eliminatâ omni petulantia, explicationibus, sedulâ attentione au- res præbeant.

LIX.
Tempore studiorum nemo strepitum, aut pul-

Alterius
dicta & fa-
cta temerè
non reve-
landa.Nec ab
aliis audi-
ta facile
propalan-
da.Aliorum
obtrecca-
tiones non
effutendæInanes
vitandæ
contentio-
nes.De casu
injuriæ læ-
sionis.Ubi à
vindictæ
cupidine
abstinen-
dum.Alterius
iracundiæ
cedendumA furto
abstinen-
dum.Mundi-
ties omni-
bus in re-
bus sectan-
da.De mode-
stia servan-
da in nu-
trendis
crinibus.Quomo-
dò corpus
in dormi-
endo com-
ponendumComen-
datur dili-
gentia.

Attentio.

Alii Stu-

diorum
tempore
non inqui-
etandi.

Quomo-
dò in Con-
certationi-
bus Scho-
lasticis se
gerere de-
beant.

A pran-
dio cantui
chorali &
Musicae ad-
discenda
incum-
bant.

De casti-
gandis de-
linquenti-
bus.

Prædictæ
Constitu-
tiones A-
postolicæ
auctorita-
te confir-
mantur.

Et defe-
ctus sup-
plentur.

Concedi-
tur expo-
nentibus
facultas
condendi
alias Con-
stitutio-
nes, & Se-
cularia ob-
tinendi Be-
neficia.

verex excitet, multo minùs extrà proprium museum in domo vegetur, aut quocunque modo, alios inquietare, & à Studiis impedire auit.

L X.

Concertationes Scholasticæ absque clamore nimio, qui veritatem dubii solummodò confundit, sic instituantur, ut argumentans tardè, & ordinatè sua proponat; defendens verò patienter argumentum audiens ad formam respondeat. In se invicem non invehantur, neque fervore nimio, vel irà exandescant: multo minùs unus alterum confundere, sed rei propositæ veritatem eruere conentur, & ubi illius evidentiâ, vel probabilitas constiterit, non violenter argumentum ex stimulo superbiæ intellectualis torquere præsumant, sed veritati, vel probabilitati prudenter acquiescant.

L X I.

A prandio antè initium Studiorum mediam saltem horam cantui choralis addiscendo impendent omnes, à quo nemo eximi poterit. Hunc semel edocti, vel ad cantus figurâlis, vel Musicæ instrumentalis varia exercitia pro cuiusque capacitate applicabuntur.

L X I I.

In quibus quilibet privatim deliquit etiam privatim castigetur, publicâ verò delicta publica poenitentia intrâ domesticos parietes mulcentur, ut sic scandalum tollatur, & alii à similibus absterreantur.

§. 3. Nobis propterea præfati exponentes, ac etiam Dilectus Filius Abbas Pompejus de Scarlatis Dilecti Filii Nobilis Juvenis Maximiliani Emmanuelis utriusque Bavarie Ducis, Sacri Romani Imperii Principis Electoris, in Romanâ Curia Administer, tam ipsius Principis Electoris, quam Dilecti quoque Filii Nobilis Viri Ducis Maximiliani Philippi ejus Patru, & Electoratus Administratoris nomine humiliter supplicari fecerunt, ut Institutum, & Constitutiones hujusmodi pro majori Religionis Catholice bono, ipsiusque Instituti decore, & augmento, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communire, & alias opportunè in præmissis providere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur pius eorundem Maximiliani Emmanuelis & Maximiliani Philippi Ducum votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, dictosque exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum præsentium duntaxat confectionum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium Consilio, Institutum prædictum sub immediatâ jurisdictione Ordinariorum, & directione unius Generalis Præsidis, nec non Constitutiones præinsertas, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolicâ tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 4. Præterea eisdem exponentibus alias Constitutiones, præinsertis non contrarias, pro spirituali, temporalique dicti Instituti directione ab hac Sanctâ Sede postmodum approbandas, condendi facultatem impertimur. Ac ad tollendam omnem ambiguitatem, cum dicti exponentes sint Clerici merè Seculares, omnibusque Secularis Cleri oneribus obnoxii, eosdem exponentes quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum secularium capaces esse, ac proinde Canonicatus & Præbendas, Personatus, Dignitates, etiam post Pontificalem majores in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, & Principales in Colle-

giatis Ecclesiis, nec non Parochiales Ecclesias, earumque perpetuas Vicarias, & alia quaecunque cum curâ, & sine curâ beneficia Ecclesiastica Secularia quomodolibet qualificata, quæ per Clericos Seculares obtineri consueverunt, possidere, ac consequi, & obtinere posse auctoritate, & tenore præfatis declaramus.

§. 5. Decernentes easdem præfentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodocunque spectabit in omnibus & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quosunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit quarumvis Ecclesiarum, aliove quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 7. Volumus autem ut, earumdem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extrâ illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die septimâ Junii 1680. Pontificatus Nostri Anno IV.

J. G. SLUSIUS.

Relaxatur Verissimi Archiepiscopi Inquisitoris Generalis in Portugallie & Algarbiorum Regnis & reliquorum Inquisitorum suspensio, quam non parendo Sanctitatis Suae mandato de transmittendis quibusdam contra Christianos Novos processibus incurrerant, & certa rebus in Inquisitionis Officio gerendis norma præscribitur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Romanus Pontifex ex commissio sibi divinitus Apostolicæ servitutis munere omnium Christi fidelium commodis jugiter invigilans, in eam præcipue curam omnibus viribus, omnique animi contentione incumbit, ut Christianæ Religionis puritas, Catholicæque fidei integritas illibata conserventur; Apostolica verò, arque hæretica pravitas opportunis rationibus ubique locorum, quantum Divina bonitas dederit, sanetur, vel saltem Apostolico vigore compescatur, & ne in perniciem animarum pretioso Christi sanguine redemptarum latius serpat, radicitus extirpetur. Hæc autem ut rectè, atque ordine fiant, nec ulla cuiquam justè querendi relinquatur occasio, salutaribus, & ex Apostolicæ sapientiæ, atque æquitatis fonte depromptis legibus exortas controversias dirimere, Tribunalium ab Apostolicâ Sede piè, prudenterque institutorum dignitati consulere, Juris rigorem mansuetudine temperare, certamque, & Christianæ charitati congruentem

Decretum
roborans
& irritans.

Deroga-
tio contra-
riis.

Trans-
umptio-
rum fides.

D. 7. Ju-
nii 1680.
Pont. An-
no quarto.

XI.

Exordium
à conser-
vanda do-
ctrina pu-
ritate &
extirpan-
dis hæresi-
bus.

rebus

rebus gerendis normam tradere studet, sicut omnibus matura discussione consideratis, ad gloriam Omnipotentis Dei, ad Ecclesiae decus & praesidium, ac ad Christi fidelium edificacionem, animarumque salutem expedire in Domino arbitrat.

§. 1. Dudum siquidem cum Dilecti Filii Christiani Novi nuncupati, sive ab Hebraeis descendentes in Portugallia, & Algarbiorum Regnis degentes, qui in carceribus Tribunalium Inquisitionis adversus haereticam, & apostolicam à Fide Catholica, & Religione Christiana pravitatem in Ulyxibonensi, Elborensi, & Conimbricensi Civitatibus auctoritate Apostolica institutorum propter imputata eis crimina ad Officium Inquisitionis huiusmodi spectantia, de quibus accusati, seu inquisiti respectively existebant, detinebantur, ad fel. recordat. Clementem Papam Decimum Praedecessorem Nostrum, & hanc Sanctam Sedem recurrissent conquirentes, bonae memoriae Petrum Archiepiscopum Sidensem, qui tunc in humanis esse credebatur, Generalem, & reliquos Inquisitores adversus haereticam pravitatem in dictis Regnis auctoritate Apostolica deputatos, seu eorum aliquos ad novum actum (ut vocant) Fidei contra ipsos, sive ad eorum condemnationem, ipsorumque ad publicè abjurandum coactionem, & in huius defectum ad diversarum poenarum inflictionem, atque executionem nimiam praecipitationem, quae iustitiae noverca esse solet, nec servatis iis, quae per Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum aequitatem praescripta sunt, devenire velle, non sine iustitiae subversione, ac ipsorum, totiusque eorum nationis ruinam, & destructionem.

§. 2. Idem Clemens Praedecessor, qui in supremo iustitiae throno à Domino constitutus, iustitiam omnibus aequa lance administrare tenebatur, eorumdem Christianorum Novorum recursum huiusmodi admittens, ac causam, & causas quascunque contra eos, & eorum quemlibet super criminalibus, & delictis ad Officium Inquisitionis huiusmodi quomodolibet spectantibus in praefatis, aliisque Tribunalibus quibuscunque adversus haereticam, & Apostolicam pravitatem praedictam in supradictis Regnis dicta auctoritate institutis, seu eorum aliquo quatenus quovis modo motas, & pendentes in statu, & terminis, in quibus tunc quomodolibet reperiebantur, ad se, & Sedem praedictam avocans, ipsasque causas, cum omnibus, & singulis illarum incidentibus, emergentibus, innexis, & connexis, totoque negotio principali per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum, tunc suorum, Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, in tota Republica Christiana Generalium Inquisitorum adversus haereticam, & Apostolicam pravitatem huiusmodi à Sede praedicta specialiter deputatorum, cui easdem causas commiserat, & demandaverat, audiri, cognosci, decidi, sineque debito prout juris foret, terminari debere omnino volens, per quasdam suas in simili forma Brevis die tertia Octobris 1674. expeditas Litteras, motu proprio ac ex certa scientia, & matura deliberatione suis, deque Apostolica potestatis plenitudine, memorato Archiepiscopo Inquisitori Generali, ac reliquis Inquisitoribus praedictis districtè inhibuit, ne in causa, & causis huiusmodi, in praedicta Cardinalium Congregatione pendentibus, aut aliis quomodolibet, donec, & quousque specialis, & expressa desuper ab ipso Clemente Praedecessore, & eadem Sede licentia eis concessa fuisset, ad ullum similem actum (ut vocant) fidei, ullamve publicationem, promulgationem, aut executionem novarum sententiarum quarumcunque contra praedictos Christianos Novos, ut praefertur, inquisitos, seu accusatos, vel denunciatos, & in carceribus praedictis detentos, aut illorum aliquem devenire illo modo auderent, neque ipsi, aut eorum aliquis, seu ipsorum & cuiuslibet eorum respec-

tive Consilarii, Commissarii, Procuratores, Fiscales, Assesores, Notarii, Actuarii, caeterique Officiales, & Ministri contra ipsos, aut eorum quemlibet, illorumve, & cuiuslibet eorum respectively Advocos, Procuratores, Sollicitatores, Agentes, seu negotiorum gestores, aut alias quomodolibet pro eis intervenientes quovis modo directè, vel indirectè, seu aliis quomodolibet quicquam novi attentare, vel innovare praesumerent.

§. 3. Ipse enim Clemens Praedecessor eisdem Generali, & reliquis Inquisitoribus, eorumque, & cuiuslibet eorum respectively Consiliariis, Commissariis, Procuratoribus, Fiscalibus, Assessoribus, Notariis, Actuariis, caeterisque Officialibus & Ministris praedictis in virtute Sanctae Obedientiae directè praecipit & mandavit, ut quibuscunque mandatis, ordinationibus, & Decretis dictae Congregationis Cardinalium in causa seu causis huiusmodi eatenus forsitan emanatis, & in posterum usque ad finem, & terminum earundem causarum quomodolibet emanaturis, omni morâ, dilatione, tergiversatione, oppositione, & contradictione postpositis, & remotis, promptè, sicut devotos dictae Sedis filios decet, parerent, nec illa, eorumve executionem quomodolibet impedire, aut illis in iudicio, vel extra illud se opponere, aut contradicere ullo modo auderent, seu praesumerent: Alioquin dictus Petrus Archiepiscopus Inquisitor Generalis suspensionis ab Exercitio Pontificalium, & interdicti ab ingressu Ecclesiae, ac privationis muneris Inquisitoris Generalis, reliqui vero Inquisitores praedicti eorumve respectively Consilarii, Procuratores, Fiscales, Commissarii, Assesores, Notarii, caeterique Officiales, & Ministri Excommunicationis latae sententiae, ac privationis Officiorum quomodocunque ad Tribunal Sancti Officii spectantium poenas ipso facto, & absque ulla declaratione se respectively novissè incurfuros; à quibus absolutionem idem Clemens Praedecessor sibi, & dictae Sedi Apostolicae specialiter reservavit.

§. 4. Verum subindè dicto Clemente Praedecessore rebus humanis exempto, cum Nos Venerabilem Fratrem Verissimum Archiepiscopum olim Braccarensem haereticam, & Apostolicam pravitatis huiusmodi Inquisitorem Generalem in Portugallia, & Algarbiorum Regnis supradictis cum solitis facultatibus in locum praedicti Petri Archiepiscopi defuncti constituissemus, & deputassemus; causa vero, seu causa praedicta in supradicta Cardinalium Congregatione adhuc penderent; Nos Decretis quibusdam provisionalibus ab eadem Congregatione Cardinalium in causa recursus huiusmodi antea emanatis, & à praedicto Clemente Praedecessore approbatis, à quibus recedere nullo modo intendebamus, inhaerentes, ipsaque Decreta renovantes, & donec ea, quae super dubiis propositis decernenda Nobis visa fuissent, statuissimus, omnino observari praecipientes, de praedictorum Cardinalium consilio per quasdam Nostras pariter in forma Brevis die 18. Novembris 1676. emanatas Litteras Venerabili Fratri Marcello Archiepiscopo Calcedonensi in Portugallia, & Algarbiorum Regnis praedictis Nostris, & dictae Sedis Nuncio dedimus in mandatis, ut inhibitionem à memorato Clemente Praedecessore per suas Litteras praecedaneas, sicut praemittitur factam in omnibus ejus partibus auctoritate Nostra Apostolica ita moderaretur, & reformaret, ut Verissimo Archiepiscopo Generali à Nobis deputato, & reliquis Inquisitoribus praedictis contra supradictos Christianos Novos nuncupatos in dictis carceribus, ut praefertur, detentos, servato juris ordine, ac juxta æ-

lisque Decretorum dictae Congregationis observantiam injungit.

Sub poena Excommunicationis & privationis Officiorum.

Clemente defuncto Verissimus Archiepiscopus Inquisitor Generalis constitutus.

Clementis inhibitionem S. Sedis Nuncius ad Sanctitatis Suae mandatum moderatur.

Cum no-
va inhibi-
tione ulti-
mi suppli-
cii, trire-
mum perpe-
tuum & Con-
fiscationis
bonorum.

Et per-
missione
proceden-
di contra
Christia-
norum No-
vorum
Procura-
tores Ad-
vocatos
&c.

Sanctita-
tis suae
mandatum
ad Inquisi-
torem Ge-
neralem de
transmit-
tendis qui-
busdam
processi-
bus.

Ejus ino-
bedientia
& nullius
momenti
excusatio-
nes.

Novum
Sanctitatis
suae man-
datum de
confignan-
dis Nun-
cioque tra-
dendis
processi-
bus.

quitas, & iustitiae regulas liceret procedere ad poenas, & animadversiones debitas, praeterquam ultimi supplicii, triremium perpetuum, & confiscationis bonorum, à quibus eos, & eorum quemlibet, donec & quousque à Nobis, & Sede praedicta aliter dispositum fuisset, omnino abstinere volumus: Ac proinde eisdem Verissimo Archiepiscopo Generali, & reliquis Inquisitoribus, illorumque, & cujuslibet eorum respectivè Commissariis, Consiliariis, Procuratoribus, Fiscalibus, Assessoribus, Notariis, Actuariis, ceterisque Officialibus, & Ministris dicta autoritate districtè, & sub poenis, quae in praedictis Clementis Praedecessoris Litteris expressae sunt, denuò inhiberet, ne contra eosdem Christianos Novos in carceribus huiusmodi detentos, aut eorum aliquem interea ad ultimi supplicii, vel triremium perpetuum, aut confiscationis bonorum huiusmodi poenas procedere auderent quovis modo, seu praesumerent.

§. 5. Praeterea ipsi Marcello Archiepiscopo, & Nuncio facultatem tribuimus eadem auctoritate permittendi Verissimo Archiepiscopo Generali, reliquisque Inquisitoribus praedictis, ut prout iustitia exigeret, & ordo posceret rationis, procedere possent, etiam contra praedictorum Christianorum Novorum, in dictis Carceribus detentorum Procuratores, Advocatos, Agentes, seu negotiorum gestores, & alias quomodolibet pro eis intervenientes, dummodo tamen non posset subesse suspicio hoc fieri in odium recursus supradicti, ad hanc Sanctam Sedem habiti, & ab eadem Sede admissi, ad quem effectum dicti Inquisitores Acta talium processuum eidem Marcello Archiepiscopo, & Nuncio ad ejus beneplacitum communicare tenerentur.

§. 6. Sed cum Nos postmodum gravissimis ex causis adducti omnino oportere existimasset, ut quidam processus in Tribunali Inquisitionis adversus haereticam pravitatem huiusmodi in dictis Regnis auctoritate Apostolica instituto, contra nonnullos praetensos Judaizantes expediti & terminati, in quibus etiam ipsorum assertorum Judaizantium tanquam negativorum condemnationem in poenam ordinariam contineri dicebatur, apud hanc Sanctam Sedem inspicerentur, dictoque Verissimo Archiepiscopo Inquisitori Generali Nostro nomine mandari curasset, ut eosdem processus ad Nos, & Sedem eandem quam primum transmitteret. Ipse vero nonnullas rationes coram Nobis allegari curavisset, quibus se ab illorum transmissione excusare satagebat; sed Nos omnibus, quae ejus nomine super ea re, deducta fuerant, auditis, consideratis, & mature perpensis, illa omnia, & singula irrelevantia, nulliusque ponderis esse judicavimus, ac proinde in priori mandato, quo processus praedictos transmitti praeceperamus, perstitimus, quinimò ipsi super ea re cum Venerabili etiam Fratre Ludovico Archiepiscopo Bracharense pro Dilectissimo in Christo Filio Nostro Petro Principe Portugalliae, & Algarbiorum Regnorum praedictorum Governatore apud Nos, & Sedem praedictam Oratore pluries egissemus, haecque enixa Nostra voluntas tam dicto Petro Principi & Governatori, quam praedicto Verissimo Archiepiscopo Inquisitori Generali, & nonnullis Regiae Coronae Lusitanicae Administris jussu Nostro per supradictum Marcellum Archiepiscopum, & Nuncium Nostrium pluries quoque significata extitisset, nec tamen aequissimis praecipis, & mandatis Nostri huiusmodi eatenus paritum fuisset, nec adhuc pareretur.

§. 7. Nos ejusmodi contumaciam, quae non minus in Nostrium, & huius Sanctae Sedis contemptum, quam in iustitiae, & ordinis, quem in sancta sua Ecclesia constituit Deus, subversionem tendere dignoscebatur, opportunis rationibus compescere, debitamque Nostri, & Apostoli-

cae Sedis mandatis obedientiam omnino praestari volentes, per alias Nostrias similiter in forma Brevis Litteras die 24. Decembris 1678. expeditas, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, deque Apostolicae potestatis plenitudine memorato Verissimo Archiepiscopo Inquisitori Generali districtè praecipimus & mandavimus, ut intra terminum decem dierum à die, quo eadem Litterae Nostre ipsi per praedictum Marcellum Archiepiscopum, & Nuncium praesentatae fuissent, computandum, quatuor, vel quinque processus originales in Tribunali supradicto contra Reos de Judaismo inquisitos, seu accusatos, vel denunciatos, qui etiam tanquam negativi in poenam ordinariam condemnati fuerant, iam finitos, & terminatos, in manibus ejusdem Marcelli Archiepiscopi, & Nuncii realiter, & cum effectu consignasse, & tradidisse omnino deberet: Alioquin elapso dicto termino, nec secuta effectiva consignatione processuum huiusmodi, eo ipso tam eundem Verissimum Archiepiscopum ab officio Generalis Inquisitoris in Regnis praedictis ei per alias priores Nostrias in simili forma Brevis Litteras demandato, omnique & quacunque auctoritate sibi per eandem Litteras quomodolibet attributa, quam omnes, & singulos alios Inquisitores in eisdem Regnis ab ipso Verissimo Archiepiscopo ejusque Praedecessoribus Inquisitoribus Generalibus respectivè electos, seu Deputatos, vel confirmatos, à suis pariter muneribus, omnique potestate agendi, seu procedendi, aut alias quomodolibet se ingerendi in causis ad Sanctum Inquisitionis Officium in praedictis Portugalliae, & Algarbiorum Regnis quovis modo spectantibus, donec, & quousque aliter à Nobis, & Sede Apostolica praedicta dispositum, vel ordinatum fuisset, ex tunc prout ex illo tempore penitus, & omnino suspendimus, ac ipso facto suspensos fore, irritumque, & inane si quid subinde desuper tam à dicto Verissimo Archiepiscopo, quam ab aliis Inquisitoribus praedictis, vel eorum aliquo quomodolibet, & quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigisset, & tam ipsum Verissimum Archiepiscopum, quam ceteros omnes, & singulos Inquisitores praedictos, si praecceptum Nostrium huiusmodi transgredi, aut alias quomodolibet Litteris Nostri, quibus praecceptum ipsum fiebat, contravenire ausi fuissent, ipso facto in poenas Canonicas, ipsum quidem Verissimum Archiepiscopum Inquisitorem Generalem in poenam interdicti ab ingressu Ecclesiae, ceteros vero Inquisitores praedictos in excommunicationem majorem respectivè absque alia declaratione incursum esse, eidem ex tunc prout ex illo tempore decrevimus, & declaravimus: Absolutionem autem ab iisdem poenis Nobis, & huic Sanctae Sedi specialiter referavimus.

§. 8. Porro nec praetextum impeditae forsan eidem Verissimo Archiepiscopo Inquisitori Generali consignationis processuum huiusmodi, nec ullam aliam excusationem, praetextum, causam, vel impedimentum, etiam non expressum, ac de necessitate specialiter exprimendum illi, ceterisque Inquisitoribus supradictis, si eisdem Litteris Nostri in omnibus, & per omnia promptè, & accuratè non paruisent, ullo modo suffragari posse volumus, quo minus tam ipse Verissimus Archiepiscopus, quam dicti Inquisitores, sicut praemittitur, suspensi remanerent ab omni, & quacunque facultate, & auctoritate se ingerendi in causis supradictis; quarum cognitionem, durante suspensione huiusmodi, & interim ad Nostrium, & dictae Sedis Apostolicae beneplacitum commissimus, & demandavimus locorum Ordinariis, prout ejusmodi causarum cognitio, ante institutionem Officii Sanctae Inquisitionis huiusmodi auctoritate Apostolica in Lusitania factam ad eos pertinebat; Qui Ordinarii proinde in eisdem cau-

Sub poe-
na priva-
tionis of-
ficiorum,
interdicti
ab ingressu
Ecclesiae
& Excom-
municatio-
nis ma-
joris.

Non ob-
stante
quovis im-
pedite
consigna-
tionis pra-
textu.

Causarum
cognitio
durante
suspensio-
ne loco-
rum Ordi-
nariis
commissa.

sis juxta Juris Communis regulas, ac sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum dispositionem procedere deberent. Nos enim ipsis Ordinariis sic in causis hujusmodi procedendi quamcumque necessariam, & opportunam facultatem, donec, & quousque à Nobis, & Sede prædicta aliter ordinatum fuisset, dumtaxat duraturam, earumdem Litterarum serie tribuimus, & impertiti sumus.

§. 9. Et successivè per Nos accepto, quod idem Verissimus Archiepiscopus olim Inquisitor Generalis mandato, & præcepto Nostri super consignatione dictorum processuum sibi factis non parauisset, & proinde tam ipse, quam ceteri olim Inquisitores prædicti suspensionem à suis respectivè muneribus præfatis, omnique potestate, & auctoritate agendi, seu procedendi, aut alias quomodolibet se ingerendi in causis ad Sanctum Inquisitionis Officium quovis modo spectantibus, incurrisse reperirentur: Nos ista ad omnium, quorum intererat, & in futurum interesset, noticiam, ne quis illorum ignorantia forsan deciperetur, deduci volentes, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus per alias Nostras etiam in forma Brevis die 27. Maij, 1679. emanatas Litteras memoratum Verissimum Archiepiscopum olim Inquisitorem Generalem ceterosque olim Inquisitores prædictos ob non præstitam mandato, & præcepto Nostri hujusmodi circa consignationem processuum supradictorum in manibus prædicti Marcelli Archiepiscopi & Nuncii, ut præfertur faciendam, in termino supra expresso debitam partitionem, eo ipso supradictam suspensionem incurrisse, ac proinde statim elapso termino hujusmodi eos omnes & singulos, nullam omnino in materiis ad Sanctum Inquisitionis Officium quomodolibet pertinentibus jurisdictionem habuisse, nec tunc habere, & propterea omnia, & singula per eisdem gesta post incursum dictæ suspensionis, & si quæ forsan per eos in posterum agerentur in materiis Sancti Officii hujusmodi ob defectum jurisdictionis penitus & omnino nulla, & invalida fuisse, & esse, ac fore declaramus.

§. 10. Quinimò cum à nonnullis assereretur, eundem Verissimum Archiepiscopum olim Inquisitorem Generalem, ceterosque olim Inquisitores prædictos, seu eorum aliquos post incursum suspensionis hujusmodi jurisdictionem in materiis ad Sanctum Inquisitionis Officium prædictum spectantibus nulliter & de facto exercere præsumpsisse, & forsan adhuc præsumere, penas in Litteris Nostri prædictis expressas, aliasque, à Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis contra similia perpetrantes impositas damnabiliter incurrendo: Nos ejusmodi excessus minimè impunitos remanere, sed debitâ animadversione castigari, Ideoque exactam, & accuratam desuper informationem capi volentes, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus per alias Nostras itidem in formâ Brevis eadem die 27. Maij 1679. expeditas Litteras memorato Marcello Archiepiscopo, & Nuncio causam, seu causas eorundem excessuum, seu delictorum eatenus in præmissis quovis modo commissorum, & eorum, quos, & quæ forsan in posterum committi contingeret, contra prædictum Verissimum Archiepiscopum olim Inquisitorem Generalem, ceterosque omnes, & singulos olim Inquisitores prædictos, cum illius, seu illarum incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis usque ad sententiam definitivam exclusivè commissimus, & demandavimus; mandantes ipsi Marcello Archiepiscopo & Nuncio, ut omni diligentia processum, seu processum desuper quomodoli-

bet necessarios & opportunos, auctoritate Nostri Apostolicæ formaret & conficeret, seu formari, & confici curaret. Si quid autem contra illos resularet, informationes, ac processum, seu processum hujusmodi sub suo sigillo clausos ad Nos quam primum transmitteret, ut quod desuper statuendum foret, maturâ deliberatione adhibita decerneremus, & alias prout in singulis Nostri, & memorati Clementis Prædecessoris Litteris prædictis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, uberius continetur.

§. 11. Cum autem tandem duo ex prædictis processibus, quos in manibus supradicti Marcelli Archiepiscopi & Nuncii, sicut præmittitur, consignari præceperamus, ex Lusitania ad memoratum Ludovicum Archiepiscopum dicti Petri Principis, & Gubernatoris Oratorem apud Nos, & Sedem prædictam residentem transmissi, & Congregationi supradictorum Cardinalium Generalium Inquisitorum, jussu Nostro traditi, ac ab illâ inspecti & discussi fuerint, indeque sufficiens habita fuerit notitia, seu informatio illorum, de quibus edoceri cupiebamus; Ipsi verò Cardinales, habitis inter se multis congressibus super querelis supradictorum Christianorum Novorum, ac gravaminibus, quæ sibi inferri asserabant, querelas, & gravamina hujusmodi, variasque scripturas à partibus, & præsertim à Dilecto Filio Hieronymo Suarez uno ex minoribus Inquisitoribus dictorum Regnorum, qui pro tuendis juribus, & stylis Tribunalis Sanctæ Inquisitionis eorundem Regnorum ad hanc Almam Urbem venit, in eaq̃ue de præfenti residet porrectas diligentissimè, & accuratissimè discussulit & examinaverint, sed interea cessante propter suspensionem supradictam jurisdictione ejusdem Tribunalis, locorum Ordinarii, quibus durante suspensione hujusmodi in causis ad prædictum Inquisitionis Officium spectantibus procedendi facultatem sicut supra expressum est, tribueramus, ejusmodi facultate propter varia impedimenta usi non fuerint; Inde verò gravissimum puritati Catholice Religionis in Regnis prædictis detrimentum, sive periculum sit exortum, nec minus præjudicium animabus & corporibus miserabilium illorum, qui in carceribus Tribunalis prædicti detinentur, resultaverit, moleste id etiam ferentibus Verissimo Archiepiscopo Generali, aliisque Inquisitoribus prædictis, ac illorum Officialibus & Ministris, qui (sicut accepimus) Nostri, & Apostolicæ Sedis prædictæ mandatis filiali, sincereque obsequio promptè morem in omnibus gerere parati sunt.

§. 12. Hinc est, quod Nos Christianæ Religionis, Catholiceque Fidei conservationi, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere, ac dicti Tribunalis, illiusque Ministrorum, & Officialium statui & felici directioni, nec non Christianorum Novorum prædictorum consolationi, publicæque omnium utilitati paterna charitate providere cupientes; Habita super præmissis cum memoratis Cardinalibus Generalibus Inquisitoribus deliberatione matura, exquisitisque, & auditis illorum sententiis, motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Verissimo Archiepiscopo, olim Generali, ceterisque olim Inquisitoribus prædictis, suspensionem à Generalis Inquisitoris, aliisque suis respectivè muneribus, omnique potestate agendi, seu procedendi, aut alias quomodolibet se ingerendi in causis ad Sanctum Inquisitionis Officium in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis prædictis quovis modo spectantibus in eos à Nobis latam & declaratam, ut præfertur, ita ut ipsi de cetero munera sua exercere, ac facultatibus sibi respectivè attributis, & competentibus uti,

Duo tandem ex dictis processibus transmissi.

Et à Cardinalium Congregatione una cum Christianorum Novorum querelis discussi.

Quare dicta Generalis & reliquorum Inquisitorum suspensio relaxatur.

Facultas
cogno-
scendi cau-
sas Ordina-
rii ante con-
cessam revoca-
tur.

Et in pri-
mum pla-
ne itatum
Inquisito-
res reiti-
tuuntur.

Dispen-
satur de ir-
regularita-
te durante
foran su-
spensione
contracta.

Decretum
de obser-
vandis cir-
ca confi-
sationem
bonorum.

De Inqui-
sitionum
carcera-
tione.

De jure
Advoca-

frui, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout poterant, & valebant, antequam suspensionem prædictam incurrerent (servatis tamen infra scriptis legibus, & ordinationibus) tenore præsentium de specialis dono gratiæ relaxamus; facultatem verò prædictis locorum Ordinariis durante suspensione hujusmodi cognoscendi causas ad prædictum Inquisitionis Officium quomodolibet spectantes, in eisque procedendi à Nobis, sicut præmittitur concessam ex nunc revocamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus, ipsosque Ordinarios locorum iis tantum facultatibus, quibus ante eandem suspensionem utebantur, & uti poterant, de cætero uti posse decernimus & declaramus.

§. 13. Ac Verissimum Archiepiscopum, cæterosque Inquisitores prædictos, ac illorum respectivè Officiales, & Ministros quoscunque adversus præmissa, & præjudicialia quæcunque eis exinde quomodolibet enata in integrum, & pristinum, & eum, in quo antequam suspensio hujusmodi emanaret, quomodolibet respectivè erat, statum restituimus, reponimus & plenariè reintegramus; Illosque, & eorum quemlibet à censuris & poenis Ecclesiasticis quibuscunque, quas propter præmissa, seu illorum occasione foran quovis modo incurrerunt, seu incurrisse dici, censi, intelligi, vel præcendi possent, auctoritate Apostolicâ harum serie in utroque Foro absolvimus, & totaliter liberamus, dictasque poenas eis, & eorum cuilibet gratiosè remittimus, & condonamus.

§. 14. Nec non cum ipsis omnibus, & singulis super irregularitate per eos, qui à censuris hujusmodi propter præmissa foran innodati, Sacrosanctum Missæ Sacrificium, & alia Divina Officia (non tamen in contemptum Clavium) celebraverunt, seu alias Divinis sese ingesserunt, aut in Ordinibus suis quomodolibet ministrarunt, seu alias quovis modo eorumdem præmissorum occasione contracta, ad quemcunque effectum, etiam specificâ, & individua mentione dignum, & de necessitate specialiter exprimendum, itidem de specialis dono gratiæ dispensamus.

§. 15. Porro certam rebus in prædicto Inquisitionis adversus Apostaticam, hæreticamque pravitatem Officio in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis supradictis auctoritate Apostolicâ instituto de cætero gerendis normam in causis fidei, & præsertim contra Christianos Novos motis, & quandoque movendis, inviolabiliter servandam tradere volentes, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earumdem tenore præsentium statuimus, sancimus, decernimus & ordinamus, ut de cætero confiscatio nunquam fiat antè sententiam, vel declaratoriam, nec bona interim præsentis Rei quæcunque de causâ distraherentur, præterquam ex causâ alimentorum; sed tantum confiscatur Inventarium omnium bonorum, cum interventu personæ cum Inquisito conjunctæ, & bona prædicta cum debitâ cautione eidem personæ conjunctæ, vel alteri idoneæ, in formâ depositi consignentur, ex quibus alimenta toti familiæ ejusdem Inquisiti subministrantur, & legitimis creditoribus prout de jure satisfiat. Et si in confectioe Inventarii inveniantur bona, seu pecunie ad alios spectantes, hoc summarè justificato illi cõ restituantur. Post sententiam verò bona emphyteutica, seu fideicommissaria, aut alias quomodolibet subjecta restituantur quibus de jure: Et his peractis, Fiscus utatur jure suo.

§. 16. Nec deveniatur ad carcerationem Inquisiti, nisi præcedentibus legitimis indiciis, & prout de jure; neque detineantur carcerati ultra necessitatem sub quovis prætextu, sed quàm citius fieri possit expediantur, non expectato actu publico, quem vocant actum fidei.

§. 17. In juramento autem, quod defertur

Advocato Reorum Sancti Officii non ponantur illa verba *se per congetura*, vel alia idem importantia. Idem verò Advocatus Sancti Officii possit alloqui Reos sine assistentiâ, & eidem tradatur copia processus, suppressis nominibus, & circumstantiis denotantibus personas Testium. Quod si Reus alium Advocatum petat, ei concedatur, dummodo sit bonæ famæ, cui pariter (præstato prius juramento de secreto servando) tradatur copia processus, suppressis suppressendis, prout supra; non tamen illi permittatur alloqui Reos, nisi cum assistentiâ Deputati ab Inquisitoribus ad hunc finem, & effectum.

§. 18. Christiani Novi non habentes exceptiones legales, admittantur ad deponendum in defensionem Reorum. Quo verò ad probationes negativæ coactatæ, procedatur juxta Juris dispositionem, & Canonicas Sanctiones; nec Tutor, seu Curator, quibus de jure dandus est, ullo modo detur Custos carcerum, neque alius Officialis Sancti Officii, sed deputetur alia persona gravis, fidelis, & bonæ conscientiæ. Prohibeantur autem omnino quæcunque suggestiones, concussiones, promissiones, & similia in examinibus Testium, & Reorum constitutis; nec ex descendentiâ sanguinis Hebræi ulla deduci possit probatio Judaismi contra talem descendentem; Imò nec ex ipsa sola descendentiâ ulla præsumptio sufficiens ad actum judicalem. Si autem carcerati non veniant condemnandi, nullo modo compellantur ascendere pulcrum; & si non fuerint reperti culpabiles, non retardetur eorum expeditio, sed illicò relaxentur, etiam non expectato actu publico, quem vocant actum fidei. Neque Christiani Novi ex solâ qualitate repelli debeant à testimonio ferendo contra Christianos veteres: Et tollatur omnino Statutum, seu consuetudo, si adsit, puniendi Christianos Novos ex eo, quod deposuerint contra Christianos veteres. In illis autem casibus, in quibus potest constare de corpore delicti facti permanentis, procedi non possit ad constituendum Inquisitum inter Reos, nisi prius de illo legitime constiterit. Nec sit habendus pro diminutore, qui in sua confessione non nominat Testem informatum, qui tanquam purus Iesus contra ipsum deposuit, quantumvis sibi conjunctum in quocunque gradu. Confessus autem in causis Apostasiæ à fide, qui non nominavit sibi conjunctum in primo gradu ejusdem delicti complerem, non sit habendus pro diminuto, nisi copulativè concurrant plena, & legitima probatio dictæ complicitatis, dolosa oculatio prædicti complicitis, & nulla urgeat in ipso Reo confessio oblivionis præsumptio. Quod si Reus, qui post suam confessionem de ceremoniis Judaicis in observantiam Legis Moysis ab ipso factis tempore, quo in illam credebatur, non fuerit convictus à Testibus legalibus, sive idoneis, denuò repetiisse easdem ceremonias Judaicas, quas in novis Constitutis negaverit, non sit damnandus ad penam ordinariam, & multò minus si ceremoniæ illæ essent æquivocæ, & indifferentes. Testes verò loco, & tempore singulares, testes tamen in specie hæresis determinatæ, & Apostasiæ à fide, admitti possint ad testificandum contra Inquisitos de Judaismo in Regno Lusitanæ, juxta illius antiquissimam consuetudinem, & ex nonnullis aliis circumstantiis in eodem Regno in fidei favorem concurrentibus, dummodo tamen sint plures in numero, & in qualitate considerabiles, idonei, fidedigni, legales, & quales de jure esse debent, atque insimul concurrentibus verisimilibus conjecturis, & attentis atque diligenter examinatis aliis circumstantiis, & qualitate eorum, contra quos deponitur, sic testificantes, ut falsa non dicere præsumantur. Testes autem singulares, deponentes inverisimilia, & impossibilia nullum gradum probationis faciant. Por-

torum utriusque partis.

De reliquis quæ circa Christianos Novos inquirendos, accusandos, expediendos, Testes examinandos &c. veniunt observanda.

rò repetitio Testium sit omnino necessaria post litem contestatam cum citatione, scilicet cum notitia Rei, & Interrogatoriis dandis per Procuratorem ipsius Rei, seu ex Officio supplendis, alias eorum depositiones non efficiant. Testes quoque deponentes de iudiciis remotis confessionis extrajudicialis Judicis non probent ad effectum condemnandi negativum ad penam ordinariam. Quam verò probationem faciant prædicti Testes, quoad alias penas, vel alios effectus, remittitur conscientiae, & prudentiae Judicis Ecclesiastici timentis Deum. Confessiones autem extortae contra formam Juridicam, vel per suggestionem, vel promissionem vitae, & liberationis seu generales, aut obscurae, seu repugnantes aetati, sexui, & intellectui consistentes, non sufficiant contra negativum pro pena ordinariam, & nisi aliunde legitime adminiculentur prædictae confessiones, nullam probationem faciant. Carcerati vero charitative tractentur, & illis assignentur carceres minus rigidi, & non tam obscuri. Ac demum carceratis in Sancto Officio, sive confessis, sive non, permitti possint libri spirituales, & Officium Beatae Mariae Virginis, vel Breviarium modis opportunis, & eisdem carceratis dentur Confessarii, & assistentes in articulo mortis: Quoad Sacramentum vero Eucharistiae, & extremae Unctionis, arbitrio & conscientiae Judicis ut supra id remittimus.

Injungi-
tur præsen-
tium ob-
servantia.

Sub poe-
nâ sæpius
memorata.

Decretum
super ob-
servativis.

§. 19. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae prædicto Verissimo Archiepiscopo moderno, & pro tempore existentibus Inquisitoribus Generalibus, cæterisque Inquisitoribus præsentibus, & quandocunque futuris dictorum Regnorum Portugalliae, & Algarbiorum, ac illorum, & cujuslibet eorum respectivè Ministris & Officialibus quibuscunque, ut omnes, & singulas leges, & ordinationes suprascriptas inviolabiliter, ac exactè, & accuratè in omnibus, & per omnia observent, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit pariformiter observari curent, & faciant. Alioquin Inquisitor quidem Generalis interdicti ab ingressu Ecclesiae, cæteri verò Inquisitores, ac Officiales, & Ministri prædicti excommunicationis majoris latae sententiae penas respectivè ab iis, qui quo quomodo contraverint ipso facto, absque alia declaratione incurrendas, à quibus relaxationis, seu absolutionis beneficium à nemine, præterquam à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (nisi in mortis articulo constituti) obtinere valeant, se noverint incursumos.

§. 20. Ac decernentes ipsas præsentis Litteras, & in eis contenta quaecunque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quilibet, cujuscunque status, gradus, ordinis, præminentiae, & dignitatis existant, in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specificè, & individua mentione, & expressione digni, ad ea vocati, citati, & auditi, seu causae, propter quas eadem præsentis emanarint, sufficienter adductae, verificatae, & justificatae non fuerint, aut ex alia quacunque, etiam quantumvis juridicâ, piâ, & privilegiatâ causa, colore, prætextu & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimae & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, seu intentionis Nostrae, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, formali, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, limitari, in contrarium vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis penititudine paribus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu

se juvare ullo modo posse, sed easdem præsentis Litteras semper, & perpetuò firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari, & adimpleri, & illis respectivè in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

§. 21. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censei, atque ita per quoscunque Judices Ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae prædictae Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictaque Sedis Apostolicae Nuncios, & alios quoslibet, quacunque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublarâ eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attantari.

§. 22. Non obstantibus Litteris supradictis, aliisque præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariae Apostolicae Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non Tribunalis prædicti, & aliis quibuscunque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, stylis, ulibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, etiam in favorem fidei, & dicti Tribunalis, ac Regnorum prædictorum, nec non Inquisitorum, aliarumque personarum quarumlibet, etiam specificè, & individua mentione, & expressione dignarum, sub quibuscunque verborum tenoribus & formis, ac cum quibuscunque, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac ad quarumcunque personarum, etiam Regia, aliave qualibet mundana, vel Ecclesiastica Dignitate fulgentium instantiam, seu earum contemplatione, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum in genere, vel in specie concessis, ac pluries, & quantiscunque vicibus confirmatis, iteratis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specificè, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inferis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogemus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 23. Volumus autem, ut Inquisitores, & alii prædicti penitentiam, quam eis Sacerdos idoneus propter præmissa respectivè imposuerit, omnino adimpleant, alioquin præsentis Litterae quoad absolutionem in foro conscientiae eis minime suffragentur.

§. 24. Utque earundem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides, tam in iudicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis præsentibus, si exhibitae forent, vel ostensae. Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 22. Augusti 1681. Pontificatus Nostri anno quinto.

Sumptum ex minuta Originali Brevium Secretorum fel. rec. Innocentii PP. XI. Collatum concordat. Loco † Sigilli.

J. G. SLUSIUS.

Clausula
sublata &
Decretum
irritans.

Derogatur
contrariis.

Adimplen-
da poeni-
tentiae Sa-
cerdote
imposita.

Trans-
umptori
fides.

D. 22. Au-
gusti Pon-
tif. Anno
quinto.

Jubilæum Universale ad implorandum Divinum auxilium pro salutari Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ Regimine indicitur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

XII.

Universis Christi fidelibus presentes Litteras inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exorditur à Sna pro Ecclesiæ bono vigiliantia & præfenti curæ Apostolicæ gravitate.

Exponit calamitates Ecclesiæ à Turcæ præfente tyrannide imminentes.

Extollit orationis conjunctæ vires.

Hortatur ad preces, eleemosynas & jejunia.

Indicet jubileum Universale & præscribit adimplenda de gentibus in Urbe.

Onerosam curarum Pontificiarum molem humilitati, atque infirmitati Nostræ jam dudum divinitus impositam in summis quidem rerum omnium difficultatibus, quantum divina bonitas dedit, & pastorem vigilantiam Nostram pro Dominici gregis salute in hac excelsa Apostolicæ Sedis specula excubantem Domino repræsentare hætenus conati sumus; Sed illam nunc tum præteritarum ærumnarum recordatione, tum præsentium sensu, & imminenti formidine longe graviores experimur. Nam quamvis ineffabilis Dei benignitas populi sui precibus exorata, atrocis belli calamitates, quibus nobiliores Christiani Orbis Provinciæ miserabiliter vastabantur, pace inter Principes Christianos composita sedaverit, non cessavit tamen, nec adhuc cessat humani generis hostis in agro Domini superfeminare zizania, ut quidquid boni tot curis, atque laboribus actum est, pervertat, perniciosisque machinationibus pristina dissidia exciter, & nova accendat, quibus Christianam Rempublicam in majores luctuosioresque miseras præcipitet, latamque immitti Christiani nominis inimico Turcarum Tyranno fenestram aperiat, per quam Christianorum fines formidabili sua potentia irrumpere Regna, & Provincias, ac Principatus evertere, suæque tyrannidi adjungere, ac perfidiæ suæ abominationem in Ecclesiâ Dei viventis plantare, & latius propagare molitur. Et Nos quidem privatis Nostris Sacrificiis, indicisque etiam publicè precibus, pro muneris Nostræ ratione adversus præsentia imminentiæque mala remedium à Deo quaerere non desistimus: Sed illud longè efficacius, propriusque consequi speramus, si ad privatas Nostras totius Christiani populi obsecrationes, orationes, atque deprecationes adjungantur: Potens est enim oratio Ecclesiæ supplicantis ad Dominum, qui pius est & misericors, & propitiatur invocantibus eum in veritate. Adeamus itaque cum fiducia ad thronum gratiæ, scindamus corda Nostra, & expiatis per veram penitentiam peccatis, quæ sola inter Deum & homines separant, Divinam indignationem placare, jejuniisque, & eleemosynis vires orationis intendere, & præstabilem super hominum malitia Dei clementiam concordibus votis exorare studeamus, ut benignissimus Dominus, & Deus Noster, cujus misericordia super omnia opera ejus, cordium contritorum holocausta in odorem suavitatis accipiens, Ecclesiam suam Sanctam ab infidelium ac hæreticorum, & schismaticorum insidiis, periculis, & persecutionibus tueri, & protegere, hæreses, & schismata extirpare, Principum Christianorum animos, sublatis omnibus illis quæ concordiam turbare possent, arctiori, atque indissolubili charitatis vinculo conjungere, ac in causæ communis tuitionem unire, & confociare, populumque sibi acceptabilem facere, & per viam mandatorum ejus ambulantem gratiæ suæ donis in hac peregrinatione, fovere & confortare, assiduisque virtutum incrementis perficere, & ad propositam æternæ beatitudinis metam feliciter perducere dignetur.

§. 1. Hæc autem ut ferventiori spiritus ardore, majorique fructu fiant, celestium numerum thesauros, quorum dispensationem fidei Nostræ commisit Divina dignatio, aperire, & larga manu erogare volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum

ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, & solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis & singulis utriusque sexus Christi fidelibus in alma Urbe Nostra degentibus, qui S. Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris ejusdem Urbis Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium duarum proximarum hebdomadarum saltem semel devotè visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces, ut supra, effuderint, ac quartâ, & sextâ feriis, & Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominicâ immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam Sanctissimâ Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam elemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium, concedimus & elargimur.

§. 2. Navigantes verò, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, superscriptis peractis, & visitatâ Ecclesiâ Cathedrali, vel majore, aut Parochiali loci eorum domicilii, eandem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, nec non aliis quibuscunque tam Laicis, quam Ecclesiasticis Secularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, seu alio quocunque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius, ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutetur, vel in aliud proximum tempus prorogare possint, eaque injungere, quæ ipsi penitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

§. 3. Insuper omnibus, & singulis Christi fidelibus utriusque sexus tam Laicis, quam Ecclesiasticis Secularibus, & Regularibus, cujusvis Ordinis, Congregationis & Instituti, tam in Urbe prædictâ, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem tribuimus, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcunque Presbyterum Confessarium tam Secularem, quam cujusvis Ordinis & Instituti Regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris, à jure vel ab homine, quavis causa latis, seu inflictis, nec non ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, seu Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam per Litteras die Cœnæ Domini legi solitas, & alias quascunque Nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis quomodocunque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeat, & insuper vota quæcunque (Religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, in junctâ tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus penitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

§. 4. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ directè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscunque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælati, ac quibuscunque Ordinariis locorum, ubicunque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, ut cum præsentium transumpta, seu exempla, etiam impressa acceperint, illa statim, & absque ulla morâ, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Dioeceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

§. 5. Non intendimus autem per præfentes super aliquâ irregularitate publicâ, vel occultâ,

Facienda navigantibus, iter agentibus Regularibus, captivis, infirmis & impeditis.

Facultas eligendi Confessarios etiam pro Regularibus.

De commutatione votorum.

Præcipit Jubilæum Universale ab Ordinariis ubique publicari.

Declaratio in quibus non intendit dispensare.

notâ

notâ, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quomodo contractâ dispensare, vel aliquam tribuere facultatem dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientie, neque etiam easdem præsentis iis, qui à Nobis, & Apostolicâ Sede, vel ab alio Prælati, seu Iudice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Derogatio
contrariis.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim, quibus facultas absolendi in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum huiusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, nec non Regulâ Nostrâ, de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcunque Ordinum & Congregationum, seu Institutuum Regularium, etiam iuramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac formâ in eis traditâ pro servatâ habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Translump-
torum fi-
des.

§. 7. Ut autem Præsentis Litteræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, Volumus, ut earundem præsentium translumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, ubique loeorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Septembris 1681. Pontificatus Nostri anno quinto.

D. 11. Sep-
tembris
1681. P. A.
quinto.

J. G. SLUSIUS.

XIII.

Indicatur Jubilæum Universale ad implorandum Divinum auxilium pro felici Viennæ liberatione.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Universis Christi fidelibus præsentis Litteras inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium
de deploro-
ando hæ-
reditaria-
rum Leopoldi
Romani Imp.
Provincia-
rum statu.

IN Supremâ militantis Ecclesiæ speculâ his calamitosissimis temporibus super gregem Dominicum curæ Nostræ divinitus creditum Pastorales oculos vigiles assidue agitant, dum luctuosas Regni Hungariæ, ac Archiducatus Austriæ, aliarumque hereditariarum Charissimi in Christo Filii Nostri Leopoldi Romanorum Regis in Imperatorem electi Provinciarum & ditionum calamitates, Ecclesiasticorum, & Religiosorum, ac præsertim Sanctimonialium, aliorumque Christi fidelium præcipites fugas, & strages, virginum & puerorum miserandam in servitutem, & quod amariùs deplorandum est, in apostasiam, pudicitiamque discrimina abductiones, Civitatum, Oppidorum, & agrorum excidia, vastationes, direptiones, & incendia, aliaque innumera mala, qui-

bus nefarius Turcarum Tyrannus immani ferocia, formidabilique sua potentia nomen Christianum delere molitur, Apostolicæ charitatis studio consideramus, vehementer ingemiscimus, atque inter mærores, & suspiria vocem proferre, & spiritum ducere vix valemus. Nam quis adeò ferreo sit pectore, cui tot malorum tristis facies gemitus, & lacrymas non exprimat? Quis ad graviora, quæ undequaque impendent, pericula non summo pavore concutitur? Immitis enim ille Tyrannus secundis armorum suorum initiis inflatus, nihilque sibi imperivum jam fore confidens, Viennam Austriæ Urbem celeberrimam, ac munitissimam, & quæ tumentes olim Turcicorum armorum fluctus confregit, arctâ, vehementique obidione oppugnat, & tanquam inexplebilis bellua Christianas omnes Provincias spe jam devorat, Mahumetanæque perfidiæ abominationem longè latèque propagare, ac Dei viventis Ecclesiam funditus destruere satagit. Verùm Domino protegente, in cuius manu est salvare in multis, & in paucis, incallum cadent impiorum hostium perniciosi conatus, si Divinam iram, quæ hominum flagitiis provocata, Christianum populum hoc atroci bello tanquam virgâ furoris sui castigat, humili peccatorum confessione, dignisque poenitentia fructibus placare, atque ad sacram misericordiarum Domini aram accedere, ardentibusque, & concordibus supplicationibus opportunum auxilium implorare studuerimus. Non enim Dominus continet in irâ miserationes suas, sed homines per flagella vocat ad poenitentiam, ac propiciatur invocantibus eum in veritate. Adeamus itaque cum fiducia ad thronum gratiæ, scindamus corda nostra cum lacrymis ad Deum, jejunii, & elemosynis orationum nostrarum vires intendamus, ac unanimi, assiduaque deprecatione Patris misericordiarum, & Dei totius consolationis opem invocemus; ut sociatis memorati Leopoldi Regis, ac Charissimi in Christo Filii Nostri Joannis Poloniæ Regis Illustris, aliorumque Principum armis, Nostrique, qui quidquid in Nobis est virium & consilii, in causæ communis tuitionem conferre studemus, piis conatibus benedicere, fortissimisque Christi pugilibus ad Viennæ defensionem, Turcarumque, & aliorum infidelium repressionem vires, & fortitudinem, quæ de cælo est, augere, cæterorumque potentissimorum Regum & Principum Christianorum consilia, & vires ad Christiani nominis tuletam unire, & fociare, ac inimicos suos dissipare, & in fugam convertere, prosperosque Christianis armis successus largiri dignetur.

Viennam
à Turcis
obseſſam
conſemo-
rat.

In Divinâ
miſericor-
diâ confi-
dendum.

Hortatur
ad preces,
jejunia &
elemosy-
nas.

Indicit
Jubilæum
Universale
& præſcri-
bit faciendâ
degen-
tibus in
Urbe.

§. 1. Ut autem hæc ferventius fructuosiusque fiant, priscum Romanæ Ecclesiæ omnium Matris & Magistræ morem sequentes celestium munerum thesauros, quorum dispensationes fidei Nostræ communi bono Divina dignatio commisit, in his urgentissimis Ecclesiæ necessitatibus, gravissimisque periculis aperire, & largâ manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus autoritate consili, ex illa ligandi, & solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis & singulis utriusque sexus Christi fidelibus in almâ Urbe Nostrâ degentibus, qui solemnî processioni, quam aliquâ die proximè venturâ hebdomadæ ab Ecclesiâ Sanctæ Mariæ super Minervam ad Ecclesiam ejusdem Sanctæ Mariæ de Animâ nuncupatam Nationis Theutoniarum de eâ lem Urbe, unâ cum Venerabilibus Fratribus Nostri, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus ac Patriarchis, Archiepiscopis & Episcopis, quos in Romanâ Curia adesse contigerit, nec non Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælati quoque, & Officialibus ejusdem Curie, univerſoque Clero, & Populo benedicente Domino agemus, devotè interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris dictæ Urbis Ecclesias, seu Basilicas,

aut

Adim-
plenda de
gentibus
extra Ur-
bem.

aut aliquam earum intra spatium ejusdem, vel proximæ subsequenti hebdomadæ saltem semel devotè visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces, ut supra, effuderint, ac quartâ, & sextâ feriis, & Sabbato alterius ex prædictis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominicâ die immediatè sequenti, vel aliâ die intra eandem hebdomadam reverentur sumplerint, ac pauperibus aliquam elemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint: cæteris verò extra Urbem prædictam ubicunque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam juxta spatium duarum similiter hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alias ut præfertur, faciendæ decursurum saltem semel visitaverint, ibique ut supra oraverint, ac quartâ, & sextâ feriis, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominicâ immediatè sequenti, vel aliâ die intra eandem hebdomadam Sanctissimâ Communionem refecti fuerint, & pauperibus aliquam elemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Pro navi-
gantibus,
Regulari-
bus, capti-
vis & im-
peditis.

§. 2. Navigantes verò, & iter agentes, ut cum primùm ad sua sese domicilia receperint, superscriptis peractis, & visitatâ Ecclesiâ Cathedrali, vel majore, aut Parochiali in loco eorum domicilii, eandem Indulgentiam consequi possint, & valeant. Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus; nec non aliis quibuscunque tam Laicis quàm Ecclesiasticis, Secularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, seu alio quocunque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel ad aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi penitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus.

Facultas
eligendi
Confessa-
rios.

§. 3. Insuper omnibus, & singulis Christi fidelibus utriusque sexus, tam Laicis, quàm Ecclesiasticis Secularibus, vel Regularibus, cujusvis Ordinis, Congregationis & Instituti, tam in Urbe prædictâ, quàm extra eam ubicunque locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcunque Presbyterum Confessarium, tam Secularem, quàm cujusvis Ordinis, & Instituti Regularem ex approbatis, at præmittitur à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quavis causâ latis, seu inflictis, nec non ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus & enormibus, etiam locorum Ordinariis, seu Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam per Litteras die Cœnæ Domini legi solitas, & alias quasunque Nostas, aut Romanorum Pontificum, Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocunque reservatis, in foro conscientie, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeat, & insuper vota quæcunque, Religionis & Castitatis exceptis, in alia pia, & salutaria opera commutare, injunctâ tamen eis, &

De Com-
mutatione
votorum.

eorum cuilibet, in supradictis omnibus casibus penitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

§. 4. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientie districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscunque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælati, ac quibuscunque Ordinariis locorum, ubicunque existentibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præsentium Litterarum transumpta, seu exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim, & absque ulla morâ, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias & Dioceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

§. 5. Non intendimus autem per præsentem super aliquâ irregularitate publicâ, vel occultâ, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quocummodo contractâ dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientie; neque etiam easdem præsentibus iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliâ in sententiis, & censuris incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

§. 6. Non obstantibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolviendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, nec non Regulâ Nostâ de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcunque Ordinum, & Congregationum, seu Institutuum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis & innovatis; Quibus omnibus & singulis, etiam si de illis, eorumque tenoribus specifica, expressa & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis ac formam in eis traditam pro servatâ habentes, hac vice specialiter nominatim & expressè ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 7. Ut autem præsentem Litterarum, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earundem præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, ubicunque locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Augusti 1683. Pontificatus Nostri Anno septimo.

J. G. SLUSIUS.

Præcipit
Jubilæum
universale
ubique ab
Ordinariis
publicari.Declaratio
in quibus
non inten-
dit dispen-
sare.Derogatio
contrariis.Transum-
ptorum fi-
des.d. 11. Aug.
1683. P. A.
sepmo.

Imponun.

Imponuntur tres integræ decimæ redditibus Cleri Italici & adjacentium Insularum ad sublevandas Ærarii Apostolici angustias, propter suppeditata Christianis Principibus in bello Turcico subsidia.

XIV.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exorditur ab ardentibus ad Deum pro Ecclesiæ bono suis precibus.

Loquitur de immanibus armorum Turcorum progressibus.

De foedere Joannis Poloniæ Regis cum Leopoldo Romanorum Imperatore inito.

Victoria contra Turcam per majores Ecclesiæ supplicationes obtenta.

A novo ejusdem Tyranni impetu metuendum.

Ærarium Apostolicum ob præstita Principibus Christianis subsidia exhaustum.

Cum ab ipso Nostri Pontificatus initio, ad quem Divina clementia in altitudine divitiarum sapientiae, & scientiae suae Nos meritis licet impares exivit, malis undique afflictam scissamque discordiam Christianam Republicam videremus, ad Dominum in amaritudine cordis Nostri clamavimus, eumque deprecati sumus, ut secundum multitudinem miserationum suarum redimeret Nos à malis, & non daret hereditatem suam in perditionem, & in opprobrium. Quod quidem postea eo ardentioribus votis efflagitavimus, quo rebus quotidie magis in derelictis labentibus omnia periculis plena esse videbantur. Nam expugnatis jam ab efferro Turcarum Tyranno Varadino, Neoselio, & Camenecio munitissimis Hungariae, & Podoliae arcibus, & Cretæ Regno post diuturnum, acerbissimumque bellum subactis, Germaniae, atque ipsiusmet Italiae cervicibus foedissimae servitutis iugum imminerebat. Hac inter vota, & curas pastoralis Nostrae sollicitudinis terribissimus hostis, atque in omnem occasionem rei bene gerendae semper intentus immanissimus, si unquam antea, exercitu ex omni Barbarorum colluvie comparato, ipsis rebellibus Hungaris deducenibus Hungariam, Austriam, atque iis conterminas Provincias invasit, foedeque sacra, & profana omnia igne, ferroque populus, ingenti quoque Christianorum multitudine in servitutem redacta, Viennam Germanici Imperii domicilium, & publicae salutis propugnaculum arctissima oppugnatione est aggressus. Cum Charissimus in Christo Filius Noster Leopoldus Romanorum Rex in Imperatorem electus ingruenti subitae tempestate nondum viribus par esset, & Charissimus in Christo Filius itidem Noster Joannes Poloniæ Rex Illustris, Magnique Ducatus Lithuaniae Magnus Dux, qui periculi propinquitate, & magnitudine, ac Nostri denique hortationibus excitus, sedus cum Caesare inierat, pluresque praecleari ex Imperio Principes, & Ordines nondum instructi, paratique essent ad communem calamitatem repellendam.

Nos igitur penè desperatâ, conclamataque republicâ ad Dominum enixius confugientes, majores supplicationes per universam Ecclesiam indiximus, ut in jejuniis, & fletu audiret Deus, secundum magnam misericordiam suam gemitus compeditorum, & solveret filios interemptorum, averteret iram suam à Nobis, ipsamque inmitteret in gentes, & in regna, quae nomen suum non invocaverunt. Exaudivit Dominus preces populi sui, exsurrexit, & dissipavit inimicos, piis, fortissimisque Christianorum Principum copiis, in virtute ejus strenuè pugnantibus. Quâ sanè admirabili victoriâ, in qua Christianus populus ab acerbissimâ servitute penè redemptus praesentem Dei dexteram in attritione cordis agnovit, uti potius, quam frui opus est, publicâ nondum securitate firmatâ, & Turcico Imperio immani mole suâ iustum adhuc omnibus timorem incutiente; Nec enim dubitandum videtur, quin ab immiti hoste vindictae cupido, & ob acceptam cladem furore percito bellum redintegrari quam primum debeat. Nos quidem paternâ charitate Nostrâ publicam causam, & praeclearos, Christianaeque Religioni salutare fortissimorum Principum conatus juvare, ut par est, & proficere cupientes in tantis Apostolici Ærarii ob praestita jam à Nobis eidem Leopoldo, & Joanni Re-

gi subsidia, angustis ad Cleri Italici, & adjacentium Insularum redditus, Praedecessorum Nostrorum vestigiis inherentes, animum adiacere cogimur.

§. 1. Maturâ igitur super hoc cum Venerabilibus Fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus deliberatione habitâ, de eorundem consilio, & assensu indicimus, & imponimus tres integras decimas infra quinquennium, ut infra persolvendas, omnium, & quorumcunque fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, distributionum quotidianarum, & emolumentorum ordinariorum, & extraordinariorum in quacunque re consistentium, undecunque, quomocunque & qualitercunque etiam ex pede Altaris, aut aliâ quomodolibet, & quovis modo provenientium, & proventurorum, omnium, & quarumcunque Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiarum, ac Parochialium, aliarumque Ecclesiarum, nec non Monasteriorum, & Conventuum, ac etiam mensarum Patriarchalium, Archiepiscopalium, Episcopaliū, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratuum quoque, Praepositarum, Praeceptoriarum, Canonatarum, & Praebendarum, Dignitatum, Personatum, Administrationum, & Officiorum, Cappellanarum, ceterorumque Beneficiorum, & bonorum Ecclesiasticorum, etiam Jurispatronatus Laicorum, tam ex Privilegio, quam ex fundatione, & dotatione, vel alio quocunque titulo, cum cura, & sine cura Secularium, quorumvis Ordinum Regularium in titulum, commendam, administrationem, aut aliâ quomodolibet obtentorum, & in posterum obtinendorum, Sancti quoque Benedicti, Sancti Augustini, Cluniacen. Cisterciens. Praemostren. S. Basilii, & qui proprietates redditusque certos ex Privilegio, vel aliâ possident, Mendicantium, ac quorumque aliorum Ordinum utriusque sexus, nec non Cassinen. alias S. Justinæ de Padua, Carthusien. Lateranen. Montis Oliveti, Camaldulen. S. Salvatoris, Vallis Umbrosæ, Coelestinorum, Cisterciens. in Longobardiâ, Silvestrinorum, ac Clericorum Regularium Societatis Jesu, aliarumque Congregationum, Societatum, & Institutuum Regularium exemptorum, & non exemptorum.

§. 2. Et insuper Hospitalium, etiam pauperum hospitalitatem non exercentium, seu bona, & redditus ultra infirmorum necessitates, & aliâ pro quibus instituta sunt, pia officia exercenda possidentium; nec non Beatæ Mariæ Theutonicorum, S. Lazari de Alto passu, & aliarum Militiarum in universa Italiâ, & Insulis Italiae adjacentibus consistentium, secundum verum annum valorem fructuum, reddituum, proventuum, & aliorum praefactorum, nisi aliter cum Sede, & Camera Apostolica, & pro ea cum Dilecto Filio Nostra Palutio tit. S. Chrysogoni Presbytero Cardinali de Alteriis nuncupato S. R. E. Camerario nunc, & pro tempore existenti fuerit concordatum.

§. 3. Exceptis dumtaxat ejusdem S. R. E. Cardinalibus ob assiduos magnosque labores, quos Ecclesiæ Universali impendunt, gravissimaque tuendae Dignitatis causa sustinent onera, & quia jam praeventivè notabiles pecuniarum summas in memoratam causam contulerunt, ac Militibus S. Joannis Hierosolymitani, qui pro Christiani Orbis defensione adversus Turcas praefatos semper gerunt bella, nec non aliis Parochialibus Ecclesiis, quae etiam computatis incertis & aliis supra expressis triginta unius ducatorum auri de Camera, cum uno quarto alterius ducati paris, illisve Beneficiis, quae computatis praefatis incertis, & distributionibus quotidianis septem ducatorum similibus valorem annum non excedunt, dummodò tamen Parochialium seu Beneficiorum hujusmodi titulares, una cum illis aliâ beneficia Ecclesiastica, sive annuas pensiones, valorem praedictum conjunctim excedentia non possideant, seu percipiant, quia tunc illos ad easdem decimas solvendas obligatos, & adstrictos esse declaramus.

Tres igitur decimæ omnium Cleri Italici & adjacentium Insularum Ordinum redditibus imponuntur.

Etiam redditibus Hospitalium & Militiarum B. Mariæ Theutonicorum & S. Lazari de Alto passu.

Excipiuntur S. R. E. Cardinales, Milites S. Joannis Hierosolymitani, alique Parochiales Ecclesiæ, Beneficia quae certam annui valoris summam non excedunt.

Dictæ tres
decimæ
quibusvis
etiam pen-
sionibus
annuis im-
ponuntur.

§. 4. Ac etiam indicimus, & imponimus tres similes decimas omnium, & quarumcunque pensionum annuarum, super quibusvis fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventibus, emolumentis, & distributionibus supradictis, sive earum loco fructuum, reddituum, proventuum, obventionum, emolumentorum, ac distributionum hujusmodi in favorem quorumcunque, non tamen Cardinalium, ac Militum S. Joannis Hierosolymitani prædictorum, reservatarum, & assignatarum, seu translatarum, aut reservatorum, & assignatorum, seu translatorum, ac reservandarum, & assignandarum, seu transferendarum, aut reservandorum, & assignandorum, vel transferendorum percipiendas, exigendas, & levandas ab omnibus, & quibuscunque Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælati, ac cæteris cujuscunque dignitatis, gradus, status, Ordinis, Militiæ, & conditionis personis infra scripto quinquennio durante præfata quocunque jure, & titulo obtinentibus, & obtenturis, ac reservata, & assignata, seu translata habentibus, seu habituris, nec non Oeconomis, Administratoribus perpetuis, & temporalibus, usufructuariis, ac fructus, pensiones, res, & alia hujusmodi jura, ex quacunque causa sibi Apostolica auctoritate in toto, vel in parte reservata, seu translata habentibus, & habituris, Secularibus, & Regularibus Ordinibus, Constitutionibus, Militariis, & Hospitalium præfatorum, (non tamen S. Joannis Hierosolymitani) nec non ab ipsis Ecclesiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus, Militiis, mensis, massis, & locis, & quocunque privilegio, exemptione reali, personali, & mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continuata sussultis.

Solutionis
termini

§. 5. Quas omnes decimas prædictasolvere obligatos, ut præfertur, easdem infra quinquennium proximum quinque æqualibus solutionibus, pro prima videlicet intra proximum diem festum Apparitionis S. Michaelis Archangeli mensis Maji proximè futuri, & successivè pro reliquis quatuor solutionibus, singulo quoque anno ratam partem intra festum hujusmodi cujuslibet anni immediatè usque ad totalem solutionem Cameræ prædictæ, & illius Depositario Generali ad id constituendo omnino volumus perfolvisse.

Subcolle-
ctoribus
ne ultra
competen-
tis salarii
taxam præ-
tendere
quicquam
audeant,
inhibetur.

§. 6. Subcollectoribus autem decimarum hujusmodi extra Urbem Nostram, ut infra deputandis, ne ultra taxam competentis salarii in eorum deputatum Litteris patentibus designandam, quicquid petere, vel prætere, aut percipere audeant, specialiter, & expresse, ac sub poenis in contravenientes arbitrio ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarii infligendis, prohibemus.

Depositarii
munus.

§. 7. Ejusdem vero Depositarii munus erit sedulo curare, ut quicquid pecuniarum ex decimis colligetur, id diligenter, ac fideliter asservetur, de mandato Nostro speciali, in præfatos usus dumtaxat, nec alias erogandum.

Pœna con-
travenien-
tibus di-
ctatur.

§. 8. Quicumque vero adeo indurato corde & ratione carens extiterit, quod non sit factus alieno periculo cautus, & tantæ avaritiæ arserit, ut quod gratis ab Ecclesia accepit, particulam accepti eidem periclitanti reddere reculaverit, decimas hujusmodi nullo modo, vel non integrè, scienter, aut non secundum verum annum valorem fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, & emolumentorum, vel concordiam cum Sede, & Camera prædictis, ut præfertur, ineundam, sive in terminis constituendis non exhibuerit, seu in illorum exhibitione malitiam commiserit, vel fraudem: si Ecclesiarum Antistes fuerit, suspendimus à Divinis: Capitula vero, Conventus, Congregationes, Societates, & Collegia Ecclesiastico interdicto supponimus: ac singulares personas Antistites inferiores excommunicationis sententiâ innotamus, ac in pœnam privationis tam Beneficiorum, quam pensionum ipso facto incurrisse declaramus.

§. 9. Cæterum, ad prædictas decimas confectendas præcipimus etiam omnibus Conducto-ribus, Censuariis & Affictuariis proprietatibus, fructuum, rerum & jurium prædictorum, etiam hujusmodi pensionibus oneratorum, ut memoratas Decimas nomine Dominorum, ac Pensionariorum ad computum suæ cujusque locationis, omnibus verò possessoribus, & usufructuariis, & aliis, pensiones, seu fructus, aliaque prædictaolvere debentibus, ut ipsi etiam decimas pensionum hujusmodi nomine Pensionariorum, Cameræ, & Depositario prædictis integrè perfolvant.

Facienda
Conducto-
ribus, Cen-
suariis, Af-
fectuariis,
& decimas
ex possessione
olvere de-
bentibus.

§. 10. Decernentes, Decimas fructuum, reddituum, proventuum, & aliorum jurium prædictorum secundum verum valorem annum, alias verò pensionum decimas ad eandem rationem trium decimarum durante dicto quinquennio, præstari debere, & secundum eam prædictos omnes in solidum cogi posse, ipsarumque decimarum Procuratores, sive Exactores à quibus libuerit integrè exigendi, optionem facultatemque habere, omnesque, & singulos pensionarios, quacunque auctoritate, dignitate, præminencia præfulgeant (Cardinalibus, ac Militibus S. Joannis Hierosolymitani præfatis ob causas supra expressas tantum exceptis) ad ipsarum decimarum solutionem, pro rata cujuslibet pensionis, teneri, & obligatos esse, neque ullum jus, & actionem, etiam in vim cujuscunque pacti, & conventionis, quantumvis ex causa onerosa, vel donationis, juramenti, obligationis Cameralis, augmenti pensionum, & cujusvis alterius, quantumvis inexcogitate cautela & pactionis, etiam à Sede Apostolica in genere, vel in specie, atque individualiter cum illarum, & illorum inserto tenore approbatorum & confirmatorum, ac forsan præfato quinquennio durante approbandorum aliquid aliquando ab his Titularibus repetendi competere, sed ipsos Pensionarios ad decimarum hujusmodi solutionem pro rata suæ cujuslibet pensionis, præfato quinquennio durante teneri, ac per eos ad quos spectat, & pro tempore spectabit, cogi & compelli posse, seu debere.

Exactori-
bus datur
facultas
Decimas
redituum
ad annum
valorem
pensionum
pro rata
cujuscun-
que pensio-
nis integrè
exigendi.

§. 11. Omnes vero confessiones, ac Quietantias receptionis decimarum à Procuratoribus, & Ministris Cameræ prædictæ tam Conducto-ribus, Censuariis, & Affictuariis nomine suorum principalium, quam etiam ipsis, nec non possessoribus usufructuariis, & aliis pensiones, seu fructusolvere debentibus nomine Pensionariorum faciendas, perinde valere, atque in judicio, & extra illud ubique locorum fidem facere, ac si ipsismet principalibus, & Pensionariis præsentibus, & solventibus factæ & exhibitæ fuissent.

De Valore
Quietan-
tiarum.

§. 12. Conductores autem, qui pretium locationis dominis legitime anticipaverint, locationem suam hujusmodi, quam quoad hoc prorogamus usque ad integram satisfactionem, ut prius, etiam adveniente successore, continuare debere.

De loca-
tione Con-
ductorum.

§. 13. Sicque per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, Sedisque Apostolicæ Nuncios in quavis instantiâ, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari, & definiti debere, ac irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Clausula
sublata &
Decretum
irritans.

§. 14. Ut autem omnia prædicta, sicut causa urgens postulat, diligenter & feliciter exequutioni demandentur, præfatum Palatium Cardinalem Camerarium, cujus integritas, fides, atque experientia, notaque devotio jam pridem Nobis perspecta sunt, Generalem omnium decimarum prædictarum Collectorem in Italia, & Insulis illi adjacentibus hujusmodi, cum omnibus, &

Cardina-
lis Palatium
Collector
Generalis
cum plena
cogendi
& absol-
vendi fa-
cultate
constitui-
tur.

quibus.

quibuscunque privilegiis, jurisdictionibus, ac juribus, quæ omnes alii antehac hujusmodi Collectores habuerunt, auctoritate prædicta tenore præsentium constituimus, & deputamus, eique plenam, liberam, & absolutam facultatem & auctoritatem tribuimus, omnes ipsas Decimas Camera prædictæ nomine procurandi, prædictos omnes, tam conjunctim, quam divisim, ad illarum integram solutionem, ut prædictum est, faciendam, etiam per edictum locis publicis affigendum, monenti & requirenti non parentes, fraudantes, & cæteros contumaces in censuras, & penas prædictas incidisse, servatâ formâ Concilii Tridentini, declarandi, proprietates, res, fructus & alia bona ipsorum, etiam manu Regiâ apprehendendi, usque ad condignam satisfactionem retinendi, contradictores, perturbatores, & rebelles quoscunque, eisque auxilium, consilium vel favorem publicè vel occultè, quovis quæsit colore præstantes, cujuscunque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint, prædictis, aliisque censuris, & penis Ecclesiasticis, nec non pecuniariis, cæterisque juris, & facti remediis compellendi, illasque etiam iteratis vicibus aggravandi, dignitatibus, beneficiis, & officiis omnibus privandi, & removendi, ad futura inhabiles faciendi, interdictum Ecclesiasticum apponendi, auxiliumque brachii secularis quancumque opus fuerit invocandi; illos verò, qui resipuerint, ac debite satisfecerint, ab omnibus censuris, & penis supradictis in formâ Ecclesiæ consuetâ, absolvendi, super irregularitate forsan incurâ, dummodo tamen in contemptum Clavium non celebraverint, dispensandi, & ad pristinum statum omnino restituendi.

§. 15. Præterea Collectores & Subcollectores, viros ubique providos, ac fide & facultatibus locupletes, & solertes in omnibus Civitatibus, Terris, & Provinciis Italiæ, & Insularum illi adjacentium hujusmodi, quotquot viderit expedire, cum simili, vel limitatâ, non tamen absolvendi potestate, constituendi, eumque, vel eos ejus arbitrio revocandi, negligentes & morosos removendi ac alium, seu alios subrogandi, quovisunque ei videbitur, ac ab eis eorumque hæredibus, & successoribus administrationis rationes exigendi, in delinquentes, & suspectos per se, vel alium, seu alios, etiam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura judicii inquirendi, & meritis penis puniendi, modos, & formas in prædictis servandos præscribendi, dubia quæcunque in præmissis forsan oritura declarandi, ac prorsus omnia, & quæcunque circa ea necessaria, & opportuna faciendi, statuendi & exequendi, etiam si talia forent, quæ mandatum exigerent magis speciale, quàm præsentibus est expressum; Ea tamen conditione adjectâ, quòd Collectores, & Subcollectores deputandi, seu substituendi hujusmodi per deputationem, seu substitutionem de eorum personis, ut præfertur, faciendam, nullo modo censeantur exempti à solutione trium decimarum prædictarum, quas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, seu pensionum per eos obtentorum solvere debent.

§. 16. Non obstantibus felicitis recordationis præfati Pauli III. ac Gregorii XIII. quibus inter alia cavetur, quòd Clerici Regulares Societatis Jesu à solutione decimarum hujusmodi exempti esse debeant, ac B. M. Pii V. duodecim Congregationibus præfatis ex titulo oneroso parem exemptionem concedentis, & Bonifacii VIII. Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum Nostrorum de unâ, & in Concilio Generali editâ de duabus dictis, & aliis Apostolicis Constitutionibus, nec non Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Militiarum & locorum prædictorum, juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus & naturis, nec non quibuscunque privilegiis, indultis,

exemptionibus, etiam in corpore Juris clausis, Immunitatibus, Litteris Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Militiis, Monasteriis, Conventibus Regularibus, Locis, Capitulis, Dignitatibus aliisque quibuscunque personis supradictis, tam Secularibus, quàm Regularibus generaliter, vel specialiter sub quâcunque formâ, & verborum expressione ab eadem Sede, etiam ex concordia, aut remunerationis laborum, vel titulo oneroso, aut aliâ, ex qualibet alia causa, etiam hic non expressâ, & necessariò exprimendâ concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanens, hac vice dumtaxat harum serie latissimè & plenissimè, ac specialiter, & expressè pro hac piâ causâ derogamus contrariis quibuscunque. Seu si Prælati, & personis prædictis, eorumque Ecclesiis, & locis, vel quibuscunque aliis, communiter aut divisim, à præfata sit Sede indultum, quòd interdicti, suspensi, vel excommunicari non possint per Litteras Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi, nec non personis, earumque nominibus & cognominibus, Ecclesiis, Monasteriis & Ordinibus, in locis hujusmodi mentionem, & quibuscunque aliis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, in genere, vel in specie quancumque concessis, confirmatis & innovatis, etiam solutionem decimarum aliâs quàm secundum antiquam taxam & nisi in universali decimarum per Orbem impositione fieri prohibentibus, nec non promissionibus, applicationibus, donationibus, obligationibus, juramentis, renunciationibus, vinculis, & cautelis, in assignatione prædictarum pensionum factis, quibus per impositionem decimarum hujusmodi neminem teneri, neque eas quoad præmissa contrâ quemcunque locum habere, similiter declaramus, aliisque indultis, & Litteris Apostolicis generalibus, vel specialibus cujuscunque tenoris existant, per quæ præsentibus non expressa, aut omnino non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus eorumque totis tenoribus habenda sit in Nostri Litteris mentio specialis: Quæ omnia contrâ præmissa nolumus cuiquam in aliquo suffragari. Nec non aliis hujusmodi impositionibus, & concessionibus ad tempus nondum elapsam, si quæ sint, factis, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 17. Ut verò subsidia hujusmodi magis prompta haberi possint, & decimas prædictas solvere debentes ad compositionem cum dictâ Camera Apostolicâ deveniendum per amplius invitentur, statuimus & decernimus, quòd si ante quinquennium prædicti terminationem decimarum solutio, ut infra cessaverit, eadem Camera Apostolica ad restitutionem, & refectionem pecuniarum ab eisdem decimis provenientium illis, qui ut præfertur, cum eâ concordaverint, faciendam, pro ratâ tamen temporis ante dicti quinquennii lapsam decursâ, & summæ per eos solutæ omnino teneatur. Et insuper volumus, quòd si, favente Deo, causæ, propter quas decimarum prædictarum impositio emanavit, ante quinquennium hujusmodi cessaverint, etiam decimarum hujusmodi solutio cesset, & cessasse censeatur eo ipso.

§. 18. Insuper in percipiendis decimis prædictis, Constitutionem rec. mem. Clementis Papæ V. similiter Prædecessoris Nostri in Concilio Viennensi editam, quòd decimæ ad monetam currentem communiter levari, nec calices, libri, cæteraque Ecclesiarum ornamenta Divino cultui dicata ex causâ pignoris capi, percipi, vel distrahi, aut aliâs quomodolibet occupari debeant, ubique volumus observari. Quin etiam præcipimus, ne quicquam etiam plurâ quantuncq; valoris Beneficia Eccle-

Camera Apostolica, cessante ante quinquennium solutione ad restitutionem pecuniarum, concordantibus cum eâ obstringitur.

Confirmatur Constitutio Clementis V. & taxatur solutio quietantiarum etiam pro obtinentibus plurâ Beneficia.

Datur que facultas constituendi, removendi & subrogandi Collectores & Subcollectores sine tamen potestate absolvendi sineque eorum exemptione à solutione decimarum.

Derogatio contrariis.

Præfata
decimæ
abque ra-
tæ dedu-
ctione a-
pud Came-
ræ Aposto-
licæ Depo-
sitarium
deponen-
dæ.

Pœna u-
furpatori-
bus & de-
ceptoribus
infigenda.

Transum-
ptorum
fides.

Præfentes
debitis in
locis pu-
blicandæ.

Sanctio
pœnalis.

D.27. Se-
ptembris
1683. P. A.
septimo.

fiastica, seu plures pensiones, aut fructus, seu talia mix-
tim obtinens pro Litterâ, & sigillo quietantiæ uni-
versalis, si illam habere voluerit, ultra unum Carole-
num conficientem quatinus triginta septem monetæ
Romanæ, solvere teneatur, nec ad aliud onus, etiam
prætextu Cambii uspiam compellatur.

§. 19. Volumus autem, imò jubemus, quòd decimæ
præfatae integrè tam hic in Urbe, quàm extrâ absque
ulla ratæ deductione, (præterquam ratam compe-
tentis salarii in Subcollectorum in partibus deputan-
dorum Litteris patentibus, ut præfertur designan-
dam, quæ summam quatuor pro centenariò non ex-
cedat) penes ejusdem Cameræ Apostolicæ Deposita-
rium deponantur, non obstante quâcunque consuetu-
dine in similibus impositionibus & exactionibus ha-
ctenus in favorem quarumcunque personarum, de
quibus specialis, specifica, expressa, & individua
mentio faciendâ esset, tam ratione officiorum, quàm
laborum quamdâ ratam ex eisdem decimis exactis
percipiendi observatâ.

§. 20. Cæterum volentes, illos quos Dei timor à
malo non revocat, saltem formidine pœnæ, & pu-
blicâ disciplinâ compescere; omnes, & singulos cu-
juscunque Dignitatis, status, gradus, Ordinis, vel
conditionis fuerint, etiam si Pontificali Dignitate po-
tiantur, qui de hujusmodi exigendis Decimis aliquid
usurpare, seu subtrahere, aut sibi ratione Ecclesiarum,
Monasteriorum, Beneficiorum, seu pensionum per
eos obtentorum, ut præfertur retinere, aut illas
exigendo, colligendo, vel conservando fraudem,
vel deceptionem aliquam committere, malitiosè
præsumperint suspendimus, nec non interdici-
mus à Divinis, ac majoris excommunicationis, & etiam
privationis Ecclesiarum, Monasteriorum, & Benefi-
ciorum, quæ obtinent, & pensionum, quas perci-
piunt, nec non inhabilitatis ad illa, & alia in posterum
obtinenda, sententias, censuras, & pœnas incurrere
volumus ipso facto. Ita ut ab eadem excommunica-
tione ab alio, quam Romano Pontifice, præterquam
in mortis articulo, absolutionis beneficium nequeant
obtinere.

§. 21. Quia verò difficile nimis esset præfentes
Litteras ad singula quæque loca, & quocunque il-
lis opus fuerit, perferre, Volumus, ut illarum exem-
plis, etiam impressis, & Notarii publici manu sub-
scriptis, & Palatii Cardinalis Camerarii, seu alterius ab
eodem deputati Collectoris, seu Prælati Ecclesiasti-
ci ejusque Curia sigillo obfirmatis, eadem prorsus
fides, in judicio, & extrâ illud ubique locorum ad-
hibeatur, quæ ipsis præfentibus adhiberetur, si essent
exhibita, vel ostensa.

§. 22. Ut autem præfentes ad communem noti-
tiam deducantur, eas valvis Ecclesiæ S. Joannis La-
teranen. Basilicarum Principis Apostolorum, & S. Ma-
riæ Majoris de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ affi-
gi, seu appendi faciemus, quæ se suo quasi sonoro
præconio, & patulo indicio publicabunt, ut ii, quos
præmissa contingunt, quod ad ipsos non pervenerint,
aut ea ignoraverint, nullam possint excusationem
prætere, seu ignorantiam allegare: Cùm non
sit verisimile quoad ipsos remanere incognitum, quod
tam patenter omnibus publicatur.

§. 23. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc
paginam indictionum, impositionum, suspensionis,
suppositionis, innodationis, Decreti, concessionis, im-
pertitionis, prorogationis, Constitutionis, deputa-
tionis, tributionis, declarationis, voluntatis, &
præcepti Nostrorum infringere, vel ei ausu temera-
rio contraire. Si quis autem hoc attentare præsump-
serit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum
Petri, ac Pauli Apostolorum ejus se noverit incurfu-
rum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem,
Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesi-
mo octuagesimo tertio Quinto Kal. Octobris, Ponti-
ficatus Nostri anno septimo.

+ Ego INNOCENTIUS Catholica Ecclesiæ
Episcopus.

MONITORIUM.

Ad favorem Provinciarum S. Antonii Brasiliæ, & Im-
maculatae Conceptionis Fluminis Januarii in eo-
dem Brasiliensi statu Indiarum Regnorum Portu-
gallicæ super observatione Bullarum Apostolicarum
Summorum Pontificum, Privilegiorum & gratia-
rum, Indulgentiarumque eisdem Provinciis con-
cessarum.

Dominicus Maria Cursius Protonotarius Aposto-
licus, utriusque Signaturæ Sanctissimi D. N. Pa-
pæ Referendarius, nec non Curia Causarum Cameræ
Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curia
Judei Ordinarius, sententiarum quoque ac censura-
rum, tam in eadem Romanâ Curia quam extrâ eam
latarum ab eodem Sanctissimo D. N. Papâ specialiter
electus, & deputatus.

Universis, & singulis Reverendis Dominis Abba-
tibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Diaconis, Ar-
chidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Thesaurariis,
Sacristis, tam Cathedralium, quàm Collegiarum
Ecclesiarum Canonicis, Rectoribus, Presbyteris, Cle-
ricis, Tabellionibus publicis quibuscunque, illique, vel
aliis, ad quem, seu quos præfentes Nostre Litteræ
pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salu-
tem in Domino.

§. 1. Novertis, Quod infra scriptâ die in Tribuna-
li Nostro coram Nobis tanquàm Litterarum Aposto-
licarum mero Executore fuit comparitum pro parte,
& ad instantiam admodum Reverendorum Patrum
Fratris Danielis à Sancto Francisco Sacrae Theologiæ
Lectoris Vicarii Provincialis, ac Præfidis Capituli Pro-
vinciæ S. Antonii Brasiliensis, & Christophori à
Matre Dei Prædicatoris Ministri Provincialis Provin-
ciæ Immaculatae Conceptionis Fluminis Januarii in
eodem Brasiliensi statu Indiarum Regnorum Portu-
gallicæ Custodem, Definitorum, & Guardianorum
strictioris observantiæ S. Francisci, & omnium illo-
rum nomine admodum Reverendi Patris Placidi à
Sancto Antonio Verbi Dei concionatoris perpetui, Pa-
tris & Custodis, & habitualis Definitoris præfatae
Provinciæ S. Antonii Brasiliensis, in Romanâ Curia
dictarum Provinciarum specialis Procuratoris, nec
non Commissarii Generalis Terræ Sanctæ Regnorum
Brasiliæ, ac Domini Abbatis Emanuelis Dias de Maf-
quita omni meliori modo Principalium, & exposi-
tum, Custodiam Brasiliensem per S. M. Sixtum Pa-
pam Quintum, quàm plurimis favoribus, & privile-
giis decoratam esse, & in specie per Breve Apostoli-
cum de anno 1586. expeditum benignè indulgisse,
quòd Pater dictæ Custodiæ Custos tempore existens,
vel per seipsum, vel per quancunque aliam personam,
idoneam tamen, ad id ab eo deputatam ad Provincia-
lia præfata Provinciæ S. Antonii comitia se conferre,
& in hujusmodi comitiis votum in rebus maximè pu-
blicis hujus Custodiæ utilitatem concernentibus ha-
bere, ac tam ex dictâ S. Antonii, quàm aliò ex quacun-
que Franciscani Ordinis Provincia Fratres, qui tamen
ista in Custodia utiles fore visi sint, & ad eam tra-
jicere voluerint, assumere, secum ducere, atque ei perpe-
tuò mancipare Apostolica autoritate queat, urque ii
istius Custodiæ Fratres, qui ad prædicationis munus
obeundum, & ad Sacramentales fidelium Confessio-
nes excipiendas habiles fuerint, prædicare, atque hu-
jusmodi confessiones excipere valeant, & ut Fratres in
Sacro Presbyteratus Ordine constituti Baptismi, &
Matrimonii, nec non quæcunque alia Sacramenta Ec-
clesiastica administrare, Ecclesias quoque, & in eis Al-
taria in locis de novo ad Fidem conversorum erigere,
& in eis rem divinam facere, insuper Oratoria, & Ere-
mitoria eidem Custodiæ pro tempore concedenda re-
gere, & administrare possint, ut etiam singu-
larum domorum, ac in Custodiâ pro tempo-
re Canonicè erectarum Ministri, & Fratres omni-
bus, & singulis privilegiis, prærogativis, liber-
tariis, immunitatibus, & exemptionibus, In-
dulgentiis, ac aliis gratiis tam spiritualibus quàm

XV.

Princi-
palium di-
ctarum
Provincia-
rum nomi-
na.

Privilegia
ipsis à Six-
to V. Papâ
collata
per Breve
Apostoli-
cum de an-
no 1586.

temporalibus, quibus aliarum ejusdem Ordinis quarumcunque Provinciarum, & Custodiarum Ministri, & Fratres in dictis partibus de Brasil. & Peruano Regno existentes utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti potiri, & gaudere possunt, & potuerunt quomodolibet in futurum, pariter uti, potiri, & gaudere libere, & licite valeant; Utque tandem præfate hujus Custodiæ Fratres, nec ab Ordinariis, nec à quacunque aliâ personâ impediri, molestari, inquietari, ac perturbari debeant, quominus præfatis privilegiis fruantur, injunctaque sibi munia libere exerceant. Prout latius in eodem Breui, ad quod &c.

Aliud Clementis VIII. Breve exhibitum Hieronymi Cardinalis Litteras patentes confirmans.

Exordium.

Litterarum Hieronymi patetium occasio & tenor.

§. 2. Insuper fuit per eosdem Reverendos Patres instantes exhibitum aliud Apostolicum Breve Sanctæ memoriæ Clementis Papæ Octavi sub datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die quarta Martii 1600. tenoris qui sequitur videlicet. Clemens Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam. His quæ ad Regularium Personarum statum, & commodum providè sunt ordinata, cum à Nobis petitur, Apostolicæ confirmationis robur libenter adjicimus. Cum itaque sicut accepimus Dilectus Filius Noster Hieronymus tituli Sancti Pancratii Presbyter Cardinalis Mattheus nuncupatus Ordinis Fratrum minorum Sancti Francisci de observantia Protector, ad quem Nos supplicem libellum Nobis pro parte Dilectorum Filiorum Ministrorum Provincialium, & Fratrum Ordinis S. Francisci in partibus Indiarum Occidentalium existentium porrectum remisimus, quo quidem supplici libello Nobis exponeretur, nonnullos Commissarios Generales, ex Hispaniis ad prædicti Ordinis Provincias in Partibus Indiarum hujusmodi proficiscentes, maximeque ad Provinciam Limenensem, quæ in Regno del Peru sita est privatis affectionibus motos potius quam comuni Religionis utilitati inferentes, illos, qui secum ex Hispania accesserant, ad Ministratus Provincialis, & alia Ordinis Officia promovere consuevisse, in non modicum earundem Provinciarum, & præsertim Limensis detrimentum. Nobisque humiliter supplicabatur, ut huic malo occurrere dignaremur, maturo consilio, & deliberatione præmissis, ac Religionis Seraphicæ dictarumque Provinciarum communi utilitati, nec non Religionum omnium, & præcipue eorum, qui in remotissimis Orbis partibus doctrinæ, exemplarisque vitæ splendore Catholicam Fidem propagare nituntur, honori prospicere cupiens, ejusdemque Religionis Statutis generalibus inherens decreverit, ut in Provinciis ejusdem Religionis in partibus prædictis Indiarum, & præsertim in Limensi Provincia ad Ministratus Provincialis, seu quomodolibet aliud dignitatis Officium assumi non valerent alii dicti Ordinis Religiosi, quam illi, qui ejusdem Provinciæ Alumni essent, vel ad eam expressè & nominatim missi ex Hispaniis, cum Ministri Generalis, aut Commissarii Indiarum apud Catholicis Hispaniarum Regis Curiam Afflictis Litteris obediencialibus in illis Provinciis incorporati fuissent, quod si secus fieri contingeret, irritum & inane omnino esset; etiam Electores, Promotores, & Fautores, quam electos quoslibet privationis ab eorum Officiis, ac inhabilitatis ad similia, & alia impofterum obtinenda pœnas, quas tunc infligit, ipso jure incurfos declaravit; prout in eisdem Hieronymi Cardinalis Protectoris patentibus litteris sub datis die ultimâ Januarii proximè præteriti expeditis plenius dicitur contineri. Cumque firmiora sint ea, quæ Apostolicæ confirmationis robore muniuntur; Propterea pro parte Provincialium, & Fratrum Provinciarum prædictarum Nobis humiliter supplicatum fuerit, ut patentes Litteras prædictas confirmare, ac alias in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur earundem patentium Litterarum totum tenorem præsentibus pro expresse habentes, ac Ministros Pro-

vinciales, & Fratres dictarum Provinciarum specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum præsentium duntaxat consequendū, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ejusdem Hieronymi Cardinalis Protectoris Litteras patentes prædictas, omniaque, & singula in illis contenta autoritate Apostolicâ tenore præsentium perpetuò confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ atque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque & singulos juris & facti defectus, si qui in eisdem interverint, supplemus, & nihilominus omnia, & singula præmissa de novo statuimus, & ordinamus, ac in Provinciis prædictis observari debere volumus, & mandamus. Præcipientes in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœnis supradictis eo ipso incurrendis tam Commissariis, quam aliis Superioribus, & Fratribus, ad quos spectat, ac in futurum spectabit, ut præmissa omnia, & singula inviolatè observent, & observari curent & faciant. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciarum prædictarum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die quartâ Martii millesimo sexcentesimo Pontificatus Nostri anno nono. Sumprum ex minutâ originali Brevium fel. rec. Clementis P. P. VIII. Collatum concordat. J. G. Schlusius.

§. 3. Item exhibitum per eosdem Reverendos Patres instantes aliud Breve Apostolicum sanctæ memoriæ Urbani Papæ Octavi sub datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die sextâ Augusti 1639. tenoris sequentis videlicet. Urbanus PP. VIII. ad perpetuam rei memoriam. Circumspecta Romani Pontificis providentia, ea quæ in personarum Regularium Capitulis Generalibus interdum sancita, & autoritate Apostolica comprobata fuerunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, præsertim cum felicium earundem personarum statui, & quieti opportunè consulitur, inmutat, in hisque suæ sollicitudinis partes favorabiliter interponit, prout conspiciat in Domino salubriter expedire. Alias siquidem in Capitulo Generali Ordinis Fratrum Minorum Ord. S. Francisci de Observantia nuncupat. de Anno 1625. celebrato inter alia conditum fuit Statutum tenoris sequentis videlicet. Caveant ex Indianis Provinciis Ministri Provinciales, ne ad Capitulum Generale, vel aut ipsi veniant, vel Commissarios suo nomine mittant, solis Custodibus veniendi facultas conceditur. Nosque Statutum hujusmodi illius tenore inserto confirmavimus & approbavimus, prout in Nostreis desuper in simili formâ Brevis expeditis Litteris, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Cum autem sicut Nobis nuper exponi fecit Dilectus Filius Joannes Merinero dicti Ordinis Minister Generalis, Patres in Capitulo Generali ejusdem Ordinis in hac Alma Urbe Nostri novissimè celebrato congregati, Ministris Provincialibus prædictarum Provinciarum Indiarum antiquum jus quod habeant, ut ad Capitulum Generale Commissarios eorum nomine suffragium laturos mittere possent justis ex causis restituendum esse censuerint. Nobis propterea dictus Joannes Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur ejusdem Joannis Ministri Generalis votis annuere volentes, illumque specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris &

Injungitur illis ad quos spectant observantia.

Derogatio contrariis.

D. 4. Martii 1600. P. A. nono.

Aliud Urbani VIII. Breve, Statutum Capituli Provincialis Ord. Fratr. Min. S. Franc. antea confirmatum immutans, & præmissum Clem. VIII. Breve confirmans.

Exordium.

Statutum Capituli Provincialis.

Confirmatum antea per Breve Apostolicum.

Sed ad Ministri Generalis supplicationem certis additis conditionibus immutatum.

pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Ministris Provincialibus dictarum Provinciarum Indiarum pro tempore existentibus, quod ad Capitulum Generale dicti Ordinis mittere possint Commissarios, qui eorum nomine suffragium ferant, ea tamen lege, ut tam Commissarii, qui mittentur, quam etiam Custodes filii earum Provinciarum respectivè sint pro quibus mittentur, vel in eis incorporati, sive in Indiis, sive in aliis Europæ partibus existant, dummodò ad electionis effectum non incorporentur, ac ut tam Commissarii, quam Custodes prædicti à suis Provinciis, non aliter, quam juxta Constitutiones generales Segobienfes eligantur, quòdque si Commissarii, & Custodes hujusmodi in itinere decedant, suffragium suum nemini, etiam tamquam Procuratori absenti, vel præsentì committere possint, ac idem in aliis etiam Prælati, & Vocalibus juxta laudabilem dicti Ordinis consuetudinem servetur, Apostolicà autoritate renore præsentium concedimus & indulgemus. Et insuper pro commodiori præmissorum executione Constitutionem felicitis recordationis Clementis Papæ Octavi Prædecessoris Nostri, quæ incipit, His quæ ad Regularium Personarum statum, die quarta Martii, 1600. Pontificatus sui anno nono editam, qua cavetur, ut in Provinciis dicti Ordinis in partibus Indiarum, præsertim in Limensi Provincia, ad Ministratus Provincialis, seu quodlibet aliud dignitatis Officium assumi non valeant alii dicti Ordinis Religiosi, quàm illi qui ejusdem Provinciæ Alumni sunt, vel ad eam expressè, ac nominatim missi ex Hispaniis cum Ministri Generalis, aut Commissarii Indiarum apud Catholici Hispaniarum Regis Curiam Assistentis Litteris obediencialibus ab illis Provinciis incorporati fuerunt, innovamus, approbamus & confirmamus; Declarantes sub illis verbis, seu quodlibet aliud dignitatis officium, in dicta Constitutione expressis Ministri Provincialis, Commissarii Provincialis, tam pro regenda Provincia, quam pro ferendo suffragio in Capitulo Generali designati Vicarii Provincialis, Custodis, Definitorum, Guardianorum, Conventuum & Vicariorum Officia comprehendere, & comprehensa intelligi, siquæ in præmissis, & per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa Dilectis Filiis nunc & pro tempore existentibus dicti Ordinis Commissariis Generalibus in Indiis in virtute sanctæ obedienciæ, ac sub excommunicationis lætæ sententiæ privationisque suorum Officiorum, & perpetuæ inhabilitatis ad alia obtinenda pœnis præcipimus, & mandamus, ut præsentibus Litteras, & in eis contenta quæcunque inviolabiliter servant, & ab aliis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet, servari curent. Alioquin si eos hac in parte deliquisse compertum fuerit, ipso facto ad propriam Provinciam regredientes, omni privilegio, titulo, immunitate & exemptione privati remaneant, injungentes, & distictè præcipientes dicto Joanni, & aliis pro tempore existentibus Ordinis prædicti Ministris Generalibus, ut citrà conniventiam quascunque pœnas prædictas contra transgressores debitæ executioni demandari faciant, onerando in his eorum conscientias. Non obstante Statuto, & Litteris Nostriis prædictis, aliisque Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus; nec non dicti Ordinis, & Provinciarum prædictarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate

roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis eidem Ordini, & Provinciis, illorumque Ministris Generalibus, & Commissariis prædictis illiusque superioribus, Fratribus, & personis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibuscunque, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanens, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die sextæ Augusti millesimo sexcentesimo trigésimo nono. Pontificatus Nostri anno decimo septimo. Sumptum ex minuta originali Brevium secretorum fel. rec. Urbani PP. VIII. Collatum concordat J. G. Slusius.

§. 4. Item exhibitum aliud Breve Apostolicum S. M. Urbani PP. VIII. Sub datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die Vigésima prima Februarii, millesimo sexcentesimo quadragésimo primo Pontificatus sui anno decimo octavo tenoris sequentis videlicet; Urbanus PP. VIII. ad futuram rei memoriam. Decet Nos opportune declarationis ministerio providere, ne eorum quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostriis pro felici personarum Regularium statu utiliter constituta sunt, & à Nobis confirmata fuerunt, debita observatio ambiguitatis obtentu, ab illis qui verba secundum proprios affectus quandoque interpretantur, temerè negligatur. Alias siquidem Constitutionem fel. record. Clementis VIII. Prædecessoris Nostri, quæ incipit, His quæ ad Regularium personarum statum, die quarta Martii millesimo sexcentesimo editam, quæ inter alia cavetur, ut in Provinciis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum in partibus Indiarum, præsertim in Limensi Provincia, ad Ministratus Provincialis, seu quodlibet aliud dignitatis Officium assumi non valeant alii dicti Ordinis Religiosi, quàm illi, qui ejusdem Provinciæ Alumni sunt, vel ad eam expressè, ac nominatim missi ex Hispaniis, cum Ministri Generalis, aut Commissarii Indiarum apud Catholici Hispaniarum Regis Curiam Assistentis, Litteris obediencialibus in illis Provinciis incorporati fuerint, confirmamus, prout in Nostriis in simili formâ Brevis desuper expeditis Litteris, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, ulterius continetur. Cum autem, sicut Nobis nuper exponi fecit Dilectus Filius Gaspar Sanchez Ordinis prædicti Professor, & Lector Jubilatus, illiusque in Romanâ Curia Procurator, Generalis, Commissarii Generales Indiarum hujusmodi Ordinis, Constitutione dicti Clementis Prædecessoris, & confirmatione Nostriis prædictis parum attentis, potestareque sibi concessa abutentes, ex commissione Generali plurimos Religiosos ejusdem Ordinis ad Indias transmittant, & in illarum Provinciis incorporent, Prælatosque constituant, ex quo maxima oriuntur incommoda, paxque, & earumdem Provinciarum tranquillitas perturbatur; Nobis propterea idem Gaspar Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur exactæ Constitutionis hujusmodi observationi,

& Pro-

Præmissa
Clementis
Octavi
Constitu-
tio inno-
vata.Decretum
irritans.Injungitur
Commissariis
Generalibus
observan-
tia.Deroga-
tio contra-
riis.Translum-
ptorum fi-
des.D. 6. Au-
gusti 1639.
P. A. de-
cimo septi-
mo.Aliud Ur-
bani VIII.
Breve ter-
minos
quosdam
præmissæ
Clementis
VIII. Con-
stitutionis
ambiguos
explicans.

Exordium

Dicta Cle-
mentis
VIII. Con-
stitutionis
ante hæc
confirma-
tione con-
tenuit.Incommo-
da ex ge-
neraliori
ejus expli-
catione
fluencia.

Quare
explican-
tur verba
sub ean-
dem inter-
pretatio-
nem ca-
dentia.

Decretum
irritans.

Injungi-
tur obse-
rvantia.

Derogatio
contrariis.

Translum-
ptorum
fides.

D. 21. Fe-
bruarii
1641. P. A.
decimo
octavo.

Breve A-
lexandri
VII. Cus-
todiam
Brasilie à
Provincia
S. Antonii
separans
& in parti-
cularem
Provin-
ciam eri-
gens.

Exordium.

& Provinciarum prædictarum quieti, quantum cum Domino possumus, consulere, dictumque Gasparem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, per Verbum Alumni in dicta Constitutione, ut supra expressum, illos solos, qui in prædictis Indiarum Provinciis Habitum per Fratres dicti Ordinis gestari solitum susceperunt, Regularem intelligi debere, verba autem ejusdem Constitutionis sequentia videlicet, vel ad eam expressè, ac nominatim missi ex Hispaniis cum Ministri Generalis, aut Commissarii Indiarum apud Catholicos Hispaniarum Regis Curiam assistentis Litteris obediencialibus in illis Provinciis incorporati fuerant, intelligenda firmas &c. Ut tam Religiosorum Ordinis hujusmodi ad Indias missio, quam eorum incorporatio expressè, & nominatim, nimirum nominando personaliter quemlibet Religiosum, qui illic mittitur fiat à nunc, & pro tempore existentibus Ministro, vel Commissario Generalibus hujusmodi, non autem per commissionem, sive in genere, sive in specie factam, Apostolicâ auctoritate tenore præsentium declaramus, sicque ab omnibus censi, & ita in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Mandantes propterea, & in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub excommunicationis pœnâ districtè præcipientes Commissariis Generalibus Indiarum hujusmodi nunc, & pro tempore existentibus, ut præmissa semper, & perpetuò inviolabiliter observent. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, etiam medio juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, Statutis & Constitutionibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis Ministro & Commissariis Generalibus hujusmodi, & aliis quibuslibet in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis, quibus omnibus, & singulis, illarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die vigesima prima Februarii millesimo Sexcentesimo quadragesimo primo, Pontificatus Nostri anno decimo octavo. Sumptum ex minuta originali Brevium Secretorum fel. rec. Urbani PP. VIII. Collatum concordat. J. G. Slufius.

§. 5. Item exhibitum aliud Breve S. M. Alexandri Papæ VII. sub datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die vigesima quartâ Augusti millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo, Pontificatus sui anno tertio, tenoris sequentis videlicet. Alexander PP. VII. ad perpetuam rei memoriam. Ex commissi Nobis divinitus pastoralis officii debito ad ea propensius studiis jugiter intendimus, per quæ Regularium personarum, quæ relicto seculo Dei obsequiis sub suavi arctioris Religionis jugo sese manciparunt statui, & felici directioni consulitur, ut secundum Ordinem suorum Instituta gratum Altissimo impendentes famularum, prosperioribus

in dies in viâ Domini proficiant incrementis. Nuper siquidem nomine Dilectorum Filiorum Fratrum Custodiæ Brasilie Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, Nobis expositum fuit, quod alias postquam die decimâ quartâ Augusti millesimo sexcentesimo quadragesimo septimo pro tempore quondam Joannis de Neapoli, qui dicti Ordinis Minister Generalis erat, ad ejusdem Joannis instantiam Custodia prædicta à Provincia S. Antonii Regni Portugallie ejusdem Ordinis longissimi maritimi itineris, quo Custodia hujusmodi à Regno prædicto distat, aliisque incommodis occurrendi ergo, per quasdam Litteras Apostolicas in simili forma Brevis expedita separata, & subinde intra breve tempus aliquot Conventibus erecta fuerat, in Capitulo Generali memorati Ordinis de anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo primo, in hac alimâ Urbe celebrato stabilitum fuit, ut Custodia hujusmodi, reservato tamen hujus Sanctæ Sedis beneplacito, in novam Provinciam dicti Ordinis erigeretur, sed id propter nonnullas oppositiones, seu objectiones ad effectum deduci hæcenus non potuit; quinimò à quadam privata persona alia Litteræ in formâ Brevis similiter expeditæ super reunionem Custodiæ cum Provinciâ prædictâ ab eadem Sede impetratæ fuerunt. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebatur, oppositiones, seu objectiones præfate jam cessent, & Fratres dictæ Provinciæ Sancti Antonii capitulariter congregati, juri, quod super Custodiâ præfatâ prætereundum poterunt, renunciaverint, Conventusque ejusdem Custodiæ, qui post ingressum hæreticorum in Brasiliam extincti fuisse prætendebantur, illis inde egressis septemdecim numero, qui numerum Conventuum nonnullarum Provinciarum Ordinis præfati excedit, restituti fuerint. Cumque si dicta Custodia in novam Provinciam juxta consensum ei rei à prædicto Capitulo Generali, ut præmittitur, præstitum erigatur, id nemini præjudicium, sed maximam prospero Conventuum ipsius Custodiæ gubernio utilitatem sit illaturum. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur specialem eisdem Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Custodiam Brasilie hujusmodi, ejusque Conventus à dicta Provincia S. Antonii Regni præfati auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò separamus, & dismembramus, ac ipsam Custodiam, & ejus Conventus prædictos sic separatos, & dismembratos in novam Provinciam Ordinis prædicti, cum omnibus, & singulis præeminentiis, prærogativis, indultis, privilegiis & gratis, quibus alia ejusdem Ordinis Provinciæ frui, & gaudere solent, & possunt, ac debent, auctoritate, & tenore præfatis ibidem perpetuò erigimus, & instituimus. Decernentes easdem præfatas Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari; Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Ordinis, Provinciæ, Custodiæ, & Conventuum hujusmodi aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, pri-

Hujusce
separatio-
nis causæ.

Erectio
in novam
Provin-
ciam ob
objectio-
nes quasdam
differtur.

Sublatis
objectio-
nibus di-
cta Cus-
todia à Pro-
vincia S.
Antonii
dismem-
bratur &
in novam
Provin-
ciam eri-
gitur.

Decretum
roborans
& irritans.

Derogatio
contrariis.

D 24. Au-
gusti 1657.
P. A. ter-
tio.Concor-
dant cum
originali-
bus.Consti-
tutiones
Capituli
Toletani
de missioni-
one Procura-
torum ad Roma-
nam, Ma-
dritensem
aliaque
Curias.Respon-
siones
Congre-
gationis
ad tria se-
quentia
dubia ex-
hibita.Primum
de tempore
quo Pro-
vinciales
exacto Mi-
nistrii sui
triennio,
dignitati-
bus vacare
debeant.Secun-
dum, an is
qui digni-
tati suæ
renuncia-
vit, in defi-
cientis lo-
cum valeat
subintrare?Tertium,
an addi
possint
Conjuci-
ces in cau-
sis Defini-
torum in-
quisito-
rum.

vilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus plenè, & sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, hæc vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die vigesima quarta Augusti millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo. Pontificatus Nostri anno tertio. Sumptum ex minutâ originali Brevium secretorum fel. rec. Alexandri Papæ VII. Collationatum concordat. J. G. Slufius. Præinsertæ Litteræ Apostolicæ in formâ hujus cum suis sumptis originalibus S. M. Clementis octavi, Urbani etiam octavi, & Alexandri VII. Romanorum Pontificum revissæ concordant.

§. 6. Insuper exhibitas Constitutiones Generales Ordinis Fratrum Minorum Regularis Observantiæ, & Reformatum Seraphici Patris S. Francisci editas in Generali Capitulo celebrato Toleti in Regali Conventu Joannis Reg. sub die octavâ Junii anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo octavo, in quibus inter cætera fuit inhibendum, ne Provinciarum Procuratores ad Romanam Curiam, nec ad Curiam Madritensem, nec aliorum Principum deinceps mittantur, nisi de licentiâ in scriptis obtentâ Reverendissimi Ministri, aut Commissarii Generalis, & aliter missi puniantur, tanquam Apostatæ non audiantur, sed statim ad suas Provincias mittantur, nec propterea tollitur à Ministris Provincialium, unâ cum suis Definitoribus facultas mittendi ob negotia urgentia.

Item exhibitas responsiones Sacræ Congregationis ad quædam dubia, videlicet, Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Regularium præposita, visis infra scriptis dubiis per Ministrum Generalem Ordinis Minorum S. Francisci tenoris sequentis, videlicet, Primò Summi Pontifices, & præcipuè Paulus IV. & Gregorius XIII. ut certum officiorum in Religione tempus stabilirent, eorum perpetuitatem penitus sustulerunt, sed frustra; Provinciales enim exacto sui Ministerii triennio, si contingat successorem discedere à Provinciâ, vel è vivis excedere, in Commissarios, seu Vicarios Provinciales sese assumi procurant, tametsi ad sexennium dignitatis vacare deberent, atque ideò non desunt, qui in octo annos, & ultra Ministri, vel Vicarii, aut Commissarii Provincialis titulo Prælaturam extendunt, Constitutionum verba pro suo libitu interpretantes. Quare, ut hujusmodi Constitutio evitetur, supplicantur Eminentie Vestre decernere, an, & quanto tempore vacare debeant Ministri, antequam in Vicarios, seu Commissarios Provinciales eligi possint, ubi dictum munus per duos annos obierint. Secundò in quâdam Hispaniæ Provinciâ ultimus Provinciæ Pater, qui vigore Bullæ S. M. Urbani VIII. ingrediendi Definitori facultatem habet, intrare tamen recusavit cum in finem, ut Patri sibi in primis charo (cujus erat in aliorum defectum subrogari) ad honorem sterneret viam, defuncto paulò post ex Definitoribus uno, idem Provinciæ Pater, qui suis juribus renunciaverat, in vacantem locum admitti præsumpsit. Quæritur an is, qui renunciavit tanquam modernus Provinciæ Pater, subintrare valeat in locum defunctis, cum dubitari possit de collusionem. Tertiò nonnulli Provinciales eo dominii, & auctoritatis devenerunt in suis Provinciis, ut in Definidores suis tantummodò factionibus adherentes, & plerumque malæ notæ Religiosos eligendos curent. Unde consequitur, quod quando in actu visitationis errores & defectus, sive in Ministro, sive in aliquo ex Definitoribus, vel eorum amicis detegantur, ad debitas penas, & punitionem non procedatur, cum ipsorummet Definitorum sit cau-

las judicare. Propterea Eminentie Vestre declarare dignentur, an stante diffidentia Judicum possit Generalis addere Definitorio quatuor, vel sex ejusdem, vel alterius Provinciæ approbatos Patres, qui sint Conjudices in causis taliter Inquisitorum, vel potius ad eradicandos hujusmodi abusus excludere à voce passiva Religiosos gravissimis de causis inquisitos, quamvis nondum per sententiam damnatos. Eisdem examinatis, & maturè perpensis, respondit ad primum; Neque Vicarium Provinciale in Ministrum, neque Ministrum in Vicarium, vel Commissarium Provinciale, neque Vicarium in Commissarium, aut Vicarium Provinciale eligi posse, nisi saltem per integrum triennium ab hujusmodi officiis vacaverit. Aliter electos cessare debere à notificatione præsentium, Ad secundum; Cessiones seu renunciationes fieri non posse, nisi cum expressione causæ à Definitorio cognoscendæ & approbandæ. Causâ autem semel admisa, eaque durante, ad hujusmodi officia, neque per electionem, neque per subrogationem, aut quamcunque aliam viam resignantes, seu cedentes assumi posse; aut munia prædicta exercere. Ad tertium; Tam in casu suspicionis Judicum, quando est proferenda sententia, quam in casu publicæ diffamationis Inquisitorum, juxta Capitulum quartum de accusationibus, quando causa ante electionem expediri non potest, procedendum esse secundum dispositionem Juris Communis, ubi Constitutio particularis ejusdem Ordinis non provideat. Romæ vigesima Novembris millesimo sexcentesimo quinquagesimo quarto.

§. 8. Item exhibitas, & præsentatas Litteras patentes Adm. Rev. Patris Marini Sormani totius Ordinis S. Francisci Ministri Generalis per Apostolicum Breve à Sanctissimo Domino Nostro Papâ Innocentio Undecimo feliciter regnante confirmatas, quarum Litterarum tenor est qui sequitur; Frater Petrus Marinus Sormanus à Mediolano totius Ordinis Seraphici Patris Nostri Sancti Francisci Minister Generalis & Servus. Muneris Nostri debitum indefinenter exposcit, ut commissorum sollicitudini Nostre Religiosorum quieti, consolationi, & commodo, quantum in Domino possumus, sedulo consulamus. Quapropter cum certam habuerimus notationem ex deputatione Commissariorum Visitatorum Europæorum ad visitationes, & Capitulorum celebrationes Provinciarum Nostarum S. Antonii in Brasiliâ, & Sanctissimæ Conceptionis ad Elumen Januarium (vulgò do Rio de Janeiro) multa incommoda, molestias, gravissimæque expensas provenire. Nos tot tantisque malis pro viribus obviare volentes, præsentium virtute censuimus, atque decernimus, hujusmodi Commissarios Visitatores in posterum ex Europâ non mittere, neque mittendos esse, sed ex iisdem Provinciis assumi debere sequenti modo. In quolibet Capitulo Provinciali Provinciæ S. Antonii à Definitorio noviter electo designentur tres Patres ex Provinciâ Conceptionis qui habeant conditiones per Statuta generalia requisitas, ad hoc ut possint visitare prædictam S. Antonii Provinciam, quorum quidem trium Patrum nominatio mittatur ad Ministrum Generalem per primam navium in Europam venientium opportunitatem, in quo si vel Provincialis, vel alii negligentes reperti fuerint, puniantur suspensione à suis officiis per annum, aliisque pœnis arbitrio Ministri Generalis infligendis. In Provinciâ quoque Conceptionis similis designatio, & nominatio fiat trium Patrum Provinciæ Sancti Antonii, ita ut Visitator unus Provinciæ ex alterâ defumatur; Minister autem Generalis habitâ hujusmodi nominatione unum ex tribus illis eligat, quem maluerit, ejusque electionem quando citius potuerit Provinciæ visitandæ significet, quod si, vel ob locorum distantiam, vel naufragium, vel aliud impedimentum parentes Ministri Generalis non comparuerint uno anno ante tempus Capituli celebrandi, tunc Definitorium Provinciæ illius quæ visitari debet, possit sibi eli-

Respon-
sa
ad pri-
mum.Ad secun-
dum.Ad ter-
tium.D. 20. No-
vembris
1654.Litteræ
patentes
Ministri
Generalis
Ordinis S.
Francisci.

Exordium.

Incommoda
ex Visi-
tatorum
Europæo-
rum ad fa-
pè dictas
Provincias
visitan-
das de-
putatione
oriunda.De modo
Visitato-
res &
Commissa-
rios ex
Provinciis
ipsis assu-
mendi.Qui etiam
in Provin-
cia Con-
ceptionis
sequendusQuomodo
in casu
quo Mini-
stri Gene-
ralis Litteræ
patentes
statuto
tempore
non com-
paruerint
se geren-
dum.

gere

gere unum ex tribus jam nominatis, qui Provinciam visitabit, & Capitulo praesidebit cum voto, & omnibus aliis quae praestare solet, & deberet ille, qui à Ministro Generali deputaretur, quod etiam intelligendum est, si ille, quem Minister Generalis elegerit, jam esset defunctus, tunc enim Definitorium poterit alterum ex duobus reliquis ad visitationem praedictam vocare, casu vero quo postquam Definitorium Visitatorem advocaverit, perveniant Parentes Ministri Generalis, si jam ille, qui vocatus fuit à Definitorio Provinciam fuerit ingressus, prosequatur munus suum, & Capitulum celebret, ut supra, si vero nondum in Provinciam intraverit, omnino abstineat, & deputatus à Ministro Generali officium suum assumat, dummodo tempus suppetat, ut possit ad Provinciam visitandam accedere, quinque integris mensibus ante Capitulum. Et quia ad navigandum ex una in alteram Provinciam quibusdam tantummodo mensibus venti spirant secundi, hinc etiam tum Provinciarum, tum Visitorum commoditati consulere volentes, statui-mus tempus praefigere pro Capitulorum celebratione, quod quidem nullo modo prorogari debeat, absque speciali, & expressa Ministri Generalis facultate. Capitulum igitur Provinciae S. Antonii non differatur ultra diem Sabbati praecedentis festum Sancti Patris Nostri Francisci, & Capitulum Provinciae Conceptionis non transgrediatur Sabbatum immediatum post festum Ascensionis Domini. Denique Visitatores non ingrediantur Provincias visitandas, nisi quinque mensibus ante Capituli celebrationem, & post illam statim ad propriam redire debeant, quod si facere non potuerint post dies viginti à tali celebratione, Ministro Provinciali electo sigilla omnia renuncient, & Provinciae gubernio nullatenus se immisceant, cum tali tempore ex Statutis Ordinis generalibus eorum auctoritas omnino expiret. Aliud quoque pro iisdem Provinciis provisione dignum Nobis visum est, nempe ut evitentur incommoda, & vagationes Fratrum, qui vel causa, vel praetextu appellationis maximis cum periculis & expensis, longissimis se itineribus exponunt, quapropter praesentium Nostrium virtute in unaquaque praedictarum Provinciarum deputamus, & deputatos esse volumus tres Patres digniores extra Definitorium, qui appellationum Iudices sint, ut ad eos appellantes à sententia sui Definitorii licite ac libere recurrere possint, petita prius à proprio Provinciali facultate. Ita tamen, ut illi qui sunt ex Provincia Sancti Antonii iudicent Causas Provinciae Conceptionis, & e contra, ille autem, qui caeteros praecedit erit illorum Praefes, ut illos convocet & congreget, quando opus fuerit; uno vero ex istis, per mortem, vel aliam legitimam causam deficiente, alius Pater secundum ordinem praecedentiae intelligatur ipso facto substitutus, durabuntque in eodem officio per triennium, id est de Capitulo ad Capitulum, & super appellationes praedictas definitive, ac terminative intra ordinem Nostrium auctoritate Nostra secundum Religionis praxim, & legem iudicabunt & sententiant. Omnia vero supradicta, scilicet nominatio Visitorum, nominationis transmissio ad Ministerium Generalem, ejusque responsio, seu patentes, & Iudicum appellationum cum ingressu ad officium secundum tempus quod contingerit in libro Actuum Provinciae fideliter notentur. Praecipimus tandem in virtute sanctae obedientiae omnibus, & singulis Provincialium praedictarum Patribus, & Fratribus, Superioribus, & subditis, quatenus praedictis Nostri Ordinationibus, & Decretis pro bono, pace, & quiete eorumdem factis nullatenus se opponere audeant, sed ea, quae par est promptitudine pareant, & obediant. Datum in Conventu Nostro Sancti Francisci Madriti die vigesima nova mensis Julii Anno Milleesimo sexcentesimo octuagesimo secundo. Frater Petrus Marinus Generalis, Locus + sigilli.

§. 9. Item praesentatas diversas Romanorum Pontificum Bullas super Regularibus editas scilicet,

Alteram sanctae memoriae Julii Secundi sub numero vigesimo sexto, & datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die vigesima nona Martii, millesimo quingentesimo septimo, in forma Brevis expeditam, in qua Sanctitas Sua declaravit, nullas esse transactiones, & concordias factas sine assensu Generalis, sive Capituli Generalis, & quae personae meritis Religionis gaudeant, proposuitque Fratribus auctoritatem eligendi Conservatores, illisque potestatem praescripsit, & indulgit, quod concessa uni Monasterio, omnibus concessa intelligantur, & alias prout in eadem Bulla, ad quam relatio habeatur.

§. 10. Alteram sanctae memoriae Leonis Papae Decimi incipien: Dilecti Filii &c. sub datum Romae apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die vigesima quinta Aprilis millesimo quingentesimo vigesimo primo, in qua idem Pontifex concessit Fratribus in eodem Brevis positae omnimodam potestatem ad absolvendum, & dispensandum cum conversis ad fidem respectu cuiuscunque criminis, & inhabilitatis, & ad commutandum quaecunque vota, & ad dispensandum cum his qui matrimonium contraxerunt, cum impedimento aliquo Juris positivi irretitis, & ut possint Ordines minores conferre, ubi non sunt Episcopi, & Pontificalia similiter exercere & edificare, & conservare Ecclesias, ac eas violatas reconciliare, & latius, prout in dicta Bulla sub numero tertio, ad quam &c.

§. 11. Alteram sanctae memoriae Adriani Papae Sexti sub datum CaesarAugustae sub Annulo Piscatoris die decima Maji, millesimo quingentesimo vigesimo secundo; Carolo Romanorum Regi, & Hispaniarum Catholico Regi directam, quae incipit. Exponi Nobis fecisti &c. In qua dictus Pontifex suam Papalem benedictionem Fratribus sponte ad Indos pro eorum conversione euntibus imperitur, & prohibuit, ne Fratres Minores ire possint ad Indos, nisi à Concilio Regali, & à suis Praelatis assignentur, & illos, qui quoquomodo impedierint ire Fratres Minores ad Indos excommunicationis poena punivit, Fratresque praedicti assignati ex se ipsis possint eligere Superiorem, qui durare debeat per triennium, & in utroque foro potestatem habeat Generalis etiam super Indos, in reliquis indulta praefatis Fratribus concessa confirmavit, & innovavit, & alias, prout in dicta Bulla sub numero primo, ad quam &c.

§. 12. Alteram B. Pii Quinti S. Memoriae Philippo Secundo Hispaniarum Regi directam, quae incipit. Exponi Nobis nuper fecit Vestra Majestas Regia &c. sub datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die vigesima tertia Martii anno millesimo quingentesimo sexagesimo septimo, in quo ad petitionem supradicti Regis Hispaniarum fuit concessum, ut Fratres in Indiis Occidentalibus commorantes possint officium Parochorum exercere assistendo etiam matrimonio, & alias, prout in dicta Bulla sub numero quarto, ad quam &c.

§. 13. Alteram S. M. Gregorii XIII. sub datum Romae decima quinta Julii millesimo quingentesimo octuagesimo, in qua praefatus Pontifex concessit Ministro ipsi Generali, ut in partibus Orientalium possint Custodes concedere facultatem, ut per se, vel per alium, seu alios valeat absolvere professos novitios, aut conversos ab omnibus delictis, etiam in Bulla Censurae contentis, demptis haeresi, conspiratione in personam, vel statum Romani Pontificis, iniectione manuum violentarum in Praelatos, delatione armorum, & aliorum prohibitorum ad partes Infidelium, falsatione Litterarum, & aliarum scripturarum Apostolicarum, ac insuper in eodem Brevis concedit, quod in eisdem partibus Praedicatores, & Confessores semel praesentati non teneantur iterum praesentari coram Ordinario, aut ejus successore, nec ad id à quocunque inviti valeant coactari, & alias, prout in dicta Bulla sub numero tertio, quae incipit, Pius votis suis &c. ad quam &c.

Exhibita
Bulla Papae
Julii II.
sub datum
de 29. Martii
1507.

Alia Leonis
sub datum
d. 25. Aprilis
1521.

Alia Adriani
sub datum
d. 10. Maji
1522.

Alia Pii V.
sub datum
d. 23. Martii
Anno
1567.

Alia Gregorii XIII.
sub datum
d. 15. Julii
1580.

Certum
pro Capitu-
lis cele-
brandis
tempus
praefigitur.

De tempore
ingrediendi
Provincias
& ex eis post
Capituli
celebrationem
ex-
eundi.

Constitu-
untur ap-
pellationu
Iudices in
una qua-
que Pro-
vincia.

De eorum
Ordine,
subrogatione
& officii
duracione.

Praedicta
omnia in
libro Actuum
Provinciae
fideliter
notanda.

Praecipitur
Provinciae
Patribus
observantia.

d. 29. Julii
1682.

Alia Sixti
V. sub da-
tum d. 15.
Novembr.
1587.

Dictae Pro-
vinciae ex
antiqua S.
Antonii
Basilien-
sis Cus-
todia pro-
dierunt.

Contra
praeser-
tas Con-
stitutiones
quidam ea-
rum gu-
berno se
se insilient

Pro pra-
fatarum
Constitu-
tionum ob-
servatione
Instantes a
Protono-
tario mo-
nitionum
emittant

Quare su-
perprae-
dicti omnes
presentes
Litteras &
prae-
fatas Apo-
stoli-
cas Con-
stitutiones
executio-
nis manda-
re.

§. 14. Et alteram sanctae memoriae Sixti Papae Quinti, quae incipit, Dùm uberes fructus &c. sub datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die decima quinta Novembris millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, in qua dictus Pontifex de novo erigit Provinciam Sancti Gregorii, & huic Provinciae aliarum Provinciarum privilegia communicat, deditque licentiam, ut Provincialis dictae Provinciae pisset erigere domos in quibuscunque Terris, & etiam in Regno Chinae, exceptis nonnullis in dicta Bulla expressis, & possit determinare duas festivitates, in quibus utriusque sexus fideles Indulgentiam plenariam consequantur, & alias, prout in dicta Bulla, ad quam semper habeatur relatio &c.

§. 15. Et cum praefatae Provinciae prodierint ex antiqua Custodia Sancti Antonii Basilienensis, quae per vastissima Brasiliae Regna ad spatium mille supra quingentarum Leucarum, & ultra ita dilatata reperiebatur, ut in duas distinctas, & disjunctas Provincias ejusdem Ordinis strictioris Observantiae Sancti Francisci separata fuit, prima Sancti Antonii Basilienensis per Bullam sanctae memoriae Alexandri Papae septimi sub datum vigesima quarta Augusti millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo desuper registratam, & secunda sub nomine Immaculae Conceptionis Fluminis Januarii ad sanctae memoriae Clementis Papa Decimo per speciale Breve, quod incipit, Pastoralis officii &c. sub datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die decima quinta Julii millesimo sexcentesimo septuagesimo quinto, ad quam &c. Et ad tuendam observantiam Regulae praedictae ad sanctae memoriae Sixti Papae V. Apostolicum Breve obtentum fuerit de anno millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, quod incipit hujus Custodiae &c. Cumque praefatae Provinciae sint per supradicta inserta, & enunciata privilegia Apostolica liberae, & exemptae ad Commissarios Generales, & Visitatores Europaeorum jurisdictione, dictaeque Litterae Apostolicae, Decreta, & resolutiones Sacrarum Congregationum, ut supra insertae, & enunciate ab omnibus quorum interest omnino & ad unguem observari, & adimpleri debeant.

§. 16. Nihilominus nescitur quo jure, quave ratione dicti Fratres Provinciae S. Antonii Regni Lusitaniae in gubernio praefatarum Provinciarum Brasiliae, sese ingerere jactant, & praesertim Frater Michael à Plagis, qui vociferavit in praefata Brasiliensi S. Antonii praedictae Provinciae esse Ministrum Provinciale, & Frater Ludovicus à S. Josepho Procuratorem, & Commissarium Curiae Ulixiponenfis praedictarum Provinciarum Brasiliae contra omne juris debitum, Provinciarumque, Litterarum Apostolicarum, & Decretorum formam, & evidens Rev. Instantium praedictarum, qui cupientes praedictas Bullas, Decreta, & alia ut supra enunciata, & expressa in omnibus, & per omnia ad unguem, ut decet, observari, attendi & adimpleri, ad Nos tanquam Litterarum Apostolicarum merum executores recursum habuerunt, instantes & debere requirentes, quatenus in praemissis de opportuno juris remedio providere, & monitorium super observatione ad partes in forma solita, & consuetudine decernere, & concedere dignemur.

§. 17. Nos igitur Dominicus Maria Curfius Judex, & Auditor praedictus attendentes requisitionem, & petitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam, iustaque petenti non esse denegandum assensum, vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet infolidum tenore praesentium committimus, & in virtute sanctae obedientiae strictè praecipiendo mandamus, ut quatenus statim visis, & receptis praesentibus, & postquam praesentium vigore fueritis requisiti, seu aliter vestrum fuerit requisitus, ex parte Nostra, imò verius Apostolica auctoritate moneatis & requiratis, prout Nos monemus, requiramus per praesentes omnes, & singulos Provinciales, Ministros, &

Commissarios Generales familiae Ultramontanae, omnesque Provincias, scilicet Sancti Antonii Regni Lusitaniae Pietatis Soletatis, ac S. Mariae de Arrabida omnesque alios, & singulos in executione praesentium nominandos, & cognominandos, quatenus infra sex dierum spatium, quorum duos pro primo, duos pro secundo, & reliquos duos dies pro tertio ultimo, & peremptorio termino ac Canonica monitione Nos assignamus, & vos assignetis eisdem sub mille ducatorum auri R. C. A. applicandorum, & pro illis mandati executivi, & in juris subsidium excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis in dictis praesentibus Bullis & Decretis expressis debeant, & quilibet ipsorum debeat omnia, & singula in praesentibus Bullis, & Decretis respectivè contenta inviolabiliter observare, adimplevisse, ac debite executioni demandasse, & ab omnibus, & singulis molestationibus, vexationibus, perturbationibus, & impedimentis ipsis Rever. Instantibus in & super praedictis omnibus, ac super dictis exemptionibus & immunitatibus, & aliis quomodolibet contra formam praesentiarum Litterarum Apostolicarum, & Decretorum illatis & praestitis, ac inferri comminatis, inferendisque, & comminandis in futurum realiter, & cum effectu destituisse, cassasse, ac sese abstinuisse, quinimò ipsos Reverendos Instantes in pacifica, & quieta possessione dictae libertatis, immunitatis, & exemptionis, ut supra dictum est, manutenuisse, defendisse, & conservasse, ac manuteneri, defendi, & conservari fecisse, mandatumque de manutendo, observando, & aliud quodcunque desuper necessarium, & opportunum decerni, relaxari vidisse, & audivisse, & si quid aliud à dictis Reverendis Instantibus praetendatur, id totum coram Nobis, seu infra scripto Nostro Locumtenente per acta infra scripti Notarii deduxisse, & allegasse, praesentibusque Nostri monitorialibus Litteris, ac praesentibus Litteris Apostolicis, & Decretis paruisse, & obedivisse.

§. 18. Et insuper inhibeat, & inhiibendo expressè praecipiat, & mandetis, prout nos inhiibemus, praecipimus, & mandamus, per praesentes omnibus, & singulis Provincialibus, Ministris, aliisque Fratribus Provinciarum Sancti Antonii Regni Lusitaniae Pietatis Soletatis, ac Sanctae Mariae de Arrabida, omnibusque, & singulis aliis in executione praesentium nominandis & cognominandis, & quacunque auctoritate fungentibus, & futuris, ne visis receptis praesentibus audeant, seu praesumant, aut aliquis ipsorum audeat, seu praesumat dictos Reverendos Patres Instantes inde, & super praemissis, illorumque omnium causa, & occasione quomodolibet molestare, vexare, perturbare, inquietare, & impedire, aut alibi, quam coram Nobis, & per acta infra scripti Notarii Nostri convenire, & in iudicium trahere, aut aliquid aliud contra formam, & dispositionem dictarum praesentiarum Litterarum Apostolicarum, & Decretorum, ac illorum contemptum, & vilipendium, ac ipsorum Exponentium, & jurium suorum praedictarum, gravamen, & damnum attentare, vel innovare, seu attentari, vel innovari facere per se, vel alium, seu alios, quovis praetextu, ingenio, & quovis colore, quod si secus factum fuerit, id totum revocare, & in pristinum statum reducere curabimus iustitia mediante, alioquin praefatos sic monitos, & monendos, si in praemissis sese gravatos fore senserint, peremptorie citetis, & citari curetis, prout Nos citamus, & citari mandamus eosdem per praesentes, quatenus sexagesima die post praesentium executionem, si dies illa juridica fuerit, alioquin prima die juridica ex tunc immediate sequenti compareant Romae in iudicio, legitime coram Nobis, live Nostro infra scripto Notario Locumtenente per acta infra scripta per sese, vel alium, seu alios Procura-

Statuitur
executio-
nis termi-
nus & poe-
na in con-
travenien-
tes.

Instantes
super pra-
missis nullo
modo mole-
standi.

tores idoneos, & informatos, eorum prætenſi gravaminis cauſam allegaturi, aliaque dicturi, facturi, & recepturi, prout juſtitia ſuadebit, & ordo dictaverit rationis.

§. 19. Certificantes eosdem ſic monitos, & monendos, ac citatos, quòd ſi in dictæ citationis termino comparuerint, ſivè non, Nos nihilominus, vel Locumtenens Noſter prædictus, ad prædicta, & ad alia graviora juris, & facti remedia neceſſaria, & opportuna procedemus, ſeu procedet juſtitia mediante, dictorum citatorum contumacia, vel abſentia in aliquo non obſtantibus, abſolutionem vero præmiſſorum Nobis, vel Superiori Noſtro tantummodo reſervamus. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex ædibus Noſtris anno milleſimo ſexcentefimo, octuageſimo tertio, Indiſtione ſextâ, die vero ſecundâ Decembris, ſedente Sanctiſſimo in Chriſto Patre, & Domino Noſtro Domino Innocentio Divinâ providentiâ Papa XI. Pontificatus ſui Anno octavo.

F. Subdatarius.

Loco + Sigilli.

J. J. Cavallerinus Locumt:

Loco + Sigilli

Petrus Scarfellius Cur. Cauſ. Cam. Apoſt. Not.

XVI.

Confirmatur Decretum Congregationis S. R. E. Cardinalium, Religionem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, ab Ordinariis jurisdiſtione eximens.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **N**uper pro parte Dilecti Filii Præpoſiti Generalis Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum Congregationi Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & conſultationibus Episcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quòd licet dudum, videlicet die 18. Novembris 1621. ſel. rec. Gregorius PP. XV. Prædeceſſor Noſter dictam Congregationem Clericorum in Religionem cum emiſſione trium votorum ſolemnium erexit, illique ſubindè nempe die 15. Octobris 1622. communicationem omnium privilegiorum Ordinibus mendicantibus conceſſorum, non ſolum ad eorum inſtar, ſed etiam pariſormiter, & æquè principaliter cum ampliſſimis clauſulis conceſſerit, prout in hijs Litteris ipſius Gregorii Prædeceſſoris deſuper expeditis plenius dicitur contineri.

§. 2. Et poſt aliquas ſtatu mutationes, quas eadem Congregatio Clericorum ſucceſſivè paſſa fuerat, rec. mem. Clemens PP. IX. etiam Prædeceſſor Noſter ipſam Congregationem ad Statum Regularum, & Titulum Religionis cum emiſſione trium votorum ſolemnium, & ad fruſtionem omnium, & ſingulorum privilegiorum, immunitatum, facultatum, exemptionum, aliarumque gratiarum, & indulgentiarum, Ordinibus mendicantibus hujusmodi quomodolibet conceſſorum in omnibus, & per omnia ad limites ſupradictarum binarum Gregorii Prædeceſſoris Litterarum, & juxta illarum ſeriem, diſpoſitionem, & tenorem auctoritate Apoſtolica reſtituit, & reintegravit.

§. 3. Nihilominus à nonnullis ſpargebatur opinio, quòd non ideo dicta Congregatio, ejuſque Clerici Regulares ab Ordinariis jurisdiſtione exempti eſſent, ſub prætextu, quòd hujusmodi exemptionis conceſſio dictis privilegijs individualiter expreſſa non eſſet: Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quòd ex hujusmodi opinione multa naſcebantur incommoda, ideoque cum notorium ſit, omnibus Regularibus, quibus Privilegia Ordinum mendicantium communicata ſunt, exemptionem ab Ordinariis jurisdiſtione hujusmodi, competere, ipſe Præpoſitus Generalis de opportuna in

præmiſſis declaratione provideri plurimum cupiebat.

§. 4. Emanavit ad ejus ſupplicationem ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentiffimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & conſultationibus Episcoporum, & Regularium præpoſita cenſuit, ac declaravit, Religionem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei ſcholarum piam gaudere exemptione à jurisdiſtione Ordinariis locorum, ac omnibus privilegijs Regularibus medicantibus conceſſis. Romæ 14. Januarii 1684. G. Card. Carpineus. Loco + Sigilli. B. Pantiaticus Secretarius.

§. 5. Cum autem, ſicut præſatus Præpoſitus Generalis Nobis ſubindè expoſui fecit, ipſe Decretum hujusmodi, quòd firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolice confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſius Præpoſiti Generalis votis, hæc in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & poenis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel cauſa laſis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolice firmitatis robur adjicimus, ſalvâ tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 6. Decernentes eaſdem præſentes Litteras ſemper firmas, validas & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniffimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & deſiniri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper hijs à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit, attentari.

§. 7. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

§. 8. Volumus autem, ut earundem præſentium Litterarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quàm extrâ illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel offenſæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 13. Martii 1684. Pontificatus Noſtri anno octavo.

J. G. SLUSIUS.

Decretum Generale Officii Sanctiſſimi Nominis B. M. Virginis.

Cum Sanctiſſimus D. N. D. Innocentius Papa XI. per Univerſam Eccleſiam celebrari præceperit feſtum SS. Nominis B. M. Virginis Dominicâ infrâ octavam Nativitatis ejuſdem V. Mariæ cum Officio, & Miſſa proprijs ſub ritu duplicis majoris; Quòd feſtum jam ante ex indulto Apoſtolico nonnullis in locis cum Indulgentijs pro Chriſti fidelibus Miſſæ ſolemni intereſſentibus die 17. Septembris celebrabatur cum Officio, & Miſſa proprijs; Inſtitutum fuit à S. Rituum Congregatione declarari.

Primò. An ceſſare debeat in dictis locis tam Officium, quam feſtum SS. Nominis Mariæ jam ante à Sede Apoſtolica approbatum, ita ut idem feſtum dicta die 17. Septembris cum dicto Officio, & Miſſa proprijs non poſſit amplius celebrari.

Secundo. An dictæ Indulgentiæ etiam cenſeantur

ceſſare

Decretum Congregationis S. R. E. Cardinalium deſuper emanatum.

Et Apoſtolice firmitate roboratum.

Abſolutio ad effectum.

Decretum roborans, & irritans.

Derogatio contrariis.

Tranſumptum ſides.

D. 13. Martii 1684. P. A. octavo.

Dubia de celebra-
tione feſti
SS. Nomi-
nis B. M.
Virginis.

Gregorius
XV. privilegia
Ordinibus
mendicantibus
conceſſa Congregationi
Clericorum
Pauperum
contulit.

Quod in-
dultum
Clemens
IX. innovavit.

Eorum
exemptio
ab Ordinariis
jurisdiſtione
à quibus
dam in du-
bium vocatur.

cellere, an verò intelligantur translate ad dictam Dominicam infra octavam Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis.

Tertio. An dictum Officium, & Missa de Nomine B. M. V. pro dictis locis, aut Ordinibus Regularibus possint amplius reimprimi, ac illo post-hac possint iidem uti;

Et Sac. Congregatio respondit ad prædicta dubia ut infra videlicet.

Ad primum. Cessare debere.

Ad secundum. Indulgentias pariter cessare pro illa die, & pro translatione supplicandum esse Sanctissimo.

Ad tertium. Non licere; Et ita decrevit, & servari mandavit. Die 17. Junii 1684.

N. Card. Ludovisius

Locus + Sigilli.

Bernardinus Casalius S. Rit. Cong. Secret.

XVII.

Monasteria Ordinis S. Benedicti in Urbe Ratisbona & dominio Maximiliani Emmanuelis Bavaricæ Ducis existentia in novam Congregationem ununtur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à paternæ suæ charitatis pro vitæ Monasticæ emulamento studii.

Circumspecta Romani Pontificis, cui agri Domini cura divinitus credita est, providentia, in id præcipue sollicitis studiis incumbit, ut Monasticam regularemque disciplinam, scubi lapsa est, modis congruis restituere satagat, ubi verò Domino benedicente viget, Apostolicæ benignitatis favoribus foveat, & excolat, quoad perfectæ maturitatis frugem adspirante superni favoris auxilio provecta Ecclesia Dei uberius in dies bonorum operum lætificet incrementis. Ideo Nos ad pastoralis dignitatis fastigium, nullo licet meritorum Nostrorum suffragio, per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam evecti, in id ipsum peculiari studio, summæque animi contentione incumbimus, eoque etiam tendentia virorum Religiosorum, Altissimi obsequiis sub suavi Monasticæ vitæ iugo mancipatorum vota, ac laudabilia Orthodoxorum Principum avitæ Fidei, & Christianæ Religionis tuendæ, & propagandæ Zelo, aliisque multiplicibus virtutum decoribus conspicuorum studia paternâ charitate complectimur, & pro data Nobis cœlitus potestate Monachorum, & aliorum Religiosorum virorum Congregationes interdum instituimus, sicut personarum, locorum, rerum & temporum qualitatibus maturæ considerationis trutinâ perpensis ad omnipotentis Dei gloriam, ad Ecclesiæ Catholicæ decus & præsidium, ad Monasticæ, regularisque disciplinæ incrementum & felicem progressum, spiritualemque Christi fidei ædificationem, & animarum salutem in Domino expedire arbitramur.

Nomina Abbatum qui de dictorum Monasteriorum unione consentiunt.

§. 1. Cum itaque (sicut accipimus) Dilecti Filii Cælestinus Abbas exempti Monasterii Reichenbachensis in Palatinatu Superiori Administrator Romanus, Abbas Monasterii Superioris Quercus vulgu Oberaltaich, nec non Monasterii Mchelfeldensis in eodem Palatinatu Superiori Administrator, Dionysius Abbas Monasterii Pruseningensis, ac Monasteriorum Endorffensis, Weissenensis, iidem in Palatinatu Superiori Administrator, Gregorius Abbas Monasterii Cellæ Beatæ Mariæ Virginis propè Ratisbonam, Antonius Abbas Monasterii Malestorfensis, Bernardus Abbas Monasterii Tegernseensis, Rupertus Abbas Monasterii Sanctorum Martini, & Aniani Rott. ad Oenum, Gregorius Abbas Monasterii in Scheurn, Engelbertus Abbas Monasterii in Alc, seu Altenst, Benedictus Rudolph Abbas Monasterii in Weichenstephan propè Frisingam, Placidus Abbas Monaste-

rii Benedictoburani, Maurus Rambeck Abbas Monasterii Montis Sancti Andecks, Leonardus Weiff, Abbas Monasterii Weissenbrunnensis, & Benedictus Abbas Monasterii Tirhauptensis Ordinis S. Benedicti, providè prudenterque considerantes, Monasteria præfata à se invicem separata de præfenti reperiri, aliorum dicti Ordinis Congregationes, & præsertim Helveticam, auctoritate Apostolicâ institutas, Monasticæ disciplinæ, piæque conversationis, & bonorum operum laude, ac pacifici felicitque gubernii bono, nec non sacrorum, eisque ancillantium bonarum litterarum studiis eximie florere, unioni præfatorum suorum respective Monasteriorum in Congregationem ab hac Sancta Sede erigendam unanimi voto consenserint.

§. 2. Et Dilectus Filius Nobilis Juvenis Maximilianus Emmanuel utriusque Bavaricæ Dux, Sacri Romani Imperii Princeps Elector, bonæ memoriæ Ferdinandi Mariæ, & Maximiliani suorum Genitoris, & Avi pariter dum vixerunt Bavaricæ Ducum, dictique Imperii Principum Electorum, vestigiis inhaerens, pro eo quo flagrat, Domus Dei zelo, unionem Monasteriorum, & institutionem novæ Congregationis huiusmodi fieri magnopere exoptet.

§. 3. Nos qui Monasticam regularemque disciplinam, quantum Nobis ex alto conceditur, confovere atque promovere, omni studio contendimus, piis Abbatum prædictorum desideriis Apostolica charitate benedicentes, ac præclara, omnique laudum præconio digna memorati Maximiliani Emmanuelis Ducis, & Electoris, qui florens juventû, & fervens pietate, tam egregia Christianæ fortitudinis, atque prudentiæ specimina in bello contra Turcas strenuè gerendo dedit, novisque decoribus in dies Domino benedicente, summâ cum animi Nostrî læticia magis magisque inlæscit, erga res Ecclesiasticas studia plurimum in Domino commendantes, dictorumque Abbatum singulares personas à quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula Monasteria supradicta Ordinis Sancti Benedicti in Civitate Ratisbonensi ac in dominio prædicti Maximiliani Emmanuelis Ducis, & Principis Electoris, respective existentia, in unum corpus unum, & conjugimus, sicque unita & conjuncta, ac alia Monasteria ejusdem Ordinis, illis, ut infra dicitur aggreganda, in novam Congregationem sub titulo Sanctorum Angelorum Custodum Bavaricam nuncupandam, ad instar Congregationis Helveticæ dicti Ordinis, tenore præsentium perpetuò erigimus, & instituimus.

§. 4. Ac ipsam novam Congregationem sic erectam & institutam, ejusque Monasteria, & loca regularia, illorumque Abbates, Monachos, & bona quæcumque ab omni jurisdictione, visitatione, correctione, & superioritate quorumcumque Ordinariorum, ita ut illi in novam Congregationem, Monasteria, loca regularia, eorumque Abbates, & Monachos huiusmodi aliquam jurisdictionem, vel superioritatem, quovis prætextu, & ex quacunque causa habere, & exercere non possint, (salvo tamen eisdem Ordinariis locorum, quoad Monasteria prædicta, quæ horum ordinariæ jurisdictioni hæcenus subiecta fuerunt, & in libris Cameræ Apostolicæ descripta non sunt, jure, confirmandi Abbates, & quoad omnia Monasteria, salvis aliis iuribus, eisdem vigore Sacri Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum competentibus (tanquam Sedis Apostolicæ Delegatis) harum serie eximimus, & liberamus.

Quam etiam exoptat Maximilianus Bavaricæ Dux.

Singularis in eo pietas & fortitudo laudatur.

Absolutio ad effectum.

In unum corpus præfata Monasteria conjunguntur.

Novæ Congregationis inde exurgentis titulus.

Eximuntur à jurisdictione Ordinariorum.

Salvis iuribus quæ illis vigore Concilii Tridentini &c. competunt.

Ornatu
facultate
aggregan-
di sibi alia
dicti Ordini
Monasteria &
condendi
Constitu-
tiones ab
Apostolica
Sede con-
firmandas.

§. 5. Præterea eidem Congregationi sic de novo erectæ, & institutæ alia quæcunque Monasteria dicti Ordinis in dominio prædicto consentientia, quæ ipsi novæ Congregationi aggregari voluerint, sive quorum Abbates, & Conventus aggregationi hujusmodi consenserint (exceptis tamen si quæ sint in dicto dominio constituta, Monasteriis, Congregationi Salisburgenfi, aut aliis quibuscunque Congregationibus Canonice aggregatis) sibi aggregandi, nec non pro bono regimine, & gubernio ipsius novæ Congregationis in primo illius Capitulo Generali Constitutiones, quæ tamen nullam validitatem aut robur assequantur, nisi postquam ab Apostolica Sede prædicta fuerint expressè confirmatæ, efformandi facultatem, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine paribus earundem tenore præsentium tribuimus, & impertimur.

Decretum
super ob-
stativis.

§. 6. Decernentes ipsas præsentis Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quod præfati locorum Ordinarii, & alii quilibet in præmissis, seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni, cujuscunque status, gradus, ordinis, præminentiæ, & dignitatis existant, illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, aut causæ, propter quas eadem purè emanarint, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, vel ex alia quolibet, etiam quantumvis legitima, juridica, pia & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & incogitabili, individuaque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, limitari, modificari, retractari, in contrarium vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentis Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quandocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab iis respective inviolabiliter observari.

Clausula
sublata &
Decretum
irritans.

§. 7. Sicque & non aliter in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, aliosve quoslibet quancunque præminentiæ, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiti debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio
contrariis.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulæ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quarumvis Ecclesiarum, & Monasteriorum, aliisque quibuscunque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, eisdem Ecclesiis, & Monasteriis, aliorumque respective Præfatis, Abbatibus, Capitulis, Conventibus, & aliis personis quibuscunque, etiam

specificâ, & individua mentione, & expressione dignis, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscunque, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantiscunque vicibus iteratis, confirmatis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac exactissimè, & accuratissimè servatis, & specificatis respectivè habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hæc vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 9. Volumus autem, ut earundem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extrâ illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Augusti 1684. Pontificatus Nostri anno octavo.

J. G. SLUSIUS.

Clericis Secularibus in commune viventibus confirmatur capacitas ad obtinenda & retinenda Beneficia Ecclesiastica.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Prospero felicique Instituti Dilectorum Filiariorum Clericorum Secularium in communi viventium statui, & progressui, quantum Nobis ex alto conceditur, providere, eosque specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibuscunque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Congregationis nonnullorum, ex Venerabilibus Fratribus Nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & aliquorum ex Dilectis Filiis Romanæ Curie Prælati à Nobis specialiter deputatæ consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, eosdem Clericos Seculares in communi viventes, quorum Institutum, & Constitutiones nuper approbavimus, ex assumptione status & vitæ communis juxta Institutum, & Constitutiones hujusmodi, nullo modo reddi incapaces Beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, vel sine cura animarum, & alias cujuscunque qualitatibus, conditionibus, vel naturæ existentibus, quæ per Clericos Seculares, in titulum, commendam, vel administrationes aut alias quovis modo obtineri consueverunt: ac proinde ipsos Clericos Seculares in communi viventes, tam præsentibus, quam futuros quæcunque Beneficia Ecclesiastica hujusmodi, quæ de præsentis Canonice obtinent,

Fides
transumpti-
torum.

D. 26. Au-
gusti. 1684
Pont. Anno
octavo.

XVIII.

Absolutio
ad effectum.

Clerici Se-
culares in
communi
viventes
Beneficio-
rum Eccle-
siasticorum
non sunt
incapaces.

retine-

Quatenus
eorum
onera de-
bito modo
supportent

Conce-
duntur ip-
sis omnia
Clerico-
rum Secu-
larium pri-
vilegia.

Ad sacros
Ordines
etiam sine
sufficienti
Beneficii
titulo pos-
sunt pro-
moveri.

In casu di-
missionis
Institutum
teneatur
ipsum sus-
tentionem
submini-
strare.

Decretum
roborans,
& irritans.

Derogatio
contrariis.

Transum-
ptorum fi-
des.

D. 9. Fe-
bruarii
1685. Pont.
Anno No-
no.

retinere, & alia quaelibet servatis de jure servandis, consequi & obtinere posse; & quatenus ad illa cetero-
quique Canonice praesententur, vel eligantur, aut alias
quovis modo assumantur, in illis institui, electio-
nesque de eorum personis factas confirmari posse,
& debere, in omnibus & per omnia, perinde ac si
Institutum praedictum minimè assumpsissent, nec
in illo viverent: Ita tamen ut ipsi omnibus, &
singulis eorundem Beneficiorum obligationibus sa-
tisfaciant, oneraque illis incumbencia supportent,
quemadmodum alii Clerici Seculares illa obtinentes
satisfacere, & supportare deberent.

§. 2. Præterea eosdem Clericos in communi
videntes, cum Seculares sint, omnibus & singulis
Clericorum Secularium juribus, prærogativis, præ-
eminentis, immunitatibus, facultatibus, & pri-
vilegiis uti, frui, potiri, & gaudere posse & debere;

§. 3. Ac demum eisdem Clericis Secularibus in
communi viventibus, ut licet sufficientem Beneficii
vel patrimonii titulum ad sacros Ordines de jure re-
quisitum non obtineant, nihilominus de Superioris
Generalis dicti Instituti pro tempore existentis li-
centia ad titulum Communitatis, sive Instituti præ-
dicti pro arbitrio, & conscientia Ordinariorum lo-
corum ad sacros Ordines hujusmodi, servatis aliis
servandis promoveri valeant auctoritate, & tenore
præfatis, concedimus, & indulgemus, eam tamen
lege, ut si eos subinde dimitti contingat, idem Insti-
tutum eis omnia ad congruam eorum sustentationem
necessaria subministrare teneatur; idque donec &
quousque eis aliunde sufficienter fuerit provisum, ad
id autem præfatus Superior Generalis bona dicti Insti-
tuti in forma Juris valida obligare, & hypotheca-
re debeat in manibus eorundem Ordinariorum,
quibus curæ erit sedulo inspicere, an eidem Insti-
tuto sufficientes suppetant facultates, ex quibus neces-
saria, sicut præmittitur, Clericis prædictis valeant,
supportatis cæteris ipsius Instituti oneribus submi-
nistrari.

§. 4. Decernentes easdem præfatas Litteras sem-
per firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque
plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac il-
lis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in om-
nibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis
respective inviolabiliter observari, sicque in præ-
missis per quoscunque Judices Ordinarios, & de-
legatos, etiam causarum Palatii Apostolici Audi-
tores judicari, & definiri debere, ac irritum, &
inane, si secus super his à quoquam quavis auctori-
tate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Apostolicis, ac in Uni-
versalibus Provincialibusque, & Synodalibus Conci-
liis editis generalibus, vel specialibus Constitutioni-
bus, & ordinationibus, nec non quibuscunque, etiam
confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia
roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis
quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contra-
rium præmissorum quomodolibet concessis, confir-
matis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis
illorum tenores præfatis pro plenè, & sufficien-
ter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes,
illis aliis in suo robore permanens, ad præmis-
sorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & ex-
presse derogamus, cæterisque contrariis quibuscun-
que.

§. 6. Volumus autem, ut earundem præsentium
Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impres-
sis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigil-
lo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ mu-
nitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in
judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur
ipsis præfatis, si forent exhibitæ vel offensæ. Da-
tum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die 9. Februarii 1685. Pontifica-
tus Nostri Anno Nono.

Loco + Annuli Piscatoris.

J. G. SLUSIUS.

Innovantur Romanorum quorundam Pontificum
Constitutiones detestabile Franchitarum nomen
in Urbe Romæ abolentes.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus servorum Dei, ad perpetuam rei memo-
riam.

§. 1. Cum aliis fel. rec. Julius Papa III. Præ-
decessor Noster infra scriptam Consti-
tutionem ediderit, cujus tenor est, Julius Episcopus
Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.
Cum civitates, & loca omnia, in quibus Sanctissi-
mum Christi Nomen colitur, deceat esse facinorosis
hominibus expiata, atque purgata, nemo est, qui
non intelligat, quam maximè oporteat Almam
Urbem Nostram Apostolorum Petri, & Pauli,
ac tot Martyrum sanguine consecratam, in qua
summus Pontifex cum sacro Cardinalium Collegio
residet, & ad quam ex omnibus mundi partibus,
veluti ad portum saluberrimum gentes conflunt,
quæ denique communis omnium patria censetur,
esse ipsis facinorosis hominibus vacuum. Sanè cum
à diversis Pontificibus Prædecessoribus Nostri plures
Constitutiones adversus homicidas, sicarios, latro-
nes, sacrilegos, raptores, aliosque facinorosos ho-
mines, eorumque fautores, & receptatores, sine
quibus delinquentes diutius latere non possunt,
editæ fuerint, quæ vel temporum iniquitate, vel
ad senium, & occasum vergentis seculi corruptelâ,
aut Magistratum negligentia minus custodiuntur,
& observantur, ac fere in desuetudinem abierunt:
operæ pretium censuimus Constitutiones ipsas ap-
probare, & innovare, prout illas motu proprio,
& ex certâ scientia cum omnibus, & singulis cen-
suris, & penis in eis contentis, harum serie ap-
probamus, & innovamus. Et insuper quia (sicut
accepimus) quorundam eorumque processit licentia,
ut non solum homicidas, & facinorosos, ac alios
prædictos contra juris, & sacrarum Constitutionum
prædictarum prohibitionem receptare audeant, sed
etiam domos suas, nec non vias publicas, & pla-
teas, quæ circa domos sunt, facinorosis ipsis tu-
tum refugium, & quasi portum esse velint, signa-
tis etiam Franchitiarum nomine quodammodo li-
mitibus in via, quos Justitiæ Ministris ingredi
non liceat. Nos abominabile, & detestandum
Franchitiarum hujusmodi nomen penitus abolemus,
ac perpetuò abolitum fore decernimus. Volumus
enim causarum capitalium Judicibus, Barfellis,
Apparitoribus, & aliis Justitiæ Præfectis, & Mini-
stris, quascunque vias, & plateas, ædes, & do-
mos ad requirendos, capiendos, & debitæ penis
afficiendos facinorosos homines, die nocteque li-
beras, & apertas esse. Si quis autem post hujus
Nostræ voluntatis declarationem, Franchitias hujus-
modi adhuc habere, & tueri, ac illarum prætex-
tu, aut aliis quomodolibet Justitiæ Ministros, in
exequutione eorum officii impedire præsumperit,
etiam si Baronus, Domicellus, Comes, Dux,
Principis cujusvis Orator, aut (quod futurum mi-
nimè credimus) Episcopus, Archiepiscopus, Pa-
triarcha, aut etiam S.R.E. Cardinalis extiterit,
noverit se amissionis gratiæ, ac benevolentiae No-
stræ, nec non coercitionis, & emendationis, prout
Nobis juxta circumstantiarum qualitatem videbitur,
penas ipso facto incursum. Si quis verò in
tantam devenierit audaciam, ut etiam, violenter,
& manu armata, ipsis Justitiæ Ministris se op-
ponere, & resistere ausus fuerit, tam facientes, quam
mandantes, eo ipso crimen Læse Majestatis incur-
re declaramus, & pro illius condigna ultione, si
ultra Justitiæ Ministros majori manu opus fuerit, præ-
cipimus Dilecto Filio Nobili viro Camillo Urfino Do-
micello Romano, ac alteri cuicunque pro tempore mi-
litia Nostræ temporalis Generali Gubernatori, &

XIX.

Constitu-
tio Julii III

Urbem Ro-
mam à fa-
cinorosis
homi-
nibus vacuâ
esse maxi-
mè oportet.

Appro-
bantur, &
innovantur
Prædecesso-
rum Consti-
tutiones
hactenus
minus dili-
genter ob-
servatæ.

Abolitur
Franchi-
tiarum no-
men & ju-
stitiæ Mi-
nistris li-
ber ubi-
que aditus
datur.

Pœna in
cujuscun-
que digni-
tatis con-
travenien-
tes.

Justitiæ
Ministri
violenter
se oppon-
ens Crimi-
nalis Læse
Majestatis
incurrit.

In casu ne-
cessitatis
brachio se-
culari mu-
niantur.

Nostræ

custodiae Palatii Nostri Ducibus, tam pedestribus, quam equestribus, ac Conservatoribus, & Capitibus Regionum ipsius Almae Urbis, ut contra opposcentes, & resistentes huiusmodi, tanquam iustitiae, pacis, & quietis perturbatores, Nostrosque, & huius Sanctae Sedis rebelles acriter suo brachio seculari insurgant, ac eos manu regia, & nulla telâ iudiciali servatâ, severissimè puniendos capi, & carceribus mancipari faciant. Non obstantibus quibuscumque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, Statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præmissa omnia ad eorum, quorum interest notitiam deducantur, nec aliquis de eis ignorantiam iustè prætereundè possit, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod praesentes Litterae per aliquos Curiae Nostre Cursores ad Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Ecclesiae Lateranensis valvas, dum inibi Populi multitudo ad Divina audienda conveniret, palam, & clarâ voce legantur, & lectæ in Basilicâ, & Ecclesiae huiusmodi, ac Cancellariae Apostolicae valvis, nec non in Acie Campi Floræ affigantur, ubi ad lectionem, & notitiam cunctorum aliquamdiu affixæ pendeant, & cum inde amovebuntur, earum exempla in eisdem locis remaneant affixæ. Quodque earum transumptis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, certa & indubitata fides adhibeatur, prout praesentibus Litteris adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostre approbationis, innovationis, abolitionis, Decreti, voluntatis, declarationis, & præcepti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Apostolorum Petri & Pauli, se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo, decimo Kal. Octobris Pontificatus Nostri anno tertio.

§. 2. Deinde cum rec. mem. Pius Papa IV. etiam Prædecessor Noster vestigiis Prædecessoris inhaerens aliam publicaverit Constitutionem, quæ sic se habet.

Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam. Intercæteras, quibus ex injuncto Nobis Apostolicæ servitutis officio assidue angimur, cura illa Nobis præcipue cordi est, ut alma Urbs Nostra, ad quam omnes Christi fideles ex universis mundi partibus, veluti ad tutissimum refugium, confluant, facinorosis hominibus expurgata, & penitus vacua permaneat, ac in eâ boni omnes quietâ securitate fruantur, malis autem nullus, quo se confovere possint, locus relinquatur; Et hi, qui à Magistratibus Jus dicentibus iustitiam consecuti fuerint, illius etiam executionem libere, ut decet, contra condemnatos, ubicumque eos moram trahere contigerit, consequantur. Sanè cum non sine animi Nostri perturbatione acceperimus, nonnullos tam ob crimina per ipsos commissa, quam ob debita contracta, sibi ipsis à Ministris, & Executoribus iustitiae timentes, ad aedes Magnatum, & praesertim S. R. E. Cardinalium, & Oratorum Principum, uti loca à dictis iustitiæ Ministris tuta, tametsi contrarium esse deberet, indes confugere, in illis se recipere & confovere, sicque impunitos quandoque evadere, & creditores executione eorum creditorum, ut plurimum frustrari. Et licet, ad huiusmodi abusum extirpandum à sel. rec. Julio Papâ III. Prædecessore Nostro quædam Constitutio edita fuerit, talium tamen iustitiam fugientium temeritatem in tantum excrevisse, ut non solum se in dictis locis recipere, sed etiam illa veluti iustitiæ minimè subiecta, Franchitias appellare non erubescant, tanquam in prædictâ Urbe, in quâ Summus Pontifex cum sacro Cardinalium Collegio residet, & ut Christi Vicarius toti Orbi exemplum iustitiæ præbere debet, asylum, & receptaculum delinquentium, ac suis debitis satisfacere recusantium esse, toleretur, neque executio iustitiæ libere fieri valeat. Rem quidem pessimi, valdeque per-

niciosi exempli, quæ non ab ipsis Cardinalibus, & Oratoribus utpotè modestis, & iustitiæ Cultoribus, sed plerumque ipsorum familiarium culpâ, & facto processit. Nos volentes tam enormes, & detestandos abusus penitus tollere, utque nullus improbus tutus locus detur, sed Executores iustitiæ passim, & ubique eorum officium liberè, & intrepidè exequi valeant, providere: Motu proprio, & ex certâ scientiâ, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes inprimis Constitutiones circa præmissa, tam per prædictum Julium, quam quoscumque alios Pontifices Prædecessores Nostros editas cum omnibus, & singulis censuris, & pœnis in eis contentis, approbantes, & innovantes, hæc in perpetuum valiturâ Constitutione sancimus, ut nullus de cætero, cujuscumque sit dignitatis & præminentiae, sub indignationis Nostre, & aliis arbitrii Nostri pœnis aedes prædictas, aut alia quæcunque loca, Franchitias appellare audeat, nullique Cardinalium, & Oratorum, ac Magnatum, etiam si Nostri, seu Romani Pontificis pro tempore secundum carnem Nepotes, aut alio consanguinitatis, seu affinitatis vinculo conjuncti fuerint, familiares, aut aliâ in ipsorum domibus, seu locis circumvicinis, malefactores quoslibet, etiam non condemnatos, aut pro debitis obnoxios (contra quos tamen mandata executiva ad instantiam creditorum decreta, & relaxata extiterint) ut eos à manibus Curiae eximant, receptare, vel aliâ sub assertâ Franchitiæ, quo minus eorum officium contra illos, etiam in domibus, & locis circumvicinis prædictis liberè, & sine ullâ prorsus contradictione exequi possint, quovis modo directè, vel indirectè impedire præsumant. Alioquin receptantes, aut securitatem præstantes, seu etiam Executores iustitiæ quomodolibet, ut præmittitur impediendos, nec non, qui Cardinalium, aut Oratorum, seu Magnatum quorumlibet nomen acclamando, contra dictos iustitiæ Ministros invocerint, aut aliâ quoslibet alios in eisdem Ministros concitaverint, velut criminis Læsæ Majestatis Rei condignis pœnis afficiantur, contra quos omnes, & singulos ad supradictas, & etiam ad alias pœnas, in quibus malefactores ipsi condemnati fuerint, vel quas promeruerint, interesseque, & damna, inde provenientia, nec non ad creditorum satisfactionem, etiam ex officio, & ad Fisci Nostri, ac partium instantiam respectivè inquiri, & procedi, & successivè eos condemnari posse, & debere volumus, atque decernimus. Mandantes nihilominus Cardinalibus, Oratoribus, & aliis prædictis sub eadem Nostre indignationis pœnâ, ut familiares suos, & alios in ipsorum domibus commorantes, ne præmissa committant, omnino admonent, & cum effectu cohibeant, neque per illos aliquid de præmissis fieri quovis modo tolerant, seu permittant. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, & indultis sub quacumque tenorum formâ quomodolibet in contrarium concessis, confirmatis, & iteratis vicibus innovatis, assertis consuetudinibus, quas per praesentes improbamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostre approbationis, innovationis, sanctionis, voluntatis, Decreti, mandati, & improbationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo sexagesimo primo, duodecimo Kal. Martii, Pontificatus Nostri anno tertio.

§. 3. Successivè piæ mem. Gregorius PP. XIII. itidem Prædecessor Noster promulgaverit Bullam huius tenoris & formæ, nempe,

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Et ipsa ratio, & usus docet, nihil perniciosius in Civitate contingere posse, quam

Ejus rei culpam in Cardinalium & Oratorum familiares transfert.

Innovatis Prædecessorum super hac re Constitutionibus, Franchitiarum nomen exterminat.

Non exceptis S. S. Nepotum & consanguineorum domiciliis.

Contravenientes tanquam Rei criminis Læsæ Majestatis puniantur.

Prædicti Magnates familiares suos ad praesentes religiose observandas admonent.

Derogatio contrariis.

Sanctio poenalis.

D. 18. Februarii 1561. Pont. anno tertio.

Constitutio Gregorii XIII.

Recense-
tur tenor
præmissæ
Pii IV.
Constitu-
tionis.

legum, judiciorumque impedimentum. Quod ma-
lum satis opportunè prohibere volens fel. rec. Pius
PP. IV. Prædecessor Noster, cui post aliàs hæc de re
præsertim à piæ mem. Julio PP. III. promulgatas
Constitutiones, innoverat, quàm plurimos adhuc
esse in Urbe, qui vel ob commissa crimina, vel ob æs
alienum contractum, sibi à Ministris, iustitiæque
Executoribus timentes, ad ædes Primum, etiam
S. R. E. Cardinalium, ac Oratorum Principum uti
loca tuta, quas Franchitias appellabant, confugerent,
eaque ratione impuniti evaderent, & creditores elu-
derent, aliam edidit Constitutionem, quâ etiam
sub arbitrariis pœnis sanxit, ne ullus post id tempus,
cujuscunque Dignitatis, ac præminentie foret,
ad hæc prædictas, aut alia quæcunque loca Franchi-
tias appellare audeat, neve Cardinales, Oratores, ac
Primates prædicti, etiam si sui, & Romani Pontificis
pro tempore existentis, Nepotes, aut alio consanguini-
tatis, vel affinitatis vinculo conjuncti essent, eorum-
que familiares, aut in ipsorum domibus commoran-
tes, in eisdem domibus, seu locis circumvicinis malefi-
cos quosvis, etiam indemnatos, aut ere alieno ob-
strictos (contrà quos tamen mandata executiva in-
stantibus creditoribus jam decreta & relaxata essent)
ut è potestate Curie secularis sic eximerentur, recepta-
re, vel prætextu Franchitiæ securos reddere, aut ius-
titia Executores, quominus liberè officio suo con-
trà eosdem fungi possent quocunque modo impedire
auderent: Alioquin receptantes hujusmodi, aut secu-
ritatem præstantes, seu Executores iustitiæ impedi-
entes, vel excitatis clamoribus, Cardinalium, Orato-
rum, seu Primum quorumlibet nomen auxilii cau-
sâ invocantes, aut quoscunque alios in ipsos ius-
titia Ministros concitantes, velut criminis Læse Maje-
statis Rei dignis pœnis afficerentur: contrà quos
etiam ad alias pœnas, quibus malefici ipsi puniti fu-
issent, vel quas promeruisse, nec non ad satisfactio-
nem creditorum, etiam ex officio, & ad Fiscum, partium-
que instantiam inquiri, procedi, & condemnari de-
bere voluit, atque decrevit: Sed cum hæc ipsa Pii
Prædecessoris Constitutio propter nimiam corrupte-
lam, minimè postea sit eum, quem decuit, effectum
consecuta, Nos volentes omninò in Almâ Urbe No-
strâ, ita iustitiæ debito ab omnibus satisfieri, ut per-
petua subditis Nostris quies, & salus inde pariat, &
& cæteris præbeatur exemplum: Constitutionem
prædictam exactè ab omnibus, & omni tempore
præcipimus observari, Mandantes Gubernatori, Ma-
gistratibus, & Judicibus, & Executoribus dictæ Ur-
bis, ac cæteris omnibus, ad quos spectat, ut gratiâ,
& favore postpositis, illam, & contenta in eâ quæ-
cunque omninò exequantur, ac pœnis in ipsâ pro-
positis supradictis, & quosvis inobedientes, & con-
trafacientes juxta illius tenorem afficiant, & aliquin
in prohibendis usquequaque his incommodis invigil-
ent, si Nostram, & Apostolicæ Sedis ultionem vo-
luerint evitare. Nulli ergo omninò hominum liceat
hunc paginam Nostrorum præcepti, & mandati in-
fringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis au-
tem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omni-
potentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum
ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud San-
ctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ millesi-
mo, quingentesimo, septuagesimo tertio, Nonis Sep-
tembris, Pontificatus Nostri anno secundo.

Sanctio
poenalis.

D. 5. Sep-
tembris
1573. Pont.
anno se-
cundo.

Præfata
Pii IV. &
Gregorii
XIII. Con-
stitutiones
etiam à
Sixto V.
innovatæ.

§. 4. Ac postmodum S. M. Sixtus PP. V. similiter
Prædecessor Noster in speciali Constitutione, quæ in-
cipit; Hoc Nostro Pontificatus initio, inter cætera
per eum disposita, pro felici gubernio, quiete, & tran-
quillitate hujus Almæ Urbis, Constitutionem præ-
narrati Gregorii innovaverit, ac penam Læse Maje-
statis per prædictum Pium Prædecessorem appositam
ad verum, ac nullâ Juris, aut hominis fitione con-
fictum reatum ampliaverit, & delinquentes in idem
verum crimen Læse majestatis incurrisse decreverit,
& declaraverit, sub datum Romæ apud S. Marcum,
anno Incarnationis Dominicæ millesimo, quingente-
simo, octuagesimo quinto, Kal. Julii Pontificatus sui
anno primo.

§. 5. Cùmque etiam iidem, & alii Romani Ponti-
fices iidem Prædecessores Nostri singulis annis Bul-
lam in die Cœnæ Domini publicare consueverint, in
quâ inter alia in §. 20. Excommunicarunt, & ana-
thematizarunt omnes illos, qui per se, seu alios dire-
ctè, vel indirectè, sub quocunque titulo, vel colore
invadere, destruere, occupare, & detinere præsump-
sissent in totum, vel in partem hanc Almam Urbem,
cæteraque loca in eadem Bullâ expressa ad ipsam Ro-
manam Ecclesiam pertinentia, nec non supremam ju-
risdictionem in illis, Romano Pontifici, ac eidem Ro-
manæ Ecclesiæ competentè, de facto usurpassent, per-
turbassent, retinuisent, vel aliis modis vexassent, nec
non adhærentes, fautores, & defensores eorum, qui il-
lis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet
præstitissent. Nosque etiam singulis annis eandem
Bullam publicari iussimus, ac fecerimus.

§. 6. Et cum ab ipso Nostro Pontificatus initio cor-
di Nostro semper infixæ fuerit supra memoratarum
Constitutionum observantia, verbo, & factis per
Prædecessores Nostros omni tempore studiosè pro-
mota, eorundem vestigia sectantes, & signanter fel.
rec. Urbani PP. VIII. qui in exordio sui Pontificatus
videlicet die 5. Januarii 1626. peculiare Edictum ad
tranquillitatem, & quietem hujus Almæ Urbis per tunc
Gubernatorem promulgari mandavit, & successivè
die 15. Novembris 1634. idem Edictum speciali suo
chirographo declaravit. Nosque pariter alia duo si-
milis Edicta ob easdem causas, unum sub die 26. No-
vembris 1677. Et alterum sub die 22. Februarii 1680.
per Nostrum Urbis Gubernatorem publicari manda-
verimus, quorum dispositionem in omnibus, & per
omnia, in suo robore permanere volumus. Hinc est,
quod Nos abominabile, & detestandum Franchitia-
rum nomen, quæ vulgò dicuntur Quartieri, contrà
omne jus factæ usurpatum, penitus abolere, nec non
dictarum Constitutionum majori, & firmiori, ac in-
violabili observantiæ, & executioni consilire vo-
lentes, motu Nostro proprio, & ex Nostri scientiâ,
merâque deliberatione, nec non etiam de Fratrum
Nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu,
ac præmaturâ consideratione præhabita, præinfertas
Constitutiones supradictorum Julii, Pii, Gregorii,
ac Sixti, aliorumque Prædecessorum Nostrorum in-
novamus, confirmamus, approbamus, & Apostoli-
ca auctoritate tenore præsentium roboramus in
omnibus, & per omnia, ac etiam quatenus opus sit,
de novo disponimus, decernimus, ac perpetuò &
inviolabiliter exequi volumus, & mandamus.

§. 7. Ac insuper in hærendo etiam prædictæ Bullæ
in Cœnâ Domini, quæ firma, & illabata, ac in suo
robore permaneat, omnes, & singulos in prædictis
Constitutionibus comprehensos, quâcunque digni-
tate, & auctoritate tam Ecclesiasticâ, quàm seculari
præfulgentes, etiam si de illis specialis, specifica,
expressa, & individua mentio faciendâ esset,
qui in futurum in hæc Almâ Urbe Franchitias,
quæ ut vulgò dicuntur Quartieri, habere, &
tueri quomodocunque præsumunt, seu præten-
dent, aut illarum prætextu, aut aliis quo-
modolibet iustitiæ Ministros, & eorum manda-
torum, vel ordinum liberam executionem tam
in criminalibus, quàm in civilibus impedire,
perturbare, sive per se, sive per alios dire-
ctè, vel indirectè, sub quocunque titulo, vel
colore tentabunt, vel eisdem Constitutionibus
ad unguem non parebunt, prout etiam illos,
qui in eadem loca, contrà easdem Constitutio-
nes recipient, sive ad ea confugient, ultra pœnas
in eisdem Constitutionibus contentas, in Excom-
municationis majoris, ac latæ sententiæ penam
ipso facto incidere, à quâ non per alium,
quàm per Nos, seu Romanos Pontifices Suc-
cessores Nostros pro tempore existentes, nisi in
mortis articulo ipsi fuerint constituti, etiam
prætextu quarumlibet facultatum, & indulto-
rum concessorum quibuscunque personis Eccle-
siasticis, etiam speciali notâ, & expressio-
ne dignis Secularibus, & quorumcunque Or-

Accedit
annua in-
valorum
urbis &
potestatis
Romano
Pontifici
in eam
competen-
tis Excom-
munica-
tio.

More Præ-
decesso-
rum Fran-
chitiarum
nomen pe-
nitens abo-
let.

Eorumque
deluper
emanatas
Constitu-
tiones con-
firmat.

In Excom-
municati-
onis ma-
joris ac la-
tæ senten-
tiæ poe-
nam cujusc-
unque
Ordinis
aut Digni-
tatis inob-
edientes inci-
dent.

Derogatio
contrariis.

dinum Regularibus absolvi possint, decernimus & declaramus.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, & indultis, sub quacunque verborum forma quomodolibet in contrarium concessis, confirmatis, & iteratis vicibus innovatis, præteritis consuetudinibus, sive potius corruptelis, contra omne jus fasque quomodolibet introductis, quas per præsentis improbamus, annullamus, cassamus, atque irritamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Publicari
mandatur.

§. 9. Ut autem præsentis ad notitiam omnium, & singulorum deducantur, eas valvis Ecclesiæ Sancti Joannis Lateranen. ac Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ affigi mandamus, ut nullus possit exinde excusationem prætere, seu ignorantiam allegare.

Sanctio
pœnalis.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ voluntatis, innovationis, confirmationis, approbationis, roboris, dispositionis, Decreti, executionis, mandati, declarationis, improbationis, annulationis, cassationis, & irritationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo octuagesimo septimo, Quarto Idûs Maji Pontificatus Nostri anno Undecimo.

D. 12. Maji
1687. Pont.
anno un-
decimo.

† Ego Innocentius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.
Ego Nicolaus Episcopus Ostiensis Card. Ludovisius Decanus.

Ego Alderanus Episcopus Portuens Card. Cybo.

Ego Petrus Episcopus Tusculanus Card. Orthobonus.

Ego Carolus Episcopus Sabinensis Card. Pius.

Ego Flavius Episcopus Albanensis Card. Chisius.

Ego Carolus T. S. Laurentii in Lucina P. Card. Barberinus.

Ego Decius T. S. Prædix Presbyter Card. Azzolinus.

Ego Jacobus T. S. Mariæ de Pace P. Card. Franzonus.

Ego Palutius Tit. S. Mariæ Transyberim P. Card. de Alteriis S. R. E. Camerarius.

Loco † Plumbi.

J. G. CARD. SLUSTUS.

F. Datarius

Visa de Curia S. de Pilastri

D. Campinus.

Registrata in Secret. Brevium.

XX.

Prorogatur Sanctitatis Suae Constitutio de d. 27. Septembris 1683. vid. supra p. 49. quæ ad sublevandas Ararii Apostolici angustias propter suppeditata Principibus Christianis in bello Turcico subsidia tres integras decimas Cleri Italici & adjacentium Insularum redditibus imposuerat.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad fututam rei memoriam.

Recense-
tur Con-
stitutio su-
per ejus-
modi deci-
marum
impositio-
nem alias
emanata.

§. I. Alias à Nobis emanarunt Litteræ tenoris subsequents, videlicet. Innocentius Episcopus Servus Servorum Dei, Ad futuram rei memoriam. Cum ab ipso Nostri Pontificatus initio, ad quem Divina Clementia in altitudine divitiarum sapientiæ, & scientiæ suæ, Nos meritis licet impares evexit, malis undique afflictam, scissamque discordiis Christianorum Rempubliam videremus, ad Dominum in amaritudine cordis Nostri clamavimus, eumque deprecati sumus, ut secundum mul-

titudinem miserationum suarum redimeret Nos à malis, & non daret hereditatem suam in perditionem, & in opprobrium. Quod quidem postea eo ardentioribus votis efflagitavimus, quò rebus quotidie magis in deterius labentibus omnia periculis plena esse videbantur. Nam expugnatis jam ab effero Turcarum Tyranno Varadino, Neoselio, & Camenecio munitissimis Hungariæ, & Podoliz arcibus, & Cretæ Regno post diuturnum acerbissimumque bellum subactis, Germaniæ, atque ipsiusmet Italiæ cervicibus fœdissimæ servitutis jugum imminabat. Hæc inter vota, & curas Pastoralis Nostræ sollicitudinis terribimus hostis, atque in omnem occasionem rei benè gerendæ semper intentus, inhumanissimo, si unquam antea exercitu, ex omni Barbarorum colluvie comparato, ipsis rebellibus Hungaris deductis, Hungariam, Austriam, atque iis conterminas Provincias invasit, fœdèque sacra & profana omnia igne, ferroque popularis, ingenti quoque Christianorum multitudine in servitutem redacta, Viennam Germanici Imperii domicilium, & publicæ salutis propugnaculum arctissima oppugnatione est aggressus. Cum Charissimus in Christo Filius Noster Leopoldus Romanorum Rex in Imperatorem electus ingruenti subitæ tempestate nondum viribus par esset, & Charissimus in Christo Filius itidem Noster Joannes Poloniæ Rex illustis, magnique Ducatus Lithuaniz Magnus Dux, qui periculi propinquitate, & magnitudine, ac Nostris denique hortationibus excitus, fœdus cum Cæsare inierat, pluresque præclari ex Imperio Principes, & Ordines nondum instructi, paratique essent ad communem calamitatem repellendam. Nos igitur penè desperatâ, conclamataque Republicâ ad Dominum enixius confugientes, majores supplicationes per universam Ecclesiam indiximus, ut in jejuniis, & fletu audiret Deus, secundum magnam misericordiam suam gemitus compeditorum, & solveret filios interemptorum, averteret iram suam à Nobis, ipsamque immitteret in Gentes, & in Regna, quæ nomen suum non invocaverunt. Exaudivit Dominus preces populi sui, exurrexit, & dissipavit inimicos, piis fortissimisque Christianorum Principum copiis, in virtute ejus strenuè pugnantibus. Quâ sanè admirabili victoriâ, in quâ Christianus populus ab acerbissimâ servitute penè redemptus præsentem Dei dexteram in attritione cordis agnovit, uti potius, quam frui opus est, publicâ nondum securitate firmatâ, & Turcico Imperio inani mole suâ justum adhuc omnibus timorem incutiente; nec enim dubitandum videretur, quin ab infiniti hoste vindictæ cupido, & ob acceptam cladem furore percito bellum redintegrari quàm primum debeat. Nos quidem paternâ charitate Nostrâ publicam causam, & præclaros, Christianæque Religioni salutare fortissimorum Principum conatus juvare, ut par est, & proficere cupientes, in tantis Apostolicis Aerarii ob præstita jam à Nobis eidem Leopoldo, & Joanni Regi subsidia, angustis, ad Cleri Italici, & adjacentium Insularum redditus Prædecessorum Nostrorum vestigiis inhaerentes animum adjicere cogimur. Maturâ igitur super hoc cum Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione habitâ, de eorumdem consilio, & assensu indicimus, & imponimus tres integras decimas intrâ quinquennium, ut infra perfolvendas, omnium, & quorumcunque fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, distributionum quotidianarum, & emolumentorum, ordinariorum, & extraordinariorum, in quacunque re consistentium, undecunque, quomodocunque & qualitercunque, etiam ex pede Altaris, aut alias quomodolibet, & quovis modo provenientium, & proventuum omnium, & quorumcunque Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiarum, ac Parochialium, aliarumque Ecclesiarum, nec non Monasteriorum, & Conventuum, ac etiam Mensarum Patriarchalium, Archiepiscopaliû, Episcopaliû, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratuum quoque, Præpositurarum, Præceptoriarû, Canoniciatum, & Præbendarum, Dignitatum, Personarum

tuum, Administrationum, & Officiorum, Cappellaniarum, caeterorumque Beneficiorum, & bonorum Ecclesiasticorum, etiam Jurispatronatus Laicorum, tam ex privilegio, quam ex fundatione & dotacione, vel alio quocunque titulo, cum cura & sine cura Secularium, & quorumvis Ordinum Regularium in titulum, commendam, administrationem, aut alias quomodolibet obtentorum, & in posterum obtinendorum, Sancti quoque Benedicti, S. Augustini, Cluniacen. Cisterciens. Praemonstraten. S. Basilii, & qui proprietates, redditusque certos ex privilegio, vel alias possident mendicantium, ac quorumcunque aliorum Ordinum utriusque sexus, nec non Cassinen. alias S. Justinae de Padua, Carthusien. Lateranen. montis Oliveti, Camaldulen. S. Salvatoris Vallis Umbrosae, Coelestinorum, Cisterciens. In Longobardia, Silvestrinorum, ac Clericorum Regularium Societatis Jesu, aliarumque Congregationum, Societatum, & Institutum Regularium exemptorum, & non exemptorum; Et insuper Hospitalium, etiam pauperum hospitalitatem non exercentium, seu bona, & redditus ultra infirmorum necessitates, & alia pro quibus instituta sunt, pia officia exercenda possidentium, nec non Beatae Mariae Theutonicorum, S. Lazari de Alto passu, & aliarum Militiarum in universa Italia & Insulis Italiae adjacentibus consistentium, secundum verum annum valorem fructuum, reddituum, proventuum, & aliorum praefatorum, nisi aliter cum Sede & Camera Apostolica, & pro ea cum Dilecto Filio Nostro Palutio Tit. S. Chrysogoni Presbytero Cardinali de Alteriis nuncupato S. R. E. Camerario, nunc & pro tempore existenti fuerit concordatum. Exceptis dumtaxat ejusdem S. R. E. Cardinalibus ob assiduos, magnosque labores, quos Ecclesiae Universali impendunt, gravissimaque tuendae Dignitatis causa sustinent onera, & quia jam praeventive notabiles pecuniarum summas in memoratam causam contulerunt, ac Militibus S. Joannis Hierosolymitani, qui pro Christiani Orbis defensione adversus Turcas praefatos semper gerunt bella, nec non illis Parochialibus Ecclesiis, quae etiam computatis incertis, & aliis supra expressis triginta unius ducatorum auri de Camera cum uno quarto alterius ducati paris, illisve Beneficiis, quae computatis praefatis incertis, & distributionibus quotidianis septem ducatorum similium valorem annum non excedunt, dummodò tamen Parochialium, seu Beneficiorum hujusmodi titulares, una cum illis alia Beneficia Ecclesiastica, five annuas pensiones valorem praedictum conjunctim excedentia non possideant, seu percipiant, quia tunc illos ad easdem decimas solvendas obligatos, & adstrictos esse declaramus. Ac etiam indicimus, & imponimus tres similes decimas omnium & quarumcunque pensionum annuarum, super quibusvis fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, emolumentis, & distributionibus supradictis, siue earum loco fructuum, reddituum, proventuum, obventionum, emolumentorum, & distributionum hujusmodi in favorem quorumcunque, non tamen Cardinalium, ac Militum S. Joannis Hierosolymitani praedictorum reservatarum, & assignatarum, seu translatarum, aut reservatarum & assignatarum, seu translatarum, ac reservandarum, & assignandarum, seu transferendarum, aut reservandarum & assignandarum, vel transferendarum percipiendas, exigendas, & levandas ab omnibus, & quibuscunque Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Praelatis, ac caeteris cujuscunque dignitatis, gradus, status, ordinis, Militiae, & conditionis personis, infra scripto quinquennio durante, praefata quocunque jure, & titulo obtinentibus, obrenturis, ac reservata, & assignata, seu translata habentibus, seu habituris, nec non Oeconomis, Administratoribus perpetuis & temporalibus, usufructuariis, ac fructus, pensiones, res & alia hujusmodi jura, ex quacunque causa sibi Apostolica auctoritate in toto vel in parte reservata, seu translata habentibus & habituris, Secularibus, & Regularibus Ordinibus,

Congregationum, Militiarum, & Hospitalium praefatorum, non tamen S. Joannis Hierosolymitani, nec non ab ipsis Ecclesiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus, Militiis, mensis, massis, & locis quocunque privilegio, exemptione reali, personali, & mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continuata sussultis, quas omnes decimas praedictas solvere obligatos, ut praefatur, easdem inter quinquennium proximum, quinque aequalibus solutionibus, pro prima videlicet inter proximum diem festum Apparitionis S. Michaelis Archangeli mensis Maji proxime futuri, & successive pro reliquis quatuor solutionibus singulo quoque anno ratam partem intra festum hujusmodi cujuslibet anni immediate, usque ad totalem solutionem Camerae praedictae, & illius Depositario Generali ad id constituendo omnino volumus perfolvisse. Subcollectoribus autem decimarum hujusmodi extra Urbem Nostram, ut infra deputandis, ne ultra taxam competentis salarii in eorum deputationum Litteris patentibus designandam, etiam petere, vel praetendere, aut percipere audeant, specialiter, & expresse, ac sub poenis in contravenientes arbitrio ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Camerarii infligendis, prohibemus. Eiusdem vero Depositarii munus erit sedulo curare, ut quicquid pecuniarum ex decimis colligetur, id diligenter, ac fideliter aservetur, de mandato Nostro speciali in praefatos usus duntaxat, nec alias erogandum. Quicunque vero adeo indurato corde, & ratione carens extiterit, quod non sit factus alieno periculo cautus, & tanta avaritia arserit, ut quod gratis ab Ecclesia accipit, particulam accepti eidem periclitanti reddere ceusaverit, decimas hujusmodi nullo modo, vel non integre scienter, aut non secundum verum annum valorem fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, & emolumentorum, vel concordiam cum Sede, & Camera praedictis, ut praefatur, ineundam, siue in terminis constituendis non exhibuerit, seu in illorum exhibitione malitiam commiserit, vel fraudem, si Ecclesiarum Antistes fuerit, suspendimus à Divinis, Capitula vero, Conventus, Congregationes, Societates, & Collegia Ecclesiastica interdicto supponimus, ac singulares personas Antistites inferiores, excommunicationis sententia innodamus, ac in poenam privationis tam Beneficiorum, quam pensionum ipso facto incurrisse declaramus. Caeterum ad praedictas decimas consequendas, praecipimus etiam omnibus Conductoriis, Censuariis, & Affiduariis proprietatum, fructuum, rerum, & jurium praedictorum, etiam hujusmodi pensionibus oneratorum, ut memoratas decimas nomine Dominorum, ac Pensionariorum ad computum suae cujuscunque locationis, omnibus vero possessoribus, & usufructuariis, & aliis pensiones, seu fructus, aliaque praedicta solvere debentibus, ut ipsi etiam decimas pensionum hujusmodi nomine Pensionariorum, Camerae, & Depositario praedictis integre perfolvant. Decernentes decimas fructuum, reddituum, proventuum & aliorum jurium praedictorum secundum verum valorem annum, alias vero pensionum decimas ad eandem rationem trium decimarum durante dicto quinquennio, praestari debere, & secundum eam praedictos omnes in solidum cogi posse, ipsarumque decimarum Procuratores, siue Exactores à quibus libuerit integre exigendi optionem facultatemque habere, omnesque, & singulos pensionarios, quacunque auctoritate, dignitate, praeminentia perfulgeant, Cardinalibus, ac Militibus S. Joannis Hierosolymitani praefatis ob causas supra expressas tantum exceptis, ad ipsarum decimarum solutionem pro rata cujuslibet pensionis, teneri, & obligatos esse, neque ullum jus, & actionem, etiam in vim cujuscunque pacti, & conventionis, quantumvis ex causa onerosae, vel donationis, juramenti, obligationis Cameralis, augmenti pensionis, & cujusvis alterius, quantumvis inexcogitatae cautela, & pactionis, etiam à Sede Apostolica in genere vel in specie atque individualiter cum illarum, & illorum inserto tenore approbatorum, & confirmatorum, ac forsan praefato

quin-

quinquennio durante approbandorum, & confirmandorum aliquid aliquando, ab his titularibus repetendi competere, sed ipsos Pensionarios, ad Decimarum hujusmodi solutionem pro ratâ suâ cujuslibet pensionis, præfato quinquennio durante teneri, ac per eos ad quos spectat, & pro tempore spectabit, cogi & compelli posse, seu debere. Omnes verò confessiones, ac quietantias receptionis decimarum à Procuratoribus, & Ministris Camerae prædictæ, tam Conductoribus, Censuariis, & Affictuariis nomine suorum principalium, quàm etiam ipsis, nec non possessoribus, usufructus solvere debentibus nomine pensionariorum faciendas perinde valere, atque in judicio, & extra illud ubique locorum fidem facere, ac si ipsi principalibus, & pensionariis præsentibus, & solventibus factæ, & exhibitæ fuissent. Conductores autem, qui pretium locationis Dominis legitime anticipaverint, locationem suam hujusmodi, quam quoad hoc prorogamus, usque ad integram satisfactionem, ut prius, etiam adveniente successore continuare debere. Sicque per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, Sedifque Apostolicæ Nuncios in quavis instantiâ, sublatâ eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus. Ut autem omnia prædicta, sicut causa urgens postulat, diligenter, & fideliter executioni demandentur, præfatum Palatium Cardinale Camerarium, cujus integritas, fides, atque experientia, notaque devotio jam pridem Nobis perspecta sunt, Generalem omnium decimarum prædictarum Collectorem in Italiâ, & Insulis illi adjacentibus hujusmodi, cum omnibus, & quibuscunque privilegiis, jurisdictionibus, quæ omnes alii ante hoc hujusmodi Collectores habuerunt, auctoritate prædictâ tenore præsentium constituimus, & deputamus, eique plenam, liberam, & absolutam facultatem, & auctoritatem tribuimus, omnes ipsas Decimas Camerae prædictæ nomine procurandi, prædictos omnes, tam conjunctim, quàm divisim, ad illarum integram solutionem, ut prædictum est, faciendam, etiam per edictum locis publicis assignandum monendi, & requirendi; non parentes, fraudantes, & ceteros contumaces in censuras, & penas prædictas incidisse, servatâ formâ Concilii Tridentini, declarandi, proprietates, res fructus, & alia bona ipsorum, etiam manu Regia apprehendendi, & usque ad condignam satisfactionem retinendi, contradictores, perturbatores, & rebelles quoscunque, eisque auxilium, consilium, vel favorem publicè, vel occultè, quovis quaesito colore præstantes, cujuscunque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint, prædictis, aliisque censuris, & penis Ecclesiasticis, nec non pecuniariis, cæterisque juris, & facti remediis compellendi, illasque etiam iteratis vicibus aggravandi, dignitatibus, beneficiis, & officiis omnibus privandi, & amovendi, ad futurum inhabiles faciendi, interdictum Ecclesiasticum apponendi, auxiliumque brachii secularis quodocunque opus fuerit invocandi, illos verò, qui respuerint, ac debite satisfecerint, ab omnibus censuris, & penis supra dictis in forma Ecclesiæ consueta absolvendi, super irregularitate forsan incurfa, dummodò tamen in contemptum Clavium non celebraverint, dispensandi, & ad pristinum statum omnino restituendi. Præterea Collectores, & Subcollectores viros ubique providos, ac fide, & facultatibus locupletes, & solertes in omnibus Civitatibus, Terris, & Provinciis Italiæ, & Insularum illi adjacentium hujusmodi, quotquot viderit expedire, cum simili, vel limitatâ, non tamen absolvendi potestate, constituendi, eumque, vel eos ejus arbitrio revocandi, negligentes, & morosos removendi, ac alium, seu alios subrogandi, quotiescunque ei videbitur, ac ab eis eo-

rumque heredibus, & successoribus administrationis rationes exigendi, in delinquentes, & suspectos per se, vel alium, seu alios, etiam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura judicii inquirendi, & meritis penis puniendi, modos, & formas in prædictis servandos præscribendi, dubia quæcunque in præmissis forsan oritura declarandi, ac prorsus omnia, & quæcunque circa ea necessaria, & opportuna faciendi, statuendi, & exequendi, etiam si talia forent, quæ mandatum exigent magis speciale quàm præsentibus est expressum; Eâ tamen conditione adjunctâ, quod Collectores, & Subcollectores deputandi, seu substituendi hujusmodi per deputationem, seu substitutionem, de eorum personis, ut præfertur, faciendam, nullo modo censeantur exempti à solutione trium decimarum prædictarum, quas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, seu Pensionum per eos obtentorum solvere debebunt. Non obstantibus fel. rec. præfati Pauli III. ac Gregorii XIII. quibus inter alia cavetur, quod Clerici Regulares Societatis Jesu à solutione decimarum hujusmodi exempti esse debeant, ac B. Pii V. duodecim Congregationibus præfatis ex titulo oneroso partem exemptionum concedentis, & Bonifacii VIII. Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum Nostrorum de unâ, & in Concilio generali editâ de duabus dietis, & aliis Apostolicis Constitutionibus, nec non Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Militarum & locorum prædictorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, nec non quibusvis privilegiis, indultis, exemptionibus, etiam in corpore juris clausis, Immunitatibus & Litteris Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Militiis, Monasteriis, Conventibus Regularibus, Locis, Capitulis, Dignitatibus, aliisque quibuscunque personis supradictis, tam Secularibus, quàm Regularibus generaliter vel specialiter, sub quacunque forma, & verborum expressione ab eadem Sede, etiam ex causâ concordie, aut remunerationis laborum, vel titulo oneroso, aut aliâ ex quolibet alia causâ, etiam hic non expressâ, & necessariò exprimenda concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi pro plenè & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliâ in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat harum serie latissime, & plenissime, ac specialiter, & expressè pro hac pia causa derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Seu si Prælati, & personis prædictis, eorumque Ecclesiis, & locis, vel quibusvis aliis communiter aut divisim à præfata sit Sede indultum, quod interdicti, suspensi, vel excommunicati non possint, per Litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi, nec non personis eorumque nominibus & cognominibus, Ecclesiis, Monasteriis, & Ordinibus in locis hujusmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, in genere, vel in specie, quodocunque concessis, confirmatis & innovatis, etiam solutionem decimarum, aliâ quàm secundum antiquam taxam, & nisi in universali decimarum per Orbem impositionibus, applicationibus, donationibus, obligationibus, juramentis, renunciationibus, vinculis & cautelis, in assignatione prædictarum pensionum factis, quibus per impositionem decimarum hujusmodi neminem teneri, neque eas quoad præmissa contra quemcunque locum habere similiter declaramus, aliisque indultis, & litteris Apostolicis generalibus, vel specialibus, cujuscunque tenoris existant, per quæ præsentibus non expressâ, aut omnino non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet.

liber, vel differri, & de quibus eorumque totis tenoribus habenda sit in Nostri Litteris mentio specialis. Quæ omnia contra præmissa nolumus cuiquam in aliquo suffragari. Nec non aliis huiusmodi impositionibus, & concessionibus ad tempus nondum elapsum, si quæ sint, factis, cæterisque contrariis quibuscunque. Ut verò subsidia huiusmodi magis prompta haberi possint, & decimas prædictas solvere debentes ad compositionem cum dictâ Camera Apostolica deveniendum per amplius invitentur, statuimus, & decernimus, quod si ante quinquennii prædicti terminationem decimarum solutio, ut infra, cessaverit, eadem Camera Apostolica ad restitutionem, & refectionem pecuniarum, ab eisdem decimis provenientium, illis qui, ut præfertur, cum ea concordaverint, faciendam, pro ratâ tamen temporis ante dicti quinquennii lapsum decursi, & summæ per eos solutæ omnino teneatur. Et insuper volumus, quod si favente Deo, causæ propter quas decimarum prædictarum impositio emanavit, ante quinquennium huiusmodi cessaverint, etiam decimarum huiusmodi solutio cesset, & cessasse censetur eo ipso. Insuper in percipiendis decimis prædictis, Constitutionem rec. mem. Clementis Papæ V. similiter Prædecessoris Nostri in Concilio Viennensi editam, quod decimæ ad monetam currentem communiter levari, nec Calices, libri, cæteraque Ecclesiarum ornamenta Divino cultui dicata ex causâ pignoris capi, percipi, vel distrahi, aut aliâs quomodolibet occupari debeant, ubique volumus observari. Quin etiam præcipimus, ne quisquam etiam plura quancunque valoris Beneficia Ecclesiastica, seu plures pensiones, aut fructus, seu talia mixtim obtinens pro Litterâ, & sigillo quietantiæ universalis, si illam habere voluerit, ultra unum Carolenum conficiendam quatenus triginta septem monetæ Romanæ solvere teneatur, nec ad aliud onus, etiam prætextu Cambii uspiam compellatur. Volumus autem, imò iubemus, quod decimæ præfate integrè tam hic in Urbe, quam extrâ, absque ullâ ratæ deductione, præterquam ratam competentis salarii in Subcollectorum in partibus deputandorum Litteris patentibus, ut præfertur, designandam, quæ summam quatuor pro centenariis non excedat, penes ejusdem Cameræ Apostolicæ Depositarium deponantur, non obstante quâcunque consuetudine in similibus impositionibus, & exactionibus, hætenus in favorem quarumcunque personarum, de quibus specialis, specifica, expressa & individua mentio faciendâ esset, tam ratione officiorum, quam laborum, quamdam ratam ex eisdem decimis exactis percipiendi observatâ. Cæterum volentes, illos quos Dei timor à malo non revocat, saltem formidine pœnæ, & publicâ disciplinâ compescere, omnes & singulos cujuscunque dignitatis, status, gradus, Ordinis, vel conditionis fuerint, etiam si Pontificali dignitate potiuntur, qui de huiusmodi exigendis decimis aliquid usurpare, seu subtrahere, aut sibi ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, seu pensionum per eos obtentorum, ut præfertur, retinere, aut aliâs exigendo, colligendo, vel conservando fraudem, vel deceptionem aliquam committere malitiosè præsumpserint, suspendimus, nec non interdiciamus à Divinis, ac majoris excommunicationis, & etiam privationis Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum, quæ obtinent, & pensionum, quas percipiunt, nec non inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, sententias, censuras, & pœnas incurrere volumus ipso facto, ita ut ab eadem excommunicatione ab alio quàm Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo, absolutionis beneficium nequeant obtinere. Quia verò difficile nimis esset præsentibus Litteris ad singula quæque loca, & quocunque illis opus fuerit perferre, volumus, ut illarum exemplis, etiam impressis, & Notarii publici manu subscriptis, & Palatii Cardinalis Camerarii præfati, seu alterius ab eodem deputati Collectoris, seu Prælati Ecclesiastici ejusque Curie sigillo obfignatis, eadem prorsus

fides in iudicio, & extrâ illud ubique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel offensæ. Ut autem præsentibus ad communem notitiam deducantur, eas valvis Ecclesiæ S. Joannis Lateranen. Basilicarum Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ affigi, seu appendi faciemus, quæ se suo quasi sonoro præconio, & patulo indicio publicabunt, ut ii, quos præmissa contingunt, quod ad ipsos non pervenerint aut ea ignoraverint, nullam possint exculationem prætere, seu ignorantiam allegare, cum non sit verisimile quoad ipsos remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam indictionum, impositionum, suspensionis, suppositionis, innodationis, Decreti, concessionis, impertitionis, prorogationis, Constitutionis, deputationis, tributionis, declarationis, voluntatis, & præcepti Nostri infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, ac Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo octuagesimo tertio. Quinto Kal. Octobris, Pontificatus Nostri anno septimo.

§. 2. Nunc verò Nos pro eâ quam de totius Domini gregis divinitus Nobis crediti salutis præcipuum gerimus sollicitudinem, providè considerantes causas, propter quas tres integræ decimæ huiusmodi à Nobis, ut præfertur, impositæ fuerunt, adhuc perdurare, officii Nostri partes esse duximus in præfati rerum calamitoso statu impositionem decimarum huiusmodi modo, & formâ infra scriptis extendere & ampliare.

§. 3. Motu itaque proprio, & ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione Nostri, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, indictionem, & impositionem trium integrarum decimarum prædictarum, per Nos, ut præfertur, factas, Litterasque huiusmodi, cum omnibus, & singulis in eis contentis ad aliam unam similem integram decimam, & quatuor ex quinque partibus alterius decimæ, percipiendas, exigendas, & levandas, ab omnibus & singulis, in eisdem præfatis Litteris nominatis, quos omnes ad hoc obligatos, intra triennium proximum tribus aequalibus solutionibus, pro primâ videlicet intra proximum diem festum apparitionis S. Michaelis Archangeli mensis Maji anni proximi venturi 1689, & successive pro reliquis duabus solutionibus singulo quoque anno ratam partem infra festum huiusmodi cujuslibet anni immediatè usque ad totalem solutionem, servatâ aliâs in omnibus, & per omnia earumdem Nostri Litterarum formâ & tenore, omnino volumus perfolvisse, tenore præsentium indicimus, & imponimus.

§. 4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in præfatis Nostri Litteris volumus non obstat, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Palatii Camerarii Cardinalis prædicti, seu alterius ab eodem deputati Collectoris, vel Prælati Ecclesiastici, ejusque Curie sigillo obfignatis, eadem prorsus fides in iudicio, & extrâ illud ab omnibus, & ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhibetur, si forent exhibitæ, vel offensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Novembris 1688. Pontificatus Nostri anno decimo tertio.

Visa de Curia Ferdinandus Nuptius.

Loco † Plumbi.

J. F. ALBANUS.

D. Campianus.

Registrata in Secret. Brevium.

Causæ propter quas illæ decimæ impositæ fuerunt adhuc subsistunt.

Quamobrem impositio prorogatur.

Solutionis termini.

Derogatio contrariis.

Transsumptorum fides.

D. 25. Novembris 1688. P. A. decimo tertio.

Con-

XXI.

Confirmantur duo Decreta Congregationis S. Ritibus præpositæ, quæ Ecclesiæ S. Georgii præcedentiam jure Matricitatis præ Ecclesiâ S. Petri Civitatis Modicæ adjudicant.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Primum S. Congregationis Decretum sub datum d. 24. Martii. 1636. Ecclesiæ S. Georgii præcedentiam tribuit.

Alterum de die 6. Septembr. 1636. quænam sint ejus modi præeminentiæ declarat.

S. 1. **A**liæ emanarunt à Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium S. Ritibus præpositorum duo Decreta, tenoris, qui sequitur, videlicet, Syracusana Eminentiſſimo Cæsarino referente articulum super Matricitate præsentia, inter Ecclesias S. Georgii, & S. Petri Civitatis Modicæ: Sacra Congregatio respondit; Ecclesiam S. Georgii esse Matricem, eique propterea competere præcedentiam. Die 24. Maji 1636. Ita reperitur in Registris Congregationis Sacrorum Rituum. In quorum fidem hac die 18. Syracusana. Cum Sacra Rituum Congregatio sub die Maji 1636. ad relationem Eminentiſſimi & Reverendiſſimi Domini Cardinalis Cæsarini declaraverit, Ecclesiam S. Georgii Civitatis Modicæ Syracusanae Diocesis esse Collegiatam insignem, & Matricem, eique uti tali deberi præcedentiam supra omnes alias Collegiatas ejusdem Civitatis, institutum fuit pro bono pacis declarari, quænam sint hujusmodi præeminentiæ, & Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Eminentiſſ. & Reverendiſſim. D. Cardinalis Sacchetti, censuit esse infraſcriptas, videlicet. Primò quod in solemnitate Corporis Christi Processio incipere debeat ab ipsa Ecclesiâ Matrice, ad quam convenire debeant Archipresbyter S. Petri cum suo Clero, & omnes alii interesse debentes enumerati in Ceremoniali Episcoporum libro secundo cap. 33. & nullo modo per vias expectare. Secundò quod in eadem festivitate delatio Sanctissimi Corporis Christi spectet ad Præpositum S. Georgii, uti primam dignitatem, & eo absente ad aliam dignitatem ejusdem Matricis, ordine successivo, dummodo ipsa dignitas quæ Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum deferre debet, illo die solemniter celebraverit. Tertiò, quod omnes aliæ Processiones publicæ, puta S. Marci, Rogationum, pro pluvia petenda, serenitate impetrandâ, & similes incipere debeant ab ipsa Matrice. Quartò, quod in die Ascensionis Domini, & processionibus S. Marci, nec non Rogationum tam intra, quam extra Civitatem, Præpositus Sancti Georgii, seu alia dignitas, quæ succedit, deferendo stolum officium faciat, benedicens segetes, & similia. Quintò quod in omnibus actibus, in quibus intervenit Clerus S. Georgii, & Clerus S. Petri, Præpositus S. Georgii præcedentiam habeat, & votum supra Archipresbyterum, & Canonicos S. Petri. Sextò quod accedente Clero S. Georgii ad Ecclesiam S. Petri pro exercendâ publica functione, spectet, & pertineat ad Præpositum S. Georgii, & hoc casu præcedentiam debere eidem Clero S. Georgii; in functionibus autem privatis, puta ex devotione, vel simili præcedentiam competere Clero S. Petri in propria Ecclesia. Septimò, quod in Sabbato Sancto pulsatio campanarum spectat, & pertineat privative quoad omnes alios, ad Matricem S. Georgii. Octavò, quod Indulgentiæ, seu Excommunicationes publicandæ nullibi publicari valeant, nisi prius publicatæ fuerint in Ecclesia Matrice S. Georgii. Nonò, quod fideles in die Paschatis recipientes Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Ecclesiâ Matrice Sancti Georgii, satisfaciunt obligationi de recipiendo Communionem in Parochiali. Decimò, quod quando aliquis Parochianus S. Petri eligit sepulturam in Ecclesia S. Georgii, Præpositus S. Georgii officium faciat super cadavere, etiam præsentem Archipresbytero, & Clero S. Petri. Undecimò quod in allocatione

cadaveris, quando intervenit Clerus S. Georgii, & Clerus S. Petri, semper præcedentia debeat Præposito, & Clero S. Georgii, etiam si cadaver deferatur in Ecclesia Sancti Petri, quo casu erit deferenda Crux Sancti Georgii, sub cuius Cruce omnes funus allociantes incedere debeant. Officium verò super cadavere spectet, & pertineat ad Curatum, vel Sacerdotem illius Ecclesiæ, in quâ cadaver tumulari debet. Duodecimò quod Archipresbyter S. Petri nullo modo ministrare valeat Sacramenta suis Parochianis extra propriam Parochiam. Die 6. Septembris 1636. Ita reperitur in Registris Sacre Rituum Congregationis in folio impresso. In quorum fidem hac die 18. Maji 1689, Loco + Sigilli A. Cardinalis Cybo, Bernardinus Casalius Sacre Rituum Congregationis Secretarius.

S. 2. Cum autem, sicut pro parte Dilectorum Filiorum Capituli, & Canonicorum secularis, & Collegiatæ S. Georgii Oppidi Modicæ Civitatis nuncupat, Syracusanae Diocesis Nobis nuper expositum fuit, ipsi Decreta hujusmodi, quo firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine, quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolicâ tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

S. 3. Decernentes easdem præsentis Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

S. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

S. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Junii 1689. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

J. F. ALBANUS.

Concessio Indulgentiarum pro Fratribus & Monialibus Ordinis Prædicatorum, spiritualibus exercitiis per quadraginta dies quotannis incumbentibus.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

S. 1. **E**xponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Antonius Cloche Magister Generalis Ordinis Prædicatorum, quod in multis Conventibus, & Monasteriis dicti Ordinis consuetum est, ut tam Fratres, quàm Moniales eorundem Conventuum, & Monasteriorum quotannis in aliquod cubiculum sibi à Superioribus assignatum secedant, ubi per quadragin-

Desideratur eorum confirmatio.

Et à Sanctitate Sua fit cum ab solutione ad effectum.

Decretum roborans & irritans

Derogatio contrariis.

Transumptum h- des.

D. 4. Junii 1689. P. A. decimotertio.

XXI.

Exercitia quibus in memoriâ jejunii Salvaoris vacant.

ta dies diversis exercitiis spiritualibus alternativè, nempe orationibus, mortificationibus corporis, flagellationibus, seu disciplinis, & aliis in memoriam quadraginta dierum, quibus Dominus Noster Jesus Christus in deserto fuit, magnâ cum devotione & silentio vacant.

§. 2. Nos igitur devotionem hujusmodi celestibus Ecclesiæ thesauris, dispositioni Nostræ à Domino commissis confovere volentes, ac supplicationibus ejusdem Antonii Magistri Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis, tam Fratribus, quàm Monialibus dicti Ordinis, qui per dictos quadraginta dies piis hujusmodi exercitiis semel quotannis se dederint, quâ vice id egerint, easdem Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes, quas fel. rec. Paulus PP. V. Prædecessor Noster Fratribus, & Monialibus prædictis, & aliorum Ordinum, qui per spatium decem dierum spiritualibus exercitiis incumbunt, concessit, Apostolicâ auctoritate tenore præsentium misericorditer in Domino concedimus.

§. 3. Non obstant. Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ, de non concedendis Indulgentiis, ad instar, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque, Præsentibus ad septennium tantum valituris.

§. 4. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium, aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblaturum recipiatur, præsentibus nullæ sint, quòdque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Junii 1689. Pontificatus Nostri decimotertio.

J. F. ALBANUS.

Decretum Generale.

Cùm Sabbato sancto proximè futuro occurrat festum Annunciationis B. M. V. dubitatum fuit, an debeant celebrari Missæ privaræ, ad effectum, ut Christi fideles commodè satisfacere possint præcepto audiendi Missam; Et Sacrorum Rituum Congregatio ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis Colloredi, re maturè perpensâ, censuit prædictum festum Annunciationis, una cum præcepto audiendi Missam, & vacandi ab operibus in Ecclesiâ universali transferri debere ad feriâ secundam post Dominicam in Albis, protrahitis omnibus aliis festis, quæ non sint altioris ritus, ad aliam diem juxta rubricas Breviarii Romani. Celebrationem quoque Missarum dictâ die Sabbati sancti omnino prohibendam in quibuscumque Ecclesiis, & Oratoriis privatis, non obstante quacunque consuetudine in contrarium, & unicam Missam Conventualem, una cum Officio ejusdem Sabbati sancti celebrandam fore præcepit; Si Sanctissimo Domino Nostro placuerit. Hac die 11. Februarii 1690.

Et factò de prædictis per me Secretarium verbo cum Sanctissimo. Sanctitas Sua benignè annuit, sensum Sacræ Congregationis approbavit: ac præsens Decretum edi, & imprimi mandavit. Hac die 12. Februarii 1690.

A. CARDINAL, CYBO.

Locus † Sigilli.

XXIII.

Confirmatio & ampliatio Decretorum Congregationis reformationis Tribunalium.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exorditur à Romani Pontificis

Decet Romanum Pontificem, ut sicut ex impositæ sibi divinitus Apostolicæ servitutis Of-

ficio totius Domini gregis utilitatibus indefinenter incumbit, ita Almæ Urbis, ac in ea litigantium, nec non suorum, & Apostolicæ Sedis etiam quoad temporalia subditorum commodis circa ea præsertim, quæ meliorem, ac celeriore justitiæ administrationem, refectis superfluis circuitibus, sublati subterfugis, reformatisque litigantium expensis concernunt, sollicitis studiis intendat, ut si quæ per suos Prædecessores pro felici Reipublicæ statu providè sancita lapsu temporis in desuetudinem abiisse, visâ, seu deformata, vel depravata fuerint, congruæ declarationis, seu reformationis ope, pristino nitore, ac vigori restituatur; Si quæ autem de novo emerferint, quæ ut temporum fert conditio, novo auxilio indigere noscantur, opportuna sanctionis, seu provisionis remedio reparantur, & muniantur.

§. 1. Hinc est, quod Nos ab ipso suscepti, meritis licet imparibus, Universalis Ecclesiæ Regiminis primordio felicis recordationis Pauli Papæ Quinti Prædecessoris Nostri super Reformatione Tribunalium Urbis præfata, ejusque Officialium editam Constitutionem inconcusse servari, omnes, qui in contrarium irrepsissent abusus aboleri, opportunaque declarationes, reformationes, & provisiones, quæ ad rectam, magis expeditam, minisque dispendiosam justitiæ administrationem conferrent, explerique cupientes, Congregationem Reformationis Tribunalium dictæ Urbis singulis mensibus haberi præcepimus; Factaque Nobis postmodum die 3. Junii 1679. duplici relatione, Decreta ab eadem Congregatione eousque emanata approbavimus, nonnullaque ex illis ad universum statum Nostrum Ecclesiasticum Italiæ extendimus, & ampliavimus: Illaque omnia publicari, ac sub penis in præfata memorati Pauli Prædecessoris Constitutione contentis, nec non aliis, quæ in iisdem Decretis impositæ fuerant, cæterisque Nostro, vel Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio injungendis, in Urbe, & statu præfatis respectivè exactè observari mādavimus.

§. 2. Subindè autem supradicta Congregatio, cum de eadem Reformatione seriò agere non destiterit, ac quædam ex memoratis Decretis, etque signanter super subhaftationibus editæ, rationabilibus ex causis, ac experientiâ ita suadente delenda, seu revocanda: alia similiter declaranda, seu reformanda: nonnulla demùm etiam addenda censuerit, post novum multiplex, & exactum examen Decreta hujusmodi in sequentem formam redegit, videlicet.

De Capitolio, ejusque Officialibus.

Pluries examinatâ directione fori, seu Tribunalis Capitolini, & quomodo occutendum sit aliquibus inconvenientibus, quæ circa mentem, & sensum statuentium, & calumniatorum malitiâ irrepsisse videntur, deventum est ad sequentes resolutiones, & provisiones.

Primò, ut in causis in quibus ex dispositione Statutorum omnino tollitur, ac denegatur appellatio, sive quod illa respectivè conceditur ad solum effectum devolutivum, non autem suspensivum, vel non nisi factò deposito, sive sub alia forma per eadem Statuta præscriptâ, & demandatâ, Senator, quando non judicavit tanquam Judex primæ instantiæ, tanquam Caput Tribunalis, & cui per Statutum commissum, ac injunctum est, ut observet, atque ab illis observari faciat Statuta, & jura communia, gerat omnes illas partes, quas in Tribunali Auditoris Camere, aliisque Tribunalibus appellationum, & ulterioris instantiæ post primam gerit D. Cardinalis Signaturæ Justitiæ Præfectus in recognoscendo, & declarando: An per Judicem appellationis admitti, vel respectivè rejici debuerit appellatio, sive an iste moderari, vel respectivè reintegrare debeat suam inhibitionem, aliaque similia peragere eo modo, quo per dictum Cardinalem Præfectum Signaturæ Justitiæ practicaetur. Ubi verò partes, vel earum altera judicio Senatoris non acquiescant, tunc Assentamentum gerat, ac impleat illas partes su-

circa Reformationem Tribunalium Urbis Romæ & S. Sedis quoad temporalia subditorum officio.

Congregationem eam in finem à se institutâ ejusque Decreta confirmata & ampliata commemorat.

Quæ certis ex causis insequentem novâ formam redacta.

De partibus quas Senator & Assentamentum circa appellationes gerere debeat.

per præmissis, quas gerit, & implet plena Signatura Justitiæ. In illis vero casibus, in quibus Senator judicavit tanquam Judex primæ instantiæ, directè, ac immediatè recurri debeat ad Assettamentum, quod super præmissis provideat, ac rescribat, ad tollendos inanes circuitus sequi solitos super electione Consultoris ob Senatoris suspensionem, ut citius, quo fieri potest, negotia terminarentur.

Assettamentum in prima instantia nullo modo se ingerat.

Secundò, ut pro declaratione, seu clariori observantiâ ejus, quod Statuta jam disponunt, votum, seu judicium Assettamenti super præmissis esse debeat novum, & integrum, absque eo quod illud prolatum fuerit in prima instantia: Ideoque in præfatis casibus, quæ non sint de sui natura simpliciter ad utrumque effectum appellabiles, Assettamentum in prima instantia nullo pacto se ingerat, suumque votum non præstet, etiam si Judex petat, nisi utraque partium consentiat cum renunciatione cuicunque appellationi, vel restitutioni in integrum, & cuicunque alteri recursum, adeò, ut cupiant partes in eadem prima instantia causæ cum hoc voto finem dare.

Quomodo se gerendum in casu quo unus vel plures ex Curia Judicibus defecerint.

Tertiò, licet per Constitutionem Pii IV. disponatur, quod si unum ex Judicibus Curie abesse vel ægrotare contingat, aut suspectum jurari, Assettamentum per alios tres præsentés fieri possit; Attamen, quia dari potest casus, quod impedimentum, vel suspicio verificetur, etiam in aliquo ex tribus, vel quod qualitas causæ exigat, ut Assettamentum sit plenum & non constitatur minori numero quam quatuor; Idcirco Senator ad eorundem Statutorum præscriptum, alium, seu alios in locum illorum, qui impediti sint subrogare poterit, & quatenus partes, vel una earum suspectum habeat Senatorem in hac deputatione, tunc supplebit Auditor Sanctissimi.

De ratione verferandi in causis restitutionis in integrum.

Quartò, quod in causis restitutionis in integrum, sive illa petatur incidenter, sive principaliter, pronuntiari non valeat, nec debeat, sed servari debeat id, quod practicatur in Tribunali A. C. aliisque Tribunalibus Urbis, quòd scilicet, ubi agitur de Decretis interlocutoriis, ac aliis à quibus reponi potest, si Judex credit esse locum restitutioni, reponat à Decreto facto in negotio principali; Ubi verò agitur de sententiis non appellabilibus, à quibus reponi non potest, absteineat ab executione, sive infirmet ipsam sententiam in illis casibus in quibus de jure infirmare potest, & è converso, ubi credat, non esse locum restitutioni, procedat ad ulteriora in executione, adeò ut nunquam detur pronuntiatio particularis super ipsa restitutione concedenda, vel respectivè deneganda, sed illa solum sit causa, ut pronuncietur vel provideatur in negotio principali, ne alias sequatur illa magna multiplicatio sententiarum, quæ aliquando sequi consuevit.

In controversiis circa restitutionem idem quod in casu appellationis servandum

Quintò, quod ubi super eadem restitutione tam incidenter, quam principaliter petita, aliquam controversiam oriri contingat tam circa reculationem Judicis, coram quo petitur, quam circa suspensionem executionis, ac alia (cum restitutio, & appellatio parificetur:) idcirco etiam in isto casu servetur idem, quod supra in casu appellationis provisum est, quòd scilicet detur recursus ad Senatorem eo modo, quo in aliis Tribunalibus datur ad Cardinalem Præfectum Signaturæ Justitiæ, & successivè ad Assettamentum eodem modo, quoad signaturam plenam, ut supra.

De observandis circa nullitates.

Et sextò demum, quod etiam in hoc Tribunali circa nullitates observetur, quod in aliis Tribunalibus dispositum est per reformationem Pauli V. ut non attendantur nullitates nisi sint ex tribus &c. prout etiam disponitur in motu proprio Pii IV.

De Sportulis, vel Propinis.

Pauli V. super illis dispositio.

CUM Inter cætera, quæ disponuntur per Constitutionem S. Mem. Pauli V. super Reformatione Tribunalium, illud præsertim enixe præcipiat, ut nullus Judicum Ordinariorum Urbis, & Romanæ Curie cujuscunque dignitatis, etiam speciali notâ dignus in causis civilibus ratione sportularum, seu propinarum aliquid prorsus accipiat etiam à sponte dare

volentibus; in Commissariis autem pariter civilibus, ubi de summâ scutorum viginti quinque agitur & infra, nihil prorsus, à viginti quinque supra usque ad centum inclusivè scuta tria, à centum usque ad quancunque summam scuta decem, & non ultra.

Cum aliquæ verò litigantiù querelæ ad aures Sanctissimi pervenerint adversus ejusdem Constitutionis in hac parte inobservantiam; Idcirco de ejus mandato re maturè, ac pluries ex auctoritatè decretum, & declaratum fuit, præfatam Constitutionem prohibentem sportulas Judicibus Ordinariis ab omnibus Judicibus, qui non sint verè Commissarii, observari debere juxta universalitatem litterarum, ac verborum, quacunque limitatione, vel interpretatione, sive argumento, aut contrariâ consuetudine sublatis, ac rejectis: Judices verò Ordinarios esse omnes illos, qui sint deputati ad aliquam universalitatem, vel aliquod genus causarum, adeò ut Commissarii sint solum illi, qui per commissionem specialem deputati sunt ad certas, & particulares causas, istosque teneri pariter observare dictam Constitutionem, ut summam propinarum per eam taxatas nullatenus excedere, atque plus exigere valeant.

Quæ ex actè ab omnibus Judicibus observanda & quinam sint Judices Ordinarii, qui Commissarii.

Ut autem omnis dubitandi, vel contraveniendi occasio, tollatur censuit Congregatio exprimere, ac recensere, quinam sint Judices Ordinarii Urbis, & Romanæ Curie, iique sunt infra scripti, aliis non exclusis, quatenus ad sint; Eis tamen nullatenus præjudicatum censeatur quoad illas sportulas, vel propinas, quæ expressè, ac litteraliter, non autem per argumenta, vel illationes, & interpretationes, aut subauditos intellectus eis deferuntur, ac tribuuntur per eandem Constitutionem Pauli V. sive per privilegia, & concessiones Apostolicas particulares, non autem consuetudinem, iique sunt sequentes, cum declaratione, quod per descriptionem non censeatur statutus ordo aliquis, nec alicui præjudicatum.

Illis sportulis Judicibus expressè concessis.

D. Cardinalis Camerarius, ejusque Auditor, Judices deputati etiam in criminalibus.

Nominati Judices Urbis Ordinarii recenseantur.

D. Cardinalis Vicarius, ejusque Vicegerens, & Locumtenens aliique Judices ab eo deputati.

D. D. Cardinales Archipresbyteri trium Basilicarum Patriarchalium eorumque Vicarii & Auditores aliique deputati.

D. D. Cardinales Titulares in eorum titulis Urbis, & in sex Episcopatibus Cardinalitibus, eorumque Vicarii, Auditores, & alii deputati.

D. D. Cardinales Protectores Collegiorum, Monasteriorum, Hospitalium, & Locorum Piorum, eorumque Auditores, & alii Judices & deputati.

D. Gubernator Urbis ejusque Locumtenentes, ac Judices civiles, unus, vel plures.

D. Auditor Camera, ejusque Locumtenentes, & Judices deputati.

D. Senator Urbis, ejusque Collaterales, & Capitaneus appellationum, & alii deputati.

D. Thesaurarius Generalis, ejusque Auditor, aliique Judices ab eo deputati etiam in criminalibus.

D. D. Præsides & præfati respectivè Viarum, Græciæ, Zecchæ, Riparum, Annonæ, Archivii, & carcerum, eorumque Auditores, aliique deputati.

D. Præfectus Sacri Palatii Apostolici, ejusque Auditor, & Locumtenentes, ac alii deputati, tam quoad Palatinos, quam quoad Tusculum, & Arcem Gandulphi, & Villas.

D. Commissarius Armorum, ejusque Auditor, vel alii deputati.

D. Judex, vel Auditor Confidentiarum.

Judex Fabricæ Sancti Petri.

Judex Militum.

Judex Castri Sancti Angeli.

Judex Triemium seu Maritimæ.

Assessores Edilium, seu Magistrorum Viarum, Consulium Agriculturæ, Camerarii Riparum, Protomedici, & Consulium Artium, vel Mercatorum, & Dohanarum.

Eâ declaratione adjectâ quod hujusmodi dispositio locum habeat, etiam si dicti Judices, seu deputati pro-

Etiam in gradu recusantur præ-

ti pro-

dicta Dispositio locum habet.
Deputatio Generalis non facit Commissarium.

Pœna in contravenientes & repetitio solventibus concessa.

In una causa una tantum propina exigenda.

Taxantur solvenda pro originalibus.

Advocatorum, Procuratorum & c. salaria

Expensæ in causis patrocinatis factæ.

Merces instrumentorum.

ti procedant in gradu recursus, seu in secundis, vel aliis instantiis, quæ præfatis Tribunalibus competenter.

Omnesque præfatos, & alios Judices Ordinarios, ad normam ejusdem Constitutionis adhuc esse tales, atque in præfata prohibitionem comprehensos esse, quamvis eis Commissio superveniat, vel quod eis injungatur ut procedant de, vel cum voto Rotæ, sive alterius Tribunalis, vel personæ, aut quod procedere profiteantur pro Exequatur Litterarum Apostolicarum, sive in vim cujusunque deputationis generalis, & quoties non sit expressa, & specialis deputatio, ad certas, & particulares causas, unde dici valeant veri Commissarii, ut supra, salva tamen quoad A. C. dispositione dictæ Constitutionis Pauli V. in titulo de A. C. §. Permittimus tamen.

Atque alias quidquid etiam spontè solutum esset, illicitum censi debeat; Ideoque tam Judices, quam Notarii recipientes incurrere censeantur in pœnas inflatas per Constitutiones Apostolicas, neque ita solutum veniat sub condemnatione, & taxa expensarum, quinimo, ut eisdem, qui solverunt, competat repetitio tam à Judice, quam a Notario ad eorum electionem, absque eo, quod aliqua consuetudo, in contrarium ullo unquam tempore induci valeat, & quam irritam, cassam, ac reprobam esse decretum, & declaratum fuit.

Quodque illi Judices tam Ordinarii, quam Commissarii, quibus per eandem Constitutionem Pauli V. vel per speciale indultum conceditur, posse exigere sportulas, ut supra, non possint in totâ causâ exigere nisi unicam propinam juxta taxam ut supra, quamvis plures essent personæ in causâ, adeo ut si victoria ambas, vel plures partes tangat, omnes proportionabiliter, & pro ratâ concurrant ad dictam unicam propinam solvendam, neque divisio sententiarum, vel punctorum, eorumque reservatio in hoc quicquam suffragari valeat, adeo ut idem Judex in eadem causâ unicam tantum propinam percipiat.

De Advocatis, & Procuratoribus, aliisque Causidicis, & Negotorum gestoribus.

Ad sublevandum litigantes ab excessivitate expensarum, quas patiuntur in Curia, pro nunc decretum fuit, quod originalia informationum tam juris, quam facti, & tam Advocatorum, quam Procuratorum, aliorumque Curialium, & Defensorum, non debeant excedere scutum unum monetæ, etiam si fuerint plurium foliorum, pro brevioribus vero fiat solutio pro quanti importabunt juxta stylum.

Advocati, Procuratores, & Sollicitatores, & quicunque alii Causidici, & Defensores atque Judicialium, vel aulicorum negotiorum gestores pro eorum honorariis, seu salariis etiam conventis non habeant actionem in posterum, nisi pro salario, vel mercede ultimi biennii tam citrà, quam ultra montes, quibus elapsis remaneat præscripta & perempta omnis actio ad agendum, quocunque ordinario, & extraordinario remedio denegato, si contigerit per dictos Advocatos, Procuratores, Sollicitatores, & alios, de quibus supra, fieri expensas in causis ab eisdem patrocinatis, vel negotiis, ut supra ab eis gestis, non possint ab eorum Principalibus illa præterdere ultra summam scutorum quinquaginta, nisi legitime, & sincerè citra omnem suspensionem fraudis, & concussionis constet de recognitione veritatis & debiti in majori summâ facta de ordine sui Principalis.

De Notariis.

Ad tollendas controversias, quæ solent occurrere inter partes, & Notarios super mercede Instrumentorum Tutelæ, vel Curæ cum Inventario tutelari, & fidejussionis præstatione, ac Instrumentorum additionis hæreditatis etiam cum Inventario solemnî, & pro rogitu susceptionis Tutelæ, & obligatione fidejussoris, aut fidejussorum, nec non additionis hæreditatis, & confectiois Inventarii, decretum & declaratum fuit, quod Notarii quorumvis Tribunalium non possint exigere aliam mercedem, nisi ad formam Statuti Urbis lib. 3. cap. 93.

Pro mercede Instrumenti sententiæ Notarii A. C. non possint exigere à partibus, nisi summam Juliorum quindecim juxta taxam præscriptam eisdem Notariis in reformatione fel. mem. Pauli Quinti, etiam si in ipsa sententia fuerit concessum mandatum executivum, vel de associando, manutenendo, & immitiendo, possint tamen Notarii apponere in Instrumento, si volunt, quod sententia deferriat ad probationem, sed non ad executionem quæ fieri non possit, nisi vigore mandati ad partes expediendi, alias executio sit nulla.

In examine Testium cum interrogatoriis, tam in criminalibus quam in civilibus in quocunque Tribunali & Curia, quælibet sessio durare debeat spatium duarum horarum, verè & effectivè continuando exercitium, nec aliquid amplius, nec ultra Julios quinque pro qualibet sessione accipiat ab Interprete, sub prætextu, quod examen fiat extra Officium Notarii.

Item pariter mandatum, & decretum est, quod si contigerit expediri mandata executiva contra Notarios, illa exequi non possint super Protocolis, & aliis scripturis, sub pœnis partibus nullitatis executionis, & Exequutoribus privationis officii, & aliis arbitrio Judicis.

Et quoniam magna est fides, quæ Notariis præstat, ideoque omnis ratio postulat, ut illi sint viri sufficienti peritia, morum probitate, ac honestis natalibus præditi: Hinc provium, ac decretum est (si Sanctissimo placuerit) ut omnes habentes privilegia, & facultates creandi Notarios, cujusunque sint status conditionis & dignitatis, quamvis expressâ, & speciali notâ digni, & sive sint personæ singulares, sive Collegia, & Universitates, firmis remanentibus eorum privilegiis, & facultatibus, eo modo, quo competunt, atque hætenus competere consueverunt, non possint in Urbe, & districtu dictæ privilegia, & facultates exercere, atque Notarios creare, nisi prius modo, quo infra legitime eis consulerit, quod illi, qui creandi sunt Notarii, legitimis, honestisque natalibus, bonisque moribus præditi sint, adeo ut non sint inquisiti, neque contumaces, ac etiam in ætate saltem annorum viginti quinque constituti. Nec non quod saltem per sex menses continuos, & non interruptos in Urbe apud aliquem ex Notariis publicis Auditoris Camerae, vel Rotæ, vel Camerae Apostolicæ, seu Vicarii, aut Capitoli verè fuerint versati pro addiscenda praxi, & peritia consuecendi Instrumenta, dictoque termino sex mensium completo, cum verb, & effectivo, ac rigoroso examine tenendo coram Decano, vel alio deputato illius Collegii, qui Notarium creare debet, aut coram Auditore Camerae, seu Camerario cum interventu duorum Procuratorum de Collegio, ac duorum publicorum Notariorum Urbis habentium Officium proprium, dummodo non sint illi Notarii, apud quos ipsi examinandi versati sint, approbati fuerint tanquam idonei, dictaque approbatio debeat subscribi ab iis, qui ut supra interveniunt in examine, atque alias actus habeatur pro invalido, perinde, ac si gestus non esset, illeque aliàs creatus nullatenus pro Notario habeatur, atque tam illi, qui Notarios circa istam formam creaverint, quam ipsi creati pœnas incurrant arbitrio Sanctissimi, etiam amissionis privilegii.

De Curforibus, & Mandatariis, aliisque Exequutoribus, & de citationibus, executionibus, & subastationibus.

Exortâ differentiam inter Curfiores Sanctissimi ex una, & Mandatarios D. Cardinalis Vicarii, omniumque aliorum Tribunalium, & Curiarum Urbis ex altera partibus, super citationibus, & intimationibus præsertim extrajudicialibus, quæ solent fieri pro propositionibus causarum aliisque actibus in Tribunalibus Rotæ, Camerae Apostolicæ, & utriusque Signaturæ, & in Congregationibus Eminentissimorum Cardinalium coram Dominis Præfectorum Sacri Palatii, Auditore Sanctissimi, aliisque Judicibus extrâ propria Tribunalia, & Curias eorumdem Mandatariorum prætendentium se illas tanquâ actus extrajudiciales facere, & exequi posse: Congregatio

Taxa Instrumenti sententiæ.

Sessio in examine Testium.

De executione contra Notarios.

De illis, quæ habentibus privilegiis creandi Notarios, circa illorum requirita, observanda sunt

Mandatariis non licet facere citationes & intimationes extrajudiciales.

supra-

De modo procedendi in processibus contumacialibus tempore Sedis vacantis.

Ministri & Officiales locorum nulli executionibus impedimentum præstent.

De executione contra personas privilegatas.

Substantiones bonorum ubi & qua ratione publicandæ.

De modo procedendi in distractionibus locorum montium & officiorum.

Decretum de spontaneis

supradicta utrâque parte pluries auditâ declaravit, hoc ipsis non licere, sed etiam quoad istas servandas esse Constitutiones Apostolicas sub penis in eisdem Constitutionibus contentis, aliisque arbitrio ejusdem Congregationis infligendis.

Ad tollendas controversias quomodo procedendum sit tempore Sedis vacantis in processibus contumacialibus conficiendis in Curia, Congregatio declaravit, procedendum esse per edita publica, non autem per contradictas.

Quoniam verò fertur, quod Ministri, & Officiales Civitatum, Oppidorum, & locorum in quibus DD. Clerici, & Commissarii Camere, ac etiam Domini Cardinales, alique Prælati ratione Episcopatum, vel Abbatiarum, & Commendarum, & Præfectus Sacri Palatii Apostolici exercent jurisdictionem temporalem, ac etiam Ministri, & Officiales Baronum, & Domicellorum, & aliorum quorumcunque de facto, indebitè quandoque præstare audent impedimentum, ne in dictis locis, eorumque territoriis exequantur per Cursores, & Mandatarios, aliosque Ministros, & Executores Tribunalium Urbis, & alios, quibus demandatum fuerit, citationes, & mandata, aliæque provisiones Judicum & Tribunalium Romanæ Curie, & præsertim Auditoris Camere absque eorum licentia, & beneplacito in scriptis, ut vulgo dicitur Exequatur, Idcirco declaratum, & decretum fuit, quod tam citationes verbales, & Personales, vel domi sive in manibus domesticorum, aut per edita, quam etiam mandata quæcunque pariter tam in personis, quam in bonis in quibuscunque causis civilibus, & criminalibus liberè possint fieri, & exequi absque alia licentia, beneplacito, vel Exequatur, aut requisitione Officialium, & Ministrorum loci, neque dictos Officiales & Ministros etiam ipsosmet Cardinales, & Prælatos, & Clericos, & Commissarium Camere, ac Barones, & Domicellos, & alios quoscunque posse in hoc aliquod directum, vel indirectum impedimentum præstare sub penis contentis in Constitutionibus Apostolicis contra usurpantes jurisdictionem Sedis Apostolicæ, vel illam, ejusque liberum exercitium impediunt, aut Curie resistunt facientes, & inadvertebant, ac indebitè requisiti de aliquâ licentia, vel beneplacito nullatenus possint, nec debeant sub eisdem penis apponere Exequatur, vel alias in scriptis apponere manus in ipsis expeditionibus Tribunalium Romanæ Curie.

In ipsâ verò Urbe quando mandata servatis servandis relaxata fuerint contra personas privilegatas, quæ neglexerint allegare declinatoriam, & petere opportuno tempore remissionem causæ ad proprium, & particularem Judicem, pariter illa exequi possint, nullumque Exequatur peti, vel respectivè concedi debeat, ut ita occurratur fraudibus, & inconvenientiibus, quæ experientia docuit exinde sequi, sibi namque imputent, cur initio, & re integra forum declinare neglexerint.

In substantationibus faciendis de bonis stabilibus, vel locis montium etiam censibus in Urbe, assignantur eadem ad valvas domus Judicis, & in platea Bancorum, & extra Urbem in locis solitis per dies quindecim antea, in quibus exprimitur distinctè situatio, & qualitas bonorum, & quoad loca montium exprimitur eorum species, ac etiam an sint libera, vel vinculata, & quatenus sint vinculata, explicetur qualitas vinculatorum contentorum in Litteris Patentibus, atque in censibus explicetur qualitas debitoris, & fundi censiti, ut ita oblatores melius informantur, atque ad offerendum alliciantur.

In distractionibus judicialibus locorum montium vacabilium, & non vacabilium, ac officiorum vacabilium Romanæ Curie non procedatur, nisi præviâ intimatione vel interpellatione facienda Procuratori seu Exactori fructuum dictorum locorum montium, seu officiorum.

De variis Provisionibus.

Ad evitandas controversias, quæ quotidie oriri solent inter Tribunalia Romanæ Curie in causis criminalibus propter spontaneas Constitutiones, & moni-

toria quæ ejus vigore expediuntur in vim L. diffamari C. de ingen. & manum. Congregatio mandavit & decrevit, quod in posterum Actor, seu querelans non possit trahi coram Judice, coram quo fuit facta spontanea Constitutio, & à quo monitorium obtinuit, quando præcedenter fuit porrecta querela coram alio Judice, & ab eo fuit formatus processus sufficiens ad citandum, vel præcesserit citatio ad informandam Curiam.

Ad expellendos ab Urbe delinquentes, decretum, & mandatum fuit, non licere in posterum Judicibus, & Superioribus quorumcunque Tribunalium eisdem condemnatis, & Bannitis concedere salvos conductus, vulgò, non gravetur nuncupatos, sublata eisdem Judicibus, & Superioribus Tribunalium facultate concedendi eisdem salvos conductus, seu non gravetur exiliatis, quando exilium fuerit per sententiam eisdem injunctum in poenam patrati criminis, nisi ad formam Juris ad recolligendum sarcinulas.

Ad tollenda subterfugia quibus nonnulli utuntur ad procrastinandas causas civiles, allegando Judices Romanæ Curie pro suspectis, Congregatio decrevit, quod in posterum non admittatur allegatio suspitionis in causis, quibus ab allegante fuit informatum in scriptis super meritis, etiam si nullus adsit actus judicialis inducens consensum; Et quod non admittantur nisi duæ recusationes ex causa suspitionis, nec liceat tertio, & respectivè post triduum à die petitionis, seu productionis jurium recusare nisi ex justa causa, prout de jure.

Quoad non gravetur ob præstationum alimentorum per debitores obtentum, & in posterum forsitan obtinendum à quibusvis Judicibus, non afficiat, nisi legitime citatos, non autem alios.

Et quoad alimenta præstada pauperibus carceratis, sublata taxâ uniformi unius Julii usque adhuc servata, solvatur arbitrio Sacre Visitationis, & Judicum etiam infra, & supra dictam summam unius Julii, ad eam necessitatem naturæ tantum; Et quoad probationem paupertatis, ubi etiam agitur de minori summa scutorum quinquaginta, nihilominus probatio fieri debeat eodem modo, qui præscribitur in reformatione ultra summam scutorum quinquaginta, ita tamen, ut nihil pro tali probatione solvatur, quodque ad præscriptum Constitutionis Pii V. non solvantur per creditores pauperes, minusque præstentur dolosis, vel calumniis debitoribus, qui contra bonam fidem creditores diu defatigarunt cum injustis impedimentis, vel subterfugiis.

Quoad congruam reservandam Clericis Debitorebus recurrentibus ad beneficium Capit. Odoardus, decretum est, ut excedere non debeat summam, quæ pro qualitate, & usu loci reputatur sufficiens in beneficio, vel patrimonio, ad cujus titulum sit promotio ad sacros Ordines; Ubi verò agitur de Beneficio residentiali, & servitorio, adeo ut pro decore, & servitio Ecclesiæ potius, quam personæ aliqua major impensa pro Ecclesiasticis, & sacris Vestibus requiratur, eadem congrua augeri valeat in eo, quo ad dictum effectum necessarium reputabitur.

Quamvis in societatibus officiorum promittantur cautiones, non tamen illarum promissio, vel non implementum suffragentur ad impediendum lucrum, quod alias sequi deberet, perinde, ac si cautiones non fuissent promissæ.

In censibus perpetuis quocunque tempore impositis, & imponendis, ad evitandas fraudes, & ne redantur redimibiles pro libito creditorum, non præstatio fidejussionis promissæ neque directè, neque indirectè causare possit restitutionem sortis, etiam ad effectum deponendi, nisi agatur de cautione promissa in casu mortis, vel mutationis status.

Fructus dotalis per antea taxati per Statutum Urbis ad rationem septem cum dimidio pro centenariò à die 3. Junii 1669. sint, & intelligantur reducti in Urbe ad rationem quatuor, extra verò Urbem in districtu ad rationem quinque, non obstante Statuto Urbis, vel alio Statuto, seu consuetudine loci, idque procedat in dotibus quocunque tempore constitutis, seu debitis, & in futurum respectivè constitu-

Constitutionibus & monitoriis in processibus criminalibus.

De non gravetur Exiliatis non concedendo.

De recusationibus ex causâ suspitionis

De non gravetur ob præstationem alimentorum.

De taxa alimentorum, pauperibus carceratis præstandorum & paupertatis probatio.

De taxâ congruâ.

De cautionibus promissis in societatibus officiorum.

De censibus perpetuis.

De taxâ fructuum dotalium.

endis,

Fructuum
societatum
officiorum

Et facultatem
Cardinalis
Camerarii &
Præfetti
Archiviorum.

Ob defectum
Archiviorum
causam
nec avocanda
nec inhibenda

Injunctum
Decretorum
sequenti-
um de inhibi-
tionibus &
non grave-
tur, obler-
vantia.

De inhibi-
tionibus
Agriculturæ.

Et earum
tempore.

Quod super
bonis
agricultu-
ram non
concer-
nentibus
locum non
habet.

Notario-
rum circa
inhibi-
tiones
offi-
cium.

Item Judi-
cum & Af-
fessorum.

Communa-
tio pœna-
lis in fu-
pradicta
non ser-
vantes.

endis, seu debendis, ita tamen, ut creditoribus, quibus ex quacunque conventionem etiam juratâ prohibita erat fortis exactio, adhuc liceat eandem fortem quoad doctores ante diem 3. Junii 1679. constitutas, seu debitas exigere, nisi debitores velint in majori taxa conventionali etiam jurata continuare.

Fructus societatum officiorum quocunque tempore contractarum, & in futurum contrahendarum non possint à die 3. Junii 1679. & in posterum excedere octo pro centenario.

Facultates Cardinali Camerario, & Præfetto Archiviorum competentes super sanatione defectus Archiviationis, etiam post acceptatam nullitatem usque ad summam scutorum viginti quinque (si Sanctissimo placuerit) ad occurrendum calumniis, & subterfugijs, quæ ob istam causam praticari solent, extenduntur usque ad summam scutorum mille cum clausulis apponi solitis in sanationum commissionibus Signaturæ Gratiæ.

Non possint autem à Judicibus coram quibus causæ introductæ sunt, atque productæ, vel repetitæ scripturæ, quas prætenditur hoc defectu laborare, avocari, vel inhiberi, ne in eis procedatur, sed talis defectus opponatur coram Judice causæ tanquam nullitas, vel exceptio ad tollendam fidem.

Et quoniam ad occurrendum calumniis, & subterfugijs debitorum, & reorum super inhibitionibus, & non gravetur, alijsque cautelis S. M. Urbanus Octavus deputavit particularem Congregationem, à quâ plura prodierunt decreta & provisiones inferius registranda, decretum, & provisum fuit, quod eadem decreta, & provisiones in aliquibus modificata eo modo, quo proximè infra registrata sunt, servari debeant.

Decreta S. Congreg. super inhibitionibus, & non gravetur, per Debitores extortis à San. Mem. Urbano VIII. deputata, ab omnibus, & quibuscunque Tribunalibus, & Judicibus Urbis observanda.

Inhibitiones Agriculturæ ferentibus hordea, & alia blanda, vel Legumina non concedantur, sed solummodo unicuique ferenti saltem rubra octo tritici quolibet Anno.

Et quoad tempora servantur respectu seminum à die prima Octobris usque, per totum mensem Novembris Respectu vero mensium, à die prima Junii usque ad diem 15. Augusti tantum juxta Decretum alias emanatum tempore fel. rec. Pauli Papæ V.

Quo verò ad personas debitorum, etiam si aliunde habeant, unde solvant, suffragentur utroque tempore, videlicet messium, & seminum. Super bonis autem quibuscunque ex Agricultura non provenientibus, vel non inservientibus pro Agricultura, executiones fieri possint quocunque tempore etiam messium, & seminum non obstantibus inhibitionibus.

Notarii, per acta quorum conceduntur dictæ inhibitiones, teneantur retinere librum examinum Testium pro obtinendis inhibitionibus examinandum, qui Testes debeant esse cogniti Notario, vel saltem duobus Testibus Notario notis; sin minus præstetur juramentum petenti inhibitionem, ac inducenti Testes, quatenus sit præsens: Et rursus teneatur Notarius habere, ac retinere matriculam, in qua describat omnes inhibitiones cum nominibus illorum, quibus conceduntur.

Judices, seu Assessores dum inhibitiones prædictas concedunt, teneantur discutere relevantiam probationum, & non admittant probationes irrelevantes, neque quicquam recipiant pro provisione, & subscriptione inhibitionum.

Nec admittant fidas Comunitatum nisi prævio examine Testium coram superiore Loci servatâ formâ suprascriptâ factâ, & de verbo ad verbum insertâ societates quoque, venditiones, communiones, admissiones ad participandum, cessiones, declarationes, & recognitiones similiter non admittant nisi causâ cognitâ.

Inhibitiones supradictis omnibus non servatis partibus obtinentibus nullatenus suffragentur, & Notarii qui illas in posterum concedent, ultra damna, & interesse Partium, prout de jure, subjaceant pœnis etiam corporalibus arbitrio Congregationis.

Quoad fidas, quibuscunque solventibus fidam grossam, habentibus tamen requisita necessaria, servantur solitæ inhibitiones, omnibus verò alijs fidas, & inhibitiones non suffragentur, nisi respectu rerum fidam concernentium.

Non gravetur, & inhibitiones Eminentissimi Camerarii, & Præfidis Gratiæ non suffragentur, nisi quoad personas Lanionum in matricula descriptorum, & res illorum ad Gratiam pertinentes.

Reservata tamen facultate Eminentissimo Domino dictas inhibitiones quocunque revocandi & moderandi.

Sacramentariis autem, & fructuum, piscium, candelarum, & olei venditoribus, vaccinariis omnibusque alijs similibus non concedantur, & concessæ non suffragentur.

Possit etiam Gratiæ Præfides mandare exequi mandata aliorum Judicum contra personas Lanionum & res gratiam concernentes etiam absque citatione, sed abstineat à cognitione meritorum causæ principalis.

Inhibitiones per Eminentissimum Camerarium, & Præfides Annonæ non concedantur nisi piscioribus, seu furnariis, molitoribus, vel molendinariis, quoad eorum personas, res, & bona ad artem pertinentia.

Inhibitiones à Præfide Riparum non concedantur, & concessæ non suffragentur, nisi occasione rerum ripalium, & contractuum super rebus ripalibus.

Ac pro personis, belluis, barchis, curribus, & alijs instrumentis actu inservientibus corrigio, & conducti ad Urbem tam per flumen, quam per terram.

Ac in illarum concessione servantur superius disposita circa inhibitiones Agriculture.

Præfides Carcerum non concedat inhibitiones & non gravetur, debitoribus nondum carceratis vigore memorialium, nisi in illis addit specialis ordo Sanctissimi.

Non decernantur, neque fiant ab aliquo Judice executiones super belluis inservientibus pro confectione pulveris, & salnitri, vel caldarii, aut alijs instrumentis nisi pro debitis particularibus Appaltus, vel Ministrorum juxta formam Bannimentorum.

Inhibitiones ad favorem Textorum artis Lanæ in posterum non concedantur, nisi de ordine Eminentissimi.

Inhibitiones Venerabilis Fabricæ Principis Apostolorum Procuratoribus, Notario, Ministris, Operariis, & quibuscunque alijs in posterum non concedantur, & hucusque concessæ nullo modo suffragentur, nisi pro rebus eandem Fabricam concernentibus.

Eminentissimi Cardinales Archipresbyteri Sancti Joannis Lateranensis, Sancti Petri, & Sanctæ Mariæ Majoris non concedant inhibitiones generales, seu particulares, tantummodo citata Parte, & juxta terminos privilegiorum Apostolicorum dumtaxat, & alias concessæ non serventur, & liberè eis non obstantibus fiat executio.

Emphyteutæ, Inquilini, Coloni, Affictuarii, & Conductores non gaudeant privilegijs supradictis, nisi quando agitur de interesse Ecclesiæ, & Ecclesia est in causa.

Inhibitiones Hospitalis Sancti Sixti Neophytorum, & Catechumenorum, Annuntiæ Sancti Marcelli, Orphanorum Sanctissimæ Trinitatis, Sancti Hieronymi Charitatis, & quorumcunque Locorum Piorum, etiam sub protectione Eminentissimorum Cardinalium non dentur, nisi parte citata, & quando agitur de rebus, vel interesse dictorum Locorum Piorum, & ad favorem Ministrorum actu, & mercede illis inservientium.

Ad instantiam Locorum adium ne fiat aliqua executio super bonis à conductore inventis.

Ad instantiam Patris ne fiat executio pro debitis filii super bonis in domo communi habitata existentibus. Item ne fiat super pallio, quod filius gestat.

Ad instantiam Domini Domus, vel Conductoris ne fiat executio in Domo sua, vel ab eo conductâ pro debito cujusvis personæ etiam cohabitantis.

Vigore Testium examinatorum, quibus in actis

Fidarium
solutio
quouique
suffragetur

De inhibi-
tionibus
Præfidis
Gratiæ.

Præfidis
Annonæ.

Præfidis
Riparum.

Præfidis
Carcerum.

Certæ
quædam
res ab Ex-
equutioni-
bus exi-
muntur.

De Inhi-
bitionibus
ad favo-
rem textu-
rum Lanæ.

Ministro-
rum & Operario-
rum Fabri-
cæ Principis
Apostolorum.

Qualiam
Inhibitiones
S. Joan-
Lateran. S.
Petri & S.
Mariæ Maj.
Archipres-
byteri co-
cedere
possint.

Quinam
extra Ec-
clesiæ in-
teresse su-
pradictis
privilegijs
non gau-
deant.

Inhibitiones
Locorum
Piorum
quando
conceden-
dæ.

Eximuntur
ab exe-
cutione
bona à
Conductore
in aedibus
inventis.

Bona filii
in domo
communi
existentia.

Domus
propria
vel con-
ducta.

quis

De Exequutionibus contra filium familias.

Eximuntur Bona in Domo à viro conjunctim cum Uxore habitata existentia.

De Inhibitione Dotali.

Eximuntur res vendita pro debito emptoris.

Res commodata pro debito Commodatoris.

De suspitione fugæ.

De Non gravetur gratiolo.

De non concedendis Inhibitionibus generalibus.

Contra supradicta Decreta concessa nullæ sunt.

Præfectorum reservatur facultas quascunque Inhibitiones revocandi, & moderandi.

Pœnasque pro arbitrio contravenientibus infligendi.

Quædam ex prædictis Decretis ampliata.

quis probaverit talia bona esse instantis, ad impediendas executiones cujusvis alterius.

Ad instantiam filii familias ad impediendas executiones contra eum relaxatas, vel relaxandas sub prætextu statuti annullantis contractus filiorum familias.

Ad instantiam viri, ne fiat exequutio super bonis in Domo per eum conjunctim cum uxore habitata existent, vigore mandatorum contra uxorem relaxatorum.

Vigore statuti pro mulieribus obligatis absque decreto, & solemnitatibus.

Inhibitio Dotalis propter hypothecam Uxoris in bonis viri, nisi expresse Notario, die, & anno, quo Instrumentum Dotis fuit rogatum.

Ad instantiam venditoris vigore reservationis domini super re vendita, ne in ea fiat exequutio pro debito emptoris, aut alio quopiam.

Ad instantiam Commodantis, ne fiat exequutio super recommodata pro debito Commodatarii.

Vigore capte possessionis de Judicis mandatione nealter audeat ejusdem rei possessionem capere, nisi citato eo, qui fuit à Judice vel immisus, vel manutentus, vel ex quacunque causa allociatus.

Adversus mandata suspitionis fugæ, nisi parte citata petens inhibitionem probaverit se possidere in Urbe, vel districtu bona stabilia, vel mobilia quæ de facili moveri non possunt, vel saltem dederit cautionem de non discedendo donec parte citata probaverit se possidere, ut supra.

Adversus mandata suspitionis fugæ stante cautione in actis præstita de stando jure, nisi tantum pro summa contenta in cautione, & adversus creditorem nominatum.

Non gravetur gratiosum, vel ad effectum concordandi, vel aliquando iterum audiendi, vel aliis de causis, nisi semel tantum, & pro quinque diebus ad summum.

Inhibitiones generales quibuscunque personis etiam privilegiatis, per quoscunque Judices in posterum non dentur, sed tantum speciales vigore reservationum, & appellationum in forma.

Cæterum inhibitiones datæ contra formam præsentium Decretorum non afficiant, & illis non obstantibus facta executio valeat.

Reservata, & semper remanente Eminentissimo Præfecto facultate, & auctoritate omnes, & singulas supradictas, & quascunque alias inhibitiones, & non gravetur, à quocunque Judice, & ex quacunque causa, & capite, tam in præsentibus expressis, quam non expressis pro ejus arbitrio, & libito voluntatis revocandi, & moderandi, & illis non obstantibus quæcunque exequatur, seu executiones sibi bene visas concedendi.

Nec non omnes & quoscunque Judices, Notarios, & Executores, ac alias quasvis personas supradicta Decreta non observantes, vel illis quomodolibet, & quocunque directè, vel indirectè sub quovis prætextu, vel quæsto colore contravenientes & contrafacientes corrigendi, multandi, ac quibuscunque pœnis, etiam corporalibus ejus arbitrio infligendis, & moderandis manu regia plectendi, & puniendi.

§. 3. Porro cum ex relatione nuper nobis facta, nonnulla ex hujusmodi Decretis ejusdem Nostri status Ecclesiastici Italiæ felici regimini, ejusdemque etiam quoad temporalia subditorum commodis conferre compertum habuerimus, ad eundem statum sequentia ampliare, & extendere decrevimus, prout ampliamus & extendimus, nimirum.

Primò, Decretum super libertate exequutionum, & citationum, contentum sub titulo de Curforibus, & Mandatariis, aliisque Exequutoribus.

Secundò, Decreta relata sub titulo de Advocatis, & Procuratoribus.

Tertiò, Decretum sub titulo de Notariis super forma creandi Notarios cum declaratione: Quod ea, quæ circa praxim, & examen in Urbe inihi statuuntur in Legationibus Bononiæ, Ferrariæ, Ae-

milie, seu Romandioliæ, & Urbini, ac etiam in Provincia, seu Gubernio Marchiæ, seu Maceratæ, explentur in ipsa Civitate Metropoli, seu Residentiali Cardinalis Legati, & Gubernatoris respectivè, ibique habeatur examen coram ipso Legato vel Gubernatore, seu alio per eum deputando, & coram duobus probatis Curialibus, totidemque probatis Notariis ab eodem Legato, vel Gubernatore pariter deputandis, adeo ut in reliquis eadem forma servetur.

Quartò, Decreta contenta sub titulo de variis provisionibus. Ita tamen respectu, ut fructus Dotales, quinque; fructus vero Societatum Officiorum novem pro centenario in dicto nostro statu ex nunc in posterum non possint excedere.

§. 4. Nunc vero omnia, & singula Decreta præinserta, tali tantaque maturitate digesta, ac sicut præmittitur immutata, declarata, & aucta, nec non à Nobis extensa, & ampliata, nullatenus attentò eorundem decretorum alias oretenus approbatorum, jussuque Nostro publicatorum, ut præfertur, ac etiam impressorum aliquo modo diverso tenore, perpetuò, inviolabiliterque observari, & Constitutionis Nostre munimine roborare volentes: Motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblate petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præinserta decreta, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium auctoritate Apostolica confirmamus, & approbamus, necnon illis inviolabilis, & irrefragibilis Apostolicæ firmitatis robor, & efficaciam adjicimus; quinimo motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus, omnia, & singula in supradictis Decretis contenta de novo statuimus, & ordinamus, & tam illa, quam præfatam Pauli Prædecessoris in iis, quæ præmissis non adversantur, Constitutionem ab omnibus, & quibuscunque, etiam speciali, & individuâ notâ dignis, eodem modo, quo in memorata Pauli Prædecessoris Constitutione cavetur, cujus tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresse, & inserto haberi volumus, nec non sub penis, quæ in eadem Constitutione, & in præmissis Decretis continentur, cæterisque nostro, vel Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio injungendis, exactissimè perpetuòque servari volumus, sancimus, & mandamus.

§. 6. Decernentes omnia, quæ contra hujusmodi Constitutionis, omniumque, & singulorum in ea contentorum formam, & tenorem decreta, acta, vel quocunque modo, vel tempore gesta fuerint, nulla, invalida, & extorta, nulliusque roboris, efficaciam, vel momenti fore, & censi; neminique propterea ullatenus suffragari posse, vel debere, & ita per quoscunque Judices, tam ordinarios, quam legatos quavis auctoritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere; Irritum quoque, & inane quidquid fecus super omnibus & singulis præmissis, vel circa ea à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, ac Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, nec non legibus, etiam Imperialibus, & Municipalibus, ac dictæ Urbis, & Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Locorum, ac Basilicarum, aliarumque Ecclesiarum, Tribunalium, Collegiorum, Monasteriorum, Societatum, Congregationum, Institutuum, Confraternitatum, Hospitalium, & Locorum Piorum quorumcumque, aliisque quibuscunque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmi-

Addita restrictio Decretis quibusdam sub tit. De variis provisionibus. Præinserta Decreta Apostolica Auctoritate confirmantur.

Et in eis contenta de novo statuuntur

Annullantur omnia contra eorum tenorem admissa.

Clausula sublata & Decretum irritans.

Derogatio contrariis.

tate roboratis statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, usibus, stylis, etiam inveteratis, & consuetudinibus, quantumvis immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, & cum quibuscunque, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiscunque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret; illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac exactissime, & accuratissime expressis, insertis, servatis, & specificatis respectivè habentes: illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, expresse, plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque, aut si præfatis personis, vel quibuscunque aliis, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quòd interdicti, suspensi, vel excommunicari non possint per Litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo, ad verbum de Indulto huiusmodi mentionem.

Præsentium post publicationem obligatio.

§. 8. Volumus autem quod præfentes, postquam valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, nec non in acie Campi Floræ affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & singulos, tam in Romana Curia, quàm extrà eam existentes, quorum interest, vel interesse poterit, perinde obligent, & arceant, ac si unicuique eorum personaliter, & nominatim intimatæ fuissent; quòdque illarum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra ubique locorum adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum Confirmationis, approbationis, reformationis, statuti, Decreti, ordinationis, mandati, extensionis, ampliationis, voluntatis, derogationis, & irritationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Sanctio poenalis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo octuagesimo nono: Quarto Kalend. Julii Pontificatus nostri Anno Tertiodecimo.

D. 28. Junii 1689. P. A. decimo tertio.

F. Datarinus.

J. F. ALBANUS.

Visa de Curia J. Sacripantes.

Loco + Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

ALEXANDER OCTAVUS.
PONTIFEX CCXLV.
ANNO DOMINI MDCLXXXIX.

ALEXANDER OCTAVUS,
Venetus, Petrus Vitus antea dictus

Marci Ottoboni Magni Cancellarii Filii: S. R. E. Presbyter Cardinalis Tit. S. Salvatoris in Lauro, postea S. Marci, ac demum Episcopi Tusculani. Romæ die 6. Octobris an. 1689. summus Pontifex renunciatus; Coronatus die 6. ejusdem mensis. Creavit Cardinales 14. Obiit die 1. Februarii 1691. sepultusque fuit in Basilica Vaticana. Vacavit Sedes mensis quinque, dies duodecim.

Excommunicatio Anniversaria in die Commemorationis Cænæ Dominicæ.

ALEXANDER EPISCOPUS,

I.

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Pastoralis Romani Pontificis vigilantia, & sollicitudo, cum in omni Christianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda, pro sui muneris officio assidue versatur, tum potissimum in Catholica fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda maxime elucet. Nimirum ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum ad circumventionem erroris, sed omnes occurrant in unitatem fidei, & agnitionis Filii Dei in virum perfectum, neque se in huius vitæ societate & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeant: sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra, sub Christo capite, ejusque in terris Vicario Romano Pontifice Beatill. Petri successore, à quo totius Ecclesiæ unitas dimanat, augeantur in ædificationem, atque ita divinâ gratiâ adjunctæ, sic præfentis vitæ quiete gaudeant, ut futura quoque beatitudinem perficiantur. Ob quas sane causas Rom. Pontifices Prædecessores nostri, hodierna die, quæ anniversariâ Dominicæ Cænæ commemoratione solemnis est, spirituales Ecclesiasticæ disciplinæ gladium, & salutaria justitiæ arma per Ministerium summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur, quibus nihil optabilius est, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem & justitiam, Deo auctore tueri, vetustum & solemnem hunc morem sequentes.

Unitas fidei Christianæ. Excommunicationis anniversariae motivum.

§. 1. Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, quoscunque Hussitas, Wiclefistas, Lutheranos, Zuinglianos, Calvinistas, Hugenottos, Anabaptistas, Antitrinitarios, & à Christiana Fide Apostatas, ac omnes, & singulos alios Hæreticos, quocunque nomine censeantur, & cujuscunque sectæ existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorundem libros hæresim continentes, vel de Religione tractantes sine auctoritate nostra, & Sedis Apost. scienter legentes, aut retinentes, imprimen-tes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa publicè, vel occultè, quovis ingenio, vel colore, nec non schismaticos, & eos, qui se à nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

Excommunicantur hæretici & hæreticorum fautores.

§. 2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, cujuscunque status, gradus, seu conditionis fuerint; Universitates vero, Collegia, & Capitula quocunque nomine nunc-

A Romani Pontificis mandatis ad Concilium universale appellantes.

pantur